ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 89 (1253) | Вторник, 1 август 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

На денонощна оран

Привечер, когато идва новата смяна, трактористите спират машините си за преглед. След денонощната работа трябва да се провери дали няма повреда, която би се отразила зле на понататъшния ход на оранта. Да се зареди машината, да се гресират триещите се части. Прегледът се извършва от двете смени. След това всички сядат на малка почивка. Изпушват по една цигара и тези, които заминават, дават препоръки за работата на другите, които остават.

Когато слънцето вече се спуска над самия хоризонт, за да се скрие след малко, трактористите стават. Едни тръгват към селото, а други към машините. Най-припрян обикновено е Димитър Фотинов. Пръв завърта пусковото моторче, а след това скача бързо в кабинката.. Машината се устремява напред. След нея се очертава дълбока бразда. Една по една запалват и останалите машини. Те тръгват след първата към другия край на огромния блок.

Минаха повече от двадесет дни откакто тежките машини на село Попина орат дълбока оран. Още в разгара на жътвата трактористите закачиха плуговете и започнаха да изоряват най-рано освободените блокове. Тази година оранта в бригадата е групова. Всички орат заедно, заедно отчитат и извършената работа. От това ползата е голяма. Стремежът на всички е машините да бъдат изправни, да влязат в блока добре подготвени. Ако някоя има авария, всички отиват на помощ, за да я отстранят по-бързо. Затова и работата спори.

Вече десет дни бученето на машините оглася полето. И денем, и нощем те не спират нито за миг работа, с изключение на времето, когато трябва да им се направи преглед и заредят с гориво. С всеки изминат ден се увеличават изораните площи. До днес в попинската бригада са изорани над 2 900 дка и то висококачествена оран.

Но освен в дълбоката оран, попинските трактористи участвуват и в предсеитбената подготовка на почвата. Всички освободени площи в размер на 2 200 дка са вече изорани.

Най-упорити в работата са трактористите Димитър Фотинов и Руси Иванов. Не може да се кажат лоши думи обаче и за останалите трактористи, които също се стремят да орат и бързо, и качествено, а също към икономии на горивни и смазочни материали.

Денонощният труд в блоковете на с. Попина няма да спре нито за миг до момента, когато и последният декар не бъде изоран.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ЦЕНАТА НА ЗЕЛЕНОТО ЗЛАТО

Тази заран най-ранобудни се оказаха малките помагачи Гюлшен и Кадер. После дойдоха Нихире и Кадир с майките си. Навесът беше още безлюден, а от белия полиетилен на покрива се оцеждаха с учудваща ритмичност бистри капки от нощната роса. Тук в крайните квартали на Ширково на нощта и се ис каше да се позабави още малко поне до часа, когато по прашния коларски път ще изтрополи първата кола. Може би затова дрезгавината беше по-сляба и всичко излъчваше своеобразния още покой на безмълвието.

Ранобудниците се заослушаха да дочуят тропленето на конски копита, защото и каруцарите Якуб Расимов и Осман Алиосманов отдавна вече трябваше да се зададат зад оврага с прашните си каруци.

Хората се позабавиха, но слънцето не чакаше. То току запълпли зад хоризонта и, докато децата обиколят един-два пъти пустеещите още навеси, отско чи зад короните на самотните дървета по пасбището.

После каруците се зададоха от долния край на стръмнината, но не празни, а натоварени с тютюн. Сега всичко стана ясно — не децата бяха изпреварили полевъдите от звеното, а се бе случило точно обратното. Това стана повод за първия смях през този ден.

Всъщност и за тази работа не остана много време.

— Побързайте да направим още по един курс — подканяха каруцарите и хем пушеха на стърво цигарите си, хем сграбчваха с големите си ръчища цели планини от листа и ги хвърляха върху струпания вече куп в единия край на навесите, където трябваше да започне низането.

Не мина много време и около камарата заблестяха лъскавите игли на жените. Листата като подгонени сякаш сами се насочваха към остриетата. Дебелата им сърцевина хрусваше с лесно доловим звук и се прилепяше плътно към предната част на току започнатите низи...

...Днес за низане на тютюн са излезли всичките звена от бригадата на Пенчо Начев. Чак от тук се чува вече гълчавата под другите сушилни. Още е рано сутринта, но вече пресмятат каква работа им предстои за днес. Тук болшинството от хората не излизат за първи път на работа, затова знаят да ценят времето. Ето предния ден жените от звеното на Исмаил Бариев работиха съсредоточено без много приказки и разтакавания и успяха да направят 700 низи. Звеновото дът, а и самият бригадир не наравно ги похвалиха вечерта, когато дойде време за броенето.

Това лято листата на остро листа са едри и низите стават толкова тежки, че децата доста се поизмъчват докато ги повдигнат. Но те, малките помагачи, не се отчайват нито за минутка — току подтичват от една жена на друга. Най-много се навъртат те край старата баша Айшегюл Муратова. Упорита е тази старица. Никак не ѝ се стои без работа. Всеки ден е при звеното, въпреки че е на възраст и може да си почива в къщи. Тя децата току се навъртат като пилци край нея и я листа ѝ подават, я ѝ помагат при низането. А баба Айшегюл ги гледа, гледа и току ги щипне закачливо по бузките...

... Оня ден бригадирът съобщи на хората, че в цялото село вече са направени 104 000 тютюневи низи и всички много се зарадваха, защото знаят какво значи това. Тази година звеното има 60 дка засадени с тютюн от сорта „Остролист“ и вече се знае, че добивът ще бъде незапомнен.

— Такива листа друга година не са виждали очите ми — сподели най-старата низачка Айшегюл Муратова.

На думите ѝ може да се вярва, защото тя е брала и низала тютюн почти през целия си живот...

Когато зад хълма каруците се показаха за втори път, росата още сълзеше по полиетилена. Якуб и Осман викнаха отдалече:

— Та вие ще ни разсипете. Не можем да насмогнем с прената сянето. Само слънцето ще ни спаси и днес...

За каратите на това зелено злато ще ви осведомят най-добре самите тютюнопроизводители, защото те знаят истинската му стойност.

Р. ШИМАБЕЕВ

ОТЧЕТОХА РЕЗУЛТАТИТЕ

На 27 юли т. г. Управителният съвет на Окръжния съюз на ТПК — Силистра отчете резултатите от дейността на трудово-производителните кооперации за първото шестмесечие.

Докладчикът Стефан Радев, председател на съюза, изтъкна, че колективите на ТПК са произвели продукция и са извършили услуги на населението в окръга за 651 000 лева повече отколкото то за същия период на миналата година и са преизпълнили плана за полугодието с 406 000 лева. Снижена е плановата себестойност на 100 лева произведена продукция с 0,34 лв, което се равнява на 15 000 лв, а в сравнение със същия период на миналата година — с 1,07 лв., равняващо се на сумата 45 000 лв.

По изнесения доклад станаха оживени разисквания, в които се изтъкна постоянно растящият успех на трудово-производителните кооперации в окръга и то не само за полугодието, а и за последните 5-6 години. Много от изказващите се поеха обещание в чест на забележителния юбилей на Великия октомври да положат максимални усилия за завоюване „Паспорта на дружбата“, като използуват по-пълно наличните мощности и подобрят организацията на производствения процес където работят.

Петър ПЕТРОВ

На проведения професионално-технически конкурс в ТКЗС — Голеш на първите места сенаредиха Илия Пенков, Марийка Панайотова, Атанас Колев иИван Иванов.

ПОСЛЕДНИ ДНИ НА КООПЕРАТИВНИЯ ХАРМАН

Кооператорите от ТКЗС — Старо село получиха надплановите добиви от пшениците.

На зърноплощадките е все още оживено. Жарките слънчеви лъчи доизсушават едрата пшеница. Полевъдките Руса Тончева и Васила Кирилова бързо захранват зърнотоварача. Край машините за почистване на пшениците работят комсомолките Христа Василева, Иванка Петрова, Веселина Атанасова и др.

Кооперативните складове отдавна вече са пълни. Осигурено е необходимото зърно за изхранване на населението. Отделено е и количеството нужно за сеитба. Въпреки че стопанството е продало договорираната с държавата пшеница, пълните с чисто зърно камиони отново се отправят към складовете на „Зърнени храни“ — гр. Тутракан.

Ще минат няколко дни и машините на кооперативния харман ще замлъкнат. Хората, които работиха тук, специалистите, които бяха създали добрата организация, отговорниците на площадките ще бъдат доволни от добрите резултати на задружния труд.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Гостоприемна Силистра — домакин на баскетболната балканиада за девойки

Баскетболът, любимият спорт на силистренската младеж, който през последните години донесе толкова много успехи на града ни, сега отново вълнува с предстоящите състезания на девойките за купата на Балканите.

Когато на Конгреса на спортните делегации от Балкнския полуостров, който се проведе през ноември миналта година, бе поставена кандидатурата на България за организиране на Балканиада за девойки в Силистра, за тази прие със задоволство това предложение. Тогава отговорният секретар на Българската федерация по баскетбол Александър Божков се мотивира с това, че Силистра е град на баскетбола. Град, в който отлично се работи с деца и юноши, град с безупречна организация на големите състезания.

И ето, след една усилена подготовка, наближава денят, в който тържествено ще прозвучат фанфарите и ще възвестят началото на II Балканиада по баскетбол за девойки. В тази борба ще встъпят представителните отбори на Румъния, Югославия и България — „А“ и „Б“ състави, които в разстояние на три дни ще решат спора, кой е най-добрият отбор на Балканите за 1967 година.

Тези, на които им предстои да защитят българския герб, съставителките от българския национален отбор, вече пристигнаха в Силистра. Под ръководството на треньорите Чомаков и Начев, те провеждат усилена подготовка на образцовата баскетболна база.

Приготовленията за първенството вече приключиха. Доуточняват се последните подробности по посрещането, откриването и провеждането на първенството. В щаба на Балканиадата с наближаване на деня на откриването — 4 август — расте и оживлението. Организационният комитет се стреми да я проведе така, щото тя да остане като фар на едно образцово проведено състезание.

И ние всички вярваме, че със своето гостоприемство, със своята компетентност, силистренската публика и общественост ще съдействува за безупречното провеждане на това състезание.

Ангел КАЛИНОВ

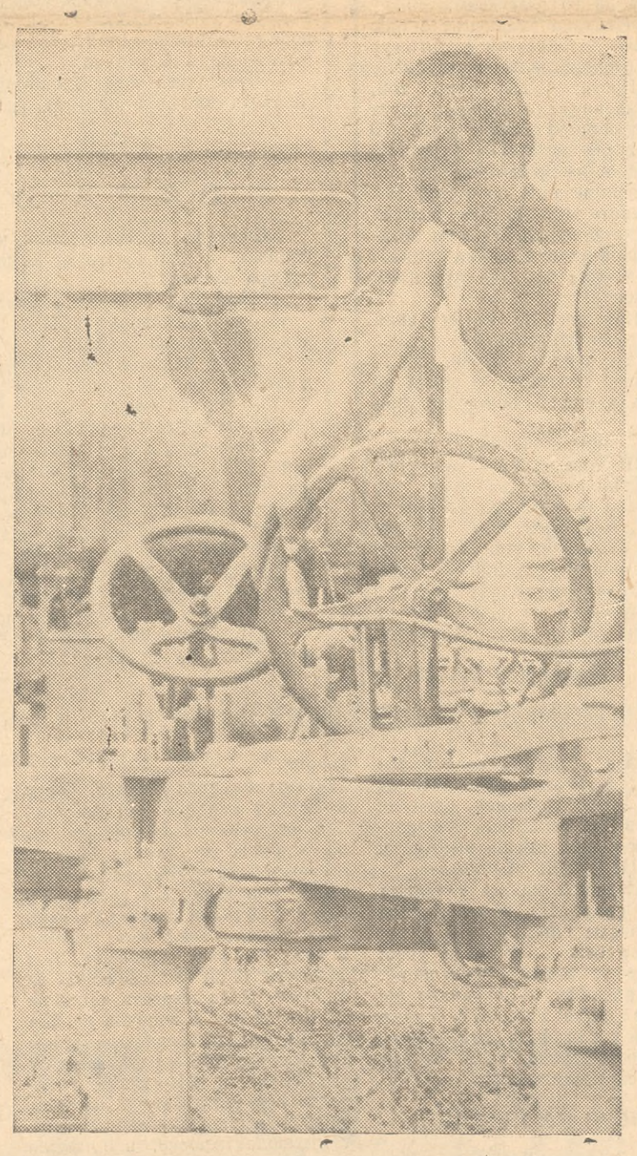
Работят експедитивно и качествено

Тази година пристанищният колектив в Силистра започна товарене на домати и консерви по-рано и при по-добри условия. За това спомогнаха създадените тесни връзки и добра организация на ДСП „Булгарплод“ и Пристанище — Силистра. Бързата обработка на товарите през изтеклия месец красноречиво говори за това. Ако по-рано един шлеп с домати се товареше за 24 часа, то през миналия месец тази операция се извършваше за 14 часа.

Кампанията по товарене на домати е към своя край и за изминалия месец от страна на приемащото пристанище не е получена нито една рекламация. Доволни са булгарплодовци, гордо са със своите успехи и докерите от пристанището.

Усилена работа кипи на Пристанище — Силистра. Привършвайки товарене на домати, започва отправянето на консерви на „Булгарплод“. Първият шлеп вече замина. Подготвя се експедиране на гроздето. Няма съмнение, че силистренските докери ще отправят и кехлибарените зърна качествено и в срок.

Петър НАНЧЕВ

Наред с тракториста за качеството на дълбоката оран отговаря и прикачникът. Той следи за дълбочината на браздите, регулира плуга.

НА СНИМКАТА: Прикачникът Георги Ангелов от Старо село нагласява плужните тела за работа на необходимата дълбочина.

ФАСУЛЪТ Е ОБРАН

Полевъдите от ТКЗС — Главиница обработиха 950 дка фасул.

Посевът бе окопан навреме. Растенията се развиха добре. Отрупаха се с чушки. Когато те узряха, кооператорите от всички бригади се отзоваха на решението на ръководството, бобовата реколта да се прибере без загуби. Хората ставаха и отиваха на блоковете още преди да се разсъмне. Добрата организация помогна. Всичкият фасул вече е обран и се превозва на предварително подготвените хармани. В селата Подлес и Ножарево започна вършитбата. Според специалистите планираният добив 130 кг средно от декар ще бъде надхвърлен.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Зърно над плана

Отдавна завърши жетвата на ечемика в с. Гарван. Зърното е изсушено и почистено.

Кооператорите от II бригада вече знаят окончателните данни. Стана известно, че от 540 дка посев, те са прибрали по 400 кг ечемик.

Полевъдите от с. Гарван са доволни. Тяхното старание навреме да наторят ечемиците блокове, да ги опазят от болести и вредители е възнаградено. Освен това механизаторите пожънаха ечемика с виндроуери. Това помогна за бързото и качествено прибиране на реколтата.

Кооператорите се увериха, че при добра обработка, почвата ражда изобилно зърно. В своята бъдеща дейност те ще се стремят да получат още по-добра реколта.

Ангелина СТОЕВА

Освобождават стърнищата

Механизаторите от с. Иорданово привършват жътвата. Тук е създадена много добра организация за освобождаване на стърнищата. Сламата се балира или извлича с волокуши.

Досега в бригадата е балирана слама от 1 500 дка. Останалата е натрупана на купи. Най-добре се справя с тази задача механизаторът Али Яшаров.

Николинка ВЪЛЕВА

За качеството на киселото и прясното мляко

Достатъчно е да постои човек някоя сутрин само петнадесет минути в коя да е сладкарница на Силистра и ще чуе десетки оплаквания от качеството на киселото мляко. Сега то се продава в буркани за по-голямо удобство на клиентите, които купуват за в къщи, и за неудобство на тези, които го консумират на място,защото буркани са само по половин килограм, а не все ки закусва с такова количество. Бедата , разбира се, не е непоправима — след някой и други ден заведенията за обществено хранене ще бъдат снабдявани с кисело мляко, подквасено във фасади.

Остава открит въпросът за качеството. Наистина, откакто влезе в експлоатация новият цех на ДСП „Млекопреработване“, нито консистенцията, нито вкусът му са обичайните. Вчера пък в редакцията се получиха масово оплаквания, че прясното мляко, продавано в някои магазини и сладкарници, се пресича ло при сваряване. По този повод ние направихме проверка в търговската мрежа и в цеха на ДСП „Млекопреработване“ с цел да установим причината.

Ето какво научихме в производственото предприятие. Вчера сутринта на склад е имало около 1 040 бутилки прясно мляко, приготвено от предишните дни. Органите на ветеринарния надзор забранили изпращането му в търговската мрежа, понеже е било със съмнително качество. Въпреки това млякото е пуснато в продажба и именно то създало неприятности на купувачите. Главният инженер на предприятието Божинов направи декларация пред нас, че „занапред това няма да се случва“. Ние нямаме основание да не му вярваме и също желаем такива неблагополучия да не се случват.

Качеството на киселото мляко, което ни показаха вчера в складовете, е добро. Ние обаче проверихме качеството на това, което се продава в сладкарницата на ТПК „Дунав“, в Кафе-сладкарницата и централния гастроном. Оказа се голяма разлика. Каква е причината за този факт не знаем. Да се открие тя и да се отстрани, това е работа на специалистите от ДСП „Млеко преработване“. Вярно е, че цехът е нов, че в него има сложна механизация и докато работниците се научат правилно да манипулират с нея, ще се случват подобни неприятности. Вярно е обаче, че гражданите с нищо не са виновни затова и искат качеството на киселото мляко да бъде нормално. Да вярваме, че в близко време този въпрос ще се реши задоволително.

Бл. ПЕШЕВСКИ

СЕРИОЗНО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Бонските реваншисти се стремят по всякакъв начин да заобиколят потсдамските решения, за да осъществяват безпрепятствено своите екстремистки цели. Тези техни действия не могат да останат скрити, независимо от многобройните им декларации за готовност да сътрудничат за мир и сигурност в Европа. Сега в Западногерманския бундестаг са внесени за разглеждане така наречените извънредни закони, които се изработват още от времето на покойния канцлер Аденауер. Целта на тези закони е кристално ясна — федералното правителство да получи пълномощия, които ще му дадат възможност всеки момент да въведе извънредно положение в страната и да вземе в свои ръце изпълнителната и законодателна власт. Предварително се проектира парламентът да бъде лишен от своите прерогативи и да прекрати всякаква законодателна дейност. Това напълно ще развърже ръцете на бонските управници.

Цялото така наречено извънредно законодателство е предназначено да ревизира постигнатите споразумения за Германия след завършването на Втората световна война, да осигури на ГФР достъп до ядреното оръжие и да гарантира експанзията срещу Източна Европа и особено срещу ГДР.

В декларацията на ТАСС, публикувана неотдавна, ръководните среди на СССР предупредиха световната общественост за опасностите, които възникват от опита на ГФР да заобиколи с извънредното законодателство потсдамските споразумения.

„Правителството на ГФР и западните държави, които я поощряват да нарушава потсдамските споразумения, се казва в декларацията, трябва да си дадат сметка, че Съветският съюз, както и другите миролюбиви страни са твърдо решени да направят всичко необходимо западногерманският милитаризъм и реваншизъм да не може да нарушат спокойствието и сигурността на европейските народи и да тръгне по пътя на нови престъпления против мира и човечността.

В същия ден, когато бе публикувана декларацията на ТАСС, едва ли успял дори да се запознае със съдържанието ѝ, представител на бонското правителство окачествил декларацията, като акт на намеса във вътрешните работи на ГФР. Същевременно, като по команда, западногерманският печат откри злобна кампания.

И друг път бонските реваншисти често са проявявали признаци на нервност, но тази реакция надхвърля границите на допустимото и говори сама по себе си достатъчно много. Тя показва, че бонските политици няма с какво да се оправдаят, че нямат аргументи, с помощта на които биха могли да опровергаят доводите и твърденията в декларацията на ТАСС.

Но може ли тук да става въпрос за „намеса“ във вътрешните работи? Паметта на бонските управници като че ли вече започна да им изневерява. Те, изглежда са забравили как преди двадесет и две години съюзниците се споразумяха в Потсдам решително да пресекат действията, които крият в себе си заплаха за война.

Извънредните закони не са вътрешна работа на ГФР. Тяхното реализиране би означавало, че реваншистите ще получат още едно средство за тласкане на страната към ръба на войната.

Декларацията на ТАСС е сериозно предупреждение към бонските реваншисти. Тя е израз на решимостта на СССР да направи всичко възможно, за да не се позволи на западногерманския милитаризъм да нарушава спокойствието и сигурността на европейските народи.

ПОВЕСТ ЗА САХАЛИНСКИЯ НЕФТ

ТОВА БИЛО отдавна. На каторжния Сахалин още гърмели затворническите вериги. Но още тогава по многострадалния остров вървял вечно търсещият без покоен човек, който искал да разкрие тайната на земята.

Разбира се, той ходеше и търсеше не безкористно. Та нали добивът на нефт можеше да по злати всеки предприемчив човек, тъй като до наши дни сахалинското местонаходище е единствено то в района на Тихия океан. Именно за това се захващаха ловки и енергични хора. Първоначално това беше търговецът Иванов, после лейтенант Зотов, който се превърна в страстен разузнавач на недрата, ентусиазист и патриот на Сахалин.

Зотов бе сменен от втори и трети. Това бяха различни хора с различни намерения, които бяха привличани от нефтоносната златна жила.

Минаваха години. Сменяха се притежателите на сахалинските нефтени участъци. Но истинските стопани дойдоха тук значително по-късно.

Сахалинският нефт е много млад в Съветската страна, ако не се смята сибирският. Оабче неговото летоброене започва от Зотов и сега сред Оха, нефтената столица на Сахалин, се издига построената още преди революцията „първата нефтена сонда"...

Колата, като се тръскаше и подскачаше по буците, ни отнасяше все по-далече на север. Отзад зад червеникавите облаци прах се скри Оха — град, който ни порази с много неща. След всичко прочетено и чуто за Сахалин беше странно да се види Оха, залята от слънцето и изнемогваща от нетърпима горещина. Градът се радваше и се къпеше в своите езера. А съвсем наблизо със своите синьобели ледове гледаше застрашително вечно студеното Охотско море. И беше много радостно да се видят по градските улици леко, по летному облечени в модни рокли момичета и в найлонови ризи без палта — младежи.

Но ето нашата кола като заобиколи хълма, навлезе в откритата местност и ние видяхме над слабата жълтеникавозелена растителност ново бяло селище.

— Това е именно земята Колендо — като се провираше между дълбоките изкопи, каза шофьорът, а в тона му се чувствуваше: „Това е още нищо! Вие ще разберете какво е Колендо"... След пет-шест километра по разбития път и над горкстите невисоки хълмове изникна друга гора, горда и величествена — метална гора от нефтени кули. Това именно беше Колендо.

Запознават ме с процеса на пробиване на сонди, показват ми, така да се каже, в натура. Сложна работа. От всичко чуто запомних главното: тука едва ли не 80 на сто от работите по пробиването са механизирани. Действуват много производителни и икономични двусекционни сонди, многобройни макари, помпи, автомати. Но не навсякъде още е лек трудът на хората. Би могло да се разкаже за много от тях — истинските стопани на нефтените съкровища. Аз ще ви запозная само с един. Неговата съдба прилича на съдбата на много от неговите връстници. Върху плещите на такива като него легна цялата тежест на следвоенните възстановителни години. Страната се нуждаеше от метал, въглища, нефт, зърно, машини. Трябваше бързо да се излекуват дълбоките рани от войната и, с това трябваше да се заемат тези, които днес са на 40 години.

Три часа седяхме ние в тясната диспечерска кабина. По стените — „графици на сондьорските работи", „карти за разпределението на цимента". Александър Пивкин говори с удоволствие, страстно, увлекателно — и от това на събеседника става лесно. Чисто избръснато, загоряло от вятъра и слънцето лице, той е с невисок ръст, набит. Спокойствие и сила веят от целия му облик. Слушам и си мисля: „Ето какъв е един от днешните нефтени крале на Сахалин. Той както и неговите предшественици също крачи по земята да търси нови и нови съкровища. И също се стреми да проникне по-дълбоко в нейните недра..."

25 години от своя живот той отдаде на сахалинския нефт, 250 километра измина той под земята. И всяка сонда е къс от живота, изпит за зрелост.

Много десетилетия бяха необходими, за да се намери охинският петрол и да се застави да служи на хората. Но сега тук са други темповете. Земята Колендо бе усвоена за 3-4 години. Същият Александър Пивкин, забил тук първото колче, разказва:

— Това бе през септември 1962 година. Пристигнахме тук и намерихме само тайга. С мъки докарахме първата барака и се заселихме в нея — Яко Вселев, Иван Тупотун, Валентин Тараканов, Николай Лакакин — всичко около 10 души. И сега всичките са тук. През декември започнахме да пробиваме първата сонда. Тежка бе зимата. А през март, когато сондата тряб ваше да даде нефт, при нас при стигна началството. Моментът бе тревожен. Геолозите бяха проучили, но изглеждаше, че ще има малко нефт. Тази сонда ре шаваше всичко: да бъде или да не бъде новият нефтен град Колендо. Но ето нефтът потече. Трудно е да си представите цялата радост на този момент. Хората се прегръщаха, целуваха от радост. Измерихме — повече от 100 тона в денонощие. Е, мислим си, не напразно зимувахме в тайгата. И се започна. Още на следващия ден бул дозери започнаха да разчистват гората, прокарвайки път към Оха. Хората нямаше още къде да живеят и всеки ден ги караха на работа от десетки километри. Това не е лесно. Но в бури, виелици и проливни дъждове работата не спираше.

Така започна Колендо. Днес, след по-малко от пет години, младият нефтен район възмъжа и дава една трета от целия охански нефт. Наблизо израсна селище с благоустроени домове, училище и асфалтирани тротоари. В квартирите има гореща вода, газ, електричество, радио, хладилник. „Само без баня е лошо за руския човек", се оплака Пивкин, развеждайки ни из своята квартира.

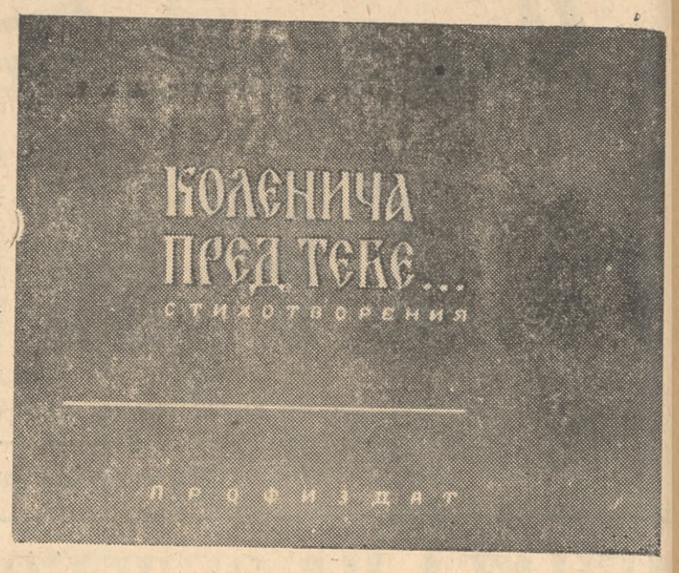
Да, много нещо се измени в живота на охинските нефтени райони. Достатъчно е да кажем, че 600 обекта тук са приведени на дистанционно телемеханическо управление. Преди 50 години в Оха бяха зарегистрирани 6 постройки, в които живееха 90 души. Сега в този много хиляден град има стотици благоустроени многоетажни домове, стадион, парк, дворец на културата, на който могат да завидят даже някои от столичните театри. Другояче живеят и хората, същия Пивкин. Месечно той получава до 700 рубли. Той подзува месец и половина отпуск, който често прекарва с цялото си семейство в южните курорти на страната.

... Върви както и преди по сахалинска земя, човекът. Върви, за да открие и обработи за хората, за страната неизбродимите богатства на острова. Само през последните години тук са открити 18 нови местонаходища на нефт и газ. Все по-дълбоко навлиза той в земята, за да извлече тези богатства. Добивът на нефт достигна повече от 2 милиона тона, а до 1970 години ще нарасне на 3,5 милиона тона.

С всяка измината година става все по-широка крачката на съветския човек, прокарал път в нов свят.

Михаил АНТИПОВ
Агенция „Новости"

НОВИ КНИГИ

Купихте ли си учебници?

ОТП „Печатни произведения" отрано снабди с учебници книжарниците в Тутракан.

Голямо улеснение за учениците е откритият срещу гимназията павилион. Продавачката Йорданка Дуканова работи до късно вечер и по такъв начин родителите, живеещи в крайния квартал на града „Шеремета", които работят в кооперативното стопанство, имат възможност да купят за децата си учебници и тетрадки след завръщане от работа.

Бързо биват обслужвани купувачите и в другите три книжарници на града.

Както се знае, продажбата на учебниците ще стане в определен срок, след известяването на който те ще бъдат върнати в склада в Силистра. Затова напомняме на родители и ученици да не чакат последния момент, когато може би ще бъде късно.

Викентий МАРИНОВ

Комунистът Михаил Петков от ДИП „Липа" — Силистра е един от дългогодишните работници в предприятието. С голямо внимание той шлайфа плоските от полестер, необходими за комплект „Роза", предназначени за Съветския съюз.

ХАЙДЕ ДА ИДЕМ В ПОПИНА!

ДА ПЪТУВАШ до Попина с ракетата в това време е приятно. А и мой съсед се оказа един попинец, който беше в „добро настроение". Заприказвахме се веднага — като говореше повече той. Когато наближихме попински води, бай Иван — така се казваше събеседникът ми — насочи моето вниманке към красивия попински бряг. Около петнайсет-двайсет младежи и девойки седяха пред една малка постройка и разделени на групи се „трудеха" сръчно с картите. Бай Иван тури ръка на очите си и започна да ги разпознава — Лила, Ваньо, Марето, Иванка, Яне то—изреждаше той. Интелигенция... Студенти, абитуриенти. В село е задушно, на полето още повече...

— А каква е тая постройка, сигрно е съблекалня — прекъснах го аз.

— Каква ти съблекалня, съблекалнята е в гората. А това е помпена станция. Трябва да напоява около 8 хиляди декара, но нещо не ѝ върви строежа.

Слязохме на попинския бряг и бай Иван не ме остави, докато не му обещая, че ще пием по една бира при Денко. На кея чакаха около 20-30 пътника.

— Много пътуват вашите хора, бай Иване, май няма да ги вземе всичките ракетата.

— Ами пътуват. Това са изпращачи — ще пътуват само двама—трима.

И наистина на ракетата се качиха само трима. Откъде ли са взели толкова изпращачи на тези трима души в това работно време си мислех аз, но скоро стигнахме до територията на Денко — продавач в пивницата. На вън, на малка тераска, имаше няколко маси, покрити с дебел слой прах, вместо покривка. Още от вратата ни посрещнаха рояци мухи.

— Две студени бири, Денко! — поръча бай Иван.

— Ядец! От три дни нямам бира. Елате утре, вдругиден — продължи той да бърше с някакъв мръсен парцал тезгяха.

— Тогава ще пием лимонада — предложих аз.

Денко се наведе и извади две лимонади, избърса със същия парцал шишетата и ни ги подаде, като предупреди, че няма опасност да си простудим гърлата. Изпихме топлите лимонади и тръгнахме по шосето за селото. Но едва прехвърлихме пресичащата шосето дига и аз се спрях изненадан. На една голяма площ се търкаляха части от десетки каруци, като след бой.

— Да не би да се снима филм тука, или пък мястото е свързано с историята и вие го поддържате като открит музей — попитах аз бай Иван.

— А, не, не! — спокойно отговори той. — Бракувани каруци. Ще ги горят скоро, та затова не ги събират.

Стигнахме вече центъра на селото. Асфалтовата настилка свърши и ние нагазихме в дълбока топла пепел. Пред нас се простираше голяма градина, заградена с бодлива тел.

— Чия е тая голяма градина. Богата реколта от тикви ще получат от нея.

— Каква градина, това е лесопаркът на селото — гордо ми отговори бай Иван.

— Лесопарк ли? Та това е тикварник!

— Лесопарк ще стане. Вече четвърта година си го имаме. И дръвчета сме насадили, но нещо не растат.

Продължихме към квартала „Джеджа". В една локва беше затънала каруца. Някъде отгоре, по пътя, течеше вода.

Моите познати ги нямаше в къщи и аз трябваше да се връщам. Но бай Иван ме покани у тях. Той живееше близко до стадиона. Такъв стадион в окръга нямало, ми каза той, и аз се съгласих да го разгледам.

— Нистина стадионът е оригинален, но защо ви е тая сгур пред „официалната трибуна".

— Писта — каза гордо той, но навярно не е виждал друга такава, защото попинската е 70 м, а сгурта си стои на купчинки по нея. А на вратите на футболното игрище така си стояха изпокъсаните мрежи. На излизане аз хвърлих поглед към лозята и попитах как са тая година.

— Узряха бе, още преди месец узряха!

— Как така, да не би нови сортове да отглеждате?

— Хм, нови сортове ли... Объркаха разтвора, с който ги пръскаха, и още същия ден узряха".

— А кой е виновен?

— На това не мога да отговоря. Всеки е прав за себе си. Наказани не съм чул да има.

Отидохме след това у бай Иван, седнахме, почерпихме се, после запяхме: „Хайде да ходиме доле в Попина, там дето има вино червено". И разговорът ни мина на други теми, неинтересни на читателя.

Александър КОЛЕВ

Постъпки, които красят човека

ЧЕСТНО!

Неотдавна пътувах с кола от с. Ишикково за Силистра. В колата беше и работникът Бедри Ахмедов Ахмедов от село Брадвари. Изведнъж Бедри Ахмедов забеляза портмоне на шосето и каза на шофьора да спре колата. В него се намираше паспортът и други ценни документи на притежателя му. Без да разбере дори кой е пострадалият, той се затече към близкото стопанство и го предаде на пазача.

Чрез тези редове искам да изкажа своето възхищение от честната постъпка на Бедри Ахмедов.

Кера ВАСИЛЕВА
Ишикково

БЯРА В ХОРАТА

Спомням си как веднъж, когато пътувах с приятеля си, забелязах, че портмонето му всеки момент ще падне. След като го прибра му рекох:

— Ами, ако беше го загубил?...

— Щях да отида в МВР и щях да си го получа. Аз съм човек, който вярва в хората.

Преди няколко дни при мене дойде кооператорът Тодор Тодоров от село Сребърна. Беше много развълнуван.

— Би ли могъл да изразиш благодарността на цялото ми семейство и преди всичко на жена ми...

Жена му Деша Тодорова неотдавна взела от поправка часовника. Едва по пътя за Сребърна разбира, че го е загубила. Връща се в Силистра. Мнава покрай часовникарското ателие. Тогава при нея дошли две момчета.

— Лелко, ако търсите часовника, може да го намерите в МВР. Току-що го предадохме там.

Така Иван Добрев и Иван Димитров от V-г клас при училище „Отец Паисий" — Силистра с честната си постъпка върнаха спокойствието на едно семейство в Сребърна.

Ето един случай, който най-красноречиво говори за нарастналото съзнание на хората.

Енчо ИВАНОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

18

— Това защо? Най-вкусно за ядене е киселото мляко.

— А аз не мога... Като дете майка ме наплаши. Казваше, че в него туряли жаби — за да е студено. Оттогава не мога.

— Ето ти ги жените — каза Муха, — а още е и тука: да вова... Е, лапай, както трябва. Утре ще ти намеря млечице. Тяхното млекце тук е масленО, добро млекце.

След десет минути те излязоха от къщата.

— Слушай, Ан — попита Муха — а каква задача ще имаме сега, не знаеш ли?

— Зная — отговори Аня, — специална задача, от особена важност, подробностите ще ти ги обясни Вихър. Само не се сърди, съгласен ли си? Аз не те питам за твоите свръзки и явки. Ще дойде Вихър — с него ще се разберете.

— А аз не се сърдя, ти как вО... Той е един такъв дълъг, Вихър, нали? Очите му са синисини?

Аня се озърна. По пътя следтях една девойка караше колело. Нямаше никой друг. Аня се озърна още веднъж: колелото й се стори познато — точно такова, като у момчето, което дойде за младежа в гамаши.

— Много ли колелета има тука? — попита Аня.

— Във всяка къща. А защо?

— Нищо. Интересувам се за всеки случай.

И те завиха към гората.

СТАРИЯТ ПАЗАР

„Фалшификация—помисли Вихър, това е фалшификация, искат да ме измамят. Това е техен човек. Искат да ме проверят още веднъж: да викна ли „Бягай!", или да се приближа към него. Точно така. Глупаци. Така те ми помагат. Сами се убеждават в моята преданост. Стоп. Ами ако това е случайно съвпадение? Ще погубят момъка, напразно ще го погубят. Ева ли. Това не е случайност. Това не може да бъде случайност — твърде точно е изиграно всичко".

Той тръгна бавно след младежа, който се движеше покрай отоманалите търговци — пет крачки напред, пет назад.

— Нямате ли добра храна за пуйки?—попита Вихър, като се наведе към човека в кадифена куртка.

Онзи се обърна бързо, разглеждайки един миг Вихър и слепеца, стоящ зад гърба му, и след това отговори, процеждайки думите си:

— Сега храната за пуйки е извънредно скъпа... Вероятно имате предвид пуйчета...

И първи протегна ръка на Вихър. Вихър стисна протегнатата му ръка.

„Това вече става глупаво. Как кто изглежда, той ще ме заведе в явка — мислеше Вихър. — Да избягам ли по пътя? Не трябва. Ако се проведе хайка на пазара, имам деветдесет на сто шанс. Да избягам сега по пътя — едно на сто. А ако не ми се представят повече други случаи? Ако няма хайка? Ако... хиляда, ако... Хиляда проклети ако..."

Всичко това премина през главата му, когато, обръщайки се, каза на слепеца:

— Запознайте се, това е наш приятел.

А след това тръгнаха по улица Свети Павел, завиха към Ягелонския университет, излязоха на Планта — пръстен от тополи, обкръжаващ стария град, — и потеглиха по трамвайния път към Висла.

Имаше малко хора. На пейки седяха жени с деца. Лицата на децата бяха бледи, кожата около слепоочията им — набръчкана, старческа. Деца на войната: те не бягаха в надпревара едно след друго, не викаха, играейки си, не ровеха с лопатки в градините. Те стояха тихо край жените: ръчичките сложени на колената, колената грамадни, по дути, а крачката тънички, като кибритени клечки.

„Тук всичко се прострелва. Ще ме хванат тук — мислеше Вихър, — няма смисъл. Да се загине напразно е от лесно полесно".

— Препъвай се малко — по шепна той на слепеца, когато младежът в кадифена куртка се обърна.

Слепият кимна с глава, но продължи да върви като виждащ, изхвърляйки широко крака и стъпвайки уверено, като войник на парад.

При висока къща, до хотела, кадифеният младеж се спря, погледна бялата табелка, където бяха обозначени номерата на квартирите, едва-забележимо кимна с глава и отвори вратата. Вихър и слепият влязоха след него във входа.

Пред петата квартира на третия етаж спряха. Младежът в кадифено се вслушва дълго, после замря, долепи ухо към ключалката и ловко, с едно завъртване отключи вратата.

В голяма стая, почти напълно празна — малка маса и две кресла, в ъгъла измачкана кушетка — до грамаден, едва ли не през цялата стена, италиански прозорец, стоеше шефът на отдел III-А. Той се усмихна.

— Извинете ме, но в нашата работа се налага понякога да разиграваме спектакли.

Вихър беше готов за това; той изрази такова изумление, че гестаповците — отначало шефът, а после слепецът, скрил очилата в калъф, а след това и младежът в кадифено — се разсмяха снизходително.

ВКУС НА ШНАПС

Шулц се оказа съименник. Коля разбра това веднага, след като въведоха Богданов. Степан изигра всичко точно така, както репетираха в бараката. Коля подстрига Шулц майсторски. Той яростно щракаше с ножицата около главата му, повтаряйки през цялото време глупавия въпрос:

— Не безпокои ли ви? Не тревожи ли ви? Не безпокои ли ви?

Вечерта им дадоха по петстотин марки: на всеки, спасяващ се заедно с немските войски от червените войски, се даваше такава компенсация преди окончателно трудоустрояване.

Коля получи карта за работа в офицерската бръснарница, а Степан пратиха в авторемонтната работилница на танковата част, дислоцираща се на седем километра от Краков, в непосредствена близост до Форт Пастерник.

Като получиха парите, Коля и Богдан отидоха във войнишкия разпределителен пункт: там по бележка от старика офицер им продадоха кутия свински консерви, бял хляб, сто грама маргарин и бутилка шнапс. Те загъваха всичко това във вестник и тръгнаха към горичката. Там запалиха огън и започнаха да пируват. След първата чашчица Степан се опи и започна да плаче. Плачеше, хълцайки, сълзите се търкаляха по жълтите му бузи, той не ги изтриваше, те се стичаха в устата му и чак тогава изтриваше устни с длан, и се усмихваше виновно, и клатеше глава.

— Знаеш ли кое е най-страшното — говореше той, — най-страшното е какви можем да станем после. Ще можем ли да победим в себе си оная ненавист, която се е родила в нас? Ще можем ли да победим страха, който сега живее в нас заедно с отчаянието и храбростта?!

Той пийна шнапс, помириса коричка хляб и почна да разказва:

„Пал Палич — това е моят следовател при власовците. Той е плешив, стар и болен. Виждам, че е болен, защото постоянно се появява пяна в ъгълчетата на устата му, и още защото лицето му е жълто и до невъзможност слабо.

— Я си отвори гърлото — казва Пал Палич.

— Какво?

Той псува мръсно и повтаря:

— Отвори си гърлото! Устата, разбра ли?!

Отварям уста. Той надзърта, както казват лекарите, в „зъбната кухина" и се сърди:

— Какво, златото свалиха ли вече хансовете?

Аз нищо не разбирам.

— Фиксите, казвам, фиксите, какво, свалиха ли хансовете? Е, фиксите, златото, не разбираш ли, що ли?!

— Сега разбрах. Нямах злато ни зъби.

— Икономично ли си живял?

— Нямаше от какво да се икономисва.

—Болшевичетата не даваха ли мазнина? Зле ли се отнасяха?

— Как?

— Зле! — крещи Пал Палич.

— Болен ли си, що ли?

— Здрав съм...

Пал Палич заобиколи масата и по котешки лекичко ме удря по бузата.

— Умничък си — усмихва се той, — обичаш да се шегуваш. Какъв номер обувки носиш, последствени?

— Четиридесет и втори.

—А костюм, какъв размер носеше?

— Онзи, който откраднаха ли?

— Ти не ме върти! Откраднаха... В къщи какъв номер носеше?

— Не зная.

— Как не знаеш?

— Имах един костюм, баща ми го подари за рожденния ден.

— Хайде, хайде, чекистка мутро! Баща ми го подари! Не ме пързаляй! Знаем колко щедро са ви давали пари, изсмукаха всичката кръвчица от народа... Хайде, застани до стената.

(Следва)

КАКВО ПОКАЗА ЕДНА ПРОВЕРКА

НА 25 ЮЛИ комисия, в състава на която влизаха работници от ОК на БКП, ОНС, Окръжния съвет на професионалните съюзи и от редакцията на в. „Силистренска трибуна“, направи проверка по изпълнението на 31-то постановление на ЦК на БКП, Министерския съвет и ЦСПС в промкомбинат „Трансмариска“ и ЗГУ „Терма“ гр. Тутракан.

Постановлението, макар и да е разгледано от колективите на тези предприятия, не се спазва от отделни работници и служители. При започването на първа смяна в промкомбината закъсня с няколко минути само счетоводителката Марийка Панайотова. Бригадата на Тошо Илиев пък започна работа с около един час преди началото на смяната. Преди началото на смяната започват работа и някои от леярите и дърводелците.

В ЗГУ „Терма“ списъкът на закъснелите достигна числото десет. Измежду тях се оказаха главният конструктор Георги Димитров, работниците Георги Капинчев, Недка Сократова и др. За контролиране на закъсненията и отсъствията тук е въведена номерната система, обаче номерата се преместват от едно то табло на другото от портиера и то наведнаж. Ясно е, че тя съществува само за форма. В промкомбината номера не са въведени. Трудно се осъществява проверката в самите цехове, поради различното работно време. И в двете предприятия постоянно се срещат хора да бездействуват. В промкомбината е въведена практика материалите да се получават сутрин и дока то се получат те, работниците от смяната бездействуват. Понеже се работи само на една смяна, има възможност материалите да се получават вечер. Но това не се прави. В ЗГУ „Терма“ често пъти причина за неуплътняване на работното време се явява липсата на отделни детайли. Част от производствениците идват на работа, без да са уверени дали ще има работа, или пък ще трябва да ползват принудителен неплатен отпуск. Такива неплатени „отпуски“ са се случвали често през първото полугодие. В деня на проверката работникът Героги Христов, който облицова с тухлички печките за твърдо гориво, бе изградил само три печки. До края на смяната той бе принуден да чака горнища за останалите печки, за да облицова и тях. На него се заплаща по 6 стотинки на печка, или през този ден той заработи 18 стотинки. Горнищата не дойдоха до края на смяната, макар че се леят в съседното помещение на промкомбинат „Трансмариска“.

Неизпълнението на договорите за кооперираните доставки, принуди ръководството на „Терма“ да се откаже от първоначалната програма за производство на 85 000 печки и да приеме нова програма от 60 000 броя. Въпреки това предприятието изпълни плана си за първото шестмесечие едва 78 на сто. Планът на младото предприятие просто се срива. „Изида“ — Горна Оряховица не изпраща в срок огнеупорните тухли, металообрабо тващият завод „Стоян Бъчваров“ — Севлиево забавя месинговите тръби, „Вулкан“ — Вар на отказва да изпълни в срок договорираните панти за печките и накрая, намиращият се на сто метра от завода промкомбинат „Трансмариска“ не отлива навреме нужното количество „горнища“ за печките с твърдо гориво. Леярната на промкомбината и цеховете на „Терма“ са в един двор. Дали ги само телена ограда от бодлив тел и тя като че ли е символ на взаимоотношенията на двете предприятия. Не бихме направили извод, че ръководството на промкомбината не желае в Тутракан да се развива производството на газови печки, но как иначе да се обясни нежеланието му да изпълнява договорните си задължения към него, а изпълнява задълженията си към предприятия от Силистра, Русе, Стара Загора и София. Поради липса на „горнища“ на конвейера стоят незавършени повече от 400 печки, не се използва пълният капацитет на машините, а работниците се пускат в принудителен неплатен отпуск.

След проверката членовете на комисията споделиха своите впечатления с директорите, председателите на профкомитетите и партийните секретари. Констатацията е, че културата и организацията на работното място все още не отговарят на изискванията. Дворовете и на двете предприятия са просторни, но се поддържа в добър ред само частта откъм лицевата фасада. На работните места в цеховете и край помещенията се срещат разхвърляни материали, отпадъци и пр. Комисията изясни че е необходимо не само спазване на трудовата дисциплина, но е нужна и добра организация на производствения процес, строг разчет на материалите и работната сила, максимално използване на наличната механизация, правилно обвързване на производствената програма с възможностите и накрая, строго изпълнение и доставяне в запланувания срок на кооперираните доставки. Без спазването на тези условия не може да се постигнат желаните резултати. Ярък пример за това е ЗГУ „Терма“.

Михаил ТОМОВ

Преизпълнен план

За четирите овчи стада в с. Зарица се грижат по един овчар. През последните години планът за добив на вълна винаги е оставал неизпълнен.

В резултат на това, че през миналата година бе подобрено овчето стадо и полаганите грижи, планът за добив на вълна тази година е преизпълнен. Вместо предвидените 2 655 килограма, са настригани общо 3 378 килограма. Постигнатият резултат е и най-добрият в стопанството.

Сред колегите си най-добри успехи постигна овчарят Халим Хамдиев, който вместо 675 килограма настрига от стадото си 902 килограма вълна.

Милко НИКОЛОВ

Оживлението в овощната градина на ДСС — Силистра не спира. Хората от бригадата на Любен Живков продължават да прибират обилния плод.

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ — ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Староселци трябва да се разтревожат

От теория се знае, че за да прояви в максимална степен продуктивните си възможности, пшеницата трябва правилно да се постави в сеитбообръщението, като й се определи най-подходящ предшественик. Знае се също, че най-добър предшественик за тази култура е този, който оставя почвата в добро физическо състояние, обогатена с хранителни вещества и т. н.

Този основен показател в агротехниката на пшеницата като основна зърнено-хлебна култура се подценява в ТКЗС с. Старо село години наред. Все още еже годно се засява пшеница след пшеница в размер на около 2 000 дка при обща площ на тази култура 7 700 дка, което се равнява на 26 процента. Съседното стопанство в с. Нова Черна, което ежегодно отглежда пшеница на площ от 12500 дка, не засява нито декар върху стърнище.

Следващ момент от агротехниката на пшеницата, на който искам да спра вниманието, е срокът за подготовката на площта преди сеитба и срокът на самата сеитба.

На всички агрономи и ръководители е известно, че спазването на срока за сеитба е от голямо значение. Резултатите от тазгодишната реколта потвърждават това. Тази култура трябва да се засее в такъв срок, че до настъпване на ниските температури да се вкорени, да протекат правилно процесите на закаляване и да започне братенето. От наблюденията у нас е установено, че за да стане това, необходимо е от момента на поникването то до настъпване на времето, когато средната денонощна температура спадне под пет градуса, да има интервал 40—50 дни. Това изисква засяването на пшеницата да се извършва главно през месец октомври. Това не е спазено в ТКЗС с. Ст. село. А съседното стопанство на село Нова Черна, което почти не се различава по почвени и климатични условия, сортов състав, въоръженост с техника, налични торове и пр., е извършило сеитбата на 11 100 дка пшеница до 31 октомври 1966 година и само 1 400 декара от 1—10 ноември. А в ТКЗС с. Ст. село до 31 октомври има извършена сеитба на площ от 5 050 декара. Останалата площ от 2 720 декара е засята до 25 ноември или средно с около 15-20 дни по-късно. Затова и добивите между двете стопанства, макар и при еднакви условия, доста се различават. Докато ТКЗС Нова Черна очаква около 420 кг среден добив от пшеницата, то в ТКЗС с. Старо село се очакват около 300-320 кг. Средно по 100 кг зърно по-малко от декар, което на площ от 7 700 декара се равнява на 770 тона, а в стойност на 92 000 лв.

От тези факти специалистите в ТКЗС с. Ст. село трябва да направят равносметка за своята работа. Защото грешките се повтарят. Досега от освободените 1 500 дка от грах, фий, грахово-овесена смеска и др. само 500 декара са подготвени (изорани) за есенни култури. А всяко закъснение е пагубно. То може да стане причина за влошаване качеството на оранта —нарастването й на големи буци. А като последствие от това ще дойде закъснение на сеитбата и влошаване на нейното качество.

Да се надяваме, че староселци ще се разтревожат и ще положат максимални усилия, щото през 1968 година да се равнят по добиви от пшеницата със своите съседи.

Марин МАРИНОВ

Иордан Балкански е по строителните скели от 1936 година. Дългогодишният опит му помага да бъде добър строител. Неговата мазаческа бригада неотдавна прие обещание в чест на Петдесетгодишнината от Великия октомври предсрочно да измаже блок „Детелина — 2“. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДОМАТИ ЗА ИЗНОС

Кооператорите от с. Гарван още от миналото се славят като добри градинари. Сега те са обединили дългогодишния си опит със знанията на специалистите.

Особено голямо внимание обърнаха градинарите за отглеждането на ранните домати. В сравнение с миналата година досега са продадени повече домати за износ.

Ангелина СТОЕВА

ПЕРСПЕКТИВИ НА ГОВЕДОВЪДСТВОТО В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

ПЕРСПЕКТИВНИЯТ ПЛАН за развитие на селското стопанство в нашия окръг предвижда към 1970 год. кооперативите да притежават 28 000 говеда, в т. ч. 13 030 крави. Да произведат обща продукция 38 362 т мляко, по 3 002 литра на фуражна крава, а стокова продукция 34 062 т мляко, 1 002 т говеждо и 3 294 т телешко месо — живо тегло.

За успешното изпълнение и преизпълнение на поставената задача налага се още отсега да започне сериозна подготовка. Основният въпрос, който трябва да се реши от ръководителите и специалистите на стопанствата през следващите три последователни години, е чрез научно-обоснована развъдно-подобрителна работа, да се създаде разширено възпроизводство на стадата.

За целта е необходимо още през н. г. да се увеличи броят на кравите в разплодните ядра. Над 50 процента от най-високо продуктивните животни трябва да се обхванат от пълен контрол. Фермите, контролирани от Инспекцията по племенно дело, трябва да увеличат производството на разплодни телета и юници, не само за задоволяване на своите нужди, но и за онези стопанства, които със собствени сили все още не могат да подобрят говеждите стада.

В този смисъл ТКЗС — Айдемир трябва да произвежда и продава от датското стадо ежегодно разплодни юници за създаване ядра в определени стада на окръга. Понеже малък процент от кравите в ТКЗС понастоящем са с продукция над 4 000 литра и следователно получените от тях приплоди не са достатъчни за бърза подмяна с високопродуктивни юници за разплодните ядра, то за ускоряване на процеса се налага доставка на чистокръвни крави извън страната. Така ТКЗС — Дулово е планирало да закупи 200 крави от породата „Черношарено говедо“, а Ситово, Главиница и Нова Черна по 100 бройки от същата порода. Предполага се кравите и юниците да бъдат доставени още през тази година чрез дирекция „Разплодни животни“ — София.

Важен момент в решаване на тази задача са и грижите към младите разплодни животни. Храненето и гледането им е от извънредно голямо значение за развитие на висока продукция, надхвърляща изходните родителски форми. Така на 6 месеца трябва да достигнат над 170 кг ж. т., на 12 м. — 260 кг и на 18 м. — над 350 кг — годни за заплождане. Необходимо е юниците да бъдат заплодени между 18 и 20-месечна възраст.

Във връзка с развитието на говедовъдството се предвижда и известна специализация и вътрешна концентрация на стадата. И в бъдеще всички стопанства от окръга ще отглеждат елър рогат добитък. Сега говедата са настанени в 101 населени места, а само кравите в 63. Средно на стопанство се падат по 380 крави, а на населено място — по 180. Вследствие на вътрешностопанската концентрация до 1970 год. крави ще се отглеждат само в 51 населени места. Тогава средно в стопанство ще има по 434 крави, а в населено място — по 255.

За постигане на това се предвижда строителство на кравекомплекси. Сега в ТКЗС — Секулово се строи комплекс за 400 животни. Такова строителство е планирано в ТКЗС — Дулово, ТКЗС — Добротица, евентуално в Калипетрово и Алфатар. Освен това ще се изградят краварници за по 250 животни към съществуващите фермени в ТКЗС — Айдемир, Сребърна, Н. Черна, Белица, Сокол, М. Преславец, Чернолик и Паисиево. В останалите стопанства на окръга ще се направи по 1 обор, за да се осигури настаняването на увеличения брой крави. В плануваните 17 телчарника ще се отглеждат малките животни до отбиването им. Съществуващите сгради ще се преустроят за юниците. Така с новото строителство и преустройство на старите сгради ще се разреши въпросът за отглеждане на животните при нормална гъстота.

До 1970 год. се предвижда и подобрение структурата на стадата. От 40,4 на сто (както е сега общо за окръга), процентът на кравите ще достигне 47,3 от общия брой на говедата. Това е възможно, защото ще се създадат условия, телетата за угояване да преминат в специални угоителни стопанства. В тази насока ще се извърши строителство на две междукооперативни телеугоителни стопанства, всяко едно с капацитет 4 000 места. Там ще се угояват и продават средногодишно 10 000 телета. Кооперативните стопанства ще предават в тях произведените мъжки и женски телета от стоковите ферми, както и всички мъжки телета, приплоди на кравите от разплодните ядра.

Във фермите ще остават на доизглеждане само женските разплодни животни. За да се снабдяват угоителните бази с бързо растящи телета, стоковите крави в ТКЗС ще бъдат осеменявани с бици от породите за месо. Ще се прилага промишленото кръстосване. За тази цел в Станцията за изкуствено осеменяване се предвижда да се доставят и поддържат необходимият брой бици от породите „Симентал“, „Шароле“ и „Херефорд“. Угоителните стопанства ще вземат телетата на 2 месеца и ще ги продават угоени на изкупвателните организации.

Георги КОТЕВ

Новости ★ техника ★ новости

НОВИ МОТОРНИ МАСЛА С ВИСОК ЕФЕКТ

Сътрудниците от отдел „Химически прогрес“ при рафинерията в Йедлице — Полша, са постигнали забележителен успех. Те са открили нов тип моторни масла, които в качествено отношение превъзхождат с 30 процента съществуващите, а имат до сегашните цени.

ВАКУУМ — РЕНТГЕН — АНАЛИЗАТОР

Световноизвестният завод „Карл Цайс“ в Йена — ГДР, е пуснал в производство нов апарат — вакуум—рентген—анализатор, който е привлякъл вниманието на специалисти от целия свят. За разлика от досегашните химически методи за анализа, новият апарат дава възможност да се установят наличието и характерът на компонентите на дадена стоманена сплав още по време на процеса на топенето й.

СИГУРНО ШОФИРАНЕ ВЪПРЕКИ ПРОЛИВНИЯ ДЪЖД

Във Франция е открита нова пластмасова материя, която се пулверизира върху стъклата на автомобилите, особено върху предпазното стъкло на кабината на шофьора. Тя не позволява да се образуват по време на дъжд капки върху стъклата. Водата се стича веднага на тънки струи надолу и по този начин се увеличава видимостта пред бодача на колата.

РЕКОРДЕН ДЪГОВИДЕН МОСТ

В южната част на Чехословакия е вече открит и предаден за експлоатация дъговиден мост с рекордната дължина 542 метра. Стоманената конструкция, поддържана от бетонни стълбове, се извисява на 50 метра над река Вълтава. Мостът има четири писти: двете средни — с широчина от 10,5 метра всяка, са предназначени за моторни превозни средства, а двете странични — за пешеходци.

ПЛОСКОСТИ ОТ ОТПАДЪЧНИ ДЪРВЕСНИ КОРИ

Колективът на Централния институт по технология на дървото в Дрезден е разработил и въвел в производството технология за преработване на дървесни отпадъци в голямогабаритни плоскости, които намират приложение в строителството като изолатори от топлина, звук и влага. По този начин се оползотворяват годишно само от текстилната и хартиената промишленост на ГДР между 120 000 и 150 000 тона отпадъци. Според предварителните изчисления, само в ГДР биха могли да се преработват дневно 250 тона отпадъци от дървесни кори, с което на строителството ще се предоставят на разположение годишно над 11 милиона квадратни метра плоскости с дебелина 10 мм.

СИБИР ЛЕЖИ ВЪРХУ ГОРЕЩИ ЕЗЕРА

След като съветските геолози откриха, че западен Сибир лежи върху огромни подземни езера от горяща вода, група учени и инженери са предложили план за естествено затопляне на водите на река Иртиш. Според тях е необходимо да се пробият няколко сонди на дънното на реката, за да се изкара горещата вода на повърхността. По такъв начин плаването по реката ще може да продължи и през зимния сезон, въпреки силните сибирски студове.

БИОМИЦИН ЗА... САМОЛЕТИТЕ

На едно от летищата в Англия техниците забелязали полираната повърхност на самолетите петна от масло, а под тях — следи от корозия. Изяснило се, че това не е ръжда, а печал на последица от дейността на микробите. За тях съчетание от метал и масло се оказало добър сандвич. Учените установили, че някои видове микроорганизми могат да се хранят с алуминий толкова интензивно, че е възможно самолетът да се разруши във въздуха. Средството за борба с тях вече е намерено — обикновените антибиотици. Сега техниците трябва да смазват корпусите на самолетите с биомицинова паста.

„ТУТРАКАНСКИ ЕКСКУРЗИИ“

В редакцията се получи писмо от Градския народен съвет гр. Тутракан, по повод критиката, която в бр. 65 от 6 юни т. г. отправихме във връзка с разстановката на търговската мрежа в града. Ето и част от писмото:

„Публикуваният критичен материал „Тутракански екскурзии“... се обсъди съвместно от ръководствата на търговските организации от града няколко дни след поместването му. **Надделя становището да не отговаряме официално на направената критика.** Сега обаче, при наличието на горното ви писмо, това мнение отпада и ние се чувствуваме задължени да дадем отговор.

Изнесеното в статията **до известна степен отговаря на истината. Търговската мрежа е съсредоточена предимно в центъра на града и четири квартални района“.**

Редакцията недоумява защо е надделяло становището, да не се отговаря официално на критиката. Нима тутраканската общественост не трябва да знае мнението по този въпрос на органите, от които зависи търговията в града?

Прави впечатление и изводът, че „изнесеното отговаря ДО ИЗВЕСТНА степен на истината“. Ако авторът не е отразил вярно състоянието на мрежата, защо по-долу в писмото-отговор се казва „Търговската мрежа е съсредоточена предимно в центъра на града и четирите квартални района“.

Ние не желаем да спорим с ГНС и ръководствата на търговските организации в Тутракан по тези въпроси. Те са пределно ясни на тутраканци. Желаем само да се направи нещо по-осезателно по районирането на магазините, и то в близко време, а не да се чака 1980 година.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ПИСАТЕЛ С НЕПОДКУПНА СЪВЕСТ

(40 години от смъртта на Стоян Михайловски)

Стоян Михайловски е роден в Елена. Той е син на възрожденския учител и книжовник Никола Михайловски. Образованието си е получил в Елена, Велико Търново, Цариград и Ексан Прованс (Франция). Завърнал се в току-що освободена България, той станал адвокат, а след това — съдия, висш чиновник, учител, професор. Бил избиран няколко пъти и народен представител. Починал е на 3 август 1927 година в София.

Стоян Михайловски се изявява в нашата история като видна политическа фигура. Като политически деец той е бил винаги на своя пост, когато се е изисквало смелост, мъжество, гражданска доблест. В дните на мракобесие, реакция и терор Стоян Михайловски е бил в челните редици на борците за народни права и човешки свободи и върл противник на монархизма, десподизма и тиранията.

Със своята огромна писателска дейност, като поет и писател Стоян Михайловски се нарежда между първите творци на нашата литература. Михайловски разработва множество литературни видове: поеми, басни, епиграми, афоризми, сонети, легенди, балади и др. Чрез творбите си той се изявява като сатирик, баснописец, моралист, философ, мислител.

В негово лице нашата литература намира най-добрия си майстор на сатирата и баснята. И именно тези два литературни вида му отредиха място между най-забележителните наши поети и писатели.

Крупното му творчество е събрано и издадено от самия него в поредица от книги: „Поема на злото“, „Книга без заглавие“, „Философически и сатирически сонети“, „Книга за българския народ“, „Книга за оскърбените и онеправданите“, „От развала към провала“ и др. През 1922 година в Народния театър е била поставена пиесата му „Кога то боговете се смеят“, а след смъртта му, през 1940 година излизат „Метрополитика“ и през следващата 1941 година — „Религиозни и философически размисли“.

Като най-крупна творба на Михайловски се сочи „Книга за българския народ“ — най-силната обществено-политическа сатира у нас. Неувяхващ ще остане и неговият оптимистичен, жизнерадостен и бодър марш „Върви, народен възродени“, както и басните му „Орел и охлюв“, „Бухал и светулка“, „Секира и търнокоп“, „Паун и лястовичка“ и др.

Роден сатирик, Стоян Михайловски намира стихията си в изобличението. Оръжията, с които си служи, са сарказмът, ирония, подигравката. От неговия остър поглед нищо не е в състояние да се скрие и камшикът му плющи навсякъде, където съзира злото. Михайловски бичува безмилостно всички недъзи в нашия бит, морал и нрави, всички недъзи в обществения, политически и културен живот. Словото на писателя е язвително, нападателно. Той си служи с богат речник от архаични думи, чуждици, русизми и турцизми, като употребява и създадени от него думи.

В нашата поезия големият поет внася общочовешки, универсални мотиви, но неизменно държа и обича родното, българското. Ръководен от своята непоклатима съвест и от голямата си обич към народа, той отрази по своеобразен начин съвременната нему действителност и отношението си към нея.

Патосът и реализмът в творчеството на Стоян Михайловски, неговият борчески и демократичен дух, погледът му към света и отношенията в обществото му отреждат особено място в нашата история и литература.

Иван ШАБАНОВ

ГРИГОР СПИРИДОНОВ

„Ние не сме вече рая покорна“

Вестниците се забавят

Окоршката пощенска станция има малък, но сплотен колектив и пощенските услуги се извършват добре.

От известно време обаче доставянето на вестниците става със закъснение (едва към 19 часа) и биват разнасяни на другия ден. Ние знаем, че софийските вестници се пренасят за нашия край със самолет до Русе с цел да бъдат доставени на абонатите още същия ден. В действителност това при нас не се получава. Защо?

Ние настояваме така да се уреди пренасянето на вестниците от пощенската станция в Дулово, че те да се получават в Окорш същия ден, като по този начин се премахне неудобството вестниците да престояват една вечер в Окорш неразнесени.

Във века на свръхзвукови те скорости е срамно вестниците да пристигат до абонатите с един ден закъснение.

Владимир ПОПОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Едно мнение

„ДОРОСТОЛ“ ИМА НУЖДА ОТ ПОМОЩ

Коментарите по неотдавнашния футболен мач Левски—Доростол вече затихват. Общо е мнението, че Левски показа един хубав урок по футбол пред силистренската публика и в този смисъл оценките на Иордан Симеонов във в. „Силистренска трибуна“ за развоя на мача са съвършено правилни. Съвсем основателни и правдиви са и поздравленията на любителите на футбола в нашия град, отправени към ръководството на дружество „Доростол“ за хубавата инициатива столичният Левски да гостува в Силистра. Не остава нищо друго освен да пожелаем на ръководството на дружеството и в бъдеще да устройва срещи с нашите първокласни отбори.

Когато говоря за оказване на помощ на футболния отбор при дружество Доростол, този път нямам предвид материалната помощ, която трябва да се оказва на дружеството, макар че и в това направление има още много да се желае. Този път имам предвид моралната помощ, която трябва да се оказва на футболистите от Доростол. С нея по мое твърдо убеждение трябва да започне работата на ръководството и цялата наша общественост за изграждането на един бояк, сплотен, високоорганизиран, морално сплотен и непоклатим отбор. Един отбор с високо техническо и тактическо майсторство, с голяма воля за победа, с високо чувство на отговорност пред обществеността, един патриотично възпитан отбор, който ние искаме да виждаме само в първите редици на групата.

Израз на такава морална подкрепа най-често се явява подкрепата на привържениците на Доростол в срещите му с другите отбори. Оптимизмът в привържениците на Доростол може да изиграе безкрайно голяма роля в създаването на такъв отбор, за който по-горе стана дума. По този въпрос с читателите искам да споделя някои мои мисли и впечатления от неприличното държание на една малка част от публиката по време на срещата Левски—Доростол, пък и по време на други срещи.

През цялото време на мача от трибуните изобилствуваха непристойни освирквания и дюдюкания, вицове и обиди по адрес на наши състезатели, ругатни и цинизми по повод и без повод. С една дума — в привържениците на Доростол взема връх не оптимизмът, а ненужният никому песимизъм. Получава се така, че когато нашият отбор е надигран, ние от трибуните „ставаме“ всичко: и плевенчани, и михайловградчани, и койнарци, и как во ли не. А впечатленията ни са, че нито търновци, нито габровци „стават“ лесно силистренци. Не става дума, че ние от трибуните трябва да стоим като неми зрители (като на кино или на театър). Не, в никакъв случай не става дума за това. Тук е въпросът за обективността в оценката на възможностите на нашия отбор, да се намери най-справедливият начин за оказването на помощ. Не става дума и за слагане на капаци при оценяване играта на противниковите отбори. Ние виждаме от трибуните, че Левски—София надиграва Доростол по всички линии. Знаем, че това е отбор от „А“ РФГ, и то добре обигран отбор, с такива състезатели като Аспарухов, Веселинов и др. Ние също знаем, че в отбора на Доростол има още много работа да се върши; че в него стават периодически сътресения; че той с много усилия на ръководството едва успява да се комплектува; че един добре обигран и сплотен колектив не се създава лесно, че това е въпрос на продължителна, последователна, къртовска работа. Ние всичко това знаем и пак от трибуните се дочува неприличното „у-у-у-у-у“. И мислим, че с това помагаме, т. е. изразяваме своето възмущение, че нашите не могат да играят. Помагаме, или не помагаме?... Аз определено считам, че не помагаме. Защото ако ние искаме да помагаме на нашия отбор, първо на свой терен трябва ентусиазирано да го поддържаме, така правят привържениците на Ботев—Враца, Левски—София, ЦСКА, Берое и др. любители на футбола. Тук ще се аргументирам с един пример: който е наблюдавал срещите на Левски—София, не може да не е забелязал, че независимо от това дали отборът губи или побеждава, неговите привърженици от трибуните го поддържат: не го освиркват, защото знаят, че това влияе върху психиката на играчите. А това още повече сковава състезателите, изнервя ги, от което се възползува само противникът им.

Моето мнение — който иска да помага на отбора там, на стадиона, само ще го насърчава, ще го ентусиазира с позволените средства, а ако има да каже нещо нередно, може да потърси ръководството на дружеството, може да отиде на неговите събрания. Истинските привърженици на Доростол трябва да си припомнят едно изказване на з. м. с. Георги Димитров, отправено до една част от зрителите: „Така се вижда оттам, другари. Който много разбира, ето терена, нека заповяда и да види как на зеления килим на стадиона изглежда тази игра. Недейте така“. Едва ли има какво да се прибави повече към думите на Г. Димитров, освен да призовем истинските привърженици на Доростол за повече оптимизъм, за по-голяма вяра във възможностите на отбора, за по-голям стремеж да се помага искрено, с всички сили и средства. Това ще бъде нашият най-добър принос в подготовката на отбора за изпитанията, които му предстоят през наближаващия сезон.

Йордан ХРИСТОВ

Б. Р. Редакцията счита, че има още много въпроси около състоянието на футболния отбор при дружество Доростол“ — Силистра, които тревожат любителите на този спорт не само в града, но и в окръга. Затова тя с готовност ще помести и други мнения на наши читатели, спортисти, общественици, треньори, като вярва, че с това ще се помогне за разрешаването на наболелите проблеми.

БОГАТА НЕДЕЛНА ПРОГРАМА

Организираният от Градския комитет на ДКМС, СП „Културен отдих“, културния дом при ОСПС, ДОСО и дружество „Доростол“ в неделя „Дунавски спектър“ привлече вниманието на гражданството. В неделната утрин брегът на Дунава се оказа тесен да побере хората. С особен интерес се следяха състезанията, организирани от „Морски клуб“ при ДОСО.

Първи застанаха на старт гребците. От стартиралите пет мъжки и шест женски отбора първи завършиха състезанието при жените отборът на ДИП „Липа“ с ръководител Михаил Адисемов, следван от отборите на ДИП „Добруджа“ и ТПК „Дунав“. При мъжете първи са гребците на ДМЗ „Стомана“, явили се на състезанието с отлична подготовка и воля за победа. Второто и третото място се заемат от отборите на училище „Отец Паисий“ и сборния мъжки отбор. Това състезание премина в изключително напрегната борба, оспорвана и с големи амбиции за спечелване на първото място. При премерване на силите в леглене на вече макар да имаха сериозни противници, мъжете от ДМЗ „Стомана“ спечелиха първото място.

След това стартираха плувците, където първото място зае състезателят от „Морски клуб“ на ДОСО Ахмед Мустафов, и скутеристите, при които се наложи Никола Стефанов.

Трябва да отбележим, че голяма част от скутеристите се явиха на състезанието с неизправни машини, което доведе до сучтене, опити за ремонт на място, а това костваше неприятни минути и на състезателите, и на зрителите.

След обявяването на резултатите първенците бяха връчени награди.

Преди обяд беше проведено и състезание по риболов.

Георги КИРИЛОВ

А ПЛАНЪТ ЗА КИНОЗРИТЕЛИТЕ?

Окръжното предприятие „Кинефикация“ стопанисва 58 кина в градовете и селата на окръга.

За първото полугодие на тази година предприятието отчете 10 994 броя прожекции при план 10 672. В изпълнението на плана по този показател градските кина участвуват с 2 878 прожекции, а селските — с 8 116. Кината в градовете не изпълниха плана си за прожекциите с 24 броя, а селските кина го преизпълниха с 346 прожекции. В крайна сметка планът за прожекциите е преизпълнен с 322 броя. Не изпълниха личния си план за прожекциите през полугодието кинодеятелите в Тутракан (кино „Христо Ботев“), Дулово, Гарван, Брадвари, Под лес, Войново, Алеково и др.

Както се вижда, ако се оценява дейността на „Кинефикация“ по изпълнението на плана за прожекциите, предприятието може да бъде похвалено. В никой случай обаче не можем да се абстрахираме от изпълнението на плана за зрителите, плана за средната посещаемост на една прожекция и плана за средния приход от една прожекция, защото тези показатели, заедно с изпълнението на плана за себестойността, дават основно отражение върху финансовата част на дейността на предприятието.

Планът за кинозрителите не е изпълнен с 24 000 зрители. Не изпълниха плана за кинозрителите кината: „Доростол“ — Силистра, „Дунав“ — Тутракан, „Вапцаров“ — Дулово, също и кината в Кайнарджа, Зафирово, Гарван, Окорш, Белица, Секулово.

Положителен резултат е постигнало предприятието в себестойността.

Предприятието трябва да подобри агитационно-рекламната си дейност. За всяка прожекция кинодеятелите трябва да осигуряват пълна заетост на киносалоните. Необходимо е да се подобри и контролът върху качеството на прожектираните филми. Има случаи, когато тонапаратурата не работи добре — говорът е неразбиремн и гони зрителите. Трябва да се избягва допускането на правостоящи в градските кина. Правостоящите седят по стълбищата и затрудняват преминаването от залата към изходните врати (кино „Москва“ в Силистра например).

Работата на колектива при ОП „Кинефикация“ може да бъде определена като добра, ако се координират усилията за изпълнението на плана по всички показатели.

Йордан ПОПОВ

МАРШЪТ НА БРИГАДАТА

Тревогите
ще осмислят дните ни,
спомените ще избледнеят.
И някой ден, като откритие,
ще забележим, че просто пеем
тихо, в себе си унесени,
незабравената мелодия...
Може би ще ни стане весело,
защото някога тя ни водеше
от столовата до двата лагера,
до знамето и до обектите —
ние не работехме с багери,
рубашките ни бяха вехти,
кирките — тежки и лъскави,
ръцете — като на копачи,—
от сутрин до вечер блъскаш,
а напредваш
с два-три разкрача.
Но си спомням, когато пеехме,
не усещахме в дланите болката,
искаше ни се да се смеем
и се питахме: „Днес по колко?“
И се спираха
да ни гледат хората,
и надничаха през оградите —
уж обсебваше ни умората,
ала пеехме марша на бригадата!

И когато, като откритие,
го запеем — добри и весели,
ще узнаем тогаз, че дните си
сме превърнали в проста песен!

Валентин ЧЕРНЕВ

Бъдещите капитани трябва отсега да свикват с лодки и вода. Тези лодки обаче не са във водата, а във детския парк на Силистра.

О Б Я В А

ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ — РАЙОН — СИЛИСТРА търси:

1) Ел. монтьори за гр. Тутракан — 2 бр.

2) Ел. майстори за гр. Силистра — 2 бр.

Постъпване веднага. Заплата съгласно щатната таблица

ОТ ЕНЕРГОСНАБДЯВАНЕ—РАЙОН—СИЛСТРА

О Б Я В Л Е Н И Е

ДАП гр. Силистра набира кандидати за обучение на шофьори III кл. в ДАШ гр. Русе за 10 месеца. Курсът е за сметка на ДАП — Силистра и ще започне на 15. IX. 1967 год. Кандидатите да са завършили военната си служба.

ДАП гр. Силистра търси шофьори I, II и III клас.
Справка: личен състав ДАП—Силистра

ПРОФЕСИОНАЛНО ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ
гр. Генерал Тошево

О Б Я В А

Училището обявява, че през учебната 67-68 година ще приеме 70 младежи и 35 девойки по специалностите:

1. МЕХАНИЗАТОР в ПТИЦЕВЪДСТВОТО
1. МЕХАНИЗАТОР В ПТИЦЕВЪДСТВОТО
3. ТРАКТОРИСТИ И КОМБАЙНЕРИ.

Завършилите курса на обучение имат право да продължат, като редовни и задочници в селскостопанските техникуми.

През курса на обучението се изучават шлосерство, ремонтно дело, електротехника, трактори и други, а девойките шев и наука за хранене.

Училището е на пълна държавна издръжка. Курсистите ползват безплатна храна, квартира и работно облекло.

Приемат се курсисти със завършен VIII клас.

През учебната 67-68 година училището ще приема и курсисти с VI и VII клас навършили 16 години, от които ще се оформят извънредни паралелки. Успешно завършилите получават свидетелство за VIII клас, съответно специалност, трактористи и комбайнери.

Справки и запитвания до дирекцията на училището.
ТЕЛЕФОН № 136

О Б Я В А

ТКЗС „Добруджа“ с. Зафирово, Силистренски окръг закупува съветски самоходни шасита ДВСШ—16. Цени по споразумение.

Ден на плувния спорт в Старо село

Неотдавна в Старо село се проведоха плувни състезания между физкултурните дружества в Старо село и Нова Черна.

Първи премериха силите си пионерите. На първо място се класира Никола Стайков от Нова Черна, следван от Йордан Маринов от Старо село.

Оспорвано протече борбата между юношите — старша възраст на 60 м свободен стил. С минимална преднина първото място зае Тодор Тодоров от Старо село, непосредствено следван от Йордан Стефанов от Нова Черна.

При мъжете в същата дисциплина най-добри бяха Георги Мутафов от Нова Черна и Богдан Ангелов от Старо село. С най-добро време първото място в дисциплината 120 метра свободен стил зае Венцеслав Друмев от Нова Черна.

В щафетата 4 Х 60 метра новочерненци се наложиха над старороселци. На първенците бяха раздадени награди от дружеството „Бенковски“ — Старо село.

Накрая се проведе масово преплуване на 100 м от всички младежи и възрастни.

Тодор ГЕОРГИЕВ

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

ОТП „ПЕЧАТНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ“ — Силистра съобщава, че пуска в продажба грамофонни плочи със симфонична и оперна музика както следва:

1.	Бах — Бранденбургски концерт № 3, № 4	1,40 лв.
2.	Берлиоз — фантастична симфония	3,00 „
3.	Бетовен — Симфония № 2	1,80 „
4.	„ — „ № 3	1,80 „
5.	„ — „ № 5	1,40 „
6.	„ — „ № 7	1,80 „
7.	„ I концерт за пиано и оркестър до мажор	1,80 „
8.	„ — „ за цигулка и оркестър ремажор	1,80 „
9.	„ — концерт № 2 и № 15 за цигулка и оркестър	1,80 „
10.	„ — Соната № 9 за пиано „Патетична“	1,80 „
11.	„ — „№ 14 за пиано „Лунна“	1,40 „
12.	„ — „ № 21 за пиано „Аврора“	1,40 „
13.	„ — „ № 23 „ „ „Апасионата“	1,40 „
14.	„ — „ № 5 и 6 за цигулка и пиано	1,80 „
15.	Верди — Операта „Аида“ 3 плочи	5,40 „
16.	„ — „ „Риголето“ 2 плочи	3,60 „
17.	Гершуин— Рапсодия в синьо	1,40 „
18.	Глинка — Увертюра към операта „Руслан и Людмила“	
19.	„ — Встъпление към операта „Хованщина“	0,80 „
20.	„ — Романси	1,80 „
21.	Григ — Сюита „Пер Гинт“	1,40 „
22.	Гуно — Операта „Фауст“ 4 плочи	7,20 „
23.	Драгомижски — Операта „Русалка“ 3 плочи	5,40 „
24.	Моцарт — I концерт за цигулка	1,80 „
25.	„ — Реквием 2 плочи	2,80 „
26.	„ — Малка нощна музика	1,80 „
27.	„ — Симфония № 40 и 24	1,80 „
28.	Мусоргски—Операта „Борис Годунов“ 4 плочи	7,20 „
29.	Паганини—Концерт №1 за цигулка и оркестър	1,80 „
30.	Пучини — Операта „Бохеми“ 2 плочи	3,60 „
31.	„ — „ „Манон Леско“ 3 плочи	5,40 „
32.	Росини — „ Севилският бръснар	5,40 „
33.	Сарасате — Андалузски романс	1,80 „
34.	Чайковски—Концерт №1 за пиано и оркестър	1,80 „
35.	„ — „ за цигулка и оркестър	1,80 „
36.	„ — Балета „Лебедово езеро“ 3 плочи	5,40 „
37.	Грамофони „Маестро“ с усилвател	

Книжарницата се намира по ул. „Георги Димитров“ до спестовна каса, срещу II гимназия.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 90 (1254) | Четвъртък, 3 август 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Край силажните ями

В с. Казимир започна силажирането на фуражната царевица първа култура. Край ямите от ново цари оживление. Един след друг от полето пристигат камиони, пренасящи нарязаната от силажокомбайните зелена маса. Разтоварването на камионите е механизирано. То се извършва от тракториста Ганю Николов.

— Тази година царевицата е много добра — казва бригадирът Желязко Митев. — От декар се получават по 2 300 кг зелена маса. С това ще преизпълним плана за силажа и ще осигурим необходимата храна за животните.

Благодарение на обилната маса, силажирането върви с бърз темп. Скоро първата яма от 600 т ще бъде напълнена. Силажирането ще продължи в другите ями. Те са почистени и обезаразени.

В изпълнение на това мероприятие се прилага висока механизация. В резултат на това то почти не отнема работна ръка, необходима за изпълнението на редица други задачи. Ръчен труд се прилага само при разхвърлянето на зелената маса върте в ямата.

Симеон КОЛЕВ

Първи помощници на кооперативните от с. Ситово през жарко то лято са средношколците-бригадири.

Изминал е още един напрегнат ден. Всички са доволни от извършената работа, затова щайгите, пълни със сливи, не тежат.

ЗА ПАТРИОТИЧНОТО ВЪЗПИТАНИЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ПОВЕЧЕ ГРИЖИ

Патриотичното и класово-партийното възпитание са важна съставна част от комунистическото възпитание. Това правилно се оценява от Окръжния комитет на БКП. В окръга се провеждат много инициативи, които съдействуват за засилване на чувството на патриотизъм и интернационализъм у трудещите се. Много ни помогнаха решенията на Политбюро на ЦК на БКП от май 1965 година. За осъществяване на тези важни решения използваме силите на партийните и масовите организации, на редакцията на в. „Силистренска трибуна“ и на Военното окръжие.

Възпитанието в патриотичен дух започваме с най-малките в училищата. За тях са изградени кръжоци по история, четат се реферати за миналото на българската държава, на родния край, за българските възрожденци, за участници в Отечествената война. В окръга ни са създадени пионерски експедиционни отряди. Те вършат широка възпитателна дейност. Група пионери от експедиционния отряд при пътуваха 450 км в походна колона от с. Дунавец, Силистренско до връх „Българка“ и из учиха основно пътя на четата на П. Хитов със знаменосец В. Левски, събраха ценни материали и документи за революционното минало.

Друг пионерски експедиционен отряд в навечерието на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция изучава влиянието на Октомврийската революция в нашия край и има ли участници от окръга в нея. Вече са открити няколко участници от Силистренски окръг и издирването продължава.

Традиция станаха вечерите на новобранци, на бойната слава, при провеждането на които се заангажират партийните, отечественофронтовските и комсомолските организации.

Много ТКЗС и предприятия са поели шефство над военни поделения, в които служат младежи от окръга и укрепват още повече връзките с тях.

ХР. ИВАНОВ — секретар на ОК на БКП

С помощта на Окръжния комитет на БКП през тази година бе организирана екскурзия по пътя на Първа българска армия и по-специално по пътя на 31 Силистренски полк с участвуващи в Отечествената война, със синове и дъщери на загинали във войната. Много от тях намериха лобните места на свои близки и роднини. След екскурзията се проведоха беседи в почти всички селища на окръга за бойния път на Българската армия в Отечествената война. Това имаше голямо възпитателно значение за трудещите се от окръга. Предложихме на предприятие „Родинатурист“ да утвърди този маршрут за екскурзия на трудещите се от Силистренски окръг.

Провеждат се и много други мероприятия. Но все още патриотичното и класово-партийното възпитание не е подето с необходимата сила от всички, не е станало дело на ДКМС, ДОСО и БТС, не преустройват те своята работа така, че в нея масово да въвлекат трудещите се и особено младежите. В нашия окръг живее не малко турско население, а ние не винаги работим с него диференцирано, за интернационалното и класово-партийното му възпитание. Не сме заработили още системно и последователно, а често допускаме кампанийност при провеждане мероприятията по тези въпроси. Нашата идеологическа работа страда от много недостатъци. Не съумяваме бързо да информираме трудещите се по политическите събития в света, а понякога закъсняваме, правим това след като събитията са отшумели. Партийните комитети, органите на културата недостатъчно ръководят и направляват културния живот в окръга. Избраните съвети по културата на много места действуват, а други живеят много анемично. Не проявява активност групата на художниците, недостатъчно са музикалните прояви на наши самодейни художествени изпълнители.

В началото на 1967 година Окръжният комитет на БКП реши през месец октмври да се проведе пленум на Окръжния комитет по патриотичното и класово-партийното възпитание. Подготовката за пленума започна от давна. Много партийни, комсомолски и други организации провеждат редица полезни инициативи и на пленума ще рапортуват положителни резултати. През тази година има много поводи, които трябва да се използуват за разгръщане на още по-широка политическа и възпитателна работа, за повишаване комунистическата съзнателност на трудещите се и на младежта. Подготовката за 50-годишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция поставя пред партийните и масовите организации, пред редакцията на вестника, пред идеологическите институти задачата да организират широка дейност за запознаване трудещите се с идеите на Октомври, с успехите на съветската страна, да покажат и подчертаят многовековната дружба между двата народа. Наближава Девети септември, ние трябва по подходящ начин да отбележим и тази светла за нас дата. През тази година се честват редица годишнини на наши видни революционери, героични дати в историята на България и други такива, които умело трябва да се използуват за патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се.

В навечерието на пленума на Окръжния комитет на БКП, който ще обсъди дейността на партийните и на масовите организации в окръга по тези въпроси, ние трябва да направим преглед на досегашната наша работа, да оценим състоянието, да видим недостатъците и да осигурим такива мероприятия, които ще доведат до решително подобряване на работата за класово-партийното и интернационалното възпитание на трудещите се и на младежта в Силистренски окръг.

С ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ

Овцевъдството е най-доходният животновъден отрасъл в ТКЗС — Главиница. Благодарение на съзнателната работа на животновъдите, планът за млякото вълната и прираста бе изпълнен по всички показатели. Най-важната задача в този отрасъл сега е осеменяването на овцете. От срочното изпълнение на това мероприятие ще зависят успехи те през следващата година.

Стопанството притежава 3 100 овце за разплод. Преди започването на кампанията под ръководството на зоотехника Цанко Любенов овцевъдите извършиха добра подготовка. Отделиха негодните за разплод овце. Подготвиха осеменителните пунктове. Навреме бяха определени и техниците-осеменители.

Осеменяването започна преди две седмици. Досега са заплодени 1 100 овце. Стремежът на всички овчари е да приключат колкото може по-скоро тази кампания, за да получат ранни и здрави агнета.

Реджеб МЕХМЕДОВ

ПРОИЗВЕДЕНО В БЪЛГАРИЯ

С този надпис на английски език преди няколко дни се изпробваше пратка хидравлични ножовки „ХН-25“ № 1166, произведени в ЗММ — Силистра. В същото време работниците от отдел „Пласмент“ опаковаха други машини за отправяне в една от страните на Азия. Над 50 на сто от годишното производство колективът на завода ще отправи за три континента. Засега ножовките намират най-добър пазар в социалистическите страни, ала списъкът на страните, които ги купуват и са дали вече заявки, е далеч по-голям. В него се числят и високо развити европейски страни и държави от Азия и от Африка.

За кратък срок „ХН-25“ се утвърди като добра машина.

Тези дни групата монтьори, която ръководи инженер Димитър Георгиев, извършва монтаж на друг образец металорежеща машина — отрязнолентова. Това е машина с нови, по-ефективни качества. Конструкторите я нарекли „ОЛ-251“. Към безкрайната отрезна лента, задвижвана от електромотор, по въртящи се ролки се подава материалът за отрязване. Работникът само определя интервала, на който трябва да бъдат отрязани детайлите, и дава необходимото число на автоматичния брояч, който сам изключва машината след изпълнение на указаните му от човека бройки. Един работник е в състояние да обслужва 5-6 такива машини, като следи за тяхната работа и им определя задачите.

Бавно и трудно се осъществява усвояването на дадена машина. Не винаги се намира правилно разрешение на желаната операция. Не всичко се предвижда в чертежите на проектантите и конструкторите. Но непълнотите се забелязват и доуточняват от технолозите и монтьорите на завода. Миналата година са били произведени два броя „ОЛ-251“. Единият от тях е изпратен за изпробване и доуточняване на конструкцията и производителността в института НИПКИММИ — София, а другият останал в завода. От изпитването на двата се видяло, че две възлови групи се нуждаят от известно изменение. И проектантите-конструктори, съвместно с монтьорите, направиха необходимите корекции.

Сега новата лентоотрезна машина „ОЛ-251“ е вече утвърдена. До края на годината от този образец ще бъдат произведени над 20 броя. В технологическия отдел на завода се довършват последните чертежи от документацията за екипировката на изработените машини. Приет е вече и графикът за окончателните проби, така че в началото на следващата година ще започне серийно производство.

И монтажници, и технолози са уверени, че новата машина ще завоюва още по-големи успехи на вътрешния и международния пазар. Да пожелаем успех в работата на колектива на ЗММ — Силистра в бързото и качествено усвояване на новото производство.

Михаил ТОМОВ

ГОЛЯМ ПРИРАСТ ОТ ТЕЛЕТАТА

Главната база за угояване на възрастни животни и телета над 6 месеца на ТКЗС — Тутракан се намира в Пожарево. За тях се грижат Димитър Христов, Петър Янков, Йордан Минчев, Велико Митев и зав. фермата Коста Панайотов. Средният брой на заложените за угояване животни се движи между 160-180. В настоящия момент те са 200 броя, от които 150 телета.

В резултат на подобреното хранене и гледане планът за прираста всеки месец се преизпълнява. От началото на годината до края на юли е получено общо 32 000 кг прираст при план 28 000 кг.

Добри резултати през юли получи Димитър Христов, който от 20 мъжки телета постигна по 1 кг дневен прираст, при план 750 грама.

За тези успехи допринася спазването на режима и дажбените таблици. Разумно и пестеливо се изразходват фуражите. Средно дневно на глава се дава по 2,5 кг концентриран фураж, 25 кг зелена люцерна и др. Поголямата част от животните се отглеждат оборно, което спомага да се угояват за по-кьс период. Показателен е фактът, че във фермата за седеммесечието няма умряло животно. Тук се спазват зооветеринарните профилактични мероприятия. От началото на годината са продадени 178 животни по най-висока изкупна цена. За всеки килограм телешко месо е получено по един лев.

Според бригадира Коста Панайотов, годишният план за прираста ще бъде изпълнен до празника на Великата октомврийска социалистическа революция, в чест на нейния 50-годишен юбилей.

Живко ТРУШЕВ

Богата плодова реколта

Поповският кооператив има добре развито овощарство. Лозаро-овощарската бригада, ръководена от Костадин Енев, обработва над 1 200 декара трайни насаждения. Отглежда главно черешн, кайсии и праскови. Ежегодно от тях кооператорите берат едри, сочни и вкусни плодове. Но като тазгодишната богата родитба, те като че ли не помнят. Постигнатите успехи са резултат от труда на овощарите. Голям дял има и включването в бригадата на специалист-овощаря Атанас Арсенов от съседното село Гарван, който едновременно е и помощник-бригадир.

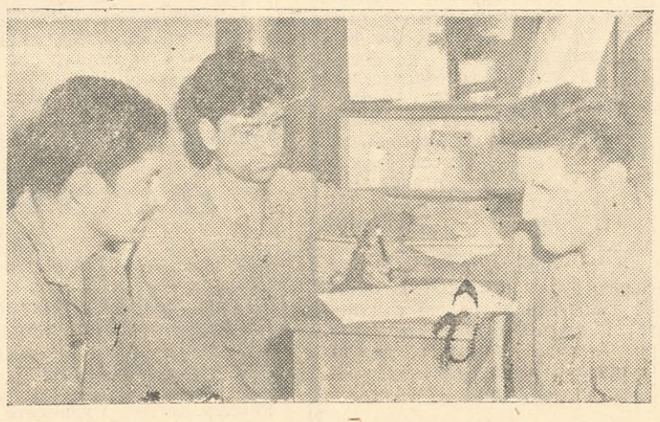
Овощарите изпълняват указанията на специалиста. Извършени са две преоравания и дискуване на междуредията. Навреме е направена лятната резитба и лятното пръскане на овощните дръвчета. Три пъти дърветата са пръскани против сачмянка и брашнеста мана. А когато тази пролет те се отрупаха с плодове, градинарите не пропуснаха да ги разредят, за да не станат дребни и некачествени.

Добрите резултати не закъсняха. Преизпълнен е планът за добивите на плодове и парични постъпления от черешите, ягодите и кайсиите. Само от кайсии са постъпили над 40 000 лева. В момента е усилената беритба на праскавите. От 450 декара праскови насаждения е предвидено да се наберат средно по 800 кг.

Най-голяма трудност, която бригадата изпитва сега, е продажбата на плодовете. Не е осигурено изкупуването на цялото количество вкусни плодове, което става причина за похабяване на голяма част от тях.

Кирил ГЕОРГИЕВ

Комунистите, членове на партийната група от бригада Антон Иванов“ при ТПК „9 септември“ с отговорник Марин Иванов, редовно се занимават с изпълнението на производствените планове в бригадата, правят предложения пред партийното ръководство за своевременното отстраняване на слабостите в бригадата.

Начало на голямата творческа дейност

На 1 август т. г. в заседателната зала на ОНС се състоя заседание на Окръжния съвет за изкуство и култура. Освен членовете на Съвета, присъствуваха и председателите на общинските съвети за изкуство и култура. Бяха разгледани предстоящите задачи и проектоинструкцията за устройството и дейността на окръжните, градските, районните и общинските съвети за изкуство и култура.

Заседанието беше ръководено от заместник-председателя на Окръжния съвет за изкуство и култура др. Добрин Кузманов. Бяха поставени основните въпроси на голямата организаторска и творческа дейност, която предстои на всеки организатор и творец на културния фронт.

Членовете на определените пет секции — по художествена самодейност, по изобразително и приложно изкуство, по библиотечно дело, по музейно дело и секцията за работата на културните институти и предприятия — трябва да започнат упорита работа за разгръщане на пълноценни и целенасочени културно-масови мероприятия в окръга.

ОСНОВНО НАТОРЯВАНЕ НА ПОЧВАТА

След приключване на жътвата в ТКЗС — Добротица, белрусите, които бяха заети с превозване на зърното, се освободиха. С някои от тях се сформира група за наторяване на почвата, определена за сеитба със слънчоглед.

Сега четири беларуса с ремаркета-тороразхвъргачи извършват основно торене на 4 000 дка земя. Торът е превозен предварително по блоковете.

Освен това в стопанството се извършва и предсеитбено торене със суперфосфат. Досега 3 600 дка, които ще се сеят с есенници са получили средно по 40-50 кг тор.

В изпълнение на тази задача, която е залог за получаване на високи добиви, са ангажирани механизаторите Васил Михайлов, Йордан Петрушев, Никола Дечев, Георги Терзиев и др.

Георги ЦОНЕВ

Високи добиви от праскови

Овощарите от ТКЗС — Старо село обработват различни сортове праскови. През известни интервали от време те извършват беритбата им от юли до октомври месец.

Тази година праскови са отрупани с плод. Първо узря сортът „Майски цвят“, от който кооператорите получиха 20 тона продукция. Още по-богата е реколтата от другите сортове.

Добрата обработка на близо 300 дка праскови насаждения, ще донесе очакваните доходи на кооператива. Още повече, че голяма част от плодовете се продават за износ.

Бригадирът Григор Керанов и всички овощари се стремят така да берат и сортират, че стопанството да получи от тях, колкото се може по-богато възнаграждение.

В. РАВАЛИЕВА

КАРТИНИ ОТ КОНСЕРВНИЯ КОМБИНАТ

Моето личо убеждение беше, че проверка по постановлението за трудовата дисциплина в консервния комбинат „Булгарплод“ е излишна. Нали сезонът за преработка на зеленчуците и плодовете е кратък и за късо време трябва да използуват суровините от селското стопанство. Смятах, че в сезонните предприятия се цени времето и се използува всяка минута, че тук няма място за закъснения и разтакавания.

Първата смяна започва работа точно в 5 часа. Окръжното управление на ДАП се е погрижило за превоза на работниците. Рейсовите коли пътуваха почти през десет минути и не оставаха пътници на спирките. Голяма част от работниците бяха пристигнали петнадесет минути по-рано и вече бях сигурен, че убеждението ми ще се потвърди. Мина обаче 5 часа и потокът от работници не спря. Портиерът отначало започна да събира пропуските на закъснелите и да записва имената на тези, които не ги носят, но скоро се отказа и започна само да брои хората. Закъснелите работници пристигаха поединично, по двама, на групи — чак до 5,30 часа. Окончателната сметка ни показа скромната цифра 80. Този ден 80 човека закъсняха само от първа смяна.

В седем часа започва редовната смяна. Това са в по-голямата си част служители и работници от работилница и цехове, които не работят на смяна. Макар и не така ярко, но предишната картина пак се повтори. Закъсняха 26 човека. Общо от двете смени по-късно дойдоха на работа 106 работници и служители. Не зная дали тук са необходими коментари — такова силно потвърждение на лоша трудова дисциплина не може да се намери и коментариите са излишни. Не е излишно обаче да се посочат и някои имена. Гюлнар Сафриева, Иван Николов, Иванка Димова, Айше Яхиева и други дойдоха на работа след 5,30 часа. Една група от 10 човека пристигна в 5,27 часа. Закъснението, разбира се, не са монопол само на работниците. Технологът Георги Кръстев мина през портала в 7,07 часа, Васфия Мустафова, също технолог — в 7,10. Манол Манолов — радиотехник дойде в 7,15 часа. Без да се смущава, най-нахално се опита да излъже портиера, че е пристигнал по-рано, но е излязъл за малко по работа.

В шест часа наблюдавахме друга картина. Точно тогава се отваря павилионът за закуски. Още не беше разговарена колата с пресните закуски и пред бара-ката се наредиха на опашка около 20-30 работници и служители. От цеховете и навесите, под които се чистят, и сортират плодовете и зеленчуците, до павилиона се образува непрекъсната върволица от хора. Просто не се знае кой работи и кой е стражничен наблюдател. И по този пункт постановлението е стриктно „спазено“.

Редното е трудът на хората да се използува най-пълно. Това го изисква и производителността на труда, и ефектът от производствената дейност, пък и на работниците затова се плаща — да работят съзнателно и без губене на време. В комбината обаче организацията на труда и производството са такива, че се пилее голямо количество труд. Ето пример.

Под навесите се почистват праскови. Там работят повече от 130 човека, предимно жени. Суровината се намира на разстояние 25-30 метра и би следвало да се пренася от общите работници. Такива има в предприятието. Ние преброихме около 15 човека (не държим за точност в цифрата). Практиката поне този ден беше такава — общите работници стоят на групички и разговарят как са прекарали неделния ден, а работничките, определени за почистване на праскови, носеха суровината. Просто нямаше кой да разпореди общите работници да носят пълните щайги, макар че сутринта там бяха началникът на смяната (който дойде точно в 5 часа) и неговите помощници.

Надникнахме в миячното отделение. Няма да говоря за реда и чистотата, особено в съседното помещение, където са разхвърляни безразборно каси, стъкла, бракувани консерви и какво ли не още. Тук се натъкнахме на друг факт. Младежи носеха домиячните машини щайги, пълни с буркани. Постояхме малко, но можахме да установим, че за една минута, поради невнимание се чупят 4 буркана. Колко се чупят за смяна може лесно да се установи. Никак не се учудихме, когато после научихме, че от началото на годината са счупени над 130 хиляди буркана.

Разговорът с ръководството на предприятието не ни вдъхна оптимизъм за бъдещето. Никой не се разтревожи пред изнесените от нас факти. Може би тази трудова дисциплина се смята в комбината за нормална и че тя трябва да бъде именно такава.

Лично в мен не остана нищичко от първоначалното ми убеждение. Проверката доказа, че тук не се пестят не само минутите, но и часовете, че не се мисли за установяване ефективна организация на труда и производството, че не се държи за опазване на имуществото и т. н.

Постановлението за трудовата дисциплина на ЦК на БКП, Министерския съвет и ЦСПС е разгледано, но резултати няма. Такава е истината.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

13 МИЛИОНА НОВОДОМЦИ ПРЕЗ ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА

Хората от по-старото поколение, които помнят предреволюционна Русия, добре знаят в какви условия живееше тогава трудовият народ. По-голямата част от работническите семейства бяха скупчени във влажни и студени сутерени, килери, землянки и в общежития, принадлежащи на фабрикантите. Статистиката говори, че през 1908 година около 70 % от несемейните работници в Петербург спяха по двама на едно легло, а около 43 процента от семейните имаха за цялото семейство един креват или кътче. В Москва през 1912 година в подобни „квартири“ живееха 325 хиляди души, в сутеренте — 125 хиляди и почти 400 000 в крайните пренаселени жилища. Много петролоработници в Баку, почти половината от миньорите на Донбас живееха в землянки без под и прозорци. Във фабриките и заводите в нехигиенични условия и в общи спални с двуредови нарове живееха по 100 човека, като на едно легло спяха по двама. Царска Русия заемаше едно от последните места между страните в Европа по жилищна площ, падаща се на глава от населението.

Младата съветска държава още в 20-те и 30-те година тръгваше да започне планомерно строителство на цели райони нови сгради, преди всичко в големите промишлени центрове, където недостигът от жилища се чувствуваше особено остро.

Жилищният въпрос се изостри особено след като хитлеристките окупатори през 1941-45 година изгориха на територията на СССР 1710 градове и селища, напълно или частично унищожиха около 70 милиона квадратни метра жилищна площ, оставяйки без покрив около 25 милиона съветски граждани.

Трябваха огромни усилия, за да се заселят тези милиони семейства, а после да се започне подобряване на жилищните условия за цялото население на страната. Още през 1957 година на всеки хиляда човека в СССР бяха построени 10.6 квартири—един път и половина повече, отколкото в САЩ, Англия, или Франция. През седемлетката, която завърши в 1965 година, в градовете и работническите селища бяха построени 550 милиона квадратни метра жилищна площ, приблизително толкова, колкото беше дадена за използуване през предишните години на съветската власт. Жилищният фонд на градовете се увели

чи в сравнение с довоенния, 1940 година, почти три пъти.

В сегашната петилетка е предвидено да се построят още 480 милиона квадратни метра жилищна площ, или с 87 милиона повече, отколкото за предишни те пет години.

Особено бързо се разгърна жилищното строителство в Узбекистан, Киргизия, Таджикистан и Туркмения. Ръстът на капиталните вложения за тези цели в републиките на Средна Азия е значително по-висок, отколкото общо в СССР. Само през миналата година бяха построени 5,7 милиона квадратни метра жилища в Казахстан. Жилищният фонд в Армения, Азърбайджан и Литва ще нарасне с повече от 3 милиона квадратни метра. Значително повече в сравнение с миналата година ще вляза т в строя нови жилищни площи в Естония и Латвия.

Но и след изпълнението на петгодишната програма жилищният проблем няма да бъде разрешен. И това е естествено. Населението нараства. Всяко семейство иска да има отделна квартира с електричество и газ, с горяща вода и централно отопление, с телефон и други удобства.

Известно е, че недостиг на жилища се чувствува във всички европейски страни, в това число и в такава държава като Швеция. Тази страна не е участвувала във войната, не е подлагана както Съветския съюз на опустошително разрушение и в същото време само в шведската столица в началото на тази година според в. „Свенска дагбладет“ имаше над 122 000 жители, които изпитваха остра нужда от жилища.

Съветската държава постави жилищно-гражданското строителство на индустриална основа. В Москва, Ленинград, в столиците на съюзните републики и големите индустриални градове са създадени мощни строителни организации, действува широка мрежа от домостроителни комбинати. Във всички градове на страната и в селата се разгръща широко едропанелно строителство на домове. Напоследък в Краснодар и в други градове се усвоява строителството на сгради от сглобяеми блокове. Със специални машини в заводите се сглобяват цели стаи, които на конвейери напълно се довършват. На мястото на строежа те постъпват вече съвсем готови. Пететажни домове от блокове се монтират изключително бързо — за 10-12 дни.

Блоковото домостроене, приложено за първи път в съветската страна, предлага големи изгоди — то не само много съкращава сроковете за жилищно строителство, но и значително го поевтинява.

Жилищата на съветските хора стават все по-удобни и по-красиви. Същевременно наемът в СССР си остава както преди най-ниския в света, той не надминава 5-6 на сто от месечната заплата, а многодетните семейства се ползуват и от още една облага — те заплащат за квартирата си с 5-15 процента по-малко.

През тази юбилейна година в СССР има рекорден брой новодомци: още 13 милиона съветски граждани ще се настанят в нови квартири.

Николай ПАНТЕЛЕЕВ
агенция „Новости“

За активни и дееспособни партийни групи

ПОЛЕЗНА ОБМЯНА НА ОПИТ

Нашият разговор по работата на партийните комитети и организации с партийните групи е към своя край. Още в неговото начало, през месец януари т. г., ние поместихме кореспонденция от секретаря на общинския комитет на БКП в с. Калипетрово — Трифон Куцаров, в който разказахме за положителния опит на партийния комитет и първичните партийни организации от този район с партийните групи. От тогава досега изминаха близо 7 месеца. През това време комитетът и организациите подобриха още повече своята работа с групите и сега те наистина са първи помощници на партийните бюра при изпълнението на задачите.

Ето защо организационният отдел при Окръжния комитет на БКП организира и в този район съвещание за обмяна на опит. На него присъствуваха повече от половината от секретарите на общинските комитети на БКП, на първични партийни организации, отговорници на партийни групи, партийни работници и др.

За своя опит в работата с партийните групи говориха секретарите на първичните партийни организации към страничните предприятия, животновъдството и полевъдството от Калипетрово — Кожухаров, Кьосев и Кискичов, партийният групов отговорник към лозарската бригада — Пирев, отговорникът на групата при свинефермата — Помаков, при ремонтната работилница — Попов. Подробно се изказа и секретарят на общинския комитет на БКП Трифон Куцаров.

В какво всъщност се състои в основни линии положителният опит на организациите от този район с партийните групи?

Преди всичко в това, че партийният комитет се зае още в началото на годината и извърши правилна разстановка на комунистите в най-важните производствени участъци. Това даде възможност да се изградят партийни групи във всички по-важни сектори. Сега такива има към лозарството, свинефермата, ремонтната работилница, при механизаторите и др. За отговорници са избрани подходящи другари с дългогодишен партиен опит. С тях още в началото на годината партийният комитет проведе среща, на която им се разясниха подробно задачите. След това се проведе семинар. Като основна задача пред групите комитетът постави — да мобилизират силите на комунистите и безпартийните за изпълнение и преизпълнение на производствената програма чрез активното включване на комунистите в социалистическото съревнование, движението за комунистически труд, изучаването и внедряването на челния опит и др.

Партийният комитет и бюрата на първичните партийни организации са в постоянна връзка с партийните групови отговорници, викат ги на заседания на партийните бюра и специални инструктажи, държат ги в течение с най-важните текущи задачи.

За оказване на практическа помощ при организиране на поставените задачи, членовете на партийния комитет отговарят за по една партийна група.

Всичко това доведе до активизирането на партийните групи и сега много от тях проявяват инициатива и оказват дейно влияние върху производството и възпитанието на трудещите се.

За активизирането на партийните групи много помага и правилното отношение на ръководството на стопанството към направените от комунистите предложения.

Системното възлагане на задачи и проверката на тяхното изпълнение от страна на партийните секретари също е от голямо значение за повишаване чувството на отговорност в отговорниците на партийните групи в този район.

Изказа се и заведущ организационния отдел при Окръжния комитет на БКП — Калин Димитров. Той се спря подробно на задачите на партийните групи в този етап от нашето развитие, на необходимостта комунистите от партийните групи по-системно и задълбочено да се занимават с икономическите въпроси на отраслите, където са изградени. За да има добри резултати в работата—каза той,— е необходимо партийните комитети да се грижат за правилната разстановка на комунистите и изграждането на партийните групи, да обсъждат по-често на свои заседания работата на партийните бюра с тях, да оказват конкретна помощ на място.

Накрая отношение по тези въпроси взе и секретарят на Окръжния комитет на БКП — Христофор Иванов. Като даде положителна оценка на инициативата на отдел „Организационен“ при комитета за свикване на това съвещание за обмяна на положителен опит по такъв важен партиен въпрос той посочи някои слабости. Така например, в изказванията си партийните секретари и отговорници на партийните групи от Калипетрово се спряха повече на извършените мероприятия в партийните групи, без да посочат какви са практическите и икономически резултати от тяхното провеждане. В тази връзка той посочи, че мероприятията в партийните групи не трябва да се организират сами за себе си, а да се насочат към мобилизиране силите на комунистите и безпартийните, към срочното и качествено изпълнение на производствените задачи и оттам към подобряване икономическите показатели на отраслите, където са изградени групите.

Съвещанието ще изиграе своята роля за по-нататъшното подобряване работата с партийните групи.

Хаккъ РУФИЕВ

Нощен пионерски поход

На 26 юли т. г. към 20 часа дворът на училището в село Алфатар беше препълнен с пионери. С развълнувани сърца и с нетърпение децата чакаха часа на тръгването. И ето най-после чу се сигнал. Всички се строиха бързо. Походната колона потегли на определеното предварително място. Над 150 пионери се събраха в гъстата гора. Момчетата накладоха голям пионерски огън. Край него пионерите изнесоха своята програма — партизански и революционни песни и стихове. С това те изразиха почитта и уважението си към загиналите в борбата за свободата на народа партизани.

Към 23 часа колоната тръгна обратно към селото. Походът ще остави дълбоки спомени в детските сърца.

Стоянка МАРИНОВА

ТИМУРОВСКА КОМАНДА „ДИВИТЕ ОРЛИ“

От една седмица по улиците „Васил Коларов“, „Аспарух“ и „Бенковски“ — Силистра виждаме детска суетня. Група пионери с мотики, метли и кофи в ръце често се движат по тези улици. Запитах едното от момичетата и разбрах, че 7 пионери и чавдарчетата от квартала са образували тимуровска команда „Дивите орли“ с командир Румяна Павлова.

В нея влизат и пионерите: Хатидже Идризова, Айнур Идризова, Гюлвер Исмаилова, Кольо Павлов, Ердван Адемов и Валентина Русева, която е от гр. Хасково, и се намира на гости при свои близки.

Командата събира отпадъчни материали за вторични суровини, окопава дръвчетата по улиците и помага на баба Петра — самотна старица, която живее на улица „Бенковски“ —1.

Пионерите четат колективно книгата „Белият кораб“, посещават и обсъждат колективно филми и др.

Въпреки че учат в различни училища, младите тимуровци работят задружно и весело. От тяхната дейност особено е доволна баба Петра. Със сълзи от радост в очите ги посреща и изпраща тя.

Приятно е човек да гледа при пряността на децата, решили да направят нещо полезно, за което ще получат похвала не само от своите родители, но и от целия квартал.

Христо ВАСИЛЕВ

СЕСИИ НА НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ

В ТУТРАКАН

На последната редовна сесия на ГОНС в Тутракан, която се проведе към края на месец юли т. г., се постави за разглеждане състоянието на търговията в района. На сесията освен съветниците присъствуваха търговските работници и много граждани.

Доклад прочете заместник-председателят на съвета и ресорен отговорник за търговията Йордан Симеонов. Съдоклад по същия въпрос изнесе председателят на постоянната комисия по търговията Иван Рашев.

И в двата доклада се направи задълбочен анализ за състоянието на търговията в раойна, посочени бяха положителните и отрицателни страни в дейността на търговските работници от района. Отчете се, че през първото шестмесечие на годината, в резултат на положените усилия от търговските работници, при план 4 100 000 лева е реализиран стокооборот за 4 324 000 лева. „Наркоop“ — Тутракан при план 2 560 000 лева е реализирал стокооборот за 2 719 000 лева. В търговията на дребно планът е изпълнен 105,17 на сто, а в общественото хранене над 110 на сто.

Наред с тези положителни страни на сесията бяха посочени и редица слабости в дейността на търговските работници.

Въпреки че плановете за стокооборота са преизпълнени в снабдяването на трудещите, с разнообразен асортимент стоки, по подреждането на магазините и хигиената в тях, в общественото хранене, културното обслужване на клиентите и др. се допускат още сериозни слабости. Сесията отправи сериозен упрек върху ръководителите на ОКС, Наркоop, Булгарплод, Топливо и ТПК „Нов живот“, които не воюват достатъчно за своевременното отстраняване на тези слабости.

Във своето изказване д-р Вениамин Иванов изтъкна, че наред с добре подредените магазини в града и съставните села има и лошо подредени, като пивницата на площад „Н. И. Вапцаров“, пивницата в квартал „Христо Ботев“, сладкарницата в ДЗС „Янко Забунов“ и др. Не се поддържат в добър вид и магазините, не се измазват и ремонтират навреме. Инвентарът не се подновява, кухните не се поддържат съгласно изискванията и правилника на санитарните власти.

Някои от съветниците посочиха, че в магазините липсват много стоки, които са необходими всеки ден на гражданите.

За незадоволено потребителско търсене и липсващи стоки говори и магазинерът при железарията — Петко Генов. Той заяви, че само в неговия магазин липсват 200 вида стоки, които са българско производство и не са дефицитни.

В своето изказване секретарят на ГК на БКП Димитър Даскалов обърна внимание на ръководствата на търговските организации за подобряване на материалната база, за увеличаване асортимента на сладкарските изделия и закуските, за подобряване хигиената в магазините и др.

Отношение по тези въпроси взеха и другарите Ганев и Стоянов от ОКС и ОНС — Силистра, които дадоха ценни указания за по-нататъшното подобряване на търговията в района.

Сесията прие решения, които ще спомогнат за отстраняване на съществуващите слабости и за подобряване културата на търговията в града и съставните села.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

В ПОПИНА

Благоустрояването и хигиенизирането на населените места е една от главните задачи на народните съвети, гражданите и обществеността. Ето защо този въпрос бе поставен от ИК на ОНС в Попина за разглеждане от последната сесия на съвета, която се проведе в края на м. юли т. г.

В доклада на ИК, прочетен от неговия председател Никола Братоев, се изтъкна, че през тази година са постигнати добри резултати в изпълнение перспективния план за благоустрояване и хигиенизирането на селата от района за времето от 1965 до 1970 година.

Със средства от самооблагането и чрез доброволен труд бе разширена водната мрежа, шосирани бяха нови улици и в двете села. Към довършване са сградата на младежкия дом, административната сграда, търговската сграда на потребителната кооперация и банята в Попина, положени са основите на детските ясли в Гарван, строи се нова ремонтна работилница в ТКЗС.

За отдиха на кооператорите в двете села са оформени паркове, богато озеленени. Почти във всички по-големи улици са засадени дръвчета.

Съветниците широко разясниха на своите избиратели 36-то постановление на МС от 1965 година по въпросите на благоустрояването и хигиенизирането. В резултат на това с всяка измината година се увеличава броят на образцовите домове в селата.

Като се отчетоха положителните резултати от досегашната работа, на сесията се посочи, че е необходимо да се обърне повече внимание към благоустрояването и озеленяването на стопанските дворове и домовете на кооператорите.

Сесията взе решение за по-нататъшното подобряване на работата и обяви още 11 дома за образцови.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

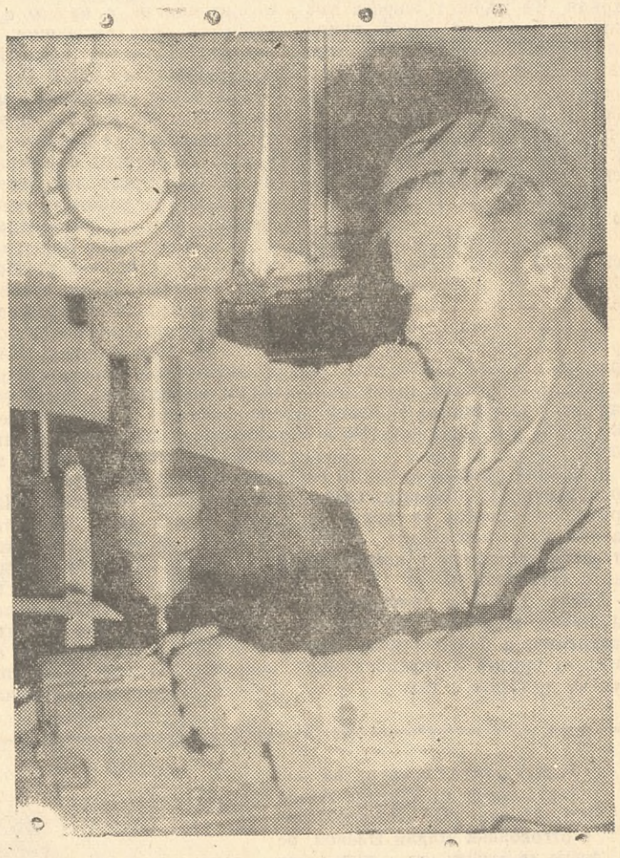
Дейни КОМСОМОЛЦИ

През това лято комсомолците от село Попрусаново са много дейни. Още преди започването на жътвата се събраха и сформираха агитка, която подготви богата и разнообразна програма. Сега те неуморно обикалят околните села и с песните си веселят кооператорите.

След усилния работен ден кооператорите слушат с голямо внимание хубавото изпълнение на песните и хумористичните. Любимци на публиката са Росица Кръстева и Стоян Ангелов. Всеки номер от програмата се посреща радостно от кооператорите.

Комсомолците от село Попрусаново първи в Средищка общи на започнаха да радват с песните си трудолюбивите кооператори. Те вече посетиха селата Средище, Господиново, Посев, Каменци, Коларци.

Димо МИЛУШЕВ

Комунистът Азис Халилов вече 7 години работи като шлосер. Сега той е един от най-добрите работници в ремонтната работилница на ТКЗС в гр. Дулово.

НОВИ КНИГИ

Симеон Радев. Ранни спомени. БК.

Леонид Волински. Зеленото дърво на живота. Превод от руски.

Валентин Катаев. Синът на полка. Повест.

Райдър Хагард. Рудниците на цар Соломон. Роман. Превод от английски.

Михаил Шолохов. Разорана-та целина. Роман.

Елисавета Драбкина. Срещу бурите. Повест за Джон Рид.

Кирил Войнов. Дъщерите на Ева. Разкази.

Искра Панова. Вазов, Елин Пелин, Йовков — майстори на разказа.

Джеръм Селинджър. Устата ми хубава — очите ми зелени.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

19

— Искаш да стреляш ли?

— Да си мърся ръцете! Държим си изпълнител, постоянно, като при големите.

Приближавам се към стената. Той мери ръста ми с линийка, работейки с нея леко, като търговец.

— Така и мислех — казва той, — петдесет и трети ръст.

— По-рано продаваше ли?

— Да. Продавах — тихо отговори той. — Имаш набито око.

— Какво продаваше?

— Сълзи в бутилчици. Русинът обича сълзата и покаянието също. Без престъпление няма да се покаеш — ето и грешим, дано само за себе си намерим последната дума.

Той вдига телефонната слушалка, набира номер и казва: привет. Петдесет и трети ръст. Четиридесет и втори. Аха. Е,

— Ало, Василий Иванович, а как е при тебе? Чувам, чуваме... Креслив. — Пал Палич ме повиква при себе си. Прибли жавам се. Той ми подава слушалката и шепне: — Послушай, твоите приятели дават концерт.

Аз чувам в слушалката отчаян, нечовешки вой, нечий пиянски смях и викове. Пал Палич гледа жадно в лицето ми.

— Страх ли те е, последствени?

— Страх ме е.

— Мене също.

— За тебе е ясно защо. Страхуваш се.

— Ти какво? — учуди се Пал Палич. — Аз съм храбър възмездие чакам, а ето че отстъпвам. Мислиш ли, че нощем всичко това не ме дразни. Коняк плюскам — изтрезнявам, не мога да спя, страхът ме души. А сутрин къде съм? Сутрин съм тука, на бойния си пост, сутрин съм боец.

— Какъв боец си ти? Палач.

— Аз ли? Че ти какво, последствени! Какъв палач съм аз? Нима ти чупих пръстите? Рязах ли те долу? Отнасям се с тебе като боец с боец, честно, целият съм пред тебе. Не те измъчвах, защо клеветиш напразно.

— Навярно и ще режеш, и ще чупиш...

— Боиш ли се? Няма да започна. А за другите не отговарям, не живеем в табун, а всеки по своя воля.

В кабинета донасят власовска униформа. Пал Палич взема френча, премерва го с привичен жест на продавач и ми го подава.

— Петдесет и трети ръст. Но си го със здраве.

— Благодаря, само че при нас няма да стане работата.

— Ще дойде лошото. Ще почнеш да чувствуваш болки, последствени. Ще си скъсаш гърлото от викане, а там ще се съгласиш... В гестапо просто са те пердашили. Това не е било страшно, те са акуратни, хансовете. Акуратни и вонещи. Набили са те — голям страх! Ние сме преминали през повече страдания, у нас всеки си има свой яд. Хансовете служат, когато бият, а ние, когато обработваме вашего брата, от своята руска мъка из хождаме, правдата търсим. Ето каква работа излиза, така че внимавай.

— Добре, ще внимавам.

Пал Палич набира номер и говори в слушалката, подсмихвайки се:

— Вася, привет, мили. Бакалов безпокои. Имам весел последствен, седи си, веселичик. На мини, ще побъбрим. Може би ще му разтълкуваш всичко, то гава ще решим на място, за да не те тегли гумата. Съгласен. Чакам те. А как е твоят? Ясно. Е, нищо, нищо, бог ще прости...

През цялото време Василий Иванович смуче ментолови бонбони, затова от устата му лъха на сладкарски магазин. Ръцете си държи пъхнати дълбоко в джобовете, като хулиган. Вежди те му са рунтави, грамадни, сраснали на носа. Челото му е високо и гладко, без нито една бръчка.

— Този ли е? — пита той Пал Палич.

— Тъй вярно — отговаря онзи, заставайки мирно.

— На снимката си по-красив — казва Василий Иванович и подхвърля кратко: — Можете да седнете.

Пал Палич присяда на края чеца на стола и гледа Василий Иванович с обожание.

Василий Иванович дълго и обстойно чисти ноктите си с кибритена клечка, а след това започва бавно да ме поучава:

— Чудак, запомни: побеждава само онзи, който оцелее, онзи, който умре като старец. На старците всичко се прощава, па и времето е най-добрият лекар. Помни думата ми: кой ще бъде най-добрият приятел на нечеца след десетина години? Русинът ще му бъде най-добрият приятел. Фюрерът ще миряса, ще разбере, че без нас е кръгла нула, така е. Диалектика, никъде не ще отидеш! Ето, такива работи, брат... Пал Палич, остаряме на интелигентите, той умее да казва наизуст Достоевски. А аз по-просто...

Василий Иванович престава да чисти ноктите, отново тиква ръце в джобовете и ме помолва:

— Я, де, покажи дланичките, аз мога да гадая. Не бой се, не бой се, няма да те изям, чудак.

Той гледа отдалеч дланите ми, мръщи се и казва:

— Я, де, я, де, сложи ги на масата, имаш интересни, дълги линии, не си записан на смърт.

Поставям ръце на масата с дланите нагоре. Василий Иванович се навежда над дланите ми, прави нещо с бърз жест и аз за миг ослепявам, а след това виждам как от пръстите ми стърчат бели кокалчота и около дланите потича кръв по масата. Цапнал ме е с бокса.

— Отвори шкафа — казва той на Пал Палич, съваляйки от ръката си бокса.

Онзи отваря вратичката на малкия шкаф и те ме натикват там и заключват след мене вратата.

— Последствени — чувам гласа на Пан Палич, — ти не ми се обиждай... Той си отиде, а аз те предупреждавах за доброто. Като решиш да се съгласиш — викни, охраната ще те чуе, ще отключи, при лекар ще те заведе. Само че при несъгласие не викай, инак по-лошо ще бъде...

(Следва)

ИЗПОЛЗУВА ЛИ СЕ ДОСТАТЪЧНО ТРАКТОРНИЯТ ПАРК В ТКЗС?

Тракторната двигателна сила има първостепенно значение за производствения процес в селското стопанство. При доброто й използуване се стига до намаляване себестойността на селскостопанската продукция и до своевременно изпълнение на задачите. В това се крият и резерви за повишаване механизацията на производствените процеси и за намаляване разходите за труд.

С всяка измината година използуването на тракторите се подобрява. Така например през второто тримесечие на 1967 година броят на работилите представлява 63,2 на сто от общия брой на всички трактори срещу 56,4 на сто за същия период на миналата година. Безспорно напредък в това отношение има, но той е още далеч недостатъчен, като се има предвид, че през второто тримесечие имаме едно от най-интензивните натоварвания на машините. Освен това, отчетите показват, че някои стопанства достигнаха далеч по-висок процент на използуване на тракторите като Попина — 79,6 на сто, Главиница — 75,6 на сто, Стефан Караджа — 73 на сто и други. А някои стопанства като Бабук, Голеш, Окорш, Сребърна и Чернолик не само че не са повишили този процент спрямо миналата година, но имат сега намаление.

Особено лошо е положението в стопанствата Межден и Голеш през тримесечието, където е постигната използуваемост на машините едва 47,8 на сто. То ва ще рече, че 52 на сто от тракторите през тримесечието не са работили нито един ден. Под средното за окръга са кооперативите в Бабук, Дулово, Иширково, Кайнарджа, Ситово, Чернолик, Старо село, Сокол и Окорш.

Най-зле се уплътняват тежките машини. ДТ—54 и ДТ—55 са използувани през тримесечието едва 53 на сто, а в ТКЗС — Чернолик — 36,8 на сто, Межден — 28,1 на сто, Паисиево — 40,8 на сто, Дулово — 44,2 на сто.

По какви причини са извършени тези големи престои на тракторите в кооперативните стопанства и какъв е относителният дял на всяка от тях? Поради планов ремонт са стояли 25,4 на сто, по организационни причини 4,7 на сто, липса на работа 24,7 на сто, лошо време 11 на сто, повреди по време на работата 6,4 на сто и по други причини 27,8 на сто.

Анализирайки горните причини, стигаме до извода, че близо 10 процента от тракторите през цялото тримесечие са били в ремонт, което представлява 10 294 трактородни. Това ще рече, че през тримесечието всеки трактор по 9 дни е бил в ремонт. Още по-лошо е положението в ТКЗС Окорш, където на всеки трактор се падат по 20 дни в ремонт, в ТКЗС с. Смилец — 21 ден, в ТКЗС Межден — 18 дни и други. Това показва, че редица стопанства в окръга пора ди недобра организация не са си извършили плановите ремонти и техническите прегледи през зимните месеци, а са ги оставили за периода на най-интензивната работа.

Другият показател на престои — липса на работа, е също много важен, като се има предвид сезонът. По горната причина имаме 9 997 трактородни престои, или всеки трактор поради липса на работа не е работил по 8,3 дена. С какво например ще се оправдават стопанствата Чернолик, при които има 976 трактородни престои поради липса на работа, в ТКЗС Алфатар — 615 Дулово — 765, Кайнарджа — 713 и други.

Куриозни случаи ще срещнем и по другите причини в различните стопанства.

Но какво говори всичко това? Степента на използуването на тракторния парк зависи както от екстензивния фактор (участието на по-голям процент от всички машини в работа), така и от интензивното му използуване (попълно натоварване на всяка машина). Без единия фактор не може да се осъществи и другият.

Освен това тракторната двигателна сила в стопанствата представлява основните производствени фондове. За нея са вложени огромни средства и стопанските ръководители трябва да осигурят пълното й използуване. От това много зависят успехите на стопанствата.

Необходимо е ръководствата и икономистите на кооперативите да анализират основно работата на тракторния парк, като разкрият всички слабости, които са допуснати досега и се набележат мерки за неговото екстензивно и интензивно използуване. А това трябва да става системно и занапред.

Божко ХРИСТОВ,
началник Окръжен отдел „Статистика"

КОГАТО ТЕ ПОВЕДЕ МЕЧТАТА...

Разговорът се оказа съвсем кратък, защото тя беше настоятелна, пък и доводите й бяха неуязвими. Тя просто успя да убеди мъжа си в неотменимостта на своето голямо желание да стане механизаторка в кооперативното стопанство. Хиляди пъти беше мислила и премисляла всичко отначало до край. Дни и нощи идеята й я съпътствува неотменно, докато стана актуален въпрос в семейството.

Но за да станеш механизатор, освен желанието се изискват някои подробности, например да си завършил курсове или техникум, да имаш правоспособност, защото машината не е детска играчка.

И ето че Янка Василева Петрова прекрачи за пръв път прага на училището в с. Средище. Изведнаж обаче възникнаха толкова много проблеми. Тя имаше семейство и деца, а грижите около тях не бяха малки. И все пак Янка успя да осъществи онова, което беше станало истинския смисъл в живота й. . .

...Колко неусетно се изнизаха дните на жътвата. Ето сякаш вчера поджънваха ечемичните блокове. Стотици декари вече е проходил комбайнът на Янка. Голямата машина е послушна в ръцете й като дете. А всъщност колко дребничка изглежда младата жена под сенника край командното табло. Сякаш бяла птичка е кацнала на желязната грама да.

В бригадата са всичко три комбайна „СК—4". Когато запъплят един до друг, посевът потръпва и се огъва, докато класовете безпомощни потънат в бездънните им уста.

През тази жътвена кампания тя си има своеобразен рекорд — на ден овършава по 50—55 тона зърно. И да не е най-фрапираща тази цифра е истинска гордост за младата механизаторка. Скоро с жътвата и вършитбата ще бъде приключено. От единия край на блоковете, които бяха засети с есенници, вече започнаха да пъплят тракторите, а острите ножове на плуговете начертаха първите бразди. За първи път от четири години насам Янка Василева ще работи последователно през цялата година сред механизаторите. Вече се знае, че тя ще бъде и в групите, които ще участвуват в зимния ремонт на наличната кооперативна техника.

Мъжът на Янка е също механизатор — комбайнер. Цялото семейство е поело по един задружен път, пък и децата, и те все за машини говорят.

В представата на много хора професията на механизатора е груба и неподходяща за жени. Попитайте Янка и тя ще ви отвърне точно противното.

— Хората извръщаха глави след мен през първите дни — споделя усмихната тя, — но вече свикнаха с мисълта, че и жената може да бъде редом със силните мъже.

Работата. Тя поглъща доста енергия и време на комбайнерката от Дуловското кооперативно стопанство и все пак времето стига за всичко — и за възпитанието на детето, и за наредбата на скъпия дом, за цветята и градинката...

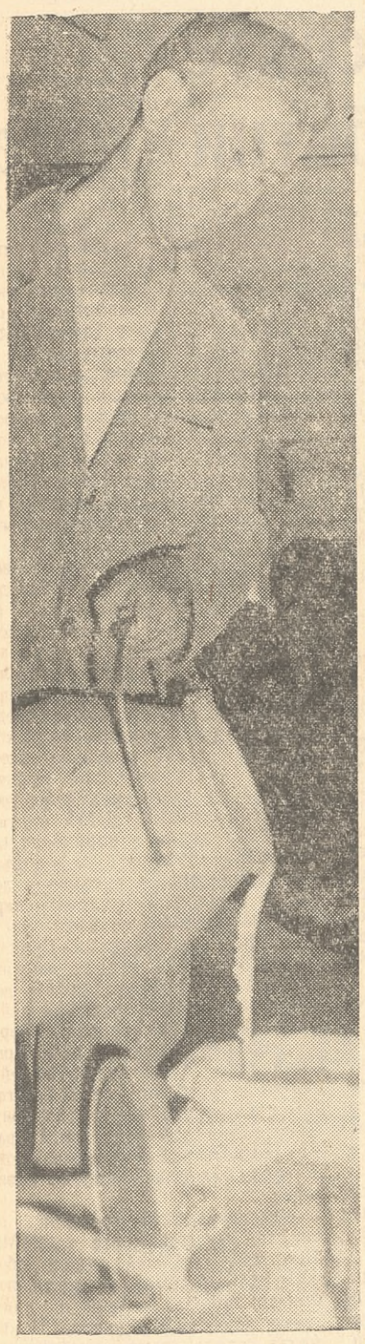
— Макар и механизаторка, жената си е жена — казва Янка.

И наистина в промеждутъците на работата, когато е на блока сред полевъдките, или вечер пред приятелките, току се промъква разговорът за модата, за семейството, за децата. И може би това има предвид комбайнерката като казва, че жената макар и механизаторка, си остава жена.

Но колегите й като че ли не са на това мнение. С тази жена шега не бива. Те знаят, че тънките и нежни длани могат да извършват манипулациите с кормуването много по-прецизно от тях, че без много усилия тя току излиза напред и води, води колоната през целия ден.

Сред силните и тя стана силна, или може би най-вероятната истина е тази, че най-после е изпълнена една мечта, че е намерен верен път към целта в живота.

Р. МИХАЙЛОВ

Един от най-добрите доячи в краве фермата на с. Окорш е Димитър Атанасов. От началото на годината той редовно преизпълнява производствения си план. За шестте месеца е получил с 20 на сто повече мляко от предвиденото.

КЪДЕ ОСТАНА СЛАВАТА?

През последните години птицевъдството в кооперативното стопанство на с. Кайнарджа бе един от доходните отрасли. Славата на птицевъдите се носеше по цялата страна. Резултатите за тази година обаче поставят петно върху спечеленото име.

Както преди и сега птиците се отглеждат в един птичарник за 10 000 бройки. Не са се изменили и условията на работа, а те са съобразени с някои от съвременните изисквания.

Не по-малки са и задълженията за тази година. По план е предвидено да се получат 1 580 000 яйца, или от всяка кокошка носачка средно по 180 яйца. Ако досега обаче ръководството на стопанството можеше да се похвали с успех, то т. г. резултатите будят оправдана тревога. За 6-месечието са получени 755 536 яйца. Спрямо годишния план това представлява 55,4 на сто, За същия период на миналата година този процент е 84,5 на сто. За полугодието от носачка през миналата година са били получени по 104,6 броя яйца, а сега едва 81,6.

Още по-неприятно става положението, когато човек узнае, че разходите на фуражи и труд са същите, каквито са били през миналата година, а само за полугодието не са получени над 225 000 яйца.

Такова неизпълнение на плана по яйцедобива не оставя никакво съмнение, че и себестойността на продукцията ще бъде висока. Нека да посочим някои цифри. За полугодието на миналата година 100 броя яйца са стрували 4,50 лева, а сега същият брой яйца струва 6,37 лева.

За неуспеха на фермата през тази година заместник-председателят на сотпанството др. Вели ко Енчев дава такива обяснения:

— За да имаме през тази година ниска носливост главната причина се крие в това, че миналата година бяха положени недостатъчни грижи за ярките и се вкараха неподготвени в птицефермата. От досегашните резултати става ясно, че при това положение планът за година та няма да можем да изпълним и ще трябва да търсим изход. За тази цел в стопанството са подготвени 5 000 ярки, които ще поставим в отделен птичарник още отсега и ще забавим подмяната с един месец, за да компенсираме получените досега яйца.

Такова обяснение на пръв поглед говори за проявена загриженост. Пита се обаче защо това трябваше да стане сега, когато колата се е обърнала. Желанието да се получат поне планираните бройки яйца в никакъв случай няма да намали направените вече разходи и тези, които предстоят да се направят. Всичко взето заедно не само че няма да направи фермата рентабилна, а ще вземе от кооперативната каса значителна сума, за да се плати безстопанствеността на някои хора.

Иван ПЕЙЧЕВ

Помощта на учениците

След завършването на учебната година по инициатива на секретаря на дружеството на ДКМС в село Паисиево Иван Стойчев и агронома по трайните насаждения Стойчо Христов се създаде младежка ученическа бригада. В нея са включени 25 човека. Тази бригада е прикрепена към лозарския отрасъл. В продължение на повече от месец младите помощници помагат на възрастните кооператори в обработката на лозята.

Работата на ученическата бригада в стопанството се оценява като много добра. Досега тя е окопала 150 дка трета копан на младо лозе. Подхранени са също така 190 дка старо лозе. След привършването на работите в лозята учениците се прехвърлиха в овощните градини. Тук те набраха и сортираха 18 т кайсии. Преди няколко дни започнаха беритбата на круши.

Всички ученици работят добре. Но като най-старателни и трудолюбиви се очертават Маринка Атанасова, Вейсал Фехимов, Пакизе Расимова, Гинка Георгиева и Панайот Вълев. Със своя труд тези ученици служат за пример на своите другари.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Писма на читателите

ПОВЕЧЕ ГРИЖИ ЗА ТЪРГОВИЯТА

„Не е лоша нашата професия — сподели с мене веднъж една моя приятелка, магазинерка в „Наркоп" — Дулово. Магазинерът работи с хората, чувствува нуждите им и заедно с тях се радва, когато, доволни от покупката, напускат магазина. Приятно е обаче работата в такъв магазин, в който има достатъчно стоки, та каквото поиска клиентът с радост да му се предложи. Ако постоянно чупиш ръце пред въпросите на клиентите, това е много тежко и дори ти се отщява работата".

Заинтересован от думите на моята приятелка, аз надникнах в магазините. Интересуваше ме какво се продава и какво липсва през летните месеци. Над никнах в магазина на Гина Желязкова. Тя е поставена също в затруднено положение. Тук липсват мъжки ризи с къси ръкави от различна големина. Доставят се само нестандартни — или много големи, или много малки, за които не се намират купувачи. В момента се търсят летни панталони от шлиферен плат, но ги няма. Няма и разни видове конфекция за сезона. Те липсват и в складовете на ОКС. След месец може би ще бъдат вече бреме за магазините, защото няма да са необходими и ще залежават по рафтовете, но сега ги няма.

Такова е положението и на щанда за обувки, с отговорник П. Кунева. Изборът на модели е малък и всичко, което се доставя веднага се „разграбва", както казват хората. Тук липсват джапанки, различни видове и номера дамски обувки, модни мъжки обувки и др.

От тези факти може да се направи само едно заключение, че в търговската организация на едро нещо куца с планирането. Иначе как да си обясним това, че стоки, които се продават в други градове на окръга и страната, ги няма дори в складовете на ОКС.

Венета ГЮРОВА

НАД 25 000 НИЗИ

Трудолюбиви са кооператорите от с. Водно. През тези дни те берат и нижат тютюн.

От ранни часове хората от всички звена излизат по блоковете и грижливо прибират зрелите листа. След 10 часа в двора на бригадата става много оживено. Сред дружни закачки и шеги започва нанизването.

Между звената се води всекидневно съревнование. Засега най-сръчни са кооператорите от звеното на Али Ибрямов. На ден те правят по 400 низи, а общо вече имат 4 500.

Добрата организация, създадена от завеждащ участъка, помага. Досега в бригадата са набрани повече от 25 000 низи тютюн.

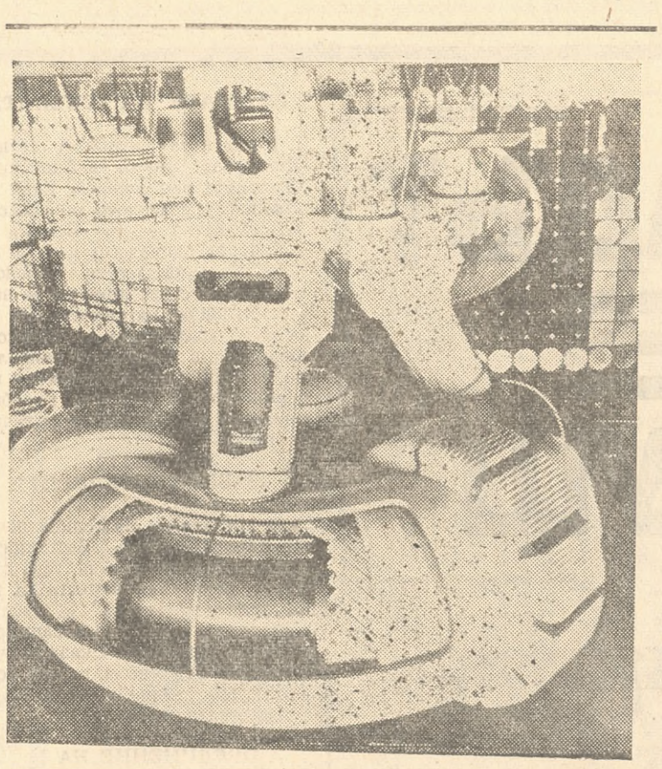
Сали РИЗОВ

ЦЕНАТА НА ЕДНА МИНУТА

Неотдавна ми се наложи да пътувам в командировка до Тутракан. Макар че пътувах сутринта, исках да си взема билет още от предния ден. Отидох на гишето на автогарата, но то беше затворено. Беше 6,31 часа. Гишето работи до 6,30. Почуках на гише № 2 и помолих касиерката да ми даде билет, като се извиних, че съм закъснял с една минута. Тя се обърна към мен много грубо, като започна да изрежда, че на нея не й плаща никой за извънредния труд и не зависимо от това, че съм закъснял само с една минута няма да ми даде билет. Ако съм недоволен, да съм се отнесял до началника на автогарата.

Естествено, аз нямах желание да търся интервенцията на началника й. Стана ми само обидно от с нищо незаслуженото й отношение към мен и че има хора, които за едната минута закъснение не виждат изгубеното време на пътниците.

Иван ПАНЕВ
Силистра

Световното изложение „ЕКСПО—67" в Монреал. НА СНИМКАТА: реактор на бъдещето — това е един от експонатите в Съветската палата, който буди голям интерес сред посетителите.

ЗА СТОТИНКИТЕ НА КЛИЕНТА

Влизам в един от силистренските магазини и правя покупка, която струва 2 лева и 25 стотинки. Подавам на магазинера 5 лева. Той ми връща лево ве и стотинки. Броя ги в присъствие на продавача. Рестото не излиза. „Вижте какво, нямам дребни стотинки — просто ня мам!" — оправдава се продавачът. Друг път в ресторанта на село Сокол си поръчвам обяд и лимонада. И тук не връщат стотинки. В сладкарницата на село Паисиево, както в магазина на село Сребърна и на други места, пък вместо ресто от 4-5 стотинки подхвърлят ти някой бонбон или цигара и ако не ги вземеш, с тях магазинерите се разплащат със следващия купувач. Неволно се натрапва въпросът — ако на купувача не стигне стотинка ще ли му продаде стоката търговският работник. Подобни случаи е имало, но магазинерите не само, че не отпускат стоката без пълната сума, но се отказват и от бонбона или цигарата, които те току-що са употребили като разменна монета. Защо пък ние, купувачите, сме длъжни да търпим да не ни се връща напълно рестото, или да ни се предлагат ненужни неща. На когото са нужни бонбони или цигари той сам ще си ги купи.

Марин СИМЕОНОВ,
Сребърна

Един основен въпрос е подценен

Осеменителната кампания при овцете се поде навреме. Извършена бе необходимата организация и подготовка от страна на Управление „Земеделие", Инспекцията по племенно дело и Станцията за изкуствено осеменяване на животните. Проведено бе окръжно съвещание със зоотехниците, зав. овцефермите и техниците-осеменители. С тях бе проведен и едноседмичен курс. Изработен бе план за използуването на кочовете за промишлено кръстосване. Те се разпределиха в стопанствата. Доставиха се необходимите инструменти и материали.

Въпреки предварителната подготовка, дадените указания и настояване от окръжните инстанции, стопанства като Алфатар, Алеково, Сребърна, Голеш, Дулово, Межден и други подценяват тази основна задача в овцевъдството. При извършените масови проверки, организирани от страна на ОК на БКП и ОНС, комисиите се натъкнаха на много сериозни пропуски.

В Сребърна например гл. зоотехник не е направил нищо по отношение на това мероприятие. Осеменителният пункт не е готов. Не е изготвен случен план. Кочовете не са разпределени в Сребърна и Ветрен. В стадата са пуснати да действуват пробници, което е против всички правила. Овцете и дзвиските не са подготвени добре и не се подхранват с концентриран и сочен фураж. За това им състояние няма никакви обективни причини. Това е грубо подценяване на работата, немърливост и нехайство, непростим пропуск и грубо незачитане разпорежданията на Управление „Земеделие". Какво обяснение могат да дадат другарите от Сребърна например за незадоволителното състояние и ниското живо тегло на тазгодишните агнета, отделени и определени за разплод? Защо трябваше да се пресушават овцете още на 15 юли, след като нищо друго не е готово? На този въпрос те сами ще отговорят, а Управление „Земеделие" трябва да вземе съответни мерки спрямо тях.

Не по-завидно е състоянието и в ТКЗС — Межден. Дзвиските, събрани тук от другите села, са в крайно лошо състояние. Не е никак чудно защо няма разгонване, въпреки че се пускат кочовете пробници. С дзвиски, голям процент от които по ръст и външен вид приличат на тазгодишните агнета, е изключително да се произведе подходящ ремонтен материал. Още по-лошо е състоянието на овцете за разплод. Едва ли в окръга има по-слаби и неподготвени от тях. Те се извеждат на паша по голите и изгорели пасища в територията на ТКЗС. Пунктовете за осеменяване на овцете не са готови и обзаведени. Не може да се счита, че това е подготовка за осеменителна кампания.

С овчарите не е проведена никаква разяснителна работа. Те основателно недоволствуват, тъй като им е наредено да пресушат навреме овцете, да сформират стадата. Ръководството на кооператива трябва да направи всичко възможно и в най-скоро време да се компенсира изоставането. Да се оборудват осеменителните пунктове за предстоящата огромна работа според хигиенните изисквания.

Подобно е положението и в ТКЗС — Белица, Алфатар, Голеш, в някои от съставните села на ТКЗС — Дулово, Смилец, Кайнарджа и др. В ТКЗС — Кайнарджа не могат да се сформират стадата, въпреки че там около седем дни се извършва бонитировка и отбор на овцете. За удовлетворяване на някои желания на овчарите, стопанското ръководство е допускало слабост, с което се пречи за правилното протичане и изпълнение на това мероприятие.

Пропуските в споменатите стопанства и подценяването на този основен въпрос в овцевъдството са тревожни. Необходима е най-енергична намеса на УС на ТКЗС, на общинските партийни комитети и лично на председателите на ТКЗС и партийните секретари за отстраняване на всички грешки и решително подобряване на работата. Пресушаването на овцете е завършено. Трябва да се приключи не забавно с прегрупирането на стадата, като се отделят и бракуват негодните за разплод животни. Угоените да се предават веднага на „Родопа", а останалите да се подхранват с концентриран фураж и нощна паша.

Определените за разплод овце и дзвиските да се подготвят за заплождане, като им се обезпечи най-малко по 300-400 г доброкачествен концентриран фураж, покълнало зърно, паша през хладните часове в стърнищата и в люцерни, определени за бракуване, и които ще се разораят, в площи, освободени от зелената маса за силаж и т. н.

Особено внимание трябва да се обърне върху пълноценното хранене и правилния режим на гледане и използуване на кочовете пипиниери и пробници. Да се изготвят груповите случни планове, като овцете от разплодните стада се заплождат с асканийски кочове или кръстоски, а стоковите стада — с меринофлайш или английските месодайни суфолк и хемпшир.

През време на кампанията от специалистите-зоотехници, ветеринарните лекари и ръководствата на стопанства да се осъществява непрекъснат и действен контрол особено върху работата на техниците-осеменители и завеждащ фермите. В осеменителните пунктове трябва да се поддържа изрядна чистота и хигиена. Те трябва да бъдат осигурени с необходимите материали и инструментариум.

За подобряване на работата в изоставащите стопанства е необходима енергична намеса на органите и на Управление „Земеделие", тъй като от правилното решаване на този въпрос зависят бъдещата работа и резултати в овцевъдството.

Станко ИВАНОВ

ЛЕКАРИТЕ СА В НЕДОУМЕНИЕ

КЪДЕ Е ГРАНИЦАТА НА ИЗДЪРЖЛИВОСТТА?

Събитие, каквото не помни историята на медицинската наука, се случи преди няколко дни в македонското село Милина. Едно 15-дневно дете продължава да живее, въпреки че било заровено под земята в продължение на 7 дни и 8 нощи! Лекарите са в недоумение.

Милиционерското управление обаче разполага с доказателства, които несъмнено потвърждават, че „феноменалното" бебе, което сега се намира в инкубатор в Детската клиника на болницата в Скопие, действително е било седем дни закопано под земята.

Най-силно доказателство всъщност са показанията на майката. На втория ден след раждането тя избягала с детето от болницата в Тетов Велес и по пътя за село Милина се срещнала с мъжа си, който не е баща на новороденото. Той успял да я убеди да погубят детето. Майката заровила момиченцето в една разорана нива недалеч от селото и си отишла. Но в селото, където знаели за раждането, започнали да шушукат, че детето е убито. Слуховете стигнали до милицията и чорапът започнал да се разплита.

Още след първия разпит майката, Радка Борисова, признала, престъплението си и повела следствените органи към мястото, където било закопано детето. Момиченцето не давло признаци на живот. По лицето и по тялото му била полепнала глина. Докато правели снимки на мястото, пред очите на невярващите хора детето помръднало. Началникът на милицията се навел над него и видял, че движи устните си. Разбирасе веднага била извикана линейка и спасеното бебе било откарано в болница. Така било и кръстено — Спасена. В детското отделение изчистили Спасена от пясъка и глината и й дали топло мляко, което тя лакомо изпила. След това й прелели кръв.

И така Спасена престояла под земята 7 дни и 8 нощи — 184 часа. Тя наистина много е отслабнала: родена е 2,200, а е изровена 1,500 кг, но се чувствува сравнително добре. Лекарите са в недоумение. Ако следствените органи са прави, а в това не може да има никакво съмнение, този случай е просто необясним. При това според Хидрометеорологичната служба през това време в района не е валяло нито веднъж и почвата е съвсем суха. Спасена е преживяла под земята повече от седем денонощия без вода, а това от медицинска гледна точка е невъзможно.

Директорът на института за съдебна медицина и криминология д-р В. Буян смята, че кърмаче може да издържи без храна пет дни. Но вода трябва да получава всеки ден. Спасена през тези седем дни не е получавала нито храна, нито вода. Отпада предположението, че майката е ходила да го кърми. Радка Борисова твърди, че е отишла само един път, два дни след заравянето, открила лицето на бебето и като видяла, че не дава признаци на живот, отново го закопала. Остава да се предполага, че 30-сантиметровият пласт орна земя е давал възможност на детето да диша, но липсата на вода...

Храната на Спасена в продължение на един месец ще бъде мляко и оризова вода. След като наддаде поне един килограм, храната й ще бъде засилена. Засега тя е наддала 100 грама и въпреки опасенията от усложнения била преместена в Детската клиника на скопската болница, за да бъде поставена в инкубатор. Доктор Димов, който бдял над нея, смята, че ако до два месеца всичко върви добре, Спасена ще оживее и престоявянето й под земята няма да има нито физически нито психически последствия.

А сега имат думата специалистите.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ПРЕДИ НАЧАЛНИЯ СЪДИЙСКИ СИГНАЛ

Силистра гостоприемно посрещна участвуващите отбори във втората балканиада по баскетбол за девойки, отборите на Румъния, Югославия и България — „А" и „Б" състави, които утре вечер ще започнат тридневната борба за спечелване на ценния трофей—„Купата на Балканите". Един срещу друг ще застанат младите състави на балканските страни, които ще покажат на любителите на баскетбола какво са постигнали в своята подготовка, ще демонстрират бъдещето на женския баскетбол на Балканите.

Девойките, които ще защитават националния ни герб, както вече съобщихме, проведоха своите последни тренировки в град Силистра, след една подготовка от 15 дни, проведена в град София. В разговор с треньорите Чомаков и Начев успяхме да научим някои неща за подготовката и играта на нашите момичета, въпреки че бяха пестеливи в своите изказвания. В настоящите състезания те ще гласуват доверение на следните девойки — Евдокия Огнянова, Добрина Николова Пенка Методиева и Мария Светозарова — всички от „Миньор" — Перник, Оля Дукова, Пенка Стоянова и Недялка Стоянова — от „Марица" — Пловдив, Мариана Байкушева, Росица Милчева и Милка Кръстева от „Спартак" — София, Веска Пеева — „Славия" — София, Маргарита Караиванова — „Левски" — София, Маргарита Щъркелова — „Локомотив" — София и Нели Петкова — „Септември" — София. Времето за подготовка на отбора като цяло не е било напълно достатъчно. След един лагер-сбор от 14 до 27 юли в град София отборът пристигна в Силистра и продължи тренировъчната си работа. А след завършването на Балканиадата в Силистра на 12 август трябва да потеглят за Италия — остров Сардиния, за Европейското първенство, което ще се проведе от 16 до 27 август, така че вече приключи с подготовката на отбора.

Отборите на нашите гости — СРРумъния и СФР Югославия също са готови да встъпят в борбата. Техните ръководители и треньори също са пестеливи в своите изказвания, но не крият намеренията си за добро представяне.

Ръководството на първенството е поверено на отговорния секретар на Българската федерация по баскетбол — Александър Божков, който е и отговорен секретар на балканските страни по баскетбол. Съдийството ще се осъществи от един неутрален съдия от ФИБА и по един съдия от участвуващите отбори.

И така, от утре вечер на баскетболния комплекс започва Втората балканиада по баскетбол при следната програма:

4 август — петък

18,45 часа — България „А" — България „Б"
20,00 часа — Тържествено откриване на първенството
20,15 часа — Югославия — Румъния

5 август — събота

18,45 часа — Югославия — България „Б"
20,00 часа България „А" — Румъния

6 август — неделя

18,45 часа — Румъния — България „Б"
20,00 часа — България „А" — Югославия
21,15 часа — Тържествено закриване на Балканиадата

Всяка вечер от 18 часа ще се провеждат двустранни срещи между два състава от националните перспективни гарнитури.

И така, пред старта сме на най-голямото спортно събитие за годината в град Силистра. Очаква се първият съдийски сигнал, който ще възвести началото. Любителите на баскетбола и спорта ще имат възможността да наблюдават баскетбола от към хубавите му страни. Ние вярваме, че компетентната силистренска публика горещо ще подкрепя нашите млади националки, които ще защитават спечелената купа през миналата година и престижа на българския баскетбол. В тези трудни минути на борба всички ние ще бъдем с тях и заедно с тях ще се радваме на постигнатите победи.

ЖЕЛАЕМ ВИ УСПЕХ, МЛАДИ НАЦИОНАЛКИ!

Ангел КАЛИНОВ

И в Антимово има вода

Осъществи се една многовековна мечта на жителите на село Антимово. Преди два дни по 12-километровия тръбопровод водата пристигна в селото от Тутракан. Голяма и неописуема е радостта на всички кооператори. Те вече имат вода!

Първи вкусиха от питейната вода кооператорите работещи на зърноплощадките, в животновъдните ферми и тези, които предварително имат прекарани чешми в домовете си.

Водоснабдяването ще улесни изключително много жителите на селото, ще сложи край на големите мъки, свързани с нуждата от вода, която досега се черпеше от двата нехигиенични и замърсени кладенци.

Разрешението на този въпрос е голяма придобивка за селото. На този дар кооператорите ще отговорят с нови трудови победи във всички отрасли на селското стопанство.

Живко ТРУШЕВ

Товарене на санитарни коли — **дар на съветския народ за борещия се виетнамски народ — в пристанището на Новоросийск.**

Извън осемте работни часа

Зад тежкия портал като че ли безредно са пръснати сградите и цеховете на „Оргатехника". Прекрачиш ли, попаднеш в един отделен свят, в който всяко нещо знае точно мястото си, функциите си, всичко се върши бързо, без суетене и излишен шум. И когато си се убедил, че тук всичко е точно там, където трябва да е, изведнъж излиза, че никой не може да каже къде се намира секретарят на комсомолската организация в завода. Навсякъде е бил и е излязъл преди малко. Най-после успяваме да се срещнем.

— Къде бяхте, другарю Стойчев?

— Обикалях момчетата и момичетата.

През целия ни разговор Димитър Стойчев нито веднъж не каза „работниците" или „хората". За него те са „момчетата и момичетата". И има право. Завод „Оргатехника" е изключително комсомолско предприятие. Комсомолските бригади и комсомолските цехове са неговото ядро. И когато го запитах какво е направено за летния отдих на младежите, за техния културен живот, той ме покани в един от цеховете, защото „толкова много приказки не могат да се кажат на крак".

Действително секретарят имаше с какво да се похвали. Комсомолците от „Оргатехника" живеят пълноценен живот, интересен, богат на културни и спортни мероприятия. Административното ръководство проявява рядка отзивчивост и подкрепя всяка интересна идея. На нуждаещите се са раздадени карти за почивка на море, за останалите е уредено екскурзионно летуване с богат избор на маршрути.

Особено се гордеят в завода със своите туристи. Калени в битките, участвували в борбата за купата на в-к „Ехо" и Варненско лято, излъчили трима първоразрядници, заводските туристи са се класирали за републиканските състезания и сега усилено се готвят за тях. Но да съчетаеш полезното с приятното е най-трудно. А именно това са постигнали в „Оргатехника". Те са в съревнование със Завода за радиоприемници в гр. Търново и използуват отчитането на втория етап от съревнованието, за да организират една голяма екскурзия до Търново. Освен това комсомолците са организирали вокална група, която заедно с естрадния оркестър и много индивидуални изпълнители е изнесла безплатни концерти в селата Алфатар и Кайнарджа. Не остава време да се скучае.

А при такъв живот успехите не закъсняват. И в спорта — на Третата републиканска спартакиада, заводските спортисти са първи в града; и в самодейността — заели са трето място в карнавала; и в производството. Дружеството при цех „Електронни калкулатори" е поело шефство над производството на новия електронен калкулатор „Елка-22", чиято нулева серия трябва да е готова до 10 август т. г. За това ще се рапортува пред ЦК на ДКМС.

Не по-малко интересно живеят и комсомолците от Завода за металорежещи машини. И тук, както в „Оргатехника", всичко е ново. Миналата година заводът беше обявен за изцяло младежки завод. Построен едва преди две години, той е предприятие без традиции, но с хора, които искат да живеят интересно. Тук работят само мъже, но това не пречи на художествената самодейност. Двата състава, участвували в карнавала, са наградени от журито, а заводът ги е изпратил на екскурзия до Варна и Балчик. Тук освен картите за почивка са наети частни къщи във Варна и Банкя, в които през 14 дни се сменят почиващи от завода. Особено добре е застъпена спортната дейност. Бил е организиран спортен празник, на който освен традиционните баскетболни, волейболни и футболни, са се разгоряли и лекоатлетически двубои. Тази година са били запланувани средства за строеж на нов модерен спортен комплекс в завода.

Успехите са не гостенин, а спътник на младежите от ЗММ. През месеците май и юни обособената комсомолска монтажна бригада показа на всички на какво са способни младежите. И в двата завода административното ръководство проявява отзивчивост и разбиране към нуждите на комсомолците. Но и двамата секретари се оплакват, че от ГК на ДКМС са им били предлагани карти за летуване или в деня на заминаването, или един ден преди него, когато е невъзможно да се намерят желаещи и да се уреди въпросът с отпуските им.

И в двата завода младежите не скучаят. Изводът се налага от само себе си — комсомолците умеят да почиват. А някой беше казал, че за това как работиш, може да се съди от това, как прекарваш свободното си време...

В. ЧЕРНЕВ

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

В ГДР е издадена „Сивата книга" — документация за експанзията на неонацистката политика на ГФР.

На снимката: Символите на „Вермахта" на Хитлер се използуват от „Бундесвера" на ГФР (долу). Същият знак се използуваше от хитлеристките войски при нахлуването в СССР (горе).

ВРЪЩАНЕ НА СЦЕНАТА

Известната английска певица Жозефина Бейкър се беше простила вече със сцената. Една от причините е нейното многочислено семейство — Ж. Бейкър е осиновила единадесет деца от различни националности. Семейството обаче става причина за нейното връщане на сцената. На неотдавна състоялата се пресконференция в Лондон тя заявила, че материалните затруднения на семейството й изискват възобновяването на нейната артистична дейност.

МЕСТНАТА „ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТ"

В Мюнхен на 94 години почина Карл Шнайдер. Вестниците дружно откликнаха на това събитие, почитайки паметта на тази „забележителност" на града. Кой е бил този, украсяващ града Карл Шнайдер? Оказа се, че е просяк. Седемдесет години той е престоял в един и същи ъгъл с протегната ръка.

ОБЕДИНЕНИЕ НА ИНДИВИДУАЛИСТИТЕ

В Чикаго е основана нова организация — „Съюз на индивидуалистите". В течение на една седмица в нея са се записали 5 хиляди души. Коментирайки това събитие, вестник „Чикаго трибюн" иронично забелязва: „Странни са сега индивидуалистите — обединяват се в масови организации".

СПАСЕНИЕ... САМОУБИЙСТВО

Ежегодно на Рейн повече от 900 младежи до 25 години свършват живота си със самоубийство. При това всеки трети самоубиец е девойка. През последните десет години числото на самоубийците сред младежите в Западна Германия непрекъснато расте. На всяко самоубийство се падат осем неудачни опита за свършване на живота. Сред студентите от Хайделбергския университет самоубийство се извършва всеки петнадесет дни. Установено е също, че през миналата година в ГФР е имало 22 случая на самоубийство на деца до 14 години.

Немските психолози, провеждайки разпит на младите хора, върнати към живота след неуспешния опит за самоубийство, поставят в числото на мотивите, тласкащи към такова решение, самотността, отчаянието от посетителското на личната свобода, протест против авторитетите, неразделена любов, а също и чест олюбие, страх, неудовлетвореност.

ОСКЪРБЕНОТО ВЕЛИЧЕСТВО

Известно е, че има разни крале, не само монарси. Има нефтени, оръжейни, стоманени, химически крале и др. А в Западна Германия има крал на универмага. Казва се Хелмут Хортен. Годишният оборот на неговото предприятие представлява 1,65 милиарда марки. Цяла такива мащаби на капитала, естествено, че този крал страда от манията за величие. И той, разбира се, не може да изтърпи, когато един нахал се осмелява да носи еднаква с неговата фамилия. Петер Хортен по националност австриец, по професия артист, е познат по паспорт като Петер Мюлер, а на сцената — Петер Хортен.

Двама видни адвоката са възбудили от името на краля на универмага в дюселдорфския съд дело против артиста и се опитали по съдебен път да му бъде забранено да носи фамилията Хортен под заплаха от голяма парична глоба или шестмесечно затворничество.

И тъй като съдът не побързал да удовлетвори незабавно искането на неговото величество, крайят взел административни мерки. Удало му се да попречи на излизането на артиста пред телевизията.

Но да изплаши младия австриец, впрочем не му се удало. Той твърди, че не знае никакъв крал на универмага, а фамилията Хортен е избрал, тъй като тя е по-благозвучна от Мюлер. Освен това Петер Мюлер се казва и знаменитият боксьор, излизащ понякога на естрадата с песнички. Ако той би узнал, че се е появил негов двойник, то този би пострадал.

Ясно е, че поради младостта и неопитността си Петер се е съобразявал повече с юмруците на боксьора, отколкото с милионите на краля на универмага. В края на краищата на него също му се наложило да се обърне към адвокат и последният намерил в адресните книги 27 Хортеновци, хора с разни професии — работник, чистачка, шапкар, градинар...

В края на краищата съдът отклонил искането на краля. Но той не се умирил, а заповядал на своите юристи да предадат делото на по-висша инстанция.

В. РОЗЕН

ПОМОЩ?...

От 1950 год. САЩ са продали или доставили на чужди държави по програмата за военната помощ огромно количество оръжие, започвайки от реактивните изтребители и ракети, и стигайки до товарните автомобили, на обща сума 50 милиарда долара. Четири пети от всички доставки по програмата за военната помощ са били направени в такива промишлено развити страни, като ГФР и Япония. По данни на института за стратегически изследвания в страните на Средния Изток и Северна Африка са били отправени до края на 1965 година около 200 американски военни реактивни самолета. Както са заявили в правителствените кръгове, в този момент САЩ са се съгласили да доставят на Израел 30 тактически бомбардировача „Скайхоук" и 20 прехващачи Ф 104 в Йордания. В 1965 година Йордания също започна да получава американски танкове „Патон". В същото време Израел по съвместна американо-германска сделка получи 200 танка от този тип.

Официалните данни показват, че от 1950 г. САЩ са доставили в другите страни следващото количество оръжие и бойна техника: 8 540 реактивни изтребители, 20 279 танка, 30 340 ракети и управляеми реактивни снаряди, 29 716 минохвъргачки, 2 106 000 пушки, 1 362 000 карабини, 146 780 картечници и автомати, 359 423 товарни автомобила, 3 698 бронетранспортьора, 3 292 учебни самолета, 4 877 патрулни, наблюдателни, товарни и други спомагателни самолета, 36 ескадрени миноносци, 24 подводни лодки и даже 36 буксира.

Ако към това се добавят такива услуги, като военно строителство, ремонт на оръжие, а също и обучение на 259 800 чуждестранни войника, то програмата на воената помощ през последните седемнадесет години представлява приблизително 35 милиарда долара.

О Б Я В Л Е Н И Е

ДАП гр. Силистра набира кандидати за обучение за шофьори III кл. в ДАШ гр. Русе за 10 месеца. Курсът е за сметка на ДАП — Силистра и ще започне на 15. IX. 1967 год. Кандидатите да са завършили военната си служба.

ДАП гр. Силистра търси шофьори I, II и III клас.
Справка: личен състав ДАП—Силистра

О Б Я В А

Дирекцията на Професионалното техническо училище по фина керамика и стъкларство — Разград съобщава, че има свободни места за момчета за специалностите фина керамика —27 места и за стъкларство — 48 места. Продължава срокът за приемане на документи за момчета до 28 август.

Училището има двегодишен курс на обучение. Обучаващите се ползват безплатна храна, общежитие, зимно и лятно униформено облекло. Получават безплатно работно облекло за учебна и производствена практика.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 91 (1255) | Събота, 5 август 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Отчет на успехите

Текстилците от ДИП „Добруджа“ — Силистра отчетоха преди няколко дни резултатите от социалистическото съревнование за първото шестмесечие. В условията на новата система предприятието постигна значителни успехи както по отношение обема на продукцията, така и по качествените показатели. Планът е изпълнен общо 102,2 на сто, при качество на продукцията 99,11 на сто.

Най-добри резултати постигна „зелена смяна“ със сменен майстор Гарабед Бедросян. Първенец-бригада е бригадата на Тодор Плугаров, следвана от бригадата на Нури Мустафов. Между най-добрите работници са Мария Йорданова, Димитра Илиева, Калинка Романова и др.

Петранка ДОДОВА

КЪМ НОВИ УСПЕХИ В РЕШАВАНЕТО НА ЗЪРНЕНИЯ ПРОБЛЕМ

През следващата година — 400 кг зърно от декар

Да получим по 400 кг зърно от есенниците на декар — на този въпрос бе посветено съвещанието, проведено по инициатива на Бюрото на ОК на Партията на 3 август в салона на Окръжния народен съвет. На него присъствуваха секретарите на общинските партийни комитети, председателите на общинските народни съвети, председателите на ТКЗС, главните инженери, всички агрономи и бригадири от полевъдството на ТКЗС и други.

Съвещанието бе открито от първия секретар на ОК на Партията др. Вельо Максимов. Той подчерта, че Бюрото на Окръжния комитет, имайки предвид, че сега именно е моментът, в който се залагат основите на бъдещата реколта, реши да проведе тази среща със селскостопанските ръководители и специалисти от окръга. Целта на съвещанието е да насочи вниманието на присъствуващите към образцова подготовка на есенната сеитба с оглед да не се повторят миналогодишните грешки с късното и некачествено засяване на голяма част от площите.

След това подробна беседа по агротехниката на есенниците изнесе директорът на Института по пшеницата край Чер. Тошево др. Борис Симеонов. Той заяви, че преди 4-5 години за добив 400-500 кг пшеница от декар никой не смееше да мисли. Но сега това е един актуален въпрос, една реално изпълнима задача. След това с конкретни примери от научно-изследователската дейност на института той обоснова редица постановки по подготовката на почвата, подготовката на посевния материал и самата сеитба.

Др. Мария Кръстева — научен сътрудник в същия институт, говори по въпросите на торенето на есенниците. Тя се спря главно на съотношението между азотните и фосфорни торове за различните почви в окръга, а също така и върху сроковете за внасянето им.

Беседите на др. др. Симеонов и Кръстева ще бъдат публикувани в следващите броеве на нашия вестник.

Секретарят на Окръжния комитет на Партията др. Никола Николов, който говори след това, се спря на изпълнението на задачите във връзка с подготовката на есенната сеитба. Той отбеляза, че тази година окръгът получава от очемика над 340 кг зърно от декар, докато средният добив от пшеницата е с около 40 кг по-нисък. Тази разлика се дължи преди всичко на закъснението на сеитбата. Главната причина за това се крие най-вече в лошата организация на труда при прибирането на царевицата и слънчогледа.

Сега задачата е да заработим така, щото през 1968 год. да произведем по 400 кг пшеница и очемик от декар. Възможности за това съществуват. Нужно е обаче да се обърне най-голямо внимание на освобождаването и подготовката на площите от слънчогледа, конопа и царевицата. При добра организация има възможност това да стане за много кратко време.

Извършената проверка в 12 кооперативни стопанства обаче показва, че има ръководства и специалисти, които продължават да допускат старите грешки. В ТКЗС — Окорш например 1 200 дка грахови площи все още не са изорани, въпреки обилния валеж. ТКЗС — Секулово е заслало 1 500 дка грахова площ с фуражна царевица втора култура. В ТКЗС — Дулово по-голяма част от граховите ниви са изорани, обаче твърде некачествено. Подобни слабости съществуват в много други стопанства. Нужно е те да се преодолеят още от самото начало и изоставането в подготовката на площите да се догони, за да се създадат условия за извършването на навременна и качествена сеитба.

Др. Николов се спря и на въпроса за материалното стимулиране на партийните секретари, председателите на ТКЗС и на главните агрономи и инженери за производството на повече зърно. Предвидени са награди и допълнително възнаграждение за тези ръководители и специалисти, които получат високи добиви и завършат най-рано сеитба та.

Някои от присъствуващите се изказаха и същевременно зададоха въпроси на научните сътрудници, на които те отговориха.

След това главният агроном на ТКЗС — Нова Черна Димитър Митев прочете пред присъствуващите призив-обещание от кооператорите и специалистите на стопанството до ЦК на Партията, с което те обещават през 1968 година да получат по 500 кг пшеница от декар. А от името на агрономите, инженерите и техниците — членове на съюза на селскостопанските специалисти, обещание прочете др. Христо Марков — гл. агроном на ТКЗС — Калипетрово. С него те се задължават да положат всички усилия, за да постигнат от пшеницата и ечемика по 400 кг зърно от декар през следващата година.

Съвещанието бе закрито от другаря Вельо Максимов, който се спря на някои важни въпроси. Той подчерта, че в целия окръг, дори и в стопанствата, които се намират на последно място, съществува едно самоуспокоение и задоволство от получените високи добиви от есенниците. Не е преодоляна вредната практика, да се мерят получени те резултати с това, което е било преди. Вярно е, че добивите, които се получават са много по-големи от тези, които имахме преди няколко години. Но ние не трябва да си служим с такава мярка. Сега изискванията са вече други. А и условията са коренно различни. Сега разполагаме с повече торове, нови сортове, достатъчно техника и опитни селскостопански специалисти. Всичко това дава възможност да организираме нашата работа за получаването на 400 кг пшеница и ечемик от декар. Така ние ще бъдем в крак с нашите съседи. Ние нямаме никакво основание да получаваме по-ниски добиви от Русенски, Шуменски и Варненски окръзи.

Огорчава ни обаче фактът, че някои ръководители и специалисти не разбират добре поставената задача. Въпреки многото разговори и напомняния, все още има стопанства, които не са изорали граховите площи, а други ги засяха с фуражна царевица.

Другарят Максимов посочи, че структурата на пролетните култури е такава, че позволява 85 на сто от площите за есенници да бъдат освободени до 30 септември, а останалите най-късно до 10 октомври. По такъв начин окръгът има възможност да завърши сеитбата до 20 октомври. Не бива в никакъв случай да се допускат миналогодишните грешки със закъснението на сеитбата, а след това да се оправдаваме с обективни причини.

С това съвещанието приключи своята работа.

ЖЪТВА НА КОНОП

Хиляда декара коноп обработиха кооператорите от ТКЗС — Главиница.

Преди няколко дни започна прибирането на тази култура. Жътвата се извършва механизирано. Механизаторите Георги Бълков, Георги Димов и Цветан Борисов се справят добре с работата. На ден те жънат по 80-100 декара.

На първо място е бригадата в с. Ножарево, където е поевален 160 дка коноп. Тук започна и очукването на семената.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Гениален мислител и вожд

Днес се навършват 72 години от смъртта на Фридрих Енгелс — велик мислител и гениален вожд на пролетариата. Верен другар и съратник на Карл Маркс, редно с него той положи здравите основи на научния социализъм, който въоръжи работническата класа с най-точното оръжие в борбата за щастие, радост и свобода. След смъртта на Маркс Енгелс става най-изтъкнатия ръководител на международното работническо движение. Неговите съвети, преподръки играят много важна роля за създаването и укрепването на пролетарските партии.

На всички е известна колосалната научна дейност на Фридрих Енгелс. Големи са заслугите на Енгелс за основаването на Първия интернационал, където участвува активно в борбата против дребнобуржоазните на правления вътре и вън от него. Пише серия от статии, в които защитава от буржоазните икономисти епохалния труд на Карл Маркс „Капиталът“. Оценява високо историческото значение на Парижката комуна.

Фридрих Енгелс е роден на 28 ноември 1820 година в германския град Бармен. Умира на 5 август 1895 година. Революционната му дейност започва още от родния му град. Известни са високите оценки, които В. И. Ленин даде за редица книги на Енгелс. Огромно и неоценимо е научното наследство, завещано ни от Енгелс. То ярко блести в истинската енциклопедия на марксисткото учение „Анти Дюринг“, в „Произход на семейството, частната собственост и държавата“, в „Лудвиг Фойербах и краят на немската класическа философия“, както и в недовършената „Диалектика на природата“.

Енгелс внимателно е следил и развитието на социалистическото движение в нашата страна. До редакцията на сборник „Социал демократ“ той пише: „Скъпи другари! От все сърце ви благодаря за изпратения от вас бр. 2 на вашия „Социалдемократ“; с надписа на тези редове аз искам да покажа, че започвам, колкото и малко, да разбирам вашия език...

Ние на Запад от душа се радваме на тези наши предни постове на границата на Азия, които носят към брегове на Черно и Егейско море издигнатото от Маркс знаме на съвременния пролетариат...

Да живее интернационалният социализъм!“

Трудещите се в нашата слънчева Родина строят своето културно бъдеще, учейки се от живота и делото на великия мислител и гениален вожд на пролетариата Фридрих Енгелс.

Балканиадата по баскетбол — открита

Вече дни наред едно спортно събитие вълнува многобройните любители на спорта — началният старт на Втората балканиада по баскетбол за девойки. Още дълго преди старта няколко вечери подред площадката беше заета от любителите на баскетбола, дошли да наблюдават тренировките на участвуващите отбори.

Силистра с нетърпение очакваше началните минути на голямата борба.

И ето снощи на баскетболния комплекс тържествено прозвуча фанфарите, които известиха началото на Втората балканиада за девойки. На препълнения до последното място стадион под звуците на тържествен марш на площадката последователно излизат знаменосците, следвани от отборите на Румъния, Югославия и България „Б“, които в разстояние на три дни ще оспорват титлата „Шампион на Балканите“. Участвуващите отбори бяха поздравени от председателя на организационния комитет Станчо Николов — секретар на ГК на БКП, който пожела на младите спортистки успех в предстоящите състезания и приятно прекарване в нашия крайдунавски град.

След това Втората балканиада беше открита от отговорния секретар на Балканиадата др. Александър Божков. Под тържествените звуци на химна на НР България бе издигнат българският трибагреник.

И ето дойде и времето на първия съдийски сигнал. Първи на площадката излизат отборите на България и България „Б“. В един мач, в който бяха подчертани хубавите черти на модерния баскетбол, първата гарнитура успя да се наложи с краен резултат 68:41. След това на площадката излязоха представителните отбори на Югославия и Румъния.

Ангел КАЛИНОВ

ДО
ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА
БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
СОФИЯ

ОБЕЩАНИЕ

ОТ СПЕЦИАЛИСТИТЕ-АГРОНОМИ, ИНЖЕНЕРИ И ТЕХНИЦИ, ЧЛЕНОВЕ НА СЪЮЗА НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ СПЕЦИАЛИСТИ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

СКЪПИ ДРУГАРИ,

Текат последните месеци на славната петдесетгодишнина на Великата октомврийска социалистическа революция и на двадесет и три годишнината на социалистическата революция в България, от върха на които всеки гражданин на Родината, всеки колектив, всяко стопанство, с гордост оглеждат и миналото, и бъдещето.

Всеки от нас с чувство на възвишена гордост вижда своя дял във великите завоевания на социалистическата ни Родина и е винаги готов да даде свой принос за по-нататъшното й процъфтяване.

Тази година, въпреки трудностите, нашите селски труженици произведоха за народното стопанство 33 000 тона зърно в повече от предвиденото по плана.

Директивите на Деветия конгрес на Българската комунистическа Партия и решенията на неотдавна проведения пленум по техническия прогрес на ЦК на БКП зовят многохилядната армия от кооператори, механизатори и специалисти да дадат на Родината повече, по-качествена и по-евтина селскостопанска продукция. Този горещ апел на любимата Партия ние, селскостопанските специалисти, обединени в Окръжния научно-технически съюз, приемаме от цялата си душа и сърце. След като преценихме своите сили, задълбочено анализирахме нашите възможности и съществуващи резерви, единодушно решихме:

Намираме за напълно реална поставената от ОК на БКП задача за получаването през 1968 година по 400 кг пшеница и ечемик от цялата посевна площ и обещаваме да вложим своята енергия и знания за нейното преизпълнение. За тази цел ще проведем всички агротехнически мероприятия в съответствие с изискванията на науката, а именно:

ЩЕ ВНЕДРИМ в практиката освен високодобивния сорт пшеница „Безостая—1“ и нови, още по-високодобивни сортове като: „Ранная—12“, „19-16“ и други, а при ечемика ще разширим площите на сортовете Аджер и Бетакетзорес.

ЧРЕЗ НАЛИЧНИТЕ семечистачни машини ще осигурим за сеитба само първокласен посевен материал с възможно най-високо обсолютно тегло. За семенни участъци ще определим най-подходящите, с богати почви места, доведени до градинска обработка, и строго ще спазим основните изисквания и методи на работа по отглеждането им.

ЩЕ ПОДХОДИМ научно и конкретно при използването на торовете, като осигурим оптимални дози, правилно съотношение между азота и фосфора и строго спазим най-благоприятните срокове, начини на торене и качество на наторяването. Няма да допуснем разхвърляне на торовете на нито един декар на ръка.

ДО 25 ОКТОМВРИ 1967 година ще завършим сеитбата на пшеницата, като осигурим добра обработка на почвата, оптимална посевна норма и не допуснем сеитба на пшеница върху стърнища на нито един декар.

УСПЕШНО ще проведем борбата с болестите, вредителите и плевелите като широко използуваме хербицидите.

ЗА ДА ПРОВЕДЕМ всички набелязани мероприятия на високо агротехническо равнище и изпълним с чест нашето обещание, ще разгорим широко социалистическо съревнование.

Това ще бъде нашият най-достоен отговор на мъдрата политика на родната комунистическа Партия, за грижите, които тя полага за нас — специалистите.

НТС — СЕЛСКОСТОПАНСКИ СПЕЦИАЛИСТИ
ОКРЪЖНО РЪКОВОДСТВО — СИЛИСТРА

ДО
ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА
БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА
ПАРТИЯ
СОФИЯ

ПРИЗИВ — ОБЕЩАНИЕ

ОТ КООПЕРАТОРИТЕ, МЕХАНИЗАТОРИТЕ И СПЕЦИАЛИСТИТЕ ОТ ТКЗС „Г. ДИМИТРОВ“ С. НОВА ЧЕРНА, — СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ ПО 500 КИЛОГРАМА ПШЕНИЦА ОТ ДЕКАР ПРЕЗ 1968 ГОДИНА.

СКЪПИ ДРУГАРИ,

Трудещите се от кооператива в с. Нова Черна, Силистренски окръг, въодушевени от правилната политика на Партията и в изпълнение на историческите решения на Деветия партиен конгрес, работят самоотвержено за изпълнение на производствения план, за повишаване културата на земеделието, за получаване на повече и по-евтина селскостопанска продукция.

С чувство на радост и законна гордост съобщаваме на Централния комитет, че в резултат на положения упорит труд успешно преизпълнихме даденото обещание за пшеницата, като вместо по 362 килограма получихме средно от декар по 430 килограма, а средният добив на бригадата в с. Нова Черна е 450 килограма.

Като оценяваме огромното значение на пшеницата за икономиката на нашата страна, в отговор на големите грижи на Партията и Правителството и в изпълнение директивите на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия, за разцвета на нашата любима Родина,

О Б Е Щ А В А М Е:

ДА ВОДИМ БОРБА ЗА ПОЛУЧАВАНЕ ПРЕЗ 1968 ГОДИНА ПО 500 КГ ПШЕНИЧЕНО ЗЪРНО ОТ ДЕКАР ОТ ЦЯЛАТА ПЛОЩ НА ТАЗИ КУЛТУРА И ПРИЗОВАВАМЕ СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ТРУЖЕНИЦИ ОТ ЦЯЛАТА СТРАНА НА БЛАГОРОДНО СОЦИАЛИСТИЧЕСКО СЪРЕВНОВАНИЕ ЗА ПОСТИГАНЕ НА ТАЗИ ВИСОКА ЦЕЛ.

За успешното изпълнение на тази задача ще проведем следните по-главни мероприятия:

ЩЕ ОСИГУРИМ навременна и качесвена обработка на почвата на дълбочина 20-25 см., без буци, добре изравнена, с 10-15 см рохкав пласт.

СЕИТБАТА ще завършим в срок до 20 октомври със семена от елит, I и II размножение, доведени до първа класа.

ДЕВЕТДЕСЕТ процента от площите на пшеницата ще засеем със сорта „Безостая—1“, а останалите 10 на сто със сортове те „Сан Пасторе“, „Ранная —12“, „Надежда—2“ и др.

ЩЕ НАТОРИМ площите на пшеницата средно с по 60 кг суперфосфат и 40 кг амониева селитра на декар, като торенето ще извършим диференцирано съобразно блока, предшественика, сорта и др. Суперфосфат ще внесем еднократно с основната обработка на почвата, а азотните торове на два пъти — една трета с последната предпосевна обработка, а останалата част рано напролет като подхранване.

ЩЕ ПРОВЕДЕМ навреме борбата с плевелите и неприятелите и ще приберем реколтата в най-кратки срокове и без загуби.

Ние уверяваме Централния комитет на нашата любима Българска комунистическа партия, че за да получим по 500 кг пшеница седно от декар, ще вложим всичките си сили, ще използуваме най-пълноценно научните постижения и ще създадем организация, осигуряваща приложението на всички мероприятия в най-благоприятните агротехнически срокове.

Секретар на общинския партиен комитет: Трифон ГЕЦОВ
Председател на общинския народен съвет: Христо ПЕТКОВ
Председател на ТКЗС: Станю ДРУМЕВ
Секретар на ДКМС: Николай НЕДЕВ

Добри помощници на кооператорите от с. Зафирово в напрегнатите летни дни са младежите от средношколската бригада.
НА СНИМКАТА: Група младежи лопатират пшенично зърно на площадката.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Средношколците-бригадири, които участвуваха в националната младежка бригада „Васил Коларов“, се завърнаха в четвъртък. Те работиха един месец в горското стопанство „Васил Коларов“ в Родопите. Отрядът от нашия окръг се представи много добре. Десетина средношколци бяха наградени. Сега те готвят, за да започнат бодри и жизнерадостни новата учебна година.

* * *

Кайнарджанските средношколци организираха трудов ден за набиране на средства за построяването на паметници на Димитър Благоев и Ивайло в град Велико Търново. Изработените през този трудов ден пари те изпратиха във фонда за строителството на двата паметника. Същевременно призоваха и всички средношколци от окръга да последват техния пример.

* * *

Наскоро ще гостуват в градини английските естрадни изпълнители Кристъл Бърд и Ричи Бърнес със състав „Гайс“. В спектакъла участвуват още Пенчо Петров и Ал. Балабанов — лауреати на конкурса за хумора през 1967 година.

* * *

Римската гробница в Силистра е включена в стоте национални туристически обекта. Поради това всеки ден в нея е разрешено посещение. От пролетта досега тя е посетена от 4 000 трудещи се, туристи и групи.

* * *

Утре от 17,30 часа на новия стадион в Силистра ще се състои футболната среща между отборите на „Доростол“ и „Дунав“ (Русе), включена в 32 тираж на спорт-тото едно. Любители на футбола, не пропускайте да посетите този много интересен мач!

* * *

Жаркото августовско слънце кара все повече граждани на Силистра да посещават плувния басейн и плажа край Дунава. Особено много посетители тук има в събота и неделя. Защото приятно е човек да се гмурне в хладните води през тези горещи летни дни. Ала заедно с това трябва да се внимава...

партиен живот

За по-конкретно и вещо партийно ръководство

На състоялия се тези дни пленум на ГК на БКП — Силистра, на който присъствува и др. Вельо Максимов — първи секретар на Окръжния комитет на Партията, бе обсъдено ниво то на партийното ръководство в промишлеността, транспорта, строителството и търговията в духа на новата система.

Доклад за състоянието на работата в това отношение и задачите на комунистите изнесе др. Станчо Николов — секретар на ГК на БКП. В доклада и изказванията на членовете на градския комитет и на присъствуващите партийни секретари, председатели на производствени комитети и директори на предприятия се очертаха големите успехи на градската партийна организация в развитието на икономиката и безспорния ръст на предприятията в града. Сега тук работят над 80 инженери и 70 икономисти с висше образование. Всеки ден се увеличава броят на работниците, завършващи средно образование и професионално-техническите училища. В предприятията навлиза съвършена техника, която ведно с укрепващата научно-техническа мисъл, допринася както за усвояване на нови, по-сложни артикули и машини, така и за променяне съществуващата технология с по-съвременна и по-прогресивна. В ЗММ вече усвоиха производството на нов модел хидравлична ножовка на сравнително високо техническо ниво, а завод „Оргатехника" —производството на електронния калкулатор „Елка".

Установено бе, че малко са първичните партийни организации и заводските партийни комитети, които могат по-решително и компетентно да се намесват в изясняване перспективата на предприятията, в решаването на други сложни производствени, икономически и кадрови въпроси. Производствените комитети работят сравнително по-добре в ДИП „Липа", завод „Хром" и ДИП „Добруджа".

Но както в доклада, така и в изказванията на 14-те другари, се чувствуваше и загриженост за съществуващите слабости и трудности в работата по осъществяване компетентно и вещо партийно ръководство на икономиката в града.

Другарят Нейко Илиев — директор на ДСП „Родопа", посочи, че изучаването на новата система на стопанско ръководство съвсем не е задача кампанийна. Той предложи и занапред задълбочено и непрекъснато да се изучава тя не само от икономистите, а от целите трудови колективи. Неблагополучията, които съществуват в работата сега, другарят Илиев обясни, че са резултат на недостатъчното познаване и неправилното прилагане на тази система в живота.

Другарят Христо Цонев — секретар на заводския партиен комитет при ДМЗ „Стомана", се спря на работата на комунистите в предприятието по разясняване новата система. Отчитайки многостранната дейност на заводската партийна организация, на профорганизацията и на административното ръководство по разясняване принципите на новата система, със съжаление отбеля за, че съзнателността на трудовия колектив все още изостава от изискванията на задачите, които произтичат от прилагането на тази система в завода.

Едновременно с посочване добрите резултати от прилагане на новата система, в изказвания та на някои другари пролича, че у трудовите колективи и у комунистите има много неясности, а в работата много трудности, без преодоляването на които не може да се отиде напред. Всички единодушно изказаха мнение то, че този пленум, който обобщава досегашните резултати, анализира слабостите, недостатъците и трудностите в дейността на партийните организации по прилагането на новата система, ще даде нов тласък за извеждане работата на градската партийна организация на по-високо ниво по отношение подобряване партийното ръководство на икономиката в града.

Другарят Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП, каза, че една от причините, допринесла за неблагополучия при преминаването към новата система, е погрешното разбиране у някои другари, че тя автоматически може да оправи недостатъците и да тласне работата напред, без нашата активна намеса. Факт е, че в ДМЗ „Стомана" нови работници развалят детайли пред очите на стари работници, а последните нехаят, показва, че новата система далеч не е достигнала до съзнанието на всички. Оттук и задачата на комунистите както в предприятията, където понастоящем се прилага, така и там където в бъдеще ще се приложи, да разгърнат всичките си сили за пълното, всестранно и задълбочено изучаване принципите на тази система от целите трудови колективи. Особено голямо внимание обърна той върху дейността на партийните организации за активизиране производствените комитети, като едно от решаващите звена в общата наша работа по приложението на новата система.

Др. Максимов подробно се спря и на задачите, които стоят пред партийните организации във връзка с решенията на ЦК на БКП и Министерския съвет, за ускоряване техническия прогрес в нашата страна, и по работата за класовото и военно-патриотично възпитание на гражданите и младежта в Силистра.

Разискванията по тези важни задачи в пленума на ГК на БКП, предварителното обсъждане доклада и проекторешенията в първичните партийни организации в промишлеността, транспорта, строителството и търговията, дадоха възможност широките партийни среди да участвуват в разглеждане въпросите за по-компетентното и вещо партийно ръководство на икономиката. Това придаде голяма сила и на взетите от пленума решения по основния доклад. В решенията едновременно с очертаване пътищата за преодоляване големите трудности при внедряване на новата система и осъществяване по-компетентно и вещо партийно ръководство, лъха оптимизмът и увереността на комунистите, че задачата може да бъде изпълнена и ще бъде изпълнена.

Пленумът успешно се справи с поставената задача и трябва да се надяваме, че неговите решения ще изиграят решаваща роля за издигане партийната работа в гр. Силистра на по-високо ниво. В този смисъл състоялият се пленум представлява важна, макар и начална крачка. Всичко сега зависи от точното и бързо изпълнение на решенията, а това ще рече, че работата тепърва започва. Интензификацията на производството и прилагането на новата система, като един от лостовете за нейното осъществяване, поставят пред комунистите и целия народ сложни и отговорни задачи. Всеки ден става по-трудно да се ръководи, поради изоставане нивото на нашите знания от изискванията на живота. Затова задачата: да се учим задълбочено и творчески, става една от най-важните. Само с овладяването на науката ще можем да издигнем на много по-високо ниво партийното ръководство на икономиката.

По втора точка от дневния ред пленумът изслуша информация от др. Иван Илиев — зам. зав. отдел при ОК на ДКМС за изпълнение решенията на предшествуващия пленум. Отчетено бе, че работата на комунистите с Комсомола е незадоволителна.

За най-добра партийна работа в града бе връчено знамето на първенството на партийната организация при завод „Хром". Това знаме е подарено на Силистренската градска партийна организация от партийната организация на гр. Хмелницк, Украинска ССР.

Пленумът бе закрит от др. Георги Кардашев — първи секретар на ГК на БКП.

Игнат ДИМИТРОВ

Новото носи радостта

Правда бе едно от изоставалите села в миналото. Ала в годините на народната власт то коренно се преобрази. Почти навсякъде човек може да види новото в селото. А това радва жителите на село Правда, те се гордеят с него.

Селото е свързано вече с ново шосе с центъра на общината — Чернолик. Работата по построяването на шосето вече е към своя край. Не след дълго по това шосе превозните средства ще пътуват добре. И това ще стане, защото строителите на пътя са дали твърда дума.

Всички хора в Правда се радват на настъпилите промени. Но и още много неща предстои да се направят. Затова всички се стремят да помагат в разкрасяването на селото.

Весело и приятно минават дните на младите хора в Правда. От ранна утрин до късен здрач те са на полето. Вечер се събират в читалището. Едни четат вестници, други списания. Разговарят оживено.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

СИЛАТА НА СЪРЕВНОВАНИЕТО

В отдела за детска конфекция при ТПК „Добруджанка" в Силистра се отделя голямо внимание за социалистическото съревнование. Всички работнички се стараят да разнообразят дрехите, предназначени за най-малките граждани на нашата страна. Ръководителката на отдела Момка Жекова с радост разказва какво е направено за разширяването и увеличаването на производствената програма през тази година.

В началото на годината постъпват 90 нови работнички. Поради това още в първия момент настъпва спадане на трудовата дисциплина. Затова целият колектив на отдела се зае с готовност да помогне на новоприетите и да им покаже как трябва да се работи в „Участък за комунистически труд". Усилията преди всичко бяха насочени върху обучението и квалификацията на новопостъпилите производственички. Заедно с това беше поможено за възпитателната работа и за подобряването на трудовата дисциплина. Всяка работничка се зае да помага и обучи нови две или три производственички. Особено добра помощ оказаха Мария Колева, Мария Христова и други.

Не след дълго двете бригади в отдела започнаха да изпълняват трудовите норми над 110 на сто. Благодарение на социалистическото съревнование, което се разгаря между бригадите, планът се изпълнява средно 120 на сто, а за печалбата — 108 на сто. Произвежданата продукция е винаги висококачествена.

Първенец в социалистическото съревнование в отдела е бригада „Зоя Космодемянская", завоювала високото звание „Бригада за комунистически труд". Тази бригада е начело в социалистическото съревнование и в цялата кооперация. В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция членовете на бригадата обещаха да станат носители на „Паспорта на дружбата". Бригадирката Пенка Минкова е инициатор на много интересни начинания. Всички трудови модели се изработват от членовете на тази бригада. Неотдавна тя организира вечер на качественика, на която бяха наградени най-добрите работници.

Социалистическото съревнование е посветено на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Членовете на бригадата участвуваха в градския карнавал, ходят на излети, уреждат си другарски срещи. Съревнованието превърна трудовия колектив на отдела в едно задружно семейство. Наскоро пострада работничка от отдела и трябваше да ѝ се прелее кръв. Първи се отзоваха Мария Бонева, Роска Костадинова, Петранка Драганова и Анка Енчева.

Имената на най-добрите качественички в отдела за детска конфекция често се споменават. Това са Йорданка Хотинова, Станка Георгиева, Марийка Христова, Йовка Йорданова и други. Те са за пример на всички.

Колективът ще изнесе през третото тримесечие в Съветския съюз бродирани блузки. Тази задача в момента е най-важната, тъй като отделът за пръв път изпраща свое производство за износ.

Пламъкът на социалистическото съревнование постоянно се разгаря. То увлича хората със своята сила.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

ПОЛЗОТВОРНИ БРИГАДИРСКИ ДНИ

Първа бригадирска смяна вече завърши своята работа. На нея средношколците от политехническата гимназия в гр. Дулово участвуваха с две бригади. Бригада „Пеньо Пенев" с командир учителят Иван Братоев работи в блоковете на кооперативното стопанство и на пулпа. Тази бригада окопа над 120 декара царевица и подготви за пулп над 25 тона кайсии.

Добра работа извърши и бригадата на момчетата с бригадир Борис Асенов. През смяната тя работи на горското стопанство, където само за 11 дни окопа над 4 000 линейни метра ленти за засаждане на млади фиданки.

Ползотворни минаха и свободните часове. Бригадирите подготвиха художествена програма, с която откриваха тържествени събрания, организираха и прове доха вечер на Пеньо Пенев, посещаваха колективно филми, следяха редовно събитията от пресата.

Отшумяха бригадирските дни и вечери. Но прекараните тук приятни часове ще останат за дълго в съзнанието на комсомолците.

Венета ГЮРОВА

Взаимни гостувания

Традиция стана от няколко години насам средношколците от селата Добротица и Сребърна да си разменят взаимни гостувания, да изнасят пред кооператорите много интересни програми. И тази година комсомолците-средношколци от село Добротица първи посетиха село Сребърна. Под ръководството на ръководителката на агитката Милена Иванова те изнесоха хубаво подготвена програма. Домакините останаха много доволни и дълго ръкопляскаха на техните добри изпълнения. Радостни бяха и добротишките средношколци.

Само след няколко дни средношколците от село Сребърна ще върнат гостуването, като по сегят със своята агитка село Добротица. Ще гостуват и в села та Гарван, Ситово. С песните си ще носят веселие за трудолюбивите кооператори.

Това са хубави и радостни дела на средношколците-комсомолци. Нека те продължат и занапред.

Енчо ВЪЛКОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

След това ме затвориха в килия при доброто старче Сергей Дмитриевич от Москва. Като баща ми беше. Всичко ми разказа за за себе си, е, и аз нему всичко без скриване — и за бягството от мината, и за театралния институт, и за баща ми... Без разговори в килията няма живот.

След няколко дни рано сутринта аз седя в кабинета на Пал Палич. Него го няма. На мястото му сега седи Василий Иванович и съсредоточено чисти ноктите си.

— Вчера пих много — казва той, — а налягането е високо. Особено ниското налягане. Скача, подлото, ту нагоре, ту надолу.

Както и предишния път, той спокойно хвърли кибритената клечка, огледа изчистените си нокти, изтри ги о ревера на цивилното си палто и каза:

— Ето такива работи, другарю Степан Богданов.

Както изглежда, лицето ми веднага се е променило, защото Василий Иванович се разсмя така гръмко и весело, така заразително и безгрижно, сякаш нищо смешно и забавно не беше виждал в живота си.

— Какво? Мината „Мария" ли си спомни, Стьопушка? — мигом се обади от прага веселият, засмян Пал Палич.

„Край — много спокойно разбрах аз. — Сега идва краят. Те са получили данни за мене от мината. Значи, след два дена ще ме обесят. Макар и може би не след два, а след три — ние се намираме на границата с Белгия, а мината „Мария" е в района на Бавария. Докато ме препратят там..."

— А ти колко мъки си понесъл, глупако — продължава Пал Палич. — Имало ли е смисъл?

— Имало е, имало е — отговаря за мене Василий Иванович, — така е бил морално спокоен, пред себе си е изглеждал красив, като циркаджия под купола. Е как, сега ще продължаваш ли да играеш на криеница? Отново ли ще мълчиш? Пари за транспортни разходи имаме, бързо ще те закараме там. Мълчиш-не мълчиш — там много бързо ще те познаят, миличък.

— За какво искате от мен?

— Не „за какво", а „какво". Не е хубаво, актьоре, културен човек си, а, както се казва, падежите не знаеш.

Мен сякаш с тас ме удариха по главата — всичко зазвънтя, загърмя, зарева... Откъде знаят за актьора? За това не знаеха дори в лагера, на мината „Мария" — никъде в досиетата го нямаше.

— Не облещвай, не облещвай очи — усмихва се Пал Палич, — ние сега всичко — всичко знаем за тебе, последствени.

— Ето какво, стига си се перил — заключава Василий Иванович, — сега всичко зависи от тебе: искаш ли да живееш — живей, омръзнало ли ти е — мълчи. Повече не ни интересуваш, за нас сега си като голичък, ясен си. Ще ти се наложи, ако искаш да живееш, да излезеш пред микрофона под име, което ще ти даде гестапо, твоят тамошен следовател Шулц; ще разкажеш за чекисткото си житие-битие и ще обясниш на доблестните червени войни, че си решил да хвърлиш чекистката хламида и да я смениш с униформата на руската освободителна армия на патриота на родината генерал-лейтенант Власов. Разбра ли мисълта ми?

— Не до край.

— Ще я поясня. Ти трябва да играеш ролята на чекист, който е преминал към нас — ще ти създадат легендичка, легендичка прелест, пиленце. Е и на техния процес ще дадеш показания, ще разкажеш онова, което ни трябва. Ето това е.

— Пак няма да стане.

— Глупак. Сега ще стане. Иначе ще зачерним твоя баща с предателството на сина му. Усачевка, дом седем, Богданов Степан, безкрак инвалид от гражданската война и червен герой.

Сякаш нещо ме удари. Старецът! Сергей Дмитриевич! Той! Няма кой друг! Той, който ми беше като роден баща в килията. Сини очички, щръкнали, пшеничени вежди, благородна скръбна осанка, — той, на когото още?! Никой друг не знае за това! Глупак! Размекна се, руска реч чу! Ненавиждам немците? А как ще бъде тогава с такива руси?

— А ти дишай, дишай с носа — сериозно съветва Василий Иванович, — не се ядосвай. Ядът при загуба е най-лошият съветник. Ето, прелисти Углавния кодекс на РСФСР, там петдесет и осми член разяснява разбираемо как трябва да се постъпва с членовете на семейството на изменник на родината, всъщност избягал при противника. Имаме твои портрети, фуражки ще нарисуваме, белезите ще ретушираме и ще поставим твой текст: „Скъпи татко! Като че ли сега е, виждам те в Москва, на Усачевка 7, в нашата квартира — безкрак инвалид от гражданската война, изоставен на произвола на червената сган. Тука, в редовете на руската освободителна армия, аз воювам с комунистите и евреите, пороби ли нашата родина. Приятели войници! Преминете в нашите редове..."

— Трябва да помисля — казвам след дълга пауза. Зная как во трябва да направя. Да оти да в килията и да удуша стареца. Той е провокатор, не трябва да живее.

— А ти тука мисли, последствени — предлага Пал Палич.

— Не, въпросът е твърде сериозен, така не мога.

Василий Иванович започва тихичко, предвидливо да се подсмихва:

— Не — смее се той, — не, Стьопа, няма да стане номерът ти, няма да мине... Ние не позволяваме да обиждат нашите приятели, запомни това.

— Отдавна ли е при вас?

— Сергей Дмитриевич ли? Отдавна. От година.

— Вчера здраво го набиха вашите хора...

— Нищо, това е, за да му вярвате повече.

— А защо не го пуснете? Май също тъй сте обещали да го пуснете, както и мене?

— Ти имаш едно преимущество пред него, подследствени — казва Пал Палич, — млад си, а той е старец, за днешните времена вървеж няма. Ценен войник е този, който може да бяга и пушката из калта да мъкне.

— Не, пуснете ме в килията. Дайте ми един ден, къде ще се скрия от вас?

Василий Иванович прелиства листчетата на календара и отбелязва с червен молив: „Стьопа Богданов, артист".

— Добре — съгласява се той, — само че за да не правиш беди, ще те преместим за един ден в единична килия, там ще помислиш.

— Тя е в зоната, единичната килия, подследствени — усмихва се Пал Палич, — там го няма Сергей Дмитриевич.

— Така че внимавай — завършва Василий Иванович, — за час не си важен. В гестапо са те зарегистрирали. Ние сами не можем да разберем, ей богу. Те са акуратни, европейци, при тях безпорядъкът не минава, щом замислят нещо — ще умрат, но ще го изпълнят. Може би вече са забравили за тебе, нима са малко такива, като вас, но за поведта си е заповед, върви, че не я изпълни. А Серьога нищо не работи, вярно ли е? Той страшно много хора изби! За подследствени интелигенти е жаден: със стихове ще изтормозва душите ви, ще се излекувате от римите, като глухари ще се забравите.

— Дай да погледна Углавния кодекс — **моля го аз.**

— На. Пет години интернира не и загубване на правата. И куона ще ги отнемат.

Затвориха ме в единична килия. Тук е тихо, нито един звук не достига насам. Високо под тавана има малко, изцяло зарешетено прозорче.

Времето дойде при мене отново, когато в килията се появи чужд звук.

(Следва)

Вести от окръга

В град ДУЛОВО завърши строителството на жилищен блок „Светлина 1". Пред входните му врати е шумно и оживено. Новодомците непрекъснато возят багаж и се начасят в просторните апартаменти. Много семейства напускат неудобните квартири и ще заживеят удобно и културно.

Радостни са и служителите от „Наркоп" — Дулово. В същия блок за тях са построени хигиенични и светли канцеларии.

Усилено се строи в града и блок „Светлина 2". В близко бъдеще той ще зарадва десетки семейства, които така много се нуждаят от жилище.

На новодомците, да са им честити новите квартири!

Венета ГЮРОВА

* * *

Един от най-възрастните закупчици от потребителните кооперации в окръга е Илия Кулев от с. СРЕБЪРНА. Макар да е на повече от 75 години, той изпълнява редовно личния си план и е измежду изтъкнатите търговски работници в селото. През миналата година изкупи селскостопански произведения над плана и осигури добра печалба на кооперацията. През тази година е изкупил в повече от предвидените количества: кайсии 60 тона, свинска мас 100 кг, боб 4 тона, пчелен мед 3 тона и др.

За добрата работа управителният съвет неведнъж го е награждавал с парични суми и предмети.

Марин СЕРТЕВ

* * *

Преди няколко дни потегли първата рейсова кола по новооткритата автобусна линия ДУЛОВО — ПАИСИЕВО. За паисиевци, които икономически са свързани с град Дулово, новата линия е голяма придобивка. Пътуването им до града сега е бързо и приятно. Кооператорите са радостни и благодарят на народната власт, че се грижи за този, така изостанал в миналото край.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

* * *

Димитър Георгиев е дългогодишен закупчик-яйчар в с. ДОЛНО РЯХОВО и досега не помни да не е изпълнил годишната си задача. Макар че ръководството на кооперацията му възлагаше тази година и разносната търговия, той е пак измежду първите в района. За годината трябва да закупи 171 000 яйца, а до преди няколко дни е събрал и предал в едровата организация повече от 150 000 броя. Дневно събира по 500-600 яйца и сметката показва, че към края на август ще изпълни годишния си план.

Найден ГЕОРГИЕВ

НАМЕРИЛ ПРОФЕСИЯТА СИ

В магазина в с. Звенимир работи вече единадесет години търговският работник Дилявер Исмаилов. Практиката го е научила как да поддържа в образцов вид помещението, за да бъде привлекателно за клиентите. Стоките са наредени с вкус по рафтовете и изложени на погледа на посетителя. Най-положителното в работата му обаче е, че не се примирява само с това, което му донасят доставчиците. Той сам се интересува от наличностите в складовете в организациите за търговия на едро, води си точна сметка за потребителското търсене и настоява да му се донесат онези стоки, които най-много се търсят. Затова кооператорите намират почти всичко, от което имат нужда.

За добра работа и преизпълнение на плана през миналата година Дилявер беше награден от Управителния съвет на потребителната кооперация в с. Паисиево с екскурзия до Румъния. Кооператорите от селото го обичат, защото се отнася с разбиране към нуждите им. Дори тогава, когато е изтекло работното време и все още има клиенти, той не напуска магазина. Обслужва и последния купувач, после почиства и подрежда помещението и чак тогава се прибира при семейството си.

И тази година Дилявер е един измежду първите в съревнованието между магазинерите в потребителната кооперация на с. Паисиево. През първото тримесечие преизпълни значително плана за стокооборота, а в края на шестмесечието дори изпълни предсрочно и плана си за седемте месеца. Сега примерният магазинер изпълнява плана си за месец август.

Милко НИКОЛОВ

Първенец на кравефермата в с. Искра е Шукри Рушидов. Няма месец, в който да не си е преизпълнил плана за млякото.

ДА ПРЕВЪРНЕМ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В РЕНТАБИЛЕН ОТРАСЪЛ

Планът е преизпълнен, но себестойността на продукцията?...

*** Досегашната развъдно-подобрителна работа — под всякаква критика.**

***Не само личните, но и кооперативните интереси.**

***Фуражите са достатъчно, а съхранението им?**

ТКЗС — СРЕДИЩЕ изпълни полугодишния план за животинската продукция почти по всички показатели. Произведено е повече мляко, отколкото за същото време на 1966 година. Скоро ще се изпълни планът за яйцата. Но себестойността на млякото и месото, освен птичето месо, тук е все още много висока.

Когато разговаряхме с плановика на стопанството, той изказа задоволството си, че при тях литър мляко в края на шестмесечието струвал 26,4 стотинки. В първия момент неговото държание ни озадачи. Да бъдеш доволен от такова „постижение", когато изкупната цена на литър мляко е 19 стотинки? Стана ясно обаче, че стопанството е завършило петмесечието с 32 стотинки себестойност на литър краве мляко!!!

Кои условия влияят толкова отрицателно и пречат на животновъдите да получават евтина продукция, да превърнат този основен отрасъл в рентабилен?

На първо място досегашната развъдно-подобрителна работа тук е под всякаква критика. Според зоотехника Иван Ташев, който е назначен в кооператива от октомври м. г., разплодно ядро тогава е имало само в свиневъдството. Впрочем племенна работа се е водила и в говедовъдството, но всичко е било „захвърлено". И сега има юници, за чиято възраст и произход никой не може да даде точни данни. Едва от април т. г. се е създала възможност за водене родословни книги на младите животни.

С право младият зоотехник се възмущава от факта, че не му се оказва никакво съдействие при водене на племенната работа. Така например той е изработил случен план за 60-те животни от разплодното ядро в свиневъдството. Въпреки категоричното му настояване, животновъдите не са отбелязали необходимите данни и сега приплодите от 24 свине за разплод ще бъдат дадени за угояване. Др. Ташев е употребил немалко усилия за маркира не на дзвиските. Но при стрижбата овчарите, пренебрегвайки неговите изисквания, не са тегли поотделно вълната от всяко животно и зоотехникът е лишен от данни за тяхната вълна дайност. А нали този е един от основните показатели, който би определил дали едно животно може да се включи в развъдното ядро?

Нашето мнение е, че за подобрението на стадата в ТКЗС — Средище има още много, много да се работи. Наистина воденето на прецизен контрол ще помогне до голяма степен, но само това не е достатъчно. Необходимо е броят на нископродуктивните животни да намалее до минимум. Поради това, че в говедовъдството липсва нужния ремонтен материал, такъв трябва да се закупи от други стопанства.

До голяма степен оскъпяването на продукцията от животновъдството в ТКЗС — Средище се дължи на увеличаване възнаграждението на хората, които работят в различните ферми. Кое е накарало ръководството да вземе такова решение?

Години наред текучеството на хората в животновъдството е било характерен белег за лоша организация на труда. От разговора с единствената дългогодишна доячка Пенка Георгиева стана ясно, че много често са се сменяли гледачите на една и съща група.

— Нашето животновъдство, сподели добродушната жена,— прилича на нова къща — ако има едно, друго не е налице.

И как няма да бъде така, когато за хората се мисли твърде малко? Тук в нито една ферма няма сменни животновъди. Не е въведена и двусменна работа. Според др. Лалев — зам. председател на стопанството, отпуски на хората са гласувани, но фактът, че досега никой не е пожелал полагаемата му се десетдневна отпуска ни кара да се съмняваме, дали хората са осведомени добре за това си право.

Битовите условия, при които почиват гледачите, почти навсякъде са много лоши. Не се води почти никаква агитационна работа. В цялото говедовъдство има само един партиен член. Тук с мястото да отбележим, че в този основен отрасъл трябва да работят повече комунисти. Те са хората, които биха допринесли за издигане духовния облик на другарите си, да ги накарат да мислят не само за личните си сметки, а за благото на целия кооператив.

За какво друго, освен за егоистичен ламтеж може да ни подскаже следният случай: сформирали в Средище сухостойна група в говедовъдството. Но доячите почнали да хитруват. Без разрешение на зоотехниците те стигнали дотам, че сменяли животните, както им е изгодно. Тази дезорганизация, която говори за лошо ръководство, станала причина за разтурване на сухостойната група. А нали това е една от кракните към подобряване на развъдната работа, към получаване на пълноценни приплоди?

От разговорите, които водихме с ръководителите на стопанството и самите животновъди, стана ясно, че е назряла необходимостта от създаване на нова организация, която да обединява работата на полевъди и животновъди. В противен случай полевъдите произвеждат скъпи фуражи, за чието правилно съхранение не са напълно заинтересовани. Как иначе да си обясним похабяването на немалка част от царевицата, царевичака и сламата през тази зима?

—Може ли да бъде евтина продукцията ни — сподели свиневъдът Георги Ганчев от с. Посев, — когато царевицата, която ни носеха, беше спарена. Животните не изяждаха даже половината от нея, а нали ни се описва за хубава? А за сламата да не говорим — тя беше мухлясала, влажна.

Такова е мнението и на свиневъдите от с. Средище. Тук трябва да отбележим и един друг фактор, който увеличава себестойността на продукцията. Въпреки възможността, фермата и досега не е водоснабдена. Затова все не достигнали средства, а малко разходи ли се правят за пренасянето на вода, особено при тежките зимни условия. А за хигиената? За нея и дума не може да става!

По време на нашата проверка ние се натъкнахме на още много нередности, които безусловно допринасят за оскъпяване на продукцията. Така в с. Попрусаново 70 от 140-те юнички са на лагер. В това разбира се няма нищо нередно, но при съществуващите там условия младите животни не показват почти никакъв прираст. Би трябвало освен пашата те да се подхранват и с фураж. В противен случай икономията, която трябва да се осъществи, остава само на книга. А разходът на труд, неоправданото удължаване периода на угояването и нарушава не структурата на стадата?

Свингледачите в с. Посев бяха почистили добре помещенията. Но пътеките не бяха посипани с вар. Стените също имаха нужда от варосване. Въпреки многократните им напомняния, вар не беше донесена. Нали чистотата е главното условие за ограничаване на болестите? Не трябва да отминем и лошата работа на ветеринарния фелдшер от същата бригада. Никога по свое решение той не посещава фермите. Трябва не само да го викат, но и да ходят да го вземат, когато стане нужда.

Нашите констатации говорят недвусмислено, че причините за неуспехите на животновъдите от ТКЗС — Средище не са само в грешките на бившия главен зоотехник и бившия ветеринарен лекар. Наистина, тези хора са оставили лошо наследство, затова усилията на специалистите и ръководителите сега трябва да бъдат още по-големи. Главният зоотехник трябва не само да посещава фермите, но да надничва по-често в отчетите. Така той ще може да вижда по-добре резултатите от труда на хората. Той остана учуден например, че за производство на 100 л мляко през първото шестмесечие са изразходвани 61 кг концентриран фураж. Тези факти трябва да бъдат известни първо на него, за да води борба против допускането им.

Преди два месеца стопанството бе посетено от научни сътрудници от Института по животновъдство в гр. Шумен. Те констатираха редица нередности и дадоха препоръка за отстраняването им. Според нас обаче тези препоръки не са изпълнени докрай. Необходими са още много усилия, за да се преодолеят неуспехите в организацията, храненето и гледането на животните. Само тогава ще се създадат условия за повишаване на продукцията, за постигане на рентабилно животновъдство, какъвто резултат са постигнали досега само птицевъдите.

Стефанка СТАНЕВА

Да се представим достойно

За двадесет и трети път тази година Пловдивското панаирно градче ще разтвори широко вратите си за милионите посетители и делови гости, за да им покаже разнообразните си експонати. Толкова популярен стана Пловдивският панаир, че той се превърна в една необходимост на нашия икономически живот, в една грабуна на новостта и красотата. Нашите реномирани обединения „Булгарплод", „Булгартабак", „Балканкар", „Родопа", „Химимпорт" и др. добиха чрез него завидна известност и спечелиха множество клиенти в чужбина.

Полезна роля изиграва панаирът и за нашите местни предприятия. Експонати по щандовете на изложбените палати от местната промишленост и заводите от Силистренски окръг сбираха край себе си много любопитни погледи. Техните превъзходни качества се откриваха още от първия миг.

И тази година панаирът в Пловдив обещава много изненади. Той отново ще се превърне в една достойна среща на най-хубавото, което са изработили сръчните ръце на нашите машиностроители, кооператори, специалисти. До датата на откриване то му остава малко време. Сега всеки колектив влага небивало старание и майсторство, за да защити честта на завода или цеха.

Вече е известен списъкът на експонатите от Силистренски окръг. Трудно е да се предаде тук дословно неговото съдържание. Между мострите обаче и тази година правят впечатление някои, които са истинско откритие. С много труд и внимание се изработва в ДМЗ „Стомана" — Силистра новият струг „СА-001" и „Ексцентър пресата" в промкомбинат „Електрометал" — Силистра. Завод „Хром", който за съвсем кратко време създаде истинска традиция по отношение качеството на своята продукция, ще дебютира на панаира с около 50 вида съдове от неръждаема стомана за нуждите на кулинарното изкуство, бензинови лампи, прочулите се вече бойлери, както и с винтили за кислородни бутилки.

С много и разнообразни мостри ще се представи на 23-тото изложение в Пловдив и промкомбинат „Камъшит", който отдавна вече се прочу със своята продукция извън пределите на нашата страна. Ще преобладават изящни изделия от ракита, стъкло и керамика.

Във всяко предприятие или завод изработването на експонатите се предоставя на най-добрите колективи, които са усвоили до съвършенство всеки профил на работата. Трябва да се знае, че тази чест не е малка, че от прецизната работа на производствениците и специалистите, които са ангажирани с изработването на експонатите, зависи до голяма степен начинът по който ще се представи всяко предприятие.

Независимо от това, че договорите за продажба между предприятията от местната промишленост са отдавна вече сключени, подготовката за изложението не трябва да се пренебрегва. Пловдивският мострен панаир може да изиграе положителна роля и във времето, когато тази формалност вече е приключена. Той не бива да се смята като еднократно събитие. Изложението на двадесет и третия мострен панаир в Пловдив трябва да се приема от всички като един истински спектър от най-красивото, което изработват трудолюбивите ръце на българските производители. Затова в него трябва да се участва с желание.

Р. РУСЕВ

А може още по-добре

Хубаво впечатление прави добрият порядък в промкомбинат „Електрометал" в гр. Силистра, особено на този, който не е идвал през последните една-две години. Още от портала те посрещат зелени алеи, прясно измазани постройки, а чистото пътно платно, лъкатушейки между производствените сгради, отвежда в най-отдалечените кътчета на двора.

Ето го механомонтажният цех. Тук се произвеждат ексцентър преси, машини за пластмасови изделия и за парогладене. Монтираните в строг ред струговe, фрези и шепинги, притиснали в мощните си челюсти обработваемите метални късове, сякаш отхапват стружка след стружка, за да придадат желаната от човека форма и размер на всеки детайл. Добре са подредени материалите, заготовките, възлите, механизмите и полуготовите и готови машини. В едната страна, където се удължава цехът, има неподредени материали, изкопа на пръст. Смята се, че там къде то се строи, без това не може.

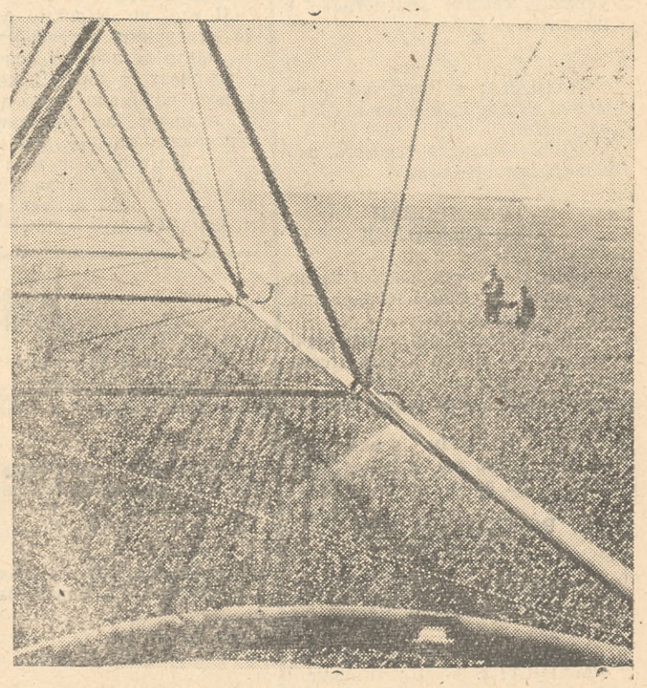
В съседната сграда е настанен цехът за пластмасови изделия. Помещението е чисто и подредено. Така е и в работилницата за поддържане и ремонт.

Срещу тях са разположени сградите на леярския цех. Тук порядъкът е относителен. Не е както в другите цехове. На едно място са скупчени канализационни тръби, на друго бойлерни печки, на трето различни чугунени отливки, а изгорялата леярска пръст е разпръсната из целия район. Значително по-чисто и подредено е във формовъчните полета. В прави източени линии, строени като войници са готовите затворени каси. Вагрянкаджиите подготвят пещите и шихтовите материали, за да започнат топенето. Навън гърмят, трепереики под тежките удари на чугунените отливки, барабаните за почистване готовата продукция. Във въздуха се носи миризма от различни крепители, сребреят частиците на политналия графит, а прахът бавно и уморено се наслоява навсякъде. И тук се извършва разширение на цеха. Хората повече от месец чакат да им се услужи с автокрана на Строителната организация, за да захлупят покрива на удълженото помещение и се настанят в него. Сега леярната на „Електрометал" лее годишно над 1 000 тона. Но ето, че им се предлага да поемат отливането на всички канализационни чугунени тръби в страната. Това поставя качествено нови задачи пред ръководството на предприятието и цеха. Сега тръбите се леят примитивно. Един работник отлива едва 4 до 5 броя дневно. Друго не може да се очаква, докато полукасите се пренасят от 4 души и се използват само веднъж през работния ден. Ако леярната се специализира за канализационни тръби, всичко трябва рязко да се промени. Тръбите ще излязат и на международния пазар, а тяхното количество само за 2-3 години ще нарасне над 10 пъти. Такава голяма задача ще може да се реши само с дружните усилия на трудовия колектив и с активната подкрепа на цялата наша общественост. В тази връзка представлява интерес случаят с мъчително бавното освобождаване отчуждените имоти в района на предприятието. Вече година време част от леярите са настанени в нова и просторна сграда, пещта на която е плътно притисната от отчуждени къщи и дворни места. Това пречи на редовното зареждане на вагрянката и на цялата работа.

Когато започва работният ден в промкомбинат „Електрометал, производственият порядък е сравнително добър. В добро състояние са производствените машини, подредени са и всички материали. Това е добре, даже много добре. Тревога буди обаче обстоятелството, че този порядък е свързан само със съществуващата технология, а тя в повечето случаи е крайно примитивна. Нужно е да се усъвършенствува технологията в това предприятие, а заедно с нея се подобри културата на производството и културата на работното място. Само по този начин ще може да се постигне по-високо качество на продукцията и се намали нейната себестойност.

И. ДИМИТРОВ

Из социалистическите страни

СССР. В Ставрополския край времето е горещо и сухо; на борба с горещите ветрове пристигна техниката.

НА СНИМКАТА: Поливане на пшеница в нивята на совхоз „ИЗОБИЛНЕНСКИЙ".

Надпланова животинска продукция

Първото шестмесечие на 1967 година беше свързано с влагането на максимален труд и умение на животновъдите и специалистите от ТКЗС — Тутракан за преизпълнение на плановете и дадените обещания пред ЦК на БКП.

Общите усилия дадоха резултати. Преизпълнени са плановете по всички показатели от животновъдството. Надоено е 631 000 литра краве мляко, при план за шестмесечието 589 000 литра. Особено голяма заслуга имат доячите от с. Антимово със завеждащ ферма Димитър Николов, където е получено 46 000 литра мляко в повече. Доячът Марин Станев е изпълнил годишния си план 67 на сто, а Димитър Кръстев е надоил 2 000 литра мляко над очакваното. Няма дояч в тази ферма, който да не е преизпълнил задачата си за полугодието.

Високи производствени успехи имат и доячите от кравефермата в гр. Тутракан. Като неоспорван първенец за периода е доячката Афизе Бейханова, която е надоила 26 700 литра мляко, при план за полугодието 19 600 литра. Преизпълняват своите задачи и Бонка Борбочанова, Марин Георгиев и други.

Изпълнен е годишният план за овчето мляко. На първо място е овцефермата в с. Дунавец, ръководена от Петър Вълчев. Добита е 3 тона вълна над плана. Овчарят Стойко Митев от с. Дунавец настрига по 5 кг вълна средно от овца, а Стойко Малчев—по 6,800 кг вълна от дзвиска.

Двадесет и пет хиляди яйца над плана получиха питевъдите. Отлично се развиват ярките, които пронесоха на 125-дневна възраст. На част от тях бе определена на окръжната изложба приз-
зова награда.

На държавата е продадено надпланово 12 тона говеждо, овче и свинско месо и 29 700 кг птиче месо в клане тегло, при план за периода 11 300 кг. Ежедневният прираст при телетата за угояване в с. Търновци е над 1 100 г. Преизпълняват плановете за прираста и животновъдите от Антимово и Пожарево.

В свинефермата са добити и отгледани над 3 000 прасета, от които за личните стопанства на кооператорите са раздадени 820 животни.

В ТКЗС — Тутракан е произведена обща животинска продукция за 641 000 лева, при годишен план 1 032 000 лева. Докато изпълнението на плана за общата продукция обаче е резултатно, то вложените материални разходи превишават предвидените. За шестмесечието са предвидени 490 839 лева материални разходи, а са вложени 532 272 лева. Това се дължи на неефективното и неикономично изразходване на фуражите, по който въпрос УС на ТКЗС взе съответни мерки.

Антон СТОИЛОВ
Стоянка БОЕВСКА

ГОВОРИ СЕ, ЧЕ...

(Весел репортаж)

Говори се, че дезинфекторът при здравна служба — Нова Черна Рамадан Юмеров Хюсеинов е много добър снимач, т. е. владее много добре фотоапарата. Говори се също, че сега е лято и че добивите от житото са добри и че, видите ли, постигнахме високите рекорди и вече можем да се успокояваме. А успокоението е вредно! Но ще каже те каква е връзката между Рамадан и високите добиви? Ната тък ще стане ясно. Ако изясним всичко в началото, то има ли смисъл да се продължава?

И така — ние се запътихме към село Цар Самуил, родното място на упоменатия Рамадан, за да ни снеме той в профил, тил и анфас, па и да си поговорим по някои назрели, да не кажем наболели, въпроси. Но преди да стигнем до Юмеров, ни се случиха някои неща, които не искаме да скрием от читателя, за да не ни обвини той в умишлено прикриване на фактите.

Когато пристигнахме в селото, трябва да признаем, че беше жежко. И като така, ние се юрнахме, но не през глава (както за джапанки в Силистра), за да намерим я някоя лавка, я някоя бозаджийница, ако има такава — да се поразхладим малко от вътре, както се казва при такива случаи. За целта попитахме едно момиче, първото, което ни се изпречи пред погледа, младо и хубаво на вид, здраво, наше. То ни огледа много внимателно, съсредоточено, може да се каже, но и с присъщия свян за девойките, които живеят, работят и се любят на село. Кой знае, момичето може да ни е помислимо за ергени, или (не дай боже!), че сме някакви начаници, или пък (още по недай боже!), че сме някакви „отгоре", дошли по оня въпрос, за който вече се говори в селото. Всичко това обаче беше само за секунда, а ето с колко много думи го разказахме, а не трябва да си пилеем думите, както се пилее зърното тук-таме из окръга.

Ние съвсем не бяхме забрави ли за лимонадата и бозата и на стойчиво отново поставихме въпроса. Момичето ни посъветва най-приятелски, макар че се позабавихме отскоро, да не ходим да пием боза в централната лавка (гази, която е в центъра на селото), защото бозаджията разбирал бозата не съвсем хигиенично — нещо там ръцете му, като бъркал в гюмовете...

След тези тъжни думи по обяд ние се запътихме към другата лавка — в стопанския двор, но нашият устрем беше спрян от следващото изречение на девойката:

— Ах, не отивайте там, ще се охарчите! Лимонадата е по шест стотинки, няма да ви стигнат парите за връщане. Тази лимонада по шест стотинки ни направи доста силно впечатление, защото, както разбрахме отпосле, лавката не отговаря на онията изисквания и условия, които би ха оправдали една такава над ценка. Попитахме продавачката защо е така, на което тя ни отговори — защото е така!

Изведнъж се сетихме, че бях ме тръгнали у Рамадан, обаче момичето, за което вече стана дума, отново ни спря — да ни поразкажело още нещо.

— Например водачите на бързоходни трактори. КАТ им забранява да возят хора на ремаркетата, обаче тук другарите им наряждат и те си возят. Получава се противоречие някак си. А идете в селския парк — така на разходка просто. Това вече не е парк, а пасбище за магаретата и козите на началника на пощата и директора на училището. Ами да вземем сяновските моторист. Гарират моторите си пред хоремага, след което пият. А за парковете си запишете още нещо — свечери ли се, там учениците вземат първите си уроци по тютюнопушене.

Брех, какво момиче и какви изрази употребява — рекохме си ние и се запътихме към Рамадан. Но нашето внимание се натъкна на една групичка стари и не толкова стари мъже, които си показваха един на друг снимки. Показването беше съпроводено от една едиствена дума, чието значение ние тъй и не разбрахме — гьочменлик. Покъсно разбрахме, че мнозина царсамуилци обичат да се снимат едва ли не повече от киноздвездите. Тая работа я надушил един снимач от Русе и още един от Тутракан и за един ден си на бавили по няколко стотачки. Чисто и доходно. И без брак. Досега няма неодобрена снимка. Одобряват хората. Одобряват и дори така наречените гедже-конду (през нощта кацна) — малки барачки, в които живеят около 800 000 жители на Истамбул. Никой не е записал на магнетофон тяхното одобрение и някои са против тази психоза, обаче Ахмед Келик от Чернолик е казал, че някъде зад една от южните ни граници строели къщи за преселниците и по този начин е разрешил един доста важен правителствен въпрос, а самите правителства на държавите все още не са си казали последната дума.

Ферадин Зейнулов Расимов и Исмаил Юнусов Мехмедов — и двамата от Бреница плюс още един „съмишленик" от Разградско много обичат нашето Черно море. И наистина има какво да се види там, защо да не позяпат момчетата. Погледали, погледали и изведнъж им домиляло за турския консул в Бургас. Казал им човекът кое-що, но види се, това, което им казал, не ги зарадвало много... И поели обратно през черноморските курорти. Поне са се нагледали на чуждеци!

Но ние тръгнахме за Рамадан, а се отклонихме от пътя си. Думите все се теглеха като нас викнали добичета на различни страни и не можаха да ни заведат до Рамадан. Какво да ви кажем за него? Говори се, че прави много хубави снимки за спомен...

Симеон МАНОЛОВ

Николай ЗЛАТЕВ

Б. ЗЛАТАНОВ

— Ау-у-у-у, щастлив номер!

ЖЪТВА

Денят навъсва русите си вежди.
Познавам тази сериозност аз.
От мен той иска кръста си да свеждам
и слънцето да стига моят глас.

О, аз да жъна мога до премала
със тънък сърп, с комбайн, готънал в прах.
Но глас в гърдите ми дали остана,
в овации не го ли пропилях?...

С. М.

Английски хумор

ФЕРМЕРЪТ: — Какво правиш там, горе на дървото, момче?

МОМЧЕТО: — Една от вашите ябълки беше паднала долу и аз се мъча да я поставя на мястото ѝ.

ХРАБРИЯТ ЛОВЕЦ В ДЖУНГЛАТА

ВОДАЧЪТ: — Видях много следи от тигър на около една миля на север оттук.

ЛОВЕЦЪТ: —А кой път вода на юг?

АРИТМЕТИКА С КАРТОФ

УЧИТЕЛЯТ: — Томи, ако взема един картоф и го разрежа на две части, после на четири и всяка от тези четири части на още по две, какъв ще бъде резултатът?

ТОМИ: — Картофена салата.

* * *

УЧИТЕЛЯТ: — Боби, ако брат ти има пет ябълки и ти вземеш от тях две, какъв ще бъде резултатът?

БОБИ: — Той ще ме набие.

* * *

СЕСТРАТА: — Боби, ще ти помогна малко по аритметика. Да предположим, че имам десет портокала и ти дам от тях два, колко ще ми останат?

БОБИ: — Не зная. Ние в училище правим аритметика с ябълки.

* * *

БАЩАТА: — Ник, ако някое момче те удари, можеш ли да го забравиш?

НИК: — Мисля, че мога, ако е по-голямо от мене.

ТРЕНИРОВКИ СЪС СЛАДОЛЕД

НИК: — Татко, когато порасна, искам да стана изследовател на северния полюс.

БАЩАТА: — Чудесно, Ник!

НИК: — Но аз искам отсега да се тренирам.

БАЩАТА: Как ще се тренираш?

НИК: — Искам всеки ден по един долар за сладолед, за да мога да привикна на студа.

РОЖДЕНИЯТ ДЕН НА ТОМИ

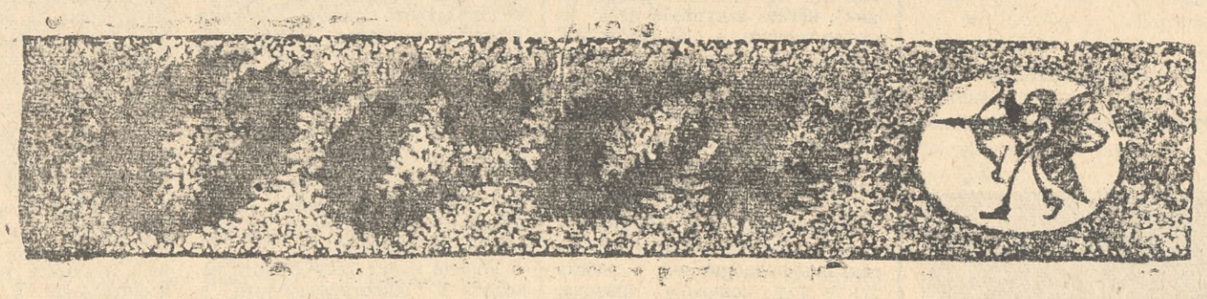
МАЙКАТА: — Томи, днес навършваш пет години. Честит рожден ден.

ТОМИ: — Благодаря мамо!

МАЙКАТА. — Би ли искал да имаш една торта с пет свещички за твоите гости?

ТОМИ: — Мисля, че ще бъде по-добре да имам пет торти с една свещичка, мамо!

Преведе от английски:
Мария КОЛАРОВА

Почивката на културния отдих

Аз съм виждал хора да почиват. Виждал съм и животни, и насекоми, риби и всякакви други одушевени създания на природата да почиват. Но културен отдих да почива все още не съм виждал. Но най-напред да се разберем какво наричаме културен отдих.

Самата дума ОТДИХ идва от руския глагол „ОТДЫХАТЬ", което на нашия език значи „почивам". И като се вгледа човек в горното заглавие и се постарае да си го обясни със свои думи, ще разбере, че всъщност става дума за почивката на културната почивка. А самата почивка не може да почива! Значи трябва да му се търси алегорията (както казват учителите по литература). А щом се вгледаме малко в алегорията на тази културна почивка, ще видим, че тя се отнася за повечето хора, че е колективна и както си личи от заглавието — културна. Което ще рече, че е придружена от разни номера, задоволяващи емоционални и културни потребности на нашия трудещ се — от малък до голям.

И ето, че сведохме работата до културните потребности, които, както се знае от всички, се осигуряват от хора. Даже някои казват, че имало хора, дето им се плащало, за да осигуряват задоволяването на тези потребности. Но ето, че в това малко и горещо градче Дулово хората, дето им се плаща за тая работа, ги няма. От само себе си се разбира, че щом тези хора ги няма, и културен отдих също няма. Секретарят на читалището Тончев и заместник-председателката на ГНС — Дулово Тончева си взели почивката и му дали на отдиха на цял град ваканция. В почивка е и младежкият клуб в това градче, което чака повече от десет години плаж. План за плаж е имало още от десет години, но така си стои само за плануван. А има и план за такаречения културен отдих, но не се намери нито председателят на читалището (също в отпуск), нито дори домакинът (също в отпуск) да ми обелят две-три думи за плана.

От други източници разбрах, че миналата година в това толкова горещо градче е имало един естрадно-сатиричен състав и едно много мераклия момче (Димитър), дето поразвеселили дуловчани, че и селяните от района. Момчето си било завършило образованието и искало да работи в родното си градче, но не знам защо не могло да му се намери работа, пък и се появи ли хора, дето нещо не им се харесал този сатиричен състав и най-вече програмата му и... без него. Решили младежите да си правят някакви по-интересни неща, събирайки се на едно място и понеже нямали клуб, се събирали в ресторанта. Но изглеж да, че на същите хора, дето не им харесал естрадно-сатиричният състав, не им харесали и тези събирания и... без тях! Горките младежи в Дулово — освен на кино и около малкото стрелби ще пред киното, няма къде да отидат. Понякога Концертно бюро от Силистра се сеща и праща по някой и друг състав да им поразвесели живота, но само с тях прави ли се културен отдих. В осезателна близост до града има две хижи — едната край Чернолик и другата в Каракус, но нито едно търговско предприятие не се е сетило да направи нещо, че хората да се застояват повече. А то — отидат един-два пъти в хижите, стане им скучно и вече не ходят. Имало някога лятна читалня, но нея вече няма кой да я поддържа. Да не говорим за това, че в целия район не може да се намери нещо направено за тази културна почивка. Мога само да приба вя, че в Дулово и района има по чти 1 500 младежи. Хей, друга ри младежи, които ставате още повече със средношколците и студентите, щом тия, дето им се плаща за културния отдих, са го пуснали в отпуска, направете вие нещо, та да разберат хората, че и тия младежи разбират от културен отдих.

Н. РОМАНСКИ

АФОРИЗМИ

Всяка жаба да си знае гьола. И всеки гьол — жабата!

* * *

В намерените оригинали на поета Х нямаше нищо оригинално.

* * *

Аплодисментите удължават спектаклите. А съкращават докладите.

* * *

Страх и служба пази...

* * *

Всеки си търси майстора. Само майсторът не ги търси...

* * *

Умно е, когато умно се мълчи.

* * *

Обвиниха го, че под вола търси теле и той си взе бележка. Сега под телето търси вол.

* * *

В чисти ръкавици мръсните ръце не се виждат.

* * *

Черногледците от тъмни очила не се нуждаят.

Турхан РАСИЕВ

ТАЗИ вечер бай Стойко се завърна по-рано в къщи и отдалеч извика на жена си:

— Пено, мари, излизай по-скоро да ме залееш с една кофа вода, че мога да припадна в тия горещини.

Стрина Стойковица, която беше се скрила от горещината в къщи, изохка болезнено и като прихвана с две ръце хълбоците си бавно се заклати.

— Току-що се върнах от дюторчето... но какво е това от те чак в Кюстендил?

— Ами как бре, ти за мен мислиш ли?

— Мисля аз и що ти трябва

ЕВТИНИ БАНИ

бе, бе, ти пехливанлък ли си правил? — разкрещя се тя, като видя бай Стойко полугол, целия облян в пот.

— Не викай, ами поливай, че ме горях!

— Нали ти казвам, завайка се стрина Стойковица, че ревматизмът ми се обажда пък и не знам докъде ще ме доведе, ама и ти си един... Докторчето ми каза, че трябва на бани в Кюстендил да ме пратиш. „Не отидеш ли, стрино Пено, на горещи бани в Кюстендил, лак ще те удари сърцето".

— Ти луда ли си ма, на бани да ходиш на бани чак в Кюстендил, като можеш да използуваш нашата пивница — хем е близо, хем е без пари.

— Бре, ти за подигравка ли ме вземаш, ще те удавя с една кофа вода, да знаеш!

— Никаква подигравка. Сама та истика ти казвам. Още утре вечер ще те заведа и ще видиш, че ще ти хареса за ревматизма. Докато изпиеш една бира, само за десетина минути болката ще ти мине. Вътре е по-душно и от Кюстендилските бани. А биричката е топла, колкото десет чая. Сумтиш, пухтиш, потиш се, но никой не те пита, прозорец се отваря, ни вентилатор бръмчи. За десетина минути пет ризи ще смениш.

— Ти както ми разправяш ще ме възгещисаш от Кюстендил — и даде съгласието си опита тези бани.

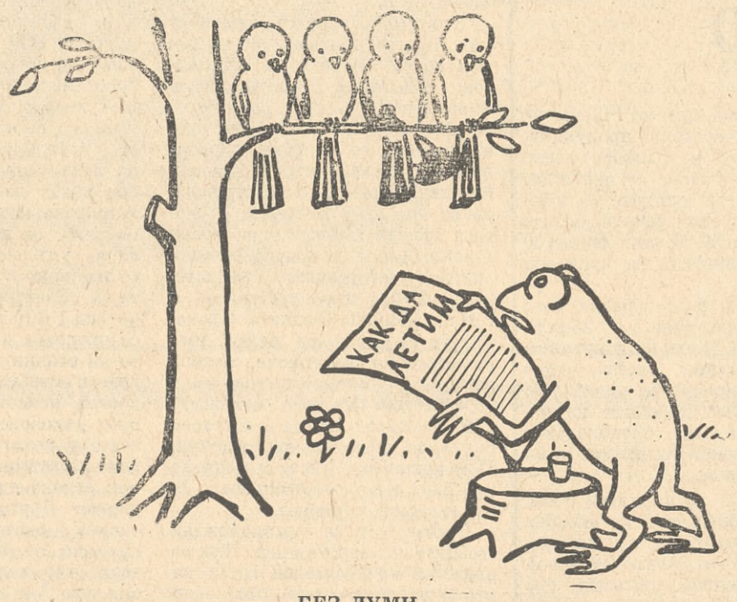
— За всеки случай тряб да си вземеш няколкоката к бинезони. То мъжете могат без ризи, но и да не вземе кой ще те види — на всеки му замрежени очите от пот. нямам ревматизъм, но ми дев вува на нервите и още ма да бях останал, щях да изпо пя всички стъкла на затворе те прозорци, но се сетих за т ревматизъм и ги оставих, та не те лъха хладина. Хайде с заливай ме, че водата лек нервите, пък аз ще полудея тая наша кръчма...

Добромир СТРЕМСКИ
с. Цар Асен

— И аз съм направил нещо за техническия прогрес...

Илия ЛИПАВЦОВ

БЕЗ ДУМИ

Епиграми

РАЗНОГЛАСИЯ

— Ти я издигна, нали?

— А друг я свали...

НА МОРАЛНО-АВТОМОБИЛНИ ТЕМ

Жената е жена на този, който може да я вози.

Стефан МОСКОВСКИ

— Давам сливи за вносна смет!

ОСО!

(Фейлетон)

Тази абревиатура, драги читатели, в нашия фейлетон не означава инициалите на окръжна строителна организация, стройрайон, а е сигнал, подобен на установения международен сигнал СОС (Помощ — спасявайте!).

И така — ОСО значи „Отваряй си очите!". Отваряй ги хубаво, защото, както гласи народната мъдрост, не ги ли отвориш, други ще ти ги отворят. Ще ти ги отворят така, че цял живот ще си останеш ококорен.

Отваряй си очите, когато се жениш! (Някои ще възразят — има и разводи.) Отваряй си очите, когато сервитьорът ти прави сметката; когато обущарят ти удря подметката; когато месарят те удря в кантара; когато купуваш зарзават за салата — да не ти пробутат зрели краставици и гнили домати. Отваряй си очите при всички случаи, но особено наложително е да ги отваряш в оня момент, когато влизаш в нов апартамент.

Не се поддавай на провокации от страна на разни строители, инвеститори и други организации. Защото от години наред на кандидат-новодомците се играе следния номер: по разни обективни, субективни и други причини даден блок не се довършва в договорирания срок. Кандидат-новодомците чакат, чакат до боядисване и току направят решителния скок. Скачат слепешката, тъй както скача глупавият плувец в непозната вода, без да му мисли плитко ли е, дали няма да го грабне водовъртеж или да си разбие главата в подводна скала.

За разлика обаче от глупавия плувец кандидат-новодомецът „скача" в своя апартамент не само от глупост, а тласкан от редица други причини. Той или си е продал старата къщичка и е обещал на купувача, че еди на коя си дата (когато на него му е обещано, че ще може да се нанесе в апартамента) ще освободи къщата и сега купувачът му дава зор; или ако кандидат-новодомецът живее в чужда къща и му е омръзнало да плаща по 20, че и повече лева месечно, омръзнало му е също да се гуши в нехигиенични, малки стаи и да се разправя с хазяи; или му е дошло до гуша от нежната му половинка: „Омръзна ми тази теснотия, кога ще се нанесем в апартамента" и пр., и пр.

И тогава именно нашият кандидат-новодомец прави слепешката скок. Плюе си в пазвата — мечка страх мене не и... товарй на камиона, нанасли се в апартамента, живей жена като кокона!

Но тогава... Тогава става тя, каквато става. Мине месец-два и бедата дошла. Таваните започват да текат, паркетът се надига, вратите и прозорците се измятат, електрическата инсталация, ако я угасиш от най-горния етаж, от долния не се пали и обратно.

Например покривът на нашия блок беше модерен — с панели. Търпяхме го пет години нели. Най-после го разбихме и наново го покрихме с дървена конструкция и цигли. Оказа се, че мръсният канал не е свързан с главния, а води до един задръстен от гръцко-римско време такъв. Запретнахме се, направихме си нов канал, свързахме го с главния и помислихме, че вече сме рахат. Да но тази година ни сполетя друга беля — щяхме да се издавим.. Оказа се, че тръбите, които отвеждат дъждовната вода в канала от шахтите, са тесни. Шахтите се препълват и водата напълни мазите ни. Някой предложи да почнем да развъждаме в тях риба, но друг се противопостави, че водата е застояла и рибата ще има блатна миризма и се отказахме. Изхвърлихме водата.. Само от нашата маза водата изхвърли 50 кофи вода (аз бях на курсове — веднъж да имам късмет). Установихме и друго — че проектантът е бил много предвидлив човек. С цел да ни спести слизането до бъдещото силистренметро, взел, че вкопал нашия блок с 50 сантиметра по-ниско от уличното ниво. И сега, проливен дъжд водата от улицата свободно си влиза направо в мазата. Сега ще правим по щадка пред вратата, до която ще се изкачваме със стълби. Ще бъде хем красиво, хем практично.

И защо е всичко това? Защото ние навреме не си отворихме очите. Не изчакахме да минем и мисия, да се констатират неточностите, да се изправят и чак тогава да се нанесем в новите си апартаменти. А ние, какво, юрнахме се като подплашени — един след друг, а после в хме да пискаме — това не е ка, онова е така.

Та така, драги читатели, на мняме ви хубавия, дълбоко държателен и предупреждаващ сигнал — ОСО!

Отваряйте си очите!

ПАТИЛАН
(Иначе съм си бай Минчо Димитров)

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI — бр. 98 (1262) | Вторник, 22 август 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА 400 КГ СРЕДЕН ДОБИВ ОТ ЕСЕННИЦИТЕ

ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ —
заместник председател на ОНС

Партията и правителството поставят пред селското стопанство задачата през следващата година да постигне още по-високи добиви от есенниците. Труженицете на нашия окръг трябва да получат от пшеницата и ечемика по над 400 кг зърно от декар. Осъществяването на такъв добив е трудна, но реал на задача.

През тази година добивът от пшеницата е над 305 кг, а на ечемика над 340 кг средно на декар. Макар и високи, тези постижения са далеч по-ниски от реалните възможности на Добруджанската земя и техническата база, с която разполагат ТКЗС и ДЗС на окръга. Ето защо, съвещанието, което се проведе на 3 август по този въпрос, реши окръгът през следващата година да получи над 400 кг среден добив от есенните култури.

ТКЗС Нова Черна и Калипетрово получиха още през това лято над 400 кг зърно от декар от цялата площ, а от някои блокове и още по-високи добиви. Тези стопанства проведоха агротехническите мероприятия в отглеждането на есенниците на високо агротехническо ниво.

За производството на пшеница и ечемик през следващата година в окръга са осигурени два пъти повече торове, много повече машини и химически препарати. Въпросът сега е в това — как ще се използуват съществуващите възможности за получаване на повече зърно.

В сравнение с миналата година на подготовката за есенната сеитба се извършва на много по-високо ниво. Но все още се допускат някои пропуски, които могат да бъдат пречка в изпълнението на поставената задача.

По опита на Толбухински окръг и в нашия окръг се прие „кодекс“ на пшениците. Но проверките, направени от специалисти на управление „Земеделие“, показват, че някои председатели на ТКЗС и специалисти проявяват безотговорност по поставените задачи и нарушават изискванията на „кодекса“. В същото време партийните комитети не проявяват необходимата взискателност и контрол.

Не се спазва правилото за навременна и качествена подготовка на площите. По график към 17 август трябваше да бъдат изорани 120 000 дка, а бяха изорани 96 000 дка. Спазват изискванията на графика ТКЗС — Сребърна, Голеш, Нова Черна, Белица, Главиница, Зафирово, Дулово, Добротица и Паисиево. Сериозно изостават ТКЗС — Средище — подготвило само 37,5 на сто от определената площ, Кайнарджа — 38 на сто, Алфатар—47 на сто, Секулово —54 на сто и др. Законно може да се постави въпросът към специалистите и ръководителите в тези села — пак ли през ноември имат намерение да сеят.

По отношение качеството на подготовката също се допускат сериозни слабости. При проверката се констатира, че от изорените 2 000 дка в ТЗКС—Попина нито един блок не е годен за сеитба, тъй като почвата е накъртена на големи буци. Подобна е картината и в ТКЗС — Алфатар, където от 1 230 дка 930 са изорани некачествено. В ТКЗС — Кайнарджа от 1 125 дка само 100 са качествено подготвени. В същото време много добра е подготовката в ТКЗС—М. Преславец, Добротица, Главиница, Айдемир и др.

Правилото при подготовката на площите трябва да бъде такова—след излизането на плуга от блока почвата да бъде година за сеитба. Година ли е почвата за сеитба в ТКЗС—Кайнарджа, например? Тук тя е накъртена на такива буци, които трябва да се разрушават с цената на много труд, материални разходи и време.

При проверката се оказа, че там където почвата е накъртена на буци, при започването на оранта не е присъствувал специалист, който да даде конкретни указания. В ТКЗС — Преселенци — Толбухинско, нито оран, нито торене, нито сеитба не започват, ако не присъствува агроном. Това правило трябва да стане задължително за всички наши ТКЗС и ДЗС. То е свързано, разбира се, с много по-голямо напрежение, но без напрежение няма успех в работата. Задачата ни сега трябва да бъде — нито декар сеитба в буци.

Важен въпрос е навременното и качествено торене. Установи се, че в някои стопанства се закъсня с внасянето на фосфорните торове и те не се дадоха преди оранта. Такива са ТКЗС — Алфатар и ТКЗС — Попина, които не натториха нито декар, главно по субективни причини. Не натториха част от площите си ТКЗС — Алеково, Срацимир и др.

В редица стопанства се нарушават указанията за нормата на торене. Така например в ТКЗС — Айдемир, Срацимир, Сребърна и др. са наторени с по 30 кг суперфосфат бобовите предшественици. Тук трябва специалистът да каже своето компетентно мнение като изхожда от почвените картограми, предшественика, срока на сеитба и др. В окръга се допуска и такава слабост като в ТКЗС — Дулово част от тора да се разхвърля на ръка, което е крайно неправилно, и тези, които го допускат трябва да им се търси най-строга отговорност.

Дефицитът на оптималното количество торове налага да се извърши и присеитбено торене със суперфосфат на цялата площ на есенниците с 10 кг на декатор. На 300 000 дка пшеница трябва да се дадат най-малко по 60 кг суперфосфат и 40 кг амониева селитра и на 200 000 дка най-малко по 40 кг суперфосфат и 30 кг амониева селитра.

Друго правило от „кодекса“ на пшениците е въпросът за сорта и качеството на посевния материал. Основен сорт ще остане „Безостая 1“. Някои сортове като „Ранная — 12“, „19-16“ и др. ще бъдат заложени за производствено изпитване. При ечемика 80 на сто от площите ще бъдат засети в смес със „Сан Пасторе“.

Сеитбата на пшениците трябва да стане само с първокласни семена. Забранява се сеитба със семена от по-ниски класи. Необходимо е семеконтролните органи и органите на ОНС да проявят взискателност до педантичност и да не допуснат никакъв компромис. Да се търси най-строга отговорност на тези, които сеят с по-ниска класа. Задачата в това отношение е почистването и окачествяването на посевния материал да приключи до края на август. Има редица стопанства, като ТКЗС — Алеково, Смилец, Срацимир, Ст. село, Главиница, М. Преславец, Тутракан и др., които още на 18 август приключиха почистването на семената. Но има и такива като ТКЗС — Чернолик, Дулово, Голеш и др., които много сериозно изостават. Нужна е помощта на управление „Земеделие“ за прехвърляне на семечистачни машини с оглед до първи септември да приключи почистването на семената и в изоставащите стопанства.

Сеитбата на есенниците да приключи до 20 октомври. Това може да стане само ако навреме се освободят площите. Забавяне то води до ненавременна подготовка и до сеитба на стърнище, което тази година не трябва да се допусне на нито един декар.

Настъпва тежката кампания на прибирането на пролетните култури. Необходимо е управителните съвети да разработят мероприятия и вземат мерки за срочното освобождаване на площите. Партийните комитети да окажат съдействие по набелязването на материални и морални стимули за навременното освобождаване на площите, тяхната подготовка и засяване. Трябва да кажем, че неоправдано в окръга все още не започва прибирането на слънчогледа.

От голямо значение за качеството на сеитбата е подготовката на машините и прикачния инвентар. Тази задача трябва да приключи до края на август. От 1 до 10 септември във всяко стопанство комисия с представител на ОНС ще приеме с протокол готовността на техниката за кампанията. Също така всички подготвени за сеитба площи трябва да бъдат приети с протокол.

Нека с висококачествено и срочно завършена сеитба да посрещнем достойно 50-годишнина та на Великата октомврийска социалистическа революция.

ВЕЧЕР НА ДРУЖБАТА МЕЖДУ БЪЛГАРИ И ТУРЦИ

Деловият президиум на събранието.

В чест на петдесетгодишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция и 23-та годишнина на Деветосептемврийското въстание на 18 т. м. в с. Преславци се състоя вечер на дружбата между българското и турското население. Тържеството бе организирано от Общинския комитет на Отечествения фронт в с. Стефан Караджа, съвместно с отечественофронтовската организация в с. Преславци.

Учителят Димитър Иванов Митев в изнесения от него доклад приведе редица примери на истинска дружба между българското и турското население по време на петвековното робство, по-късно през периода до Девети септември 1944 година и особено след победата над фашизма. Корените на тази дружба са в единната съдба на трудещите се — българи и турци.

Деветосептемврийската победа сложи край на всякакво робство. С нея се сбъднаха мечтите на Раковски, Левски и Ботев, на Благоев, Кирков и Димитров.

Огрени от сияйното слънце на свободата, окрилени от грижите на славната Българска комунистическа партия, трудещите се българи и турци от това село заработиха с всички сили за неговото преуспяване.

Вместо някогашните криви и кални улички, сега в Преславци настъпват нови, прави и шосирани улици с тротоари, украсявани от млади дръвчета, рози и храсти. Вместо някогашните схлупени сламени къщурки пламтят червените покриви на новите гиздави къщи. Електрическият ток премахна газеничето, а обединеният труд на кооператорите — българи и турци, прогони беднотата. Потокът на изобилието, който настъпва неудържимо и в това село, с всеки ден увеличава своята мощ. Расте вярата у хората, че само с укрепване дружбата между българи и турци, ще достигнат още по-големи успехи в изпълнение решенията на Деветия партиен конгрес.

На трибуната застава бившият командир на войнишкия партизански батальон — генерал-майор Боян Михнев. С голям интерес бе изслушан неговият вълнуващ разказ за участието на турското население от Лудогорието в борбата против фашизма. Той изтъкна имената на десетки турци, с които е работил преди 9. IX. 1944 година. С вълнение описа мъките и униженията, на които са били подложени и турците и българите през фашистки режим. Нескрит бе възторгът му, когато заговори за героичните прояви на обикновените трудови хора от турското население при опазване на нелегални другари, при изпълнение на куриерски задачи и при попадане в хищните лапи на фашистката полиция.

Секретарят на Окръжния комитет на БКП др. Шакир Шакиров призова присъствуващите към още по-упорита работа за преизпълнение на всички задачи, за достойно празнуване 23-та годишнина на Деветосептемврийското въстание и за посрещане с чест петдесетата годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Изнесена бе художествена програма, в която се представиха самодейните колективи от трите села на района.

Дълго време след събранието скромните труженици от това наше добруджанско село развълнувано разговаряха за големите промени в техния живот и за задачите, изпълнението на които ще направи живота им още по-хубав, още по-смислен.

Дружбата между българи и турци в това наше добруджанско село вече дава богати плодове.

Игнат ДИМИТРОВ

Предсеитбена оран

Механизаторите от с. Руйно се готвят усилено за есенна сеитба. Сега те бързат да изорат местата, освободени от фуражната царевица — 300 дка, и от фасула—150 дка. Оранта се изпълнява качествено като се брана. Най-активно участие в изпълнението на тази задача взема тракторист Мустафа Дюкянджиев.

Зейнел ХЪЛМИЕВ

Тютюнобер в Калугерене

Много усилия положиха кооператорите от бригадата на Трифон Станчев от с. Калугерене за добрата подготовка при засаждането на тютюна. Под ръководството на отговорника по тази култура Махмуд Садъков работата бе завършена навреме и сега в селото се зеленеят едрите зелени листа върху 150 декара площ.

Още на 25 юни т. г. първи в стопанството калугеренци започнаха беритбата на тютюневите листа. Първите низи донесоха и първата радост. Те разпалиха огъня на съревнованието за още по-големи успехи пред 23-та годишнина на Девети септември и 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

С всеки изминат ден броят на низите расте, а в борбата за първото място начело е звеното на Заид Мехемдов. На неговите хора се числят вече над 7 000 низи. Най-сръчните в звеното са Мюмюне Халидова, Амдия Мехмедова, Мюмюне Ахмедова, Сафет Амедова и др.

Минчо ДОЧЕВ

Изпълниха обещанието си

Още в началото на годината четирите звена от бригадата в с. Бащино поведоха съревнование помежду си. Те обещаха да получат по 135 килограма боб от декар. Крайните резултати показаха, че в съревнованието се е наложило звеното на Бехчет Елмазов. От засетите 30 декара то е събрало средно по 140 килограма зърно от декар. С незначителна разлика след него се нарежда звеното на Джемал Салиев.

Постигнатият успех е плод на задружния труд на хората от звеното и разгорялото се съревнование в чест на 23-та годишнина на Девети септември и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Азизе ЧАУШЕВА

За бъдещото плодородие

Едно от важните условия за получаването на високи добиви е качественото наторяване. Затова кооператорите от с. Ореше не под ръководството на бригадира Ибрахим Хасанов бързат да наторят повече площи.

Досега в бригадата е разхвърляна оборска тор върху 600 декара площ. Изпълнението на това мероприятие продължава. В полето са извозени над 270 тона, а всеки ден каруцарите Сабит Максудов, Иззет Салиев, Халил Юсеинов и Махмуд Шайбов извозват и разхвърлят по 7-8 тона оборска тор.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

ПОДГОТОВКА ОТРАНО

Беше в разгара на жътвата. Песента на комбайните се носеше по житните поля. По прашните пътища се разминаваха камиони и ремаркета, пренасящи зърно. И в този момент, когато усилията на всички полевъди и механизатори бяха насочени към бързото прибиране на зърното, специалистите и ръководителите на ТКЗС—Калипетрово се замислиха за бъдещата реколта.

Най-напред комбайните прибраха зърното от рано засетите посеви. Те даваха по 460—470 кг от декар. А от късно засетите добивите бяха с по 100-200 кг по-ниски. Колко по-голям би бил успехът на стопанството, ако всички площи бяха засети навреме? Тази мисъл вълнуваше най-вече специалистите и ръководителите на кооператива и те решиха да направят нужното, за да не се повторят миналогодишните грешки.

И тогава, въпреки голямото напрежение, решиха да започнат подготовката на рано освободените площи. Отделиха за тази цел няколко машини и ги отправиха към местата, където доскоро растеше грах и грахово-овесена смес. Тези площи заемаха 1 600 дка. Преди да заработят машините, натториха земята с по 40 кг суперфосфат на декар.

В първите дни на юли сушата беше голяма. Плуговете къртеха буци, макар и не фатално големи. Няколко дни след като завърши оранта паднаха обилни валежи. Почвата накипна. Сега машините преминаха отново над изораните площи, но този път не с плугове, а с дискови оръдия. Буците бяха натрошени, а повърхността изравнена.

Подготовката на площите продължава и в момента. Целта на механизаторите е всеки освободен блок да бъде веднага изоран. В стопанството привърши беритбата на фасула. Наскубаната маса е извозена на хармана. Два кукурузокомбайна се надпреварват в царевичните блокове и обират царевицата от френския хибрид „Инра“. С всеки изминат ден растат освободените площи. Но те не пустеят както други години. Щом после дната каруца или ремарке, натоварени с бобените или зелена маса, напуснат блока, към него се отправят тороразпръсквачките, за да разпръснат белите зрънца на бъдещото плодородие. По 60 кг суперфосфат се внася сега в почвата. За да се извърши по-качествено торенето, машините минават в две перпендикулярни посоки.

По дирите на тороразпръсквачките идват дизелите. Те бързат час по-скоро да забият плужните тела в почвата и да превърнат земята в черна угар. В работата обаче има и трудности. Сушата и сега е спътник на механизаторите. Но те не са безсилни в борбата с нея. Кооперативът разполага с такива оръдия за обработка, които позволяват почвата да се подготви добре и при най-трудни условия. Сега най-подходящо оръдие се оказва дисковият плуг. Посредством две обработки с него се постига задоволително състояние на почвата на дълбочина до 15 см. До днес в двете бригади на стопанството са наторени и изорани близо 3 000 дка.

Не изостават кооператорите и с почистването на семената. Още жътвата не беше приключила, когато те инсталираха селектора под навеса и започнаха работа. Ден след ден растеше купът на почистените семена. Изпратени бяха в семеконтролната инспекция и първите шест проби от пшеница и четирите от ечемика. Изследванията установиха, че пшениците и половината от ечемика отговарят на първа класа. Останалата част от ечемика е второкласна. Нужно е тази партида да се почисти отново. Да се побърза и с подготовката на останалите количества пшеница, защото стопанството има да изпраща още 10 проби, а срокът е до края на този месец.

Имаме основание да вярваме, че в ТКЗС—Калипетрово ще бъде направено необходимото за бързото освобождаване, изорава не и засяване на площите при най-високо качество, което ще осигури получаването на обещаните 420 кг пшеница и ечемик от декар през следващата година.

Емил ПРАХОВ

За нуждите на животните

За нуждите на животновъдството в кооперативното стопанство в с. Ситово е предвидено да се подготвят 10 000 тона силаж. Досега от люцерна, грахови смески и царевичак са приготвени над 7 330 тона.

От засетите 6 000 декара с царевица за силаж с помощта на 2 силажокомбайна са силажирани над 4 000 декара. Предвижда се също така тази година да се прибере разделно 50 на сто от царевицата, а стъблата да се силажират. С това ще се осигури най-малко 400 тона силаж в повече.

Досега направеният силаж е поставен в ями. Проектира се да се направи могилно силажиране на 2 500 тона.

В силажирането най-добре в стопанството засега е бригадата на Иван Петков, която вместо предвидените 1 150 тона е силажирала вече над 1 350 тона. Не изостават и бригадите на Васил Кьоров и Мехмед Османов.

Основното количество силаж в стопанството трябва да се направи до края на м. август, а след това ще се насочат силите към разделно прибраната царевица.

Никола ИВАНОВ

В лавката на с. Зафирово вилаги се намират пресни плодове и зеленчуци. Нашият фоторе-портер е заснел момент, когато кооператорът Димитър Христов предава кехлибарено грозде на отговорничката на лавката Иванка Стоянова.

23 август — национален празник на Социалистическа република Румъния

Общият напредък на страната през годините на народната власт се основаваше на социалистическата индустриализация. За близо 20-те години планово ръководство на стопанството, средният темп на увеличение на индустриалното производство в Румъния надхвърли 13 на сто. През 1966 година общото индустриално производство бе 13 пъти по-голямо от това през 1948 година.

Най-бързи темпове на развитие бяха отбелязани в металургичната, машиностроителната, енергетичната и химическата промишленост.

През 1966 година националният доход бе 4,4 пъти по-висок от този през 1938 година. Според петгодишния план през 1970 година само за три седмици румънската индустрия ще произвежда толкова, колкото произвеждаше за цяла година от периода между двете световни войни.

Деветият конгрес на Румънската комунистическа партия прие широка програма за модернизиране и развитие на селскостопанското производство.

Цифри и факти

Обемът на външната търговия на Румъния е със 75 на сто по-голям от този през 1960 година и пет пъти от този през 1950 година.

През 1966 година националният доход на глава от населението беше 380 на сто в сравнение с 1950 година.

Взетите от държавата мерки за повишаване жизненото ниво на народа доведоха до увеличаване доходите на населението през 1966 година с 10 на сто в сравнение с 1965 година.

Близо една пета от населението на страната се учи в различните училища. През учебната 1966/67 година във висшите институти се учеха близо 133 000 студента срещу 26 439 през 1938/39 година.

Пленумът на Централния комитет на Румънската комунистическа партия обсъди и одобри директивите за изработването на новия петгодишен план за периода 1971-1975 г. и за главните насоки на развитие на националната икономика за периода 1976-1980 година. Решено беше работата по изработването на бъдещия петгодишен план да започне още тази година и в общи линии да завърши до 1968 година.

Иде комсомолски конгрес

Неспокойно всекидневие

До малката прохладна канцелария не достига грохотът на машините, с които те посрещат от портала ТПК „Метал". Тук, в канцеларията, са скрити отчетите, плановете, обещанията. Тук са цифрите, имената. А хората и успехите, младежкият жар и чувството за отговорност, са в цеховете. Там, където се изработват предметите разнасящи доброто име на ТПК „Метал" — Силистра в цялата страна.

Всички работници в кооперацията се трудят упорито. Затова планът за шестте месеца е преизпълнен. Голям дял имат и комсомолците. Членовете на бригадата на Никола Нончев са повечето комсомолци. Тяхната бригада постигна най-високото изпълнение на плана. В цеха за търговско обзавеждане се трудят почти само млади хора. Те изпълняват поръчки на „Балкан турист" — изработват павилиони. Макар срокът на поръчките да е кратък, момчетата смогват. От този цех най-усърдни са работниците от бригадата на Станчо Начев. За тяхната продукция до сега няма никаква рекламация.

... Имена на ударници, на най-добри в професията. Струва ти се, че тук всеки комсомолец се е отличил с нещо.

Ето Георги Кулев и Здравко Темелков от цеха за търговско обзавеждане, Веселин Николов, Димитър Георгиев и Иван Генов от ремонтния цех, Васил Узунов от авторемонтния цех са хора, които отдават сили и знания за преизпълнение на производствената програма. Работят така, че да са доволни от тях. Те имат най-голям принос за спечелване съревнованието с ТПК „Метал" в град Велико Търново.

Младежите от ТПК „Метал" са ученолюбиви. По-голямата част от тях се учат вечерно или задочно. Комсомолските секретари Павел Великов и Атанас Атанасов завършиха с отличие средното си образование. Веселин Николов учи в силистренския механотехникум, Чаньо Георгиев — в механотехникума в гр. Русе, а Бержухи Тодорова пък е студентка по руска филология.

Всички в кооперацията искат да живеят весело и интересно. И комсомолците дават пример. В спартакиадата участвуват не само младите. На вътрешните състезания по футбол може да видите и ветераните — хора над 40 години. Те доказват, че годините не са пречка...

В чест на 50-годишния юбилей на Великия октомври и Единадесетия конгрес на Комсомола, цялата младежка организация е обещала да изпълни производствения план до 31 октомври. И всички комсомолци работят всеотдайно за достоен рапорт. Създаден е комсомолски щаб с командир Георги Дачев, който следи за изпълнението на плана, за качеството на продукцията, за закъсненията за работа и за дисциплината. „Бодилът", поставен на видно място влияние „здравословно" върху работата.

Цехът за „ширпотреба" и цехът за готова тенекеджийска продукция вече се настаняват в нови помещения. Младежите също помагат. Те се подготвят за читателската конференция, посветена на младия герой в съвременната българска литература. Сформираха си оркестър.

Уверени в своите сили, комсомолците от ТПК „Метал" се обърнаха с призив-обещание към комсомолските организации при трудово-производителните кооперации от страната. Те обещаха да се включат в разговора за дълга на младия човек към Партията, народа, Родината. Онези комсомолци, които се учат вечерно и задочно, да получават най-малко добър успех.

Обещаха да бъдат в първите редици.

Нека им повярваме. Това ще бъде техният най-голям принос в чест на Единадесетия комсомолски конгрес.

Валентин ЧЕРНЕВ

Г. Кирков и Великата октомврийска социалистическа революция

Целият си живот и цялата си разностранна дарба Георги Кирков посвети на делото на революционния пролетариат. В революционната класова борба той виждаше единствения изход и „едничката реална основа за освобождението на човечеството от игото на капитализма". Кирков ненавиждаше и злъчно разобличаваше всички, които пречеха на революционната подготовка на работниците от цял свят, би чуваше със силното си ораторско слово и даровитото си журналистическо перо изменниците в ръководството на Втория интернационал.

Кирков следеше с жив интерес събитията в Русия през тревожната 1917 година. За него поведението на меншевиките и социалреволюционерите бе налучкане на „всяка интернационална и революционна почва". Отстъпниците в Петроградския работнически съвет според Кирков са „в услуга на контрареволюцията, на буржоазното желание да се спре по-нататъшният ход на революцията, като се ограничи само в областта на политическите преобразования върху демократически начала". Кирков правилно отразява, че тесният хоризонт на меншевишките и социалреволюционерските елементи не им позволява да виждат надалеч. През юни 1917 г. той пише: „Ако те продължават в тоя дух, един ден могат да осъмнат без работниците, нещо повече — да ги опълчат против себе си... Ленин и привържениците му настояват да се вземе изцяло властта, да се сключи мир и се прибегне към частична социализация, като това се даде пример на европейския пролетариат. „И прозорливият политик Кирков, който умее диалектически да анализира фактите и да прави верни изводи, пет месеца преди залпа на „Аврора" заяви: „Критическият момент като че наближава..."

Единствената сила, която може да разсече възела на съдбата на руския пролетариат и да доведе революцията до победа, според Кирков е „Социалдемократическата партия, начело на която стои Ленин и която държи една пряма линия". „Всички останали, отбелязва той, буквално нямат нищо определено в главата си"... „В ленинизма, подчертава Кирков, руската буржоазия вижда своята не само политическа, но и главно своята социална смърт".

А когато пламъците на Великия октомври огряха бъдещето на Русия, Георги Кирков прозря историческото всемирно значение на това съдбоносно, вдъхновяващо международния пролетариат събитие. „От железните мишци на руския работник и селянин — пише той в „Работнически вестник" — ще се създаде нова Русия и ще се отворят пред залязващия капиталистически свят вратите на новото възходящо общество на народите, на социализма". За поскорошното тържество на победата на революцията в България Кирков призовава българския пролетариат на решителна борба. В написаното от него възвание на ЦК на Партията по повод Великата октомврийска социалистическа революция четем: „В тоя съдоносен момент българските работници — най-добрата част от българския народ — имат длъжността първи да издигнат гласа си и по примера на своите руски братя първи решително и смело да подемат борбата".

Кирков приветствува в своите статии и речи ленинския декрет на мира и енергично, страстно настоява в Народното събрание българското правителство да води честни, сериозни и открити преговори със съветското правителство по подписването на Българо-Литовския договор. „Българското работничество — заявява в една своя реч в Народното събрание той — стои безрезервно на тая почва, на която стои руското правителство. Вън от формулата, издигната от руската революция, аз казвам, че не може и няма да има мир."

Коварна болест сломява силите на тоя исполин в политическата история на България. Но и тежко болен той следи събитията в Съветска Русия, прави изводи от грешките на тесните социалисти, вижда ясно поуките от успехите на Великата октомврийска социалистическа революция, възхищава се от социалистическите мероприятия на съветското правителство, предприемани под ръководството на Ленин. Васил Коларов разказва: „И в последната среща, в последното посещение, което имах 7-8 часа до неговата смърт, когато той можеше да говори и имаше още моменти на съзнание, питаше с едва понятен глас: „Как е в Русия? Успяха ли болшевиките да турят в движение тежката индустрия? „Неговите последни думи, неговият завет на Партията, на работническото движение и на пролетарската революция беше: „Под знамето на Ленин, на болшевизма!"

Незабравими дни

Тия комсомолци, които бяха в местната бригада през първа смяна в *Тутракан,* не ще забравят двадесет и пет те дни, прекарани сред другарите, в колектива.

... Сипва зора. Хубаво слънчево утро. Тръбата вдига всички на крак. Някои са за първи път на бригада, където трябва да се става рано. И бързо всичко да се приготви. Пък и командирът е взискателен. Отначало е трудно. Но после се свиква.

Работният ден минава в непрекъснато съревнование, при много смях и весели закачки.

След работа бригадирите спортуваха, репетираха. Изнесоха литературна програма по градската радиоуредба. Заедно посещаваха кино, концерти. Колективно четяха пресата, вълнуваха се от интересните политически събития в света. Посрещнаха виетнамски гости.

Днес са за последен ден заедно. Уредено е скромно тържество. Прави се отчет на работата, извършена от първа смяна. Говори командирът на бригадата Георги Цачев, говори секретарят на ГК на ДКМС Анко Жековъ.

Всички получават по една книга като подарък. На отличилите се подаръците са по-скъпи. Независимо каква е наградата, тя е мил спомен за прекараните незабравими дни в бригадата.

Викентий ДУКАНОВ

ВИСОКА ЧЕСТ

Спрях на края на блока. Заоглеждах наоколо хората. Една кооператорка на средна възраст, с бяла забрадка, ме забеляза и тихо попита:

— Кого търсите?

— Звеноводът Ангел Станков. Тука ли е?

— Да. Хей, оня, дето се е навел гърбом над снопчето коноп. Да го повикам ли?...

— Не! Аз сам ще ида при него.

Тръгнах между дългите редици току-що навързани снопове коноп. Щом приближих голямата група кооператори, забавих вървежа си. Те ми отвърнаха тутакси на поздрава. И пак заработиха чевръсто.

Намерих Ангел Станков. Съобщих му за какво го диря. Той спря за малко работата. Заговорихме уж малко щяхме да приказваме, а не усетихме кога хората от неговото звено се отдалечиха да леч от нас.

Аз се интересувах как е успял да стане носител на най-големия орден у нас.

И той заразказва:

През 1963 година моето звено получи много висок добив царевица от неполивни площи. От поверените ни декари събрахме средно по 640 кг зърно. Никога не съм мислел, че мога да завоювам орден „Георги Димитров". Когато чух от председателя на кооперативна, че ще бъда награден, аз просто не повярвах. Помислих, че си прави шега...

Каква ти шега! Нима е малко да получиш толкова висок добив? Колко много грижи е положило звеното на Ангел Станков от село Сяново, докато се поздрави с голямата победа. Е, никога не са очаквали хората от звеното му. През ум не им е минавало, че техният дългогодишен ръководител ще бъде награден с толкова висок орден. Когато пристигнала хубавата вест, всички те се радвали от сърце, честители на Ангел за високото отличие.

През този ден особено щастлив бил Ангел Станков, сдруженият земеделец, активистът на местната земеделска дружба. Неговото звено неведнъж е излизало на челно място между звената в Новочерненския кооператив. Не веднъж кооператорите от цялото стопанство са слушали за неговото голямо трудолюбие, за голямата му обич към работата. Ала награждаването му с орден „Георги Димитров" го направило още по-известен.

Ангел така е привикнал към земята, че едва ли някога ще се раздели с нея. А и тя му се отплаща добре.

— Хубаво си живея. Имам си нова къща. Разполагам със собствен мотоцик лет. Скоро ще си купя теле визор. Тогава още по-радост на ще стане гълчавата на двете ми деца.

Дълго разговаряхме двама та. А първоначално си бях помислил, че Ангел е много затворен човек, неразговорлив. Но после от това и помен не остана.

— Толкова много обичам да съм с хората, че не мина ва ден, в който да не отида да работя с тях в стопанството. Още от малък привиквах на труд. Тъй ме учеше баща ми...

Виждах, че Ангел започна да става неспокоен. Трябваше да отиде при звеното.

И тая година Ангел Станков е уверен, че ще получи по-висок добив царевица. И пак ще бъде на първо място в района на цялото Новочерненско стопанство. И пак ще се заговори за неговото задружно звено. Звено, спечелило толкова много трудови битки. Звено, тръгнало редно със своя ръководител по дългите и трудни пътища на славата, на високата чест. Чест, родена от голямата и трайната обич към земята-майка...

Вълчо РАДЕВ

КОНТУРИ НА БЪДЕЩИЯ ГРАД

Откато е обявено за селище от градски тип, Алфатар бързо се изменя. Вярно е, че докато придобие напълно градски вид, ще мине време. Но и това, което е направено досега, радва алфатарци и те основателно се гордеят с него.

Приятно е да слезе човек в центъра на селото. За сравнение с някогашния селски мегдан пред общината и дума не може да става — старото си е отишло вече в историята. За него напомнят само типичните добруджански кладенци в низината, които ще се запазят като интересни реликви. Сега главната улица е асфалтирана, край нея са се разлистили млади дръвчета. Редките им клонки не могат да скрият от погледа новите сгради. Най-внушителен е кооперативният дом, който бе открит миналата година. В него има салон с 250 места. Пред сградата признателното население издигна паметник на верния син на Алфатар, героя-комунист Йордан Петров. А чешмата пред кооперативния дом? Направена от бял мрамор и прилична на водна лилия, тя е най-красивото нещо в общия архитектурен ансамбъл.

Оформят центъра на селото и модерната търговска сграда, двете училища, домът на ДОСО, новата фурна... И особено парк, в които зеленината е приютила друг паметник на загиналите за свободата алфатарци.

Всичко това е само хубаво начало. В сравнение с миналото може да е много, но бледнее пред проектите за бъдещите благоустройствени мероприятия. Сега алфатарци отделят средства главно за новия читалищен дом, строителството на който ще започне догодина. Позабавиха се с този строеж. Но не искаха да осъществяват типов проект. Селото е най-голямото в окръга и в Русе бе изработен специален проект за голям читалищен дом, в който ще има салон с 450 места. По-голямата част от средствата за строителството са депозирани вече в банката. Знае се и мястото, където ще се строи читалището — край кооперативния дом.

Общинският народен съвет намери начин и средства да не спира работата и на другите обекти. Като идеална права лента по хълма се е опънала главната алея от пощата до асфалтираната шосейна магистрала. Почти цялата алея бе настлана тази година с базалтови плочки. Край тях ще цъфтят рози — ръководителите на съвета са направили заявката за доставянето им.

Базалтови плочки и бордюри поставиха работници от комуналното предприятие в селото и покрай шосето Силистра — Варна, което прекосява селото. Съветът изразходва за тази цел 24 000 лева от държавния бюджет и самооблагането. Досега бордюри и плочки са поставени на разстояние повече от километър и работата ще продължи. Тук са засадени и около 4 000 рози.

Край старинните кладенци се белее новата спортна площадка. Тя е покрита с чакъл, валирана е и наскоро ще бъде асфалтирана. В комуналното предприятие се изработват таблата. На деветосептемврийския празник местните волейболисти и баскетболисти ще демонстрират на новата площадка своите спортни постижения.

Все по-благоустроени стават и покрайнините на селото. В квартал Попово е завършена търговската сграда с магазин и пивница.

Като препоръка към общинския народен съвет трябва да се каже това, че е слаба съвместната му дейност с Отечествения фронт и Комсомола. Не е организирана нито една бригада, която би могла например да оформи по-добре парка. Бавно върви водоснабдяването. Що се отнася до обективните трудности, които среща съветът при осъществяване на строителната програма, най-голямата от тях е липсата на достатъчно цимент.

И въпреки всичко, контурите на бъдещия град се очертават. Предвидено е комуналното предприятие да се превърне в промишлен комбинат с много повече цехове и дейности. През тази есен промкомбинат „Камъшит" ще открие тук ракитов цех. Вече се набира работна ръка. След година-две селото ще стане и гара. Не е далеч денят, когато Алфатар ще бъде не само селище от градски тип, а истински град.

Димо ИВАНОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

27

Когато дрънкат за някаква особена степен на превъзходство на хората със смесена кръв над хората с истинска варна кръв, аз не преставам да се учудвам на късогледството на тези бъбривци. Превъзходство в какво? В умението да се приспособява? В умението да се намира изход? В умението да се търсят за себе си онези сфери на дейност, които дават голяма изгода? В това хората със смесена кръв, безспорно, преуспяват в сравнение с тези с чиста кръв, приближавайки се в известна степен до приспособеността на евреите. Но нима умението да се приспособява или жаждата за леки пътища в живота, обвеян с героика, са идеал за бъдещото поколение арийци. Винаги са ми били противни дяволуването и хитростта. Аз отидох при нацията с открито чело. Аз отидох при немците с правдата. Проблемът за асимилацията на покорените е особена тема за изследване. Идята за унищожение огнищата на панславизма, като известна гаранция против възможно възраждане, е съподчинена на наша та доктрина. Но, Химлер, аз те приканвам не към декларации, аз те приканвам към разумно изследване истинските причини на този въпрос. Ти ми представи прекрасно обмислени планове и точни инженерни решения, аз аплодирам твоята прецизна и вдъхновена работа. Но позволи ми да се поинтересувам: колко милиона марки ще струва това на народа? Колко фугас ще ви потрябва за това? Тол? Бронирани проводници? Занимавал ли си се с изучава нето на този въпрос?

ХИМЛЕР. Исках отначало да получа принципно потвърждение на разумността на нашите идеи...

ХИТЛЕР. Допускаш ли мисълта, че ще охкам за езически те църкви на Краков или Прага? Смяташе ли, че ще оплак вам нещастните славяни, остана ли без подслон? Вождът е длъжен да отдава сърцето си — цялото без остатък — на тази нация, която го е родила, повярвала в него и довела до траческото и прекрасно кормило на държавното ръководство. Залогът на нашата бъдеща победа се заключава в това, че нашите врагове представляват конгломерат от разнородни държавни строеве, изградени върху еднакво глупави, но заедно с това и противоречиви идеи на отмрелия демократизъм. Сега аз виждам нашата победа: противостои ни Ноев ковчег. Не ми е нужно нищо друго, освен време, което неумолимо работи за мене!

ХИМЛЕР. Това е безспорно, мой фюрер.

КАЛТЕНБРУНЕР. Сондажът по направление на западните държави от гледна точка на политиката на разцепление продължава.

ХИТЛЕР. Ах, престанете, Калтенбрунер! Омръзна ми да слушам за това. Вие не умеете да говорите със Запада. Плашите ги със своята праволинейност. Западът се нуждае от особен език; не ви е дадено да го знае те, вие не сте политик, вие сте добър полицай.

ХИМЛЕР. Политика, която не е потвърдена от добра полицейска служба, е мит.

ХИТЛЕР. Калтенбрунер не се нуждае от твоята защита. Той знае достатъчно добре моето отношение към него. Нима дори в разговор с приятели трябва да се придържаме към романтични епитети? Приятелите трябва да си казват един на друг онова, което им липсва, а не онова, което им е донесло слава и признание. И тъй, моля ви да отговорите на моя въпрос: колко ще ми струва вашият кроеж?

КАЛТЕНБРУНЕР. Фюрер, аз не съм готов за отговор.

ХИТЛЕР. Ти, Хайнрих?

ХИМЛЕР. Както изглежда, ще ми трябват ден-два за пресмятане и консултации с ведущи специалисти.

ЙОДЪЛ. Фюрер, за провеждането на тези акции в Краков, Прага и Братислава ще ни потрябват толкова тол, колкото из работва промишлеността на райха през тази година.

ХИТЛЕР. Браво! Това е възхитително, Химлер! Не намираш ли?

ЙОДЪЛ. Но при условие, че нито един снаряд няма да падне върху главите на нашите врагове.

ХИТЛЕР. Аз аплодирам, Химлер! Аз съм във възторг от твоята програма. Тя е блестяща и наивна като детските игри! Наивността в политиката граничи с предателство на националните интереси! Защо трябва да обмислям подробностите заради вас? Защо трябва да си блъскам главата над вашите безсмислени планове?! По дяволите! По дяволите! Има предел на всичко! Аз заявявам сега с пълна отговорност, че в бъдещия углавен закон на райха ще въведа член, който ще наказва глупостта с превантивно затваряне в концлагер!

Фюрерът излиза от кабинета.

КАЛТЕНБРУНЕР. Йодъл, за какъв дявол изнесохте вашите сметки?

ХИМЛЕР. Престанете. Йодъл постъпва правилно, а вие ме поставяте в нелепо положение. Самолюбието е като долно бельо: трябва да го имаш, но не е задължително да го показваш.

Химлер излиза след фюрера.

КАЛТЕНБРУНЕР. Извинете ме, Йодъл, но нервите у всички ни са обтегнати до крайност.

ЙОДЪЛ. Е, няма нищо...

КАЛТЕНБРУНЕР. Слушайте, а ако намеря тол?

ЙОДЪЛ. В чудеса ли вярвате?

КАЛТЕНБРУНЕР. Сега у нас всички вярват в чудеса.

ЙОДЪЛ. Мене все пак изключете от списъка.

КАЛТЕНБРУНЕР. Напразно. Спомням си, когато в тридесет и четвърта година обявихме гладна стачка във Виена, в заторка, на седмия ден ясно видях чудо: на края на моята койка седеше куче. В зъбите му имаше парче хляб. То ми даде хляба и аз го изядох. А на следващия ден всичко се свърши и ме изнесоха от килията на носилка, и от училищната тълпа ми хвърляха рози.

ЙОДЪЛ. Когато войниците започнат да вярват в чудеса, тогава кампанията трябва да се смята загубена.

От кабинета излизат фюрерът и Химлер.

ХИТЛЕР. Йодъл, запомнете този ден! Йодъл, винаги съм смятал ума на Химлер за най-рационален и точен от всички велики умове, с които провидението ме е обкръжило!

ХИМЛЕР. Калтенбрунер, какви са запасите на нашия долларов фонд?

КАЛТЕНБРУНЕР. Реалният или онези хартии, които печатаме у нас?

ХИТЛЕР. Интересуват ме тези долари, които печатате у нас.

КАЛТЕНБРУНЕР. Доларовите запаси са много малки. Имаме много фунти стерлинги, апробирани от наши хора в Лондонската банка.

ХИТЛЕР. Ще можете ли за тези фунти да ми закупите тол?

КАЛТЕНБРУНЕР. В Аржентина или Бразилия?

ХИТЛЕР. Това не ме интересува! Ако щете и от банкерите в Америка!

КАЛТЕНБРУНЕР. Боя се, че с тях ще бъде доста трудно да се споразумеем.

ХИТЛЕР. Аз винаги вярвам на хората, лишени напълно от хумор!

КАЛТЕНБРУНЕР. Както изглежда, има само един шанс: чрез Испания или Португалия да се опипат южноамериканските републики.

ХИМЛЕР. Под техните флагове можем да доставим тола в България.

КАЛТЕНБРУНЕР. Райхсфюрер, вие ме взехте на смях, когато говорих за Словакия и за договора между нас. Позволявам си да изкажа по-сериозно опасение: Южна Америка — това не е Словакия. Възможни са сериозни неприятности.

ХИТЛЕР. Ние имаме Гьобелс. Той ще докаже, както две по две е равно на четири, че всичко това са фокуси на експанзионистична Америка и Англия, които ни пречат да търгуваме. Нека това ви тревожи по-малко от всичко. Нека вашите хора се споразумеят с търговци от Аржентина, Чили... Не зная кои от тях сега са най-много натъпкани с тол. Добре, всичко това са вече подробности. Мисля, че вие предложих великолепна идея! Заемете се с нейната разработка... Следващият въпрос — това са работите на нашия дуче. Рибентроп още ли не е пристигнал?

(Следва)

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

ВАЖНА СТЪПКА КЪМ РЕШАВАНЕ НА ЗАДАЧАТА

Кооперативното стопанство в с. Иширково има развито говедовъдство. То разполага с 440 крави, от които по плана за тази година се предвижда да се получат 1 260 тона краве мляко и 160 тона говеждо месо. Докато ритмичното изпълнение на плановете за месото и млякото в стопанството беше решен още преди 4-5 години, то превръщането на този сектор на животновъдството в рентабилен стоеше и стои като важна задача пред партийното и стопанското ръководство. За разрешаването на тази задача последните няколко години и особено след пленума на Окръжния комитет на БКП за превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл, тук бяха проведени комплекс от мероприятия.

Накъде бяха насочени усилията?

Най-важната стъпка на ръководството на стопанството беше това, че непосредствено след пленума то взе ефикасни мерки за подобряване на племенната работа. Кравето стадо бе разделено на стоково и племенно. Женските телета от племенната ферма от Иширково бяха отделени за ремонт на стадото и към тях се положиха специални грижи. През лятото младите животни се изкарват на лагер, а през зимата се настаняват на подходящи за целта помещения. Концентрираният фураж не се пре късва през цялата година. Дори когато са на лагер, освен пашата, женските телета се подхранват с по 1,5 кг концентриран фураж и 15 кг люцерна. При отглеждането на младите женски телета се гони определе на цел — на 15-месечна възраст те да достигнат 300-350 кг живо тегло и да се заплодят. Това дава възможност да се бракуват кравите с нископродуктивни качества и ежегодно от племенната ферма да постъпват за ремонтиране на стадото по 75-80 юници с проверени качества. До тази година стопанството не можеше да осигури на животните достатъчно фураж. Сеното и силажът бяха в недостиг, а и наличните не се съхраняваха добре и голяма част от тях се похабяваше и не се оползотворяваше от животните. Сеното и силажът се заприходяваха и изписваха, без да се има предвид качеството и това оскъпяваше продукцията.

Тази година са взети необходимите мерки и този недостатък е отстранен. Докато миналата година в целия район е имало около 660 тона сено, тази година са осигурени над 1 200 тона доброкачествено сено. Освен това само от овесено-грахова смес са направени над 700 тона силаж. Заприходяването на фуража става след като предварително се спада 10 на сто за фира, а всеки килограм от останалия фураж се оценява съобразно качеството от 0,04 до 0,06 лв.

Сериозен проблем пред ръководството на стопанството е задържането на гледачите за по-дълъг период във фермите. Този въпрос се реши като се даде материална заинтересованост. Сега ония гледачи, които имат стаж от 3 до 5 години, получават 5 на сто върху основното си възнаграждение, от 5 до 10 години — 10 на сто, и над 10 години 20 на сто. Гледачите на младите животни, които имат стаж над 5 години, получават 8 на сто допълнително възнаграждение.

Освен тов, във всички фермите има сменни гледачи. На доячите и пастирите се осигурява по 14 дни платен годишен отпуск. Сериозни мерки се вземат и за уреждане на битовите условия на гледачите. Сега в Йордановно и Брадвари се строят домове на животновъда, към които ще има кухня, спалня, читалня, радио телевизор и др. Известни мерки са взети и за механизацията на трудоемките процеси. От 440 крави 300 се доят с доилни агрегати.

В резултат на взетите от ръководството на стопанството мерки сега в кравефермите има гледачи от 12-14 години, които вече имат опит и се справят добре с поставените задачи. Стремежът на ръководството на иширковското кооперативно стопанство за превръщането на говедовъдството в рентабилен сектор на животновъдството вече дава своите положителни резултати. За изминалите няколко години при разрешаването на тази задача тук са постигнати

насърчителни резултати.

Планът за кравето мляко за шестмесечието е преизпълнен с 43 тона, като вместо 603 тона са надоени 646 тона.

Себестойността на надоеното мляко е 18,73 лева за 100 литра, докато за окръга е 22,73 лева.

Говедовъдството приключва шестмесечието без загуба като само от този сектор са реализирани приходи за близо 185 хиляди лева. Тези положителни резултати са плод на упоритя труд на специалистите и животновъдите и на проявеното разбиране и положените грижи от страна на ръководството на стопанството.

Получените дани от говедовъдството за шестмесечието обаче показват, че резервите за повишаване ефективността от този сектор още не са изчерпани напълно. Ръководството на стопанството и специалистите трябва да анализират и да видят защо средният млеконадой на фуражна крава от 1 616 литра за шестмесечието на миналата година намалява тази година на 1 538, защо себестойността на говеждото месо от 91,98 лв миналата година се повишава тази година на 98,41 лв за 100 кг. За да се поевтини още-повече продукцията, обезателно трябва да се вземат мерки и за механизацията на останалите трудоемки процеси като залагането на храната, изхвърлянето на торта и др. Ако се направи това, няма съмнение, че успехите на стопанството ще бъдат още по-големи.

Хаккъ РУФИЕВ

ТРИМАТА БРАТЯ

В малкото, сгушено сред хълмовете село Казимир, окриляни от бащината стряха, расли трима братя. Закърмени с любов към труда, калени от слънцето и ветровете, те тръгват по бащин път, да браздят гръдта на земята, да сеят в нея семена и жънат плодовете на изобилието то.

... Годините летят неусетно, а с тях възмъжават и тримата братя. С времето се изменят не само хората, а и работата в полето. Хората от селото обеди няват силите си. Машините заменят конете и воловете. Мириз мата на бензина се смесва с ми ризмата на земята и полските цветя. С всичко ново се ражда и новата любов у тримата бра тя. Любов към техниката.

Дълго време тримата братя гледали със скрита завист оне зи, които гордо дърпали лостове те на стоманените машини, и вдигайки прахуляк по селските пътища, се отправяли към без-синурните ниви.

Почти като в приказките, пръв решава да покори на воля та си машините най-малкият брат Михни. Отначало като при качник. Голямата любов обаче, не остава незабелязана и стопанските ръководители решават да го изпратят на курс. Обогатил знанията си, Михни става още по-смел, по-уверен в себе си.

По това време по-големият брат Пенчо работел като дояч в кравеферма. Разказите на най-малкия брат започнали да нарушават спокойствието му и го унасят в дълги размисли.

— Друг път за мене няма — решил най-после средният брат и тръгнал по избрания път от най-малкия брат. На Пенчо сега е било по-лесно, Михни му разяснявал всичко и изпитите минали благополучно. В полето се понасят две машини, двама братя браздят кооперативните ниви.

Гледал най-големият брат и радост изпълвала сърцето му. „Ще тръгна и аз по техния път" — помислил си той и сторил това.

Сега Иван е прикачник на най-малкия брат. Но скоро и той ще стане правоспособен тракторист и заедно тримата братя, трима трактористи, ще живеят с пулса на машините и радостта от постигнатата цел.

Правдива е народната мъдрост, че кръвта вода не става. И сега, когато спряхме при трактора на Михни, заварихме и тримата братя. Заедно, по братски, те отстраняваха малката повреда.

— Случи ли се нещо — разказва средният брат, — ние всички веднага се притичваме на помощ. Затова почти винаги работим в близост един до друг. Ако сме по-далече, всеки от нас има мотор и само за няколко минути е там, където трябва.

— Радостното не е само в това, че и тримата братя Михни, Пенчо и Иван Михайлови са трактористи — сподели с нас главният агроном на кооперативното стопанство в с. Бабук др. Цвятко Цветков. — Те са и едни от най-добрите механизатори.

В думите на агронома не е трудно човек да се убеди. Достатъчно е да посочи, че в сметките на Михни са записани близо 1 000 декара дълбока оран досега, а през тези напрегнати дни върши усилена предсеитбена подготовка на предвидените за машината му 2 000 декара. Много са още изораните декари за фуражна царевица, целина и др. Интересно е и това, че и сега Михни работи на онзи трактор, с който е почнал първата си самостоятелна работа преди няколко години.

Не са малки успехите и на Пенчо. Извършени са от него повече от 1 200 декара дълбока оран, 450 декара предсеитбена и много друга полска работа.

— Колкото и смешно да звучи — признават двамата братя — всичко, което правим, споделяме с най-големия и слушаме съвета му.

Иван ПЕЙЧЕВ

Писма на читателите

В ДОБРУДЖА ЖИВЕЕМ, А ХЛЯБ „ДОБРУДЖА" НЕ МОЖЕМ ДА СИ КУПИМ

От цял месец се опитвам да си купя хляб тип „Добруджа", но не мога да сваря. На обяд отивам — свършил се. Вечер искам да си купя — изобщо няма. В делник, в празник, все няма. Тогава реших да отида рано и да чакам пред хлебопродавницата. Б 7,30 часа заранта продавачката ми отговори, че се е свършил. Питам я ще има ли за обяд. Не! Нямало да има — за днес се е свършил. Заинтересувах се по колко хляба й донасят от тип „Добруджа". Отговорът е 60 хляба. Хората се научили, че в магазина се доставя хляб „Добруджа" само сутрин рано и се снабдяват за обед още преди да са разнесени закуските.

От трудово производителната кооперация „Нов живот" ми казаха, че хляба произвеждат по заявки на магазинерите. Магазинерката до пощата пък ме осведоми, че правела заявки за по 200 хляба, а и доставяли винаги по 60 броя. Кое е вярното не зная, обаче ясно е, че 60 хляба не могат да задоволят нуждите на диетиците, пък камо ли на останалите граждани. В събота и неделя кооперацията не прави повече хляб от различни видове, от страх да не остане и изсъхне. Как пък ще остане, когато никога не достига, хората още от сутринта опразват хлебопродавниците.

Често пъти магазините се зареждат от 12 до 12,15 часа, когато хората се натрупват на опашки. Точно тогава започват да се разтоварват щайги, да се брои хлябът и т. н. А хората чакат. Губят време.

Не е било събрание или сесия, конференция или друга сбирка, без да се критикува ръководството на кооперацията за лошокачествените закуски и за бедния асортимент на хляба. Критиката като че ли няма нищо общо с работата. Състоянието на асортимента и качеството на хлебните изделия са такива, каквито са били преди.

Гражданите, разбира се, с право питат защо в Тутракан не се произвежда хляб тип „Добруджа" в достатъчно количество и кога ТПК „Нов живот" ще отговори на нуждите им.

Стоянка БОЕВСКА

Не гледай какра ни е фирмата...

Нормално явление е фирмата над входа на търговския обект да напомня за продаваните в него стоки. Надписът над входа на магазина „Трикотаж" показва, че тук се продават трикотажни изделия, а надписът „Тек стил" информира купувачите, че тук може да се намерят текстилни стоки и т. н. Но... така ли е навсякъде?

Преди няколко дни ме срещна познат човек от гр. Шумен. И първата му работа беше да се оплаче от търговията в Силистра.

Искал човекът да купи подаръци за децата си от нашия град. Да зарадва сина си след завръщането от Силистра с ръчен часовник, а дъщеричката си с някаво малко бижу. Ходил той, гледал по витрините на града — никъде не видял търсените от него подаръци. Тогава започнал да чете фирмите над входовете на магазините. И след дълги търсения най-после съгледал на магазина, близо до концертно бюро, надпис „Часовници, бижу". Зарадвал се човекът, че открил желания магазин. Влязъл в същия и застанал до щанда, търсейки с очи часовник и бижу. Но не видял тук нито едното, нито другото. Целият рафт бил зает само от готово облекло — разни видове и разни размери. Помислил си, че търсените стоки са наредени на специален рафт и затова попитал продавачката. А тя вежливо му отговорила: „Ние, другарю, часовници и бижу не продаваме". А близкостоящата продавачка добавила: „Не гледайте кава ни е фирмата, а гледайте какво продаваме".

Часовниците и бижутата отдавна били изместени от този магазин, а търговците от ДТП не намерили време да разменят и съответните фирми. Гражданинът от Шумен недоумяващ излязъл от магазина и се отказал повече да търси подаръци в Силистра.

И, действително, защо ДТП — Силистра държи още над въпросния магазин надписа, и то светлинен, когато там няма никакви часовници и бижута, ако не се считат тези на ръцете на продавачките и тяхното скромно бижу? Може би светлинните и обикновени надписи са предназначени да служат не за ориентиране, а за объркване на купувачите?!

Иор. ПОПОВ

Арматуристите Йордан Дойчев и Иван Димитров от Строителния район — Силистра правят арматурни елементи за строителните обекти. Те изпълняват ежемесечно нормите си над 200 на сто.

Новости ★ техника ★ новости

ТРЪБИ СЪС СТЪКЛЕНО ПОКРИТИЕ

В една от лабораториите на Научно-изследователския институт по тръбна промишленост в украинския град Днепропетровск се произвеждат остъклени отвътре тръби. Сътрудниците на института дълго работиха, за да предадат на стъклението покритие добра химическа устойчивост, издръжлива на високи температури и високи налягания.

По същата технология бе изработена серия тръби с диаметър 32,57 и 76 милиметра и с дължина от 2 до 2,5 метра, които издържаха при изпробването температура до 200° градуса С и редица други изпитания. Установи се, че по свойствата си те превъзхождат подобните тръби, произвеждани от чуждестранни фирми.

Химическата устойчивост на остъклените тръби е по-висока от 2 до 10 пъти, отколкото на тръбите от неръждаема стомана. Извън това те са здрави и струват три пъти по-евтино.

ОБУВКИ ЗА ВОДА И МОЧУРИЩА

Съветски инженери са изобретили обувки, с които може да се ходи по водата. По време на изпробването им те са се оказали особено практични за преминаване през мочурища. Обувките са снабдени с механизъм, подобен на чадър, който се отваря, когато се стъпи във вода или мочурище и се превръща във въздушна възглавница. Тя автоматично се пълни с въздух и се изправя по време на движението.

РОБОТ — ДОМАШНА ПРИСЛУЖНИЦА

Директорът на Британския институт по електроника е съобщил неотдавна, че до 1980 година робот-прислужницата ще стане обикновена ежедневна потребност, какъвто е примерно днес автомобилът. Тези специализирани роботи безпогрешно ще извършват редица домашни работи: миене на чинии, гладене на дрехи, измиване на подове, ще извършват по-прости по купки за нуждите на домакинството и пр. Нещо повече, след завършване на работата, роботът ще се почиства сам, ще заеме обичайното си място в шкафа и спокойно ще дочака следващия работен ден.

ЦВЕТНА ТЕЛЕВИЗИЯ В СТОМАХА НА ЧОВЕКА

Японските изследователи от Научно-изследователския институт по електроника в Осака са конструирали и изпитали най-новото си постижение в областта на телевизията. Те са създали система от микроминиатюрни телевизионни уреди, които позволяват да се виждат, да се регистрират на филм и да се възпроизвеждат едновремнно на цветен екран всички явления, които стават в стомаха на човека. Този нов комплекс ще позволи на лекарите окончателно да овладеят стомашните болести и навреме да предприемат необходимите мерки.

СВРЪХУСТОЙЧИВА СПЛАВ

Учените от Института по физика към Академията на науките в СССР и Държавния институт за редки метали са създали нова сплав, която е устойчива на сярна и солна киселина дори при температура плюс 100 градуса. Сплавта съдържа ниобий и тантал.

ПОЛУПРОВОДНИКОВ ХЛАДИЛНИК ЗА ТУРИСТИ

Ново и интересно постижение на съветската техника е носимият полупроводников хладилник за туристи с вместимост 8 литра. В него може да се охлаждат и запазват течности и храни. Полупроводниковата му система се захранване с ток от минитюрен акумулатор или от акумулатора на колта. Разходът на електроенергия възлиза на 30 вата.

ТОПЛИ РЪЦЕ В ЛЕДЕНА ВОДА

Във Франция е изработен нов вид ръкавици, които правят ръцете топли, дори и в ледена морска вод.

За целта ръкавиците се намазват в термичен крем, който в съприкосновение със соленатата морска вода предизвиква топлина на реакция. Това откритие е от голямо значение, защото позволява на плувците, гмуркащи се в ледена вода, да запазват ръцете си топли. В момента се правят опити за изработване на цели водолазни костюми на същия принцип.

ТРУД, ОПЛОДЕН ОТ РАЗУМА

(Из опита на ТКЗС в с. Труд, Пловдивски окръг, по прилагането на новата система)

Много години селяните търсили разковничето на щастието и когато го открили, нарекли селото си на неговото име — Труд. Оня, оплоден от разума труд, който възвисява хората и ги прави по-добри, по-честни. Кооператорите знаят вече цената, знят и пътищата, които водят към него, и вървят по най-краткия от тях.

През последните няколко години стопанството направи много сериозни опити да преодолее предишната инертност в работата и да въведе научна организация в селскостопанската си дейност, като по този начин се добере до много по-трайни и подобри резултати. Новият подход в работата доведе до въвеждане то и правилното използуване на вътрешностопанската сметка във всяка бригада и звено, даде на ръководството и на кооператорите много по-ясна карти на за резултатите, от техния труд и им позволи навреме да анализират резултатите, да търсят и използуват нови източници за допълнителни доходи — в край на сметка да осигурят всички необходими условия за изпълнението и преизпълнението на звеновия, бригадния и кооперативен план. Преминавайки към новата система за планиране и ръководство, селяните от ТКЗС в с. Труд всяка година получават вече очевидни и сигурни гаранции за напредъка на своя кооператив, за увеличаването на собствените им доходи и благосъстояние. Миналата година стопанството получи за 1 250 000 лева надпланова продукция и осигури на всеки работоспособен кооператор средно по 1 800 лева — със 150 лева повече от 1965 година.

Бързото внедряване на техническия прогрес е една от най-ярко изразените тенденции при новия начин за работа. Село Труд заедно със съставните села Стоево и Граф Игнатов се оформи като важен център в окръга, където под патронажа на младежта се развива модерно палметно овощарство. Създадени са 3 500 декара млади овощни градини, една част от които вече дава плодове. Зеленчукопроизводството заема не само голям дял от земята — 3 500 декара, но и отнема много работна ръка. Затова съвместно с научните работници от Институт „Марица" тук започна ускорена работа за комплексно механизиране на процесите, за въвеждането на нови, по-продуктивни сортове и на по-ефективни способи.

Бързият процес на интензификация на селскостопанското производство е немислим без по-висока култура и повече знания на хората. Ръководството на стопанството ясно съзнава това и отделя значителни средства за обучаване на кооператорите. От две години тук е разкрит единственият в окръга народен селскостопански университет, който за голяма радост набоява тази година вече 200-300 слушатели. В четирите му факултета четат лекции пловдивски научни работници и специалисти по овощарство, зеленчукопроизводство, механизация на зеленчукопроизводството и животновъдството. Цяла паралелка кооператори учат задочно в Садовския селскостопански техникум, а 40 младежи минаха курсове за правоспособни механизатори.

Гъвкавите материални и морални стимули са също едно много важно средство, с чиято помощ се достигат хубави резултати. Миналата година кооперативното събрание реши да изпрати на екскурзия в СССР всеки майстор-оризар, който получи повече от 450 кг бонифицира на арпа от декар. Шестдесетте майстора положиха много голямо старание. Нито един от тях не слезе под тази норма.

В касата на кооператива постъпиха 320 000 лева повече. Широко се прилага и конкретното заплащане и премиране на труда. Така например, младежите получават всеки месец пълния размер на онова, което им се полага за стопроцентово изпълнение на нормите, а през последните два месеца на годината става изравняването на сметките. Тази мярка бе причина много младежи и девойки да се задържат в стопанството и да го предпочетат пред работата в близкия голям град.

Две-три години са твърде малко за едно селскостопанско предприятие, каквото е ТКЗС в Труд, за да се развие то в своята пълнота. Но безспорен е фактът, че през този период кооперативът спечели много добро име като един от най-добрите в окръга, а вярата на кооператорите в бъдещето му още повече нарасна и укрепна.

О Б Я В Л Е Н Е

ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ" гр. СИЛИСТРА

ТЪРСИ работници по цехове както следва:

1. ЦЕХ „РАКИТА" 40 жени и мъже
2. ЦЕХ „ПАПУРЕНИ ЧАНТИ" 20 жени
3. ЦЕХ „КАМЪШИТОВ" 30 жени и мъже

Кандидатите да бъдат жители на гр. Силистра или с прехождане от с. Калипетрово и с. Айдемир, като от горните села носят и бележки от ТКЗС, че се освобождават. СПРАВКА: Личен състав

ДЪРЖАВНО СТРОИТЕЛНО ОБЕДИНЕНИЕ — ВАРНА

— район „Механизация и автотранспорт"

Т Ъ Р С И:

1. ШОФЬОРИ — I, II, III клас	40 души
2. БАГЕРИСТИ — V и VI разряд	6 души
3. АВТОКРАНИСТИ VI и VII разряд	6 души
4. КОМПРЕСОРИСТИ VI разряд	3 души
5. ВОДАЧИ НА САМОХОДНИ ШАСИТА	6 души
6. СТРОИТЕЛНИ ТЕНЕКЕДЖИИ — IV до VI р-д	10 души
7. АВТОМОНТЬОРИ — V до VIII разряд	10 души

Постъпване веднага. Кандидатите може да не бъдат жители на гр. Варна. Осигурен работнически стол и бекярско общежитие.

Предприятието се намира вдясно от автоспирка „Моряк" зад Аспаруховия мост. За справки потърсете тел. 20-16 Личен състав.

Сметката ни е 150/070 — при БНБ — Варна

ПРЕНЕБРЕГНАТ ПОМОЩНИК

Радиоуредбата е отлично средство за политическа агитация, но зависи от това как се ръководи и използува от партийните организации.

В нашия окръг, там където партийните комитети използуват умело радиоуредбите и полагат системни грижи за разно образяване формите на работа, има хубави резултати. Това не се отнася за района на общинския партиен комитет в Средище. Тук за съжаление от 400 къщи само в 70 има радиоточки. Това обаче не е най-лошото. Има и други обстоятелства, които действително затормозяват радиопредаванията.

Програмната комисия се състои от 5 члена, отговорни другари, но в края на краищата планът за месеца се приема само от двама души — Добрев и Любенова. Те правят дяволски усилия да осигурят присъствие то на всички, но засега това не е постигнато. Така работата се затормозява, пречи се на тези, които осигуряват предаванията.

В плана за радиопредавания та през месец юли са предвидени интересни предавания, но само четири са осъществени. Останалите осем са провалени по вина на другарите Славов, Дайнов, Димов, Стойчев, Динков и др.

Сериозна трудност се среща в работата със сътрудниците. Знае се, че темите, които се плануват, се предлагат от сътрудниците. Въведена е практиката няколко дни предварително да се съобщава на другарите, за да се подготвят по-добре. Въпреки това, когато трябва да се явят пред микрофона, те отговарят: „Сега не ми е до вашия материал", „Сега не мисля за радиоуредбата", „Забравих да се подготвя". Редно е да се запита чия работа върши с радиоуредбата др. Любенова — своята или на стопанските и обществените организации?

Сатирични предавания през цялата година няма и за в бъдеще не се предвиждат. Като че ли работата в района по всички линии е много добра.

Радиоуредбата работи по рубриките „Достойна среща на Великия Октомври (всяка седмица по едно предаване), „Говори партийният секретар". Но трябва да се знае, че говори само секретарят на общинския партиен комитет. Останалите секретари в района въобще не са излизали с материали пред микрофона. В това отношение не могат да се похвалят и останалите административни и стопански ръководители.

В радиоуредбата разполагат с един магнитофон, обаче и той не се използува както трябва, като се търсят различни оправдания, че се повреждал, че нямало ленти и др. Факт е, че през годината е направен само един запис на предаване за Ленин.

А за радиорепортажи още не се мисли. Ето защо предавания та включват само по един материал. Рядко се практикуват сборните предавания.

Като се вземе под внимание досегашното състояние на радио предаванията в с. Средище могат да се направят сериозни изводи за работата и помощта на партийните, административните и стопанските органи и организации. Не се оценява достатъчно ползата от радиоуредбата като мощно средство за политическа агитация, за организиране силите на трудещите се, за изпълнение на поставените задачи. Необходимо е радиопропагандата в селото по-отблизо и вещо да се ръководи от общинския партиен комитет, за да се отстраняват всички пречки навреме. На ежемесечните заседания на програмната комисия да се осигурява присъствие то и на специалистите, ръководителите на масовите организации и др. Да се прави оценка за тяхното пряко участие в дейността на радиоуредбата, да им се поставят задачи за всеки следващ месец. А това предполага работата да се ръководи сериозно, конкретно, а не да се съзерцава отстрани, каквито случаи се срещат много често в района.

Сега, когато целият наш народ се готви тържествено да отпразнува две славни годишнини — 23 години от победата на социалистическата революция в страната ни и 50 години от Великия Октомври, радиоуредбата в Средище не бива да бездейства. Общинският партиен комитет има опит и сили, за да активизира рдиопропагандата в района.

Тодор ДИМИТРОВ,
инструктор към отдел „Пропаганда и агитация" при ОК на БКП

ДА ПОГОВОРИМ ЗА СЕМЕЙСТВОТО

КОГА У ДОМА Е ХУБАВО?

Учудват ме родителите, объркани в безкрайния лабиринт на недоумения. Дока то са малки децата им, те се тревожат: „Все гледат да избягат навън — улицата ги влече повече от дома! — Ко гато поколението поотрасне, нарастват и тревогите: „Не ги привлича у нас — все навън гледат да изхвръкнат!" Често тези реплики се отна сят и за една от страните на съпружеската двойка: „Той няма желание след работа да си дойде в къщи — все намира повод да прекара някой и друг час навън!" или: „Не знам защо, но той не обича да си седи в къщи?..." Не бих казала — типичен диалог за нашето съвремие! Но бих настояла — нежелан за утрешния ни ден! И оттук въпросът — кога у дома е хубаво?

Мисля, че началото на отговора започва още в тържествените звуци на „сватбения марш", в звъна на младоженската наздравица, мига, в който се създава новото семейство. У дома ще бъде хубаво, именно когато то съумее да съхрани неугасващ въглена на обичта. У дома ще бъде хубаво, когато тази обич роди разбирателството, а от него израсне другарството. Това са три те елемента на привличаща та, на сплотяващата, домаш на атмосфера. Създадена от родителите, тя здраво се въз приема от децата. Атмосфера — това не значи обстановка. Тя може да липсва и в най-разкошно подредения дом, а може да блика и от най-скромно уреденото жили ще. „Да се завърнеш в бащината къща" — мечтае поетът и ние с него чувствуваме мамещия зов на смирено гаснещата вечер, в която старата чака на прага. Или да седнеш под лозницата, когато чучурът ромони над семейната вечеря на бай Марковата челяд. И ние за едно с писателя чувствуваме привличащата топлота на семейното огнище. Идилия ли е това на старото време или картина на вечната, на несменяемата атмосфера на домашния бит. В нея могат да се менят вещите — те ще носят следите на епохата; могат да се менят и хората — те ще се изявяват с чертите на своето време. Но в нея ще остане семейството с грижата му за отглеждането, за възпитанието на децата. Напрегнатият ритъм на нашето време изключва обстановката и методиката на бай Марковата педагогика. Но създава свои възпитателни прийоми.

У дома се отглежда и расте детето. Как ще се изгради то, как ще се оформи като мислещо същество, като характер, като гражданин на своето общество? Ще уважава ли родителите и ще се чувствува ли приятно у дома, или ще предпочита улицата с примамките й и с мъка ще се прибере в къщи.

Ето детето на семейство П. има хубава обстановка, отрупано е с една от друга по-красиви, по-скъпи играчки, а от ден на ден става по-капризно и недоволно, понервно и бяга навън. Кое го тегли така власт но навън и го отблъсква от дома му? Не е трудно да отгатнем, ако познаваме по-от близо това семейство, ако знаем, че тук липсва онова нещо, което не се купува и продава на никаква цена — липсва примамващата топли на на семейната атмосфера. Тук много често майката е намусена, сърдита за нещо. Бащата мълчи. Никой с никого не говори или пък говорят тогава, когато се карат. И на детето не обръщат ни какво внимание. На въпроси те му обикновено отговарят с думите: „Стига вече, уморе на съм! Хайде играй си там сама!" Или пък му се сопват съвсем без причина.

Но минават само няколко години и изведнаж откриваме, че децата са израснали. Мислите на възмъжаващия юноша, чувствата на израстващата девойка пърхат, бият с неспокойния ритъм на търсещата, на жадуващата младост. Дошла е онази възраст, в която подрастващите отреагират по-остро, в която изискват най-много, в която често пъти предпочитат да бъдат сами със себе си, за да помечтаят или пък навън с приятели и приятелки, за да споделят това, което напира в тях. Но значи ли това, че те ще се отчуждят от дома и трябва ли да допуснем това? Наново всичко ще зависи от нас, родителите, от атмосферата у дома, от това, доколко сме успели да запазим топлината в нашия дом. Неумел опит за оправдание са думите на някои, че сега родителите са така много заети, така са уморени, че не им остава време да поговорят с децата си, камо ли да им станат приятели. При ятелството, разбирателството

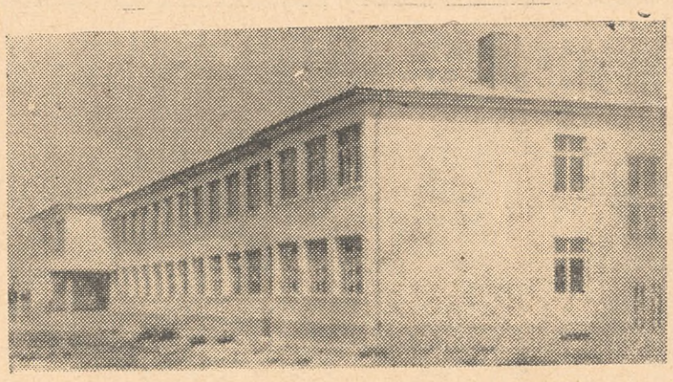
— И твоята сърничка ли ти изневери?...

не изискват време — за тях е нужен такт, умение да предразположиш подрастващия юноша или девойка, да си с тях в момент на колебание, на търсене на решение. Когато в къщи е създадена такава атмосфера, мислите и чувствата се споделят спонтанно, без специална подготовка и време, без да се стига до груба намеса. Тогава девойката не свежда глава пред родителите си, когато румянее под погледа на младежа от отсрещния балкон. Защото у дома вече е говорено за естествения процес в развитието на човешкия организъм. Затова и момъкът не избуява груб и недодялан, скрит и избухлив. Естествените напори на младостта в къщи са познати. И навреме са насочени към освежаващите ритми на физкултурата, към обогатяващите увлечения на осмисления духовен живот. У девойката и у младежа умело се поддържа интересът към литературата, или може би към някое изкуство, или към техниката. Тогава у дома е хубаво. Макар и за кратко да се събират всички заедно, времето е наситено със споделени чувства, с вълнуващи мисли, обогатено е от взаимното разбирателство. Младежът и девойката се прибират у дома, без да подтискат поривите на окрилената си младост. В къщи ги поглъща атмосферата на семейната дружба.

... Примамват, радват ни широките, светли прозорци, обримчени в тънката паяжина на воалените пердета. Какво се крие зад тях — домашен уют и топлота или отблъскваща студенина и отчужденост!?

Всичко зависи от хората!

П. БОДУРОВА

Новата учебна година децата в Сокол ще започнат в ново училище.

На морално-етични теми

ЛЪЖЛИВИ УСЛУГИ

Всички от село Главиница добре познават съселянина си Юмер Алиев Юмеров (Цанкина). Той е млад човек, баща на три деца. Но по начало Юмер не обича труда, обича да скита, да не се задържа много, много на едно място и е свикнал да харчи пари, без да полага никакъв общественополезен труд. С това той е направил впечатление на хората в Главиница, без те да са се задълбочили в тайните на неговото „ходене". Знаейки за общественото поведение на Юмер (съден за кражба на оси за каруца и овен), лейтенант Стефан Христов Пушкаров, квартален отговорник, започва да се съмнява в скитанията му. Един ден, когато минава покрай неговия дом, запитва децата му:

— Къде е баща ви?

— Отиде да раздава паспорти и книжки! — отговорили му те.

Така нишката започнала да се разплита...

Намерил лекия път за спечелване на пари, Юмер Алиев вместо да отиде на работа в кравефермата, където бил назначен, тръгнал по надолнището. Разбирайки, че с кражба няма да му провърви, той започва да предлага своите „услуги" на честни хора, т. е започва нов занаят — измама за книжки и паспорти. Използувайки затрудненията на провалилите се курсисти при изпитите пред ДАИ за получаване на книжки за правоуправление на мотоциклети и леки коли, Юмер започва да събира пари от тях (колкото се може повече) за „уреждане" на положението, като се мотивира, че има връзки с КАТ, с ДАИ и т. н. Така той взема по десет лева от две овчарчета от село Богданци, по 80 лева от трима души от село Бреница и др. Търгувал Юмер и в натура: от 4 курсисти от Преславци взел по 2 агнета, една раница наденици от Даня Тупузов от Ст. Караджа, радиоапарат „Мелодия" от Карамфил Иванов Йорданов от ДЗС „Янко Забунов". Юмер Алиев станал квалифициран измамник, като използувал, разбира се, често пъти наивното доверие на хората, които срещал.

Лъжливите услуги на Юмер Алиев намират почва и сред някои турци и по други въпроси. Използувайки авторитета си на „човек на МВР", той измамил целия род на Инджето Ковала от село Търновци, като взел 240 лева с обещание, че ще ходи в София и ще уреди положението им, ще ги снабди с турски паспорти, тъй като хората от рода Инджето били в паспортите с имена на българи.

Най-после Юмер падна в капана. Макар и разкрит, той предлага мръсни подкупи на кварталния отговорник, на районния прокурор, на следователя само и само да се прекрати следствието и въпросът да не стигне до съда. Но този път корабът на Юмер заседна в пясък. Той бе изправен пред народния съд по чл. 193 за квалифицирана измама и за присвояване на 1 300 лева и получи заслужено наказание — лишаване от свобода за две години.

Ахмед ДЕМИРОВ

ДОБРЕ ДОШЛА, ХАННА!

— Не можеш ли да караш по-бързо?

— Не се безпокой, ще пристигнем навреме! — каза младежът зад волана, но все пак, за да я успокои леко натисна газта.

Девойката явно нервничаше.

—Ами, представи си, че не дойде, а? — питаше за кой ли път тя. — Нещо да се е случило в последния момент?

— Щом е писала, значи ще дойде! — каза спокойно младежът и взе плавно завоя.

Когато колата спря пред русенската гара, девойката не дочака младежа и се втурна вътре. Той заключи колата и спокойно тръгна след нея.

... Експресът постепенно намали ход и спря. Девойката мести теше трескаво очи по прозорците, по които се мяркаха хора, приготвящи се да слизат. Тя ходеше по протежението на перона, неусетно увличаше и младежа след себе си. Не беше виждала лицето, което търсеше, нито веднъж. Познаваше го по снимки и по писмата... Писмата, които бяха обвързали две девойки с нишките на чистата дружба.

В един прозорец като че ли се мярна познат образ. Девойката се насочи там. След малко на вратата застана черноока девойка в бяла рокля.

Един единствен миг и...

— Ханна!!!

— Надка!!!

И две девойки от различни народности се прегърнаха като родни сестри. Малко встрани Неделчо, братовчед на Надка, пристъпваше от крак на крак. Запознаха се и тръгнаха към колата.

От дълги години бе дружбата на двете приятелки — Надка Тодорова от Силистра и Ханна Григорова от град Кромериж, Чехословакия. Цели девет години си бяха кореспондирали двете девойки. За какво ли не пишеха? Всичките им мисли, вълнения и младежки трепети, скътани в ситните редове на писмата, отлитаха от единия град в другия. А как се стремяха да се видят! Да споделят всичко това насаме, да си кажат всичко една на друга. Друго е писмото, друго е да гледаш приятелката си в очите и да й говориш, говориш, хванала нейната ръка.

И ето, тази година тази тяхна отдавнашна мечта се сбъдна. Ханна пристигна на гости в Силистра. Как се зарадва Надка, родителите й, приятелите й...

Къде ли не водиха Ханна! А на Надка все й се струваше, че не е успяла да покаже прелестите на своя град, тъй както бе описвала това в безбройните си писма. Ходиха с лодки до „Чай тепе", посетиха музея, ресторантите, почиваха в „Памук кулак"...

Ханна е възхитена от града и особено от хората. Ето какво казва тя:

— Малкият град на река Дунав — Силистра, много ми хареса още от пръв поглед. Тук срещнах много мили и гостоприемни хора. Особено ми харесa Дунав, който тук е по-широк, отколкото у нас в Чехословакия.

Двете девойки владеят отлично руски език и разговарят свободно помежду си.

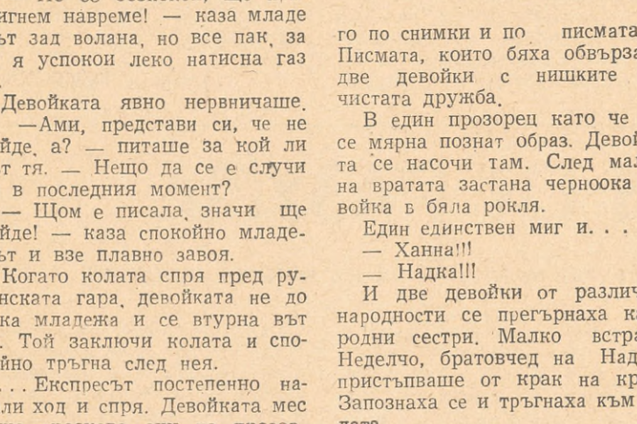
Колко е голяма силата на дружбата проличава и от това, че и двете девойки избират една професия. Надка е трета година студентка в Медицинския институт във Варна, а Ханна също следва медицина — студентка първи курс. Това още повече сближава двете приятелки. Освен за влеченията си в различните области те имат да говорят много и върху бъдещата си професия. Така че със скрит страх очакват деня на раздялата. Колко са 15 дни? Колко мисли, вълнения и думи за казване могат да се съберат за девет години и могат ли за половин месец да се споделят?...

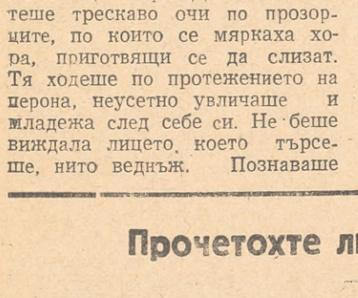
Ханна след няколко дни ще отпътува за родината си. В едно кътче на сърцето си тя ще отнесе в родния си край прелестите на един малък град и голямата обич и гостоприемство на неговите жители.

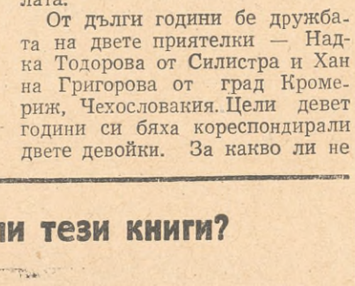
На добър път, Ханна!

Али РИЗОВ

Прочетохте ли тези книги?

„Безкраен празник"

Мемоарите на Хемингуей — кой би могъл да отмине равнодушно такава книга! Писателят със световна слава е безкрайно интересен и като човек, личната му съдба се превръща в звено, допълващо творчеството му. Опознавайки човека, ние се приближаваме към твореца, за да го разберем по-пълно и всестранно. В „Безкраен празник" Хемингуей се връща в годините на младостта си, прекарани в Париж. Това е време на постоянен труд, когато той упорито търси своя индивидуален белетристичен почерк, на безпаричие и нужда. Но и време на вдъхновение, на щастливи срещи с писатели, художници и прости хора, на любов. Отличаващ се като писател с пословична лаконичност, и в мемоарите си Хемингуей е пределно кратък и изчерпателно точен. Книгата е съставена от неголеми късове, които ни откриват отделни характерни страни от живота на младия писател, видяни през очите му, омъдрени от възрастта. Спомените на великия пи сател са пленителни както с фактическия материал, разширяващ представите ни за самия него, за Париж, този „безкраен праз ник", така и с маркирането на творческия процес. Ние не само научаваме как пише Хемингуей, но и виждаме това. „Безкраен празник" е книга удивително живописна, образите на града и хората в нея са изваяни рязко, релефно и с една недоизказаност, която ги прави обаятелно-загадъчни. В своите мемоари Хемингуей ни показва своето най-голямо изкуство — изкуството да живееш истински, ненаситно, без да допускаш нито ден, нито миг, оставайки си човек с идеали големи и светли.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Измъчена победа

„Доростол" — Локомотив" (Русе) — 1:0

Флагът на футболното първенство бе вдигнат и в нашия град. Преди да прозвучи първият съдийски сигнал, състезателите от двата отбора тържествено издигнаха флага на този най-популярен спорт у нас. Времето беше хубаво и много привърженици на играта бяха заели места и с нетърпение очакваха новите прояви на своя отбор.

Трябва веднага да кажем, че тези прояви, ако не разочароваха, то поне не вдъхнаха кой знае какви надежди за по-нататъшното представяне. Защото „Локомотив" — Русе бе един непретенциозен отбор, който можеше да отнесе повече голове у дома си и (най-важното) да бъде надигран. А ние, въпреки победата, не видяхме онова игрово превъзходство на нашия отбор, каквото бихме искали да виждаме поне на наш терен. Но да започнем отначало.

Първите пет минути от играта бяха на „Доростол". Още незаглъхнала сълзийската свирка за началния удар и Методиев с изненадващ далечен удар, спасен от русенския вратар, даде сигнал за първите атаки. Но двата ъглови удара не донесоха нищо и натискът не бе оползотворен. Направи впечатление неумението да се използуват и използуват предимствата на ъгловия удар. След това противниците ни се окопитиха, на свой ред започнаха да атакуват, използвайки някои пукнатини в нашата отбрана, но атаките им бяха плахи и не донесоха реална заплаха за промяна на резултата. Играта се изравни, чувствуваше се все пак лек превес на „Доростол", чиито атаки бяха повече и по-опасни. Но отбраната на русенци си беше на мястото и успяваше да се справи с недотам организираните нападения на домакините. Към 13-та минута настъпи известно раздвижване на духовете, след като Добрев проби отляво и центрира пред вратата. Създаде се едно меле, в което нашите нападатели не успяха да се прицелят добре. Играта продължаваше все по-вяло, по-безцветно, липсваха добре замислени комбинации и от двете страни, нападенията се спираха още в наказателното поле. Русенци бяха избрали защитен вариант на игра и предпочитаха да се бранят повече, но нашите, въпреки повечето си атаки, не намериха път към гола. В 30-та минута всички затаихме дъх: Добрев, който бе най-активен в този мач, отново проби, но би в ръцете на вратаря. Минута след това, пак той в стремежа си да излъже и вратаря пропус на стопроцентово положение за гол, като би навън. Няколко минути по-късно русенският централен нападател на свой ред пропусна такова положение. До края на полувремето играта бе все така хаотична, със струпване на играчите около топката, с безплодни атаки и към двете врати.

Второто полувреме не донесе кой знае каква промяна в играта. Русенци бяха разбрали, че домакините не са толкова опасни, и изоставили защитния си вариант, нападаха с по 5-6 човека. Но нашата отбрана си беше на мястото и ликвидираше навреме опасностите. Няколко добри прояви имаше и вратарят Стойчев. Нашите нападатели се ориентираха също към по-остро врязване, влизането на Густинов през това полувреме бе от полза, но полузащитната ни линия беше слаба и мерникът на нападателите не точен. Методиев не успя да реализира няколко наказателни удара, които са негов специалитет. Двайсет минути преди края на мача нашите засилиха натиска, Ценов бе спъван няколко пъти пред наказателното поле. В 37-та минута на второто полувреме зад топката застана Добрев. С лек фалцов удар най-после той постигна дългоочакваното гол. Две минути след това гостите от аналогично положение щяха да се реваншират, но вратарят беше на мястото си. В 40-та минута Густинов излъга очакванията на публиката и от няколко метра не успя да намери опразнената врата.

И така след една незадоволителна игра „Доростол" вписа двете точки в актива си. Ние бихме желали този актив непрекъснато да расте и вярваме, че и самите състезатели го желаят. Без да бъдем прекалено критични и взискателни, с основание си задаваме въпроса: дали този актив при тази игра ще расте? Върху взаимодействието между играчите, върху завършващия удар на нападателите, върху цялата игрова концепция на отбора има много да се работи. Дано тази работа не стане за сметка на представянето, а напротив бъде от полза за доброто представяне.

Николай ЗЛАТЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 99 (1263) | Четвъртък, 24 август 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ТРУДОВА НАДПРЕВАРА

Малко дни ни делят от Празника на свободата. Всеки изминат час скъсява пътя до този светъл ден. По традиция и сега многобройните трудови хора от фабрики и заводи бързат да ознаменуват това събитие със своеобразни производствени рекорди...

Повече от всякога е оживено тези дни и в ДИП „Добруджа" — Силистра. Сякаш по-гласова стана песента на многобройните станове, по-бързи и припрени ръцете на тъкачките, надвесили лица над бялото поле на тръпнещите нишки. Надпреварата, породила се между смени и бригади, припламна с внезапна сила особено през дните на обявената в чест на празника ударна двайсетдневка, която започна още на 11 август. Трудно е на многобройните индивидуални и колективни първенци да се борят за почетното място на победителя, защото с всяка измината година майсторството на тъкача се усъвършенства с небивала вещина от все повече хора. Сега първенството може да се вземе с дваж по-големи усилия и опит.

В неуморна работа са трета бригада от зелена смяна с ръководител Нури Мустафов, четвърта бригада от смяната на Бедри Еминов, както и бригадите на синя смяна с ръководител Станко Гебешев и седма бригада от зелена смяна с ръководител Тодор Плугаров.

Не по-слаб е огънят на надпреварата между индивидуалните първенци на предприятието. На завидна висота е майсторството на Петър Минчев, Матрона Якорлова, Стоянка Иванова, Иван Атанасов, Майрям Оник, Фатмегюл Харузова и др., затова и борбата е по-оспорвана.

Обявената в чест на празника двайсетдневка ще бъде отчетена най-късно до 7 септември. На първенците са определени парични награди: на смяна, която завоюва първото място — 15 лв., на бригада-първенец — 20 лева, на секционен майстор-първенец — 10 лева, а на тъкачките съответно на първо, второ и трето място по 10, 8 и 6 лева.

През месец август предприятието трябва да осигури изтъкването на 702 000 м док при 98 на сто първокачествена продукция. По всичко обаче личи, че тази цифра ще бъде далеч преизпълнена. Надпреварата преди празника ще окаже своето положително въздействие върху ръста на производството и качеството на продукцията. Двадесет и седемте бригади от трите смени на предприятието няма да скъпят усилията си, за да защитят своята работническа чест

Р. МИХАЙЛОВ

ДОБРЕ ДА СЕ ПОДГОТВИМ ЗА НОВАТА ПАРТИЙНА УЧЕБНА ГОДИНА!

Деветият конгрес на Партията постави нови изисквания към политическото обучение на комунистите и безпартийния актив. Затова подобрението и усъвършенстването на политическата просвета е важна и постоянна задача на партийните органи и организации.

Основното направление и съдържание на новата партийна 1967-1968 учебна година е понататъшното системно и последователно изучаване на марксистко-ленинската теория. Наред с това ще продължи и обучението по конкретните икчономически дисциплини, по проблемите на международното работническо и комунистическо движение, по въпросите на комунистическото и патриотичното възпитание на нашия народ.

Резултатното и ефективното обучение на комунистите през новата партийна учебна година се обуславят от действието на редица фактори и условия. Едно от тях е добрата и предварителна подготовка от страна на партийните комитети и организации. Разбирайки нуждата от това, по-голямата част от тях още с приключването на занятията от се заеха с подготвянето на новата партийна учебна година. Уточниха формите и състава на учебните звена, определиха пропагандистите и разгледаха редица въпроси, свързани с организацията на работа. В своята дейност те са улеснени както от натрупания опит от предшестващата година, така и от правилния подбор на пропагандистите.

Благодарение на грижите на Окръжния комитет на Партията, партийните организации вече разполагат с много повече и по-добре подготвени пропагандисти. Само в курса, организиран от Окръжния партиен комитет през това лято, преминаха двадесетдневна подготовка повече от 100 пропагандисти. Някои пропагандисти се учеха и в курсовете на ЦК на Партията, във вечерните школи към градските комитети на БКП. Окръжната партийна организация разполага вече с близо 400 пропагандисти, завършили пълния курс по една от петте изучавани дисциплини в школите по марксизъм-ленинизъм. С това може да се смята, че в основни линии въпросът за осигуряване на подходящи и добре подготвени в теоретическо и методическо отношение пропагандисти е разрешен. Не навсякъде обаче, партийните комитети водят на отчет тези пропагандисти, за да ги използуват целесъобразно и рационално.

Броят на изградените школи по изучаване основите на марксизма-ленинизма не отговаря на растежа на пропагандистите. Сега в производството навлизат кадри със средно, полувисше и висше образование, а то дава от ражение и в състава на партийните организации. Поради горното трябва да се пристъпи към рязко увеличаване броя на школите по основи на марксизма-ленинизма за сметка на по-низшите форми на обучение. Партийните комитети и организации трябва още един път основно и задълбочено да огледат структурата на звената и изучаваните дисциплини. Това се налага, за да се види дали партийната просвета отговаря на решенията на Деветия конгрес на Партията за утвърждаването на положителното в партийната пропаганда от предшестващите години. А заедно с това да се внесат необходимите изменения в организацията и системата на обучението на комунистите, обезпечаващи последователност и перспективност в използуването на най-съвременните методи и средства за идейно-политическа подготовка на партийните членове.

Когато се изгражда структурата на партийната просвета, трябва да се имат предвид изучаваните досега дисциплини, като се върви от по-простото към по-сложното, от частното към общото и се вземат под внимание двете степени на обучение, използувани в началните школи и школите по основите на марксизма-ленинизма. При определяне състава на слушателите трябва да се изхожда от тяхната общообразователна и теоретическа подготовка, от техните желания и интереси, от възможностите им.

По-нататък е необходимо да се направи анализ на цялостния обхват на комунистите, актива, интелигенцията. В това отношение партийните органи трябва да координират работата си с другите масово-политически организации: Комсомола, Отечествения фронт, Профсъюзите. Още веднъж следва да се види дали е направено правилно разпределение на пропагандистите в зависимост от новите изисквания, дали структурата на учебните форми е съобразена с конкретните условия на работа.

Още отсега партийните комитети да помислят за създаване на партийни кабинети на обществени начала, за да бъдат те в състояние още в началото да окажат действена помощ на пропагандистите от теоретически и методически характер. Да се вземат мерки за осигуряване на помещения, технически средства, учебници, нагледни пособия.

Подготовката на новата партийна учебна година трябва да протече образцово и в необходимия срок. Само така ще можем да отговорим на изискванията на решенията на Деветия партиен конгрес за създаване на по-висока резултатност и ефективност в партийната просвета и подобряване на марксистко-ленинското образование на комунистите и актива.

ЩЕ ИЗПЪЛНЯТ ОБЕЩАНИЕТО

Макар че до есенната сеитба има повече от месец, внимание то на ръководителите, специалистите и кооператорите от ТКЗС — Сокол е насочено преди всичко към нейната подготовка. При бирането на пролетните култури и освобождаването на площите, тяхното наторяване и изораване, както и почистването на семената, сега са най-актуалните задачи в стопанството. По тяхното изпълнение се работи усилено. Постигнати са и известни успехи. Досега от 16 000 дка, които ще се засеят с пшеница, са изорани над 4 600, което представлява близо 30 на сто. Почти всички площи са наторени с големи количества суперфосфат — 60-65 кг. Само в с. Дичево е допусната грешка някои площи да се изорат, без да бъдат предварително наторени.

Най-трудният въпрос в подготовката за сеитбата представлява прибирането на пролетниците и почистването на площите. На него се обръща най-голямо внимание от страна на ръководството на стопанството и се вземат практически мерки. Усилено се силажира и се освобождават площите от фуражната царевица първа култура. Скоро това мероприятие ще бъде приключено. Прибира се и царевицата от хибрида „Инра". От 1 600-те дка вече е прибрана реколтата от 300 дка. Предполага се до началото на септември ври нейното прибиране да приключи. Усилено се вади и цвеклото. По график стопанството е задължено всеки ден да предава 80 т от тази култура. В една от бригадите започна прибирането на слънчогледа. От 27 август ще започне масовото прибиране на тази култура с цел да завърши още в първата десетдневка на септември.

Прибирането на царевицата от хибрида „Висконзин" ще започне на 15 септември и ще завърши преди края на месеца. Пред вижда се до 1 октомври 12 500 дка за пшеница и цялата площ, определена за ечемик, да бъдат напълно готови за сеитба. След тази дата ще останат за освобождаване около 3 500 дка, засети главно с царевица „Охайо".

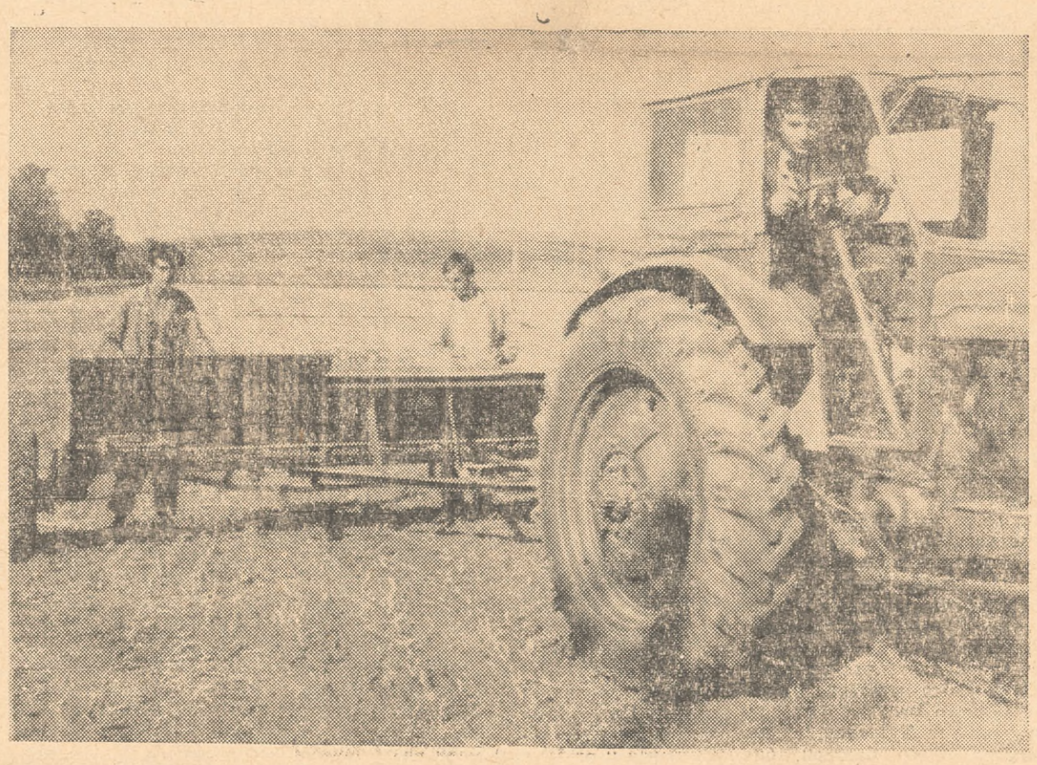
В стопанството се обръща нужното внимание и на качеството на почвообработката. При оранта някои площи в землището на Сокол, Ващино и Косара се накъртиха на буци. Но веднага след падането на дъждовете се пуснаха люцилници, които ги разрушиха. Сега, въпреки нали чието на влага в почвата, на някои площи при оранта се получават буци, макар и не много големи. За да се разрушат, веднага след плуговете минават люцилници, които заравняват и повърхността. Стремежът както на специалистите, така и на всички трактористи е още отсега да доведат почвата до състояние годно за сеитба.

Усилено се почистват и семената. От необходимите 500 т пшеница са преминали през селекторите над 300 т. Изпратени са за изследване 20 проби. Първите пет от тях са окачествени и отговарят на първа класа. Ечемиченото семе още не е почистено. То ще премине през селекторите след като приключи изпълнението на тази задача за пшеницата.

Общинският партиен комитет съвместно с управителния съвет се занимава с въпросите, свързани с подготовката на сеитбата. Между другите мероприятия важно място е отделено на въпроса за материалното стимулиране на специалистите и механизаторите за по-ранното завършване на сеитбата и за получаване на високи добиви от пшеницата и ечемика. Най-голямо допълнително възнаграждение ще получат тези, които завършат сеитбата до 20 октомври. Тези, които засеят до 25 октомври ще получат наполовина от възнаграждението, а за сеитба през ноември ще се правят отчисления от месечната заплата. Допълнителното възнаграждение за преизпълнението на добивите е определено на базата на прогресивно-премиалната система.

Чрез навременна и качествена подготовка за есенната сеитба кооператорите от ТКЗС — Сокол създават условия за изпълнение на даденото обещание — да получат по 400 кг пшеница и по 410 кг ечемик от декар.

Емил ПРАХОВ

От голямо значение за повишаване добивите от есенниците е своевременното и обилно торене на почвата. На този въпрос в ТКЗС — Ситово се отдава нужното внимание. В неговото изпълнение, наред с другите механизатори, участвува и трактористът Спас Иванов, заедно със своите помощници Георги Иванов и Крум Петров.

В Силистра е открит клуб на активните борци

В понеделник вечерта в Силистра бе тържествено открит клуб на активните борци против фашизма и капитализма от града. Клубът се намира в центъра на Силистра и е ценна придобивка за тези, които активно участвуваха в борбите на Партията преди Девети септември за по-радостен и шастлив живот.

На тържеството присъствуваха и гости. Тук бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, секретарите на ОК на БКП Христофор Иванов и Шакир Шакиров, първият секретар на ГК на БКП в Силистра Георги Кардашев.

Слово при откриването произнесе другарят Вельо Максимов. Той честити от името на Бюрото на ОК на Партията новата придобивка на активните борци против фашизма и капитализма от града. Пожела им много щастие и дълъг живот.

Избрано бе ръководство на клуба, което ще ръководи цялостната културно-масова дейност. За председател на клубния съвет е избран другарят Симеон Жеков.

Всеки ден активните борци от града има вече къде да се съберат, да разменят мисли, да гледат предаванията на телевизията, да слушат радио.

Те благодарят от сърце за проявеното внимание.

Пилеене на труд и време

Дългосрочни прогнози на техническия прогрес, висока производителност на труда, обучение на кадрите за повишаване квалификацията им, научна организация на производството, труда и управлението — тези въпроси вълнуват сега специалистите, механизаторите, работниците и стопанските ръководители. На фона на тези задачи искаме да разкажем за организацията на труда и използването на работната сила и основните фондове в бригадата на Михаил Жеков от „Стройрайон", която работи на обекта към ресторант „Златна Добруджа".

Най-рационалното водене на производствената дейност и непрекъснатото повишаване производителността на труда изглежда не са най-важните въпроси за бригадата. Затова тук се пилее неоправдано труд и време.

Но за да бъдем конкретни, нека кажем какво наблюдавахме преди няколко дни.

На покривната конструкция на обекта, строителите настилаха сгуробетон. На хаспела работи Димитър Николов. Разположил се удобно на пълна с цимент торба, той дърпаше напред и назад ръчката. Беше му весело и си свиреше с уста — зер така ва лесна и доходна работа трудно се намира.

На хаспелното въже виси една единствена кофа с вместимост 12-15 литра, или за две лопати сгуробетон. За да я пълни навреме, тук бе поставен Велико Минчев. Той поема кофата от въжето, поставя я на земята, сипва в нея две лопати сгуробетон, за кача я пак на въжето и чака... В помощ на Димитър и Велико е даден още един човек — това е Кирил Жеков. Неговата задача е също труд на, сложна и отговорна. Той пълни една желязна количка от купа, който отстои само на три метра от хаспелното въже и я докарва до кофата.

Горе на покрива Петър Жеков (друг работник) поема пълната кофа и я придвижва по-нататък. Пътя й там не можахме да проследим — възможно е веригата да продължава.

Ето го „техническият прогрес"! Четирма здрави и силни мъже, един хаспел, една количка и една кофа са заети в „сложен" производствен процес — да издигат на височина не повече от 10 метра по две лопати сгуробетон. Не ни е известно каква е производителността на труда, но ясно е, че по този важен въпрос ръководителите на бригадата не мислят много. В обратен случай не биха допуснали толкова явно разпилява не на труд и време.

Андрей АНДРЕЕВ

ГОТОВИ СА 800 ТОНА СИЛАЖ

Преди седмица механизаторите Марин Петков и Коста Лефтеров от кооперативното стопанство в с. Сребърна с помощта на силажокомбайни започнаха силажирането на фуражната царевица. В резултат на упоритостта им и добрата работа на машините само за изминалите няколко дни те подготвиха над 800 тона сочна зелена маса.

Нарязаните стъбла от комбайните шофьорите Тодор Костадинов, Димитър Иорданов, Георги Неделчев и Ангел Маринов веднага извозиха в силажните ями, а там трактористите Ангел Иванов, Руси Дойков и Иван Митанов го отъпкаха с трактори. Силажирането продължава.

Марин СЕРТЕВ

МНОЖАТ СЕ НИЗИТЕ

Когато над с. Войново се спусна вечерният мрак и хората, уморени от усилния труд през деня, бързаха да си приготвят храна за следващия ден, все още от къща на къща отекваше гласът на младата звеноводка Недка Маринова. Тя съобщаваше на хората си къде ще берат тютюн през следващия ден.

... Рано сутринта първите лъчи на слънцето ги погалиха на блока. Каруците бяха почти пълни. Линееха ръцете, болеше кръста от продължителното навеждане, но жените бързаха да изпреварят слънцето. Нямаше време за разговори.

Когато напълниха каруците, потеглиха към селото. А там, след малка почивка и лека закуска, сръчно занизаха струпаните тютюневи листа. Досега звеното е направило над 8 000 низи от сортовете „Остролист" и „Трапезунд".

Сред хората от звеното най-сръчни и трудолюбиви са Гина Великова, Стоянка Петрова, Калина Димитрова, Калина Петрова, Иванка Бончева и комсомолците Илия Павлов, Иванка Маринова и др., които нижат по 28-30 низи дневно.

Досега бригадата на Русан Енчев е съхранила вече над 38 000 низи. Предстои да се бере последната ръка, от която се очаква още много тютюн.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Преизпълняват плана

По план кооператорите от с. Иорданово трябва да приготвят 670 т силаж. Добрата организация и наличието на зелена маса им позволи досега да направят 1 000 тона.

Силажирането в бригадата продължава. Три силажокомбайна прибират царевичака, а шофьорите го извозват до траншеите в стопанския двор. Най-добре работят комбайнерът Халил Матемов, шофьорът Димитър Костадинов и трактористът Стоян Божков.

Ежедневно в Иорданово се приготвят по 300 т силаж. За животните се осигурява качествена и изобилна храна.

Николинка ВЪЛЕВА

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Народът е нащрек

Заплахата, надвиснала над Кипър, продължава да нараства. Както стана известно от съобщенията, промъкнали се в световния печат, против нашата страна е организиран заговор, авторите на които са американското ЦРУ и НАТО. Целта на заговора е да бъде извършен в Кипър държавен преврат.

Заговорническият план е изведен под кодовото название „Астрапи" („Мълния"). Според този план върху президента Макариос трябва да бъде оказан натиск, за да включи в правителството известния привърженик на НАТО генерал Гривас като министър на отбраната, а също да подпише заповед за разтуряне на парламента и на политическата организация.

Сегашното развитие на събитията в Кипър говори за активизиране на заговорниците — пише излизащият в Никозия вестник „Елефтерия". Посетилият неотдавна острова специален пратеник на гръцкото военно правителство поискал от президента Макариос да направи изменения в министерството на отбраната. Макар вестникът да не споменава името на този военен, известно е, че в края на юни тук беше заместник-началникът на щаба на гръцката армия генерал-лейтенант Атанасиос Денисис, който след срещата си с Макариос на няколко пъти се е срещал с Гривас. След като пратеникът на Хунтата се завърна в Атина, верният на режима на военните в-к „Елефтерос космос", откри то поиска от Макариос да замени сегашния министър на отбраната Поликарпос Йоргадзис с друго лице. А един ден след това излизащият в Кипър в-к „Патрис", финансиран и насочен от реакционните сили в Гърция, поиска от президента Макариос да отстрани вече не само министъра на отбраната, но и министъра на труда Тасос Пападопулос и председателя на парламента Глафкос Клиридис.

Но реакцията в Атина не се задоволява само с това. Тя прибягва също и до заплахи срещу патриотите. В едно от предаванията на атинското радио се казваше, че онези, които не изпълнят директивите на Хунтата, ще бъдат наказани жестоко в „часа, когато настъпи кризата". В друго предаване атинската радиостанция заяви, че Кипър трябва да бъде въвлечен в орбитата на НАТО, за да не стане „Куба в Средиземно море".

Целта на тази подривна дейност е да принуди Кипър да пожертвува своята независимост, за да бъдат създадени позиции те на НАТО в Източното средиземноморие.

Укрепвайки своето единство, кипърският народ засилва бдителността си и активно защитава своята независимост. В своята борба кипърци имат подкрепата на Съветския съюз и на другите социалистически страни, в лицето на които кипърският народ вижда свои истински приятели, а също така и на прогресивните сили в целия свят. Нашият народ е твърдо решен да осуети зловещите планове на ЦРУ, НАТО и на техните протежета.

А. КОМИТИС,
кипърски журналист

НАЕМНИКЪТ

От фотографията, публикувана в някои италиански вестници, с нагли очи гледа човек, небрежно изтегнал се на стола. Следват неговите цинични откровения по повод похожденията му на конгоанска земя. Това е един от оцелелите бели наемници, неотдавна разгромени в Конго (Киншаса). Марио Виниато. Така се нарича този „герой" — обикновен наемник от отрядите, създадени от палача на конгоанския народ Чомбе.

Виниато е италианец. Той е на 25 години. Като наемник две години е прекарал в Конго. Той бил завербуван в Замбия от шотландския майор Касли, чийто отряд бил разположен в Албертвил и влизал в т. н. „5-и батальон на чуждестранните доброволци".

Виниато се хвали със своята заплата на палач, солидно допълнение към която били „доходите" от частните грабежи („По-точно, — пояснява Марио — когато успеем да ограбим някоя банка, или златна мина").

— От нас, от пети батальон, — откровено заявява Виниато — конгоанците особено се боят ха. Нашите момчета постоянно имаха работа с правосъдието и затвора. Сред нас имаше бели южноафриканци и родезийци, французи, немци, испанци и петима италианци. Ние с по-голяма лекота убивахме конгоанец, отколкото куче. Не щадяхме пленниците. Помня в град Накалица, Северна Катанга, разстрелях ме 200 души, а в едно от съседните села — 400 души. Особено се отличиха южноафриканците. Те режеха ушите на жертвите, след това ги балсамираха и продаваха като сувенири на помагащите ни американски летци по 20 долара чифта.

На 5 юли наемниците органи зирали нападение срещу правителството на Конго. Те завзели градовете Букаву, Кисангани и редица други населени пунктове. Малко преди тези събития един от главатарите на наемниците Боб Денър се срещнал с Чомбе в Испания. Както е известно, авантюрата се провалила. Чомбе е в затвора, а наемниците получиха необходимия отпор. „Не провървяло" и на Марио Виниато. Той бил пленен от конгоанската армия. И сега искрено съжалява, че не е успял да избяга в Ангола или Южна Африка. Но той все още не пада духом.

С ТОВА ГИ ДАРИ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

СЪРДЕЧЕН РАЗГОВОР

Беше привечер, когато навля зохме в покрайнините на село Чуковец. Слънцето клонеше към залез. Колкото повече се надвес ваше над гористия „челебийски баир“, толкова повече сянката на баира пълзешком се прости раше на изток към „бейската“ кория. Пътищата към селото са оживени от работливите коопера тори, които, забързани към до мовете си, махаха с ръце приветливо за поздрав. Жените не криеха лицата си и не сре щаха ревнивите погледи на мъ жете. Мълчаливо се поглежда ме с бай Ахмед Османов — пъл номощник на общинския народен съвет в селото. В очите му прочитам мислите: „Какво бе ше преди, не можеш да видиш ханъмка без фередже, а и тази, която те срещне, отдалече се от бива и побягва“.

Вече навлизаме в селото. А пред очите ми извисяват снага тухлени къщи с червени покри ви. Последните лъчи на слънце то трепкат по матовите стъкла на големите прозорци, замреже ни с тънки дантелени пердета. Грижливо подредени дворове с малки цветни градинки.

— Втори живот живеем тук — усмихва се бай Ахмед. — Далеч остана онова време, кога то живеехме в бордеите като къртици без вода, без светлина. Пък и хлябът не достигаше. Ка то далечен спомен за нас, по-въз растните, остана на километри „челеби бунар“, откъдето зиме и лете мъкнехме вода и за себе си, и за добитъка. Сега е съв сем друго. Водата пристигна и при нас. Няма улица, в която да не е построена чешма. Мно зина стопани направиха чешми и в домовете си. Електричество то отдавна измести газените лам пи, които мъждукаха някога зад закнижените прозорчета на бордеите.

— Каква беше тя... То не е за разправяне — намесва се Халил Махмудов. — Откакто човек се помня, зачиракувах и и чиракувах до Девети септем ври. Хаир от чираклъка не видях. А сега какво да кажа... От всичко си имам. Построих си голяма тухлена къща.

— Така беше тогава — клати глава бай Ахмед. — Не само той беше чирак. Малко бяха тия, които не са аргатували и ангария не са правили. Малко бя ха, но цялото село владееха. Ни кой не можеше да се хване за сво ята работа, докато не свърши тяхната. Първо тяхното жито ще ожънем, техните снопи ще овършеем, а след това всеки да мисли за себе си. Сега и аз имам с какво да се похваля. Но какво да ти разправям, когато сам можеш да видиш всичко. Ето, това е моят дом. Заповя дай!

И наистина има какво да се гледа. Бай Ахмед е направил своя дом за пример.

— Селски дом е — казва той. — От всичко трябва да има.

— Така е. Ново време. Нови отношения — съгласявам се аз.

— Научиха се добре да живе ят и нашите хора, — продължа ва бай Ахмед. — Младите надделяват, старите отстъпват. Все ки иска да изучи децата си. Ве че доктори и агрономи си имаме, а за трактористи, шофьори, комбайнери да не говорим. Вси чко що е младо, разбира от тех никата. Над петдесет мотоцикле та има в селото. Други са вече хората, други... Като знам как преди раждане или болест все ходжи търсеха и децата мряха като мухи, то сега всички дирят лекар, линейка и болница. Дори и за телефона се хващат, за да повикат „бърза помощ“. А ти знаеш ли, че до преди десе тина години и телефон нямаше. И за всичко трябваше да праща ме пешаци или конници, зависе ше от времето. Днес има теле фон в стопанството, пълномощ ничеството, училището. А видя ли какво училище имаме. Ста рото го превърнахме в магазин. И полудневна детска градина от крихме. Хляба ни доставят от фурната в Цар Асен. Весели и щастливи са нашите хора. Живе ят в хубаво подредени домове...

Засега хората в Чуковец вси чко си имат. Биха били по-доволни, ако по-бързе се напра ви шосето, което да свърже се лото с главната магистрала Шумен — Силистра.

Унесени в разговор, ние не усетихме кога се здрачи. Лъхна вечерникът. Електрическите лам пи блеснаха като брилянти по улиците. Време беше да се раз делим.

Добромир СТРЕМСКИ

Добри помощници

И тази година общинският ко митет на Комсомола в село Сра цимир организира местна сред ношколска бригада. Тя помогна на кооперативното стопанство в прибирането на реколтата.

Двадесетте млади помощници на кооператива под ръководство то на своя командир Енчо Васи лев дадоха много добра работа. Те прибраха 2,5 тона лук, 400 кг арпаджик, приготвиха 120 тона силаж. Всички работиха усърдно. Но най-активни в над превара бяха Величка Димит рова, Русанка Дойчева, Петран ка Тончева.

Средношколците-бригадири се отзоваха на призива на средно-школците от село Кайнарджа за набиране на средства за построя ване на паметници на Ивайло и Димитър Благоев във Велико Търново. Досега са осигурени над 200 лева.

Добре се трудиха през това лято срацимирските средношкол ци. Заслужиха благодарността на кооператорите.

Христо ИЛИЕВ

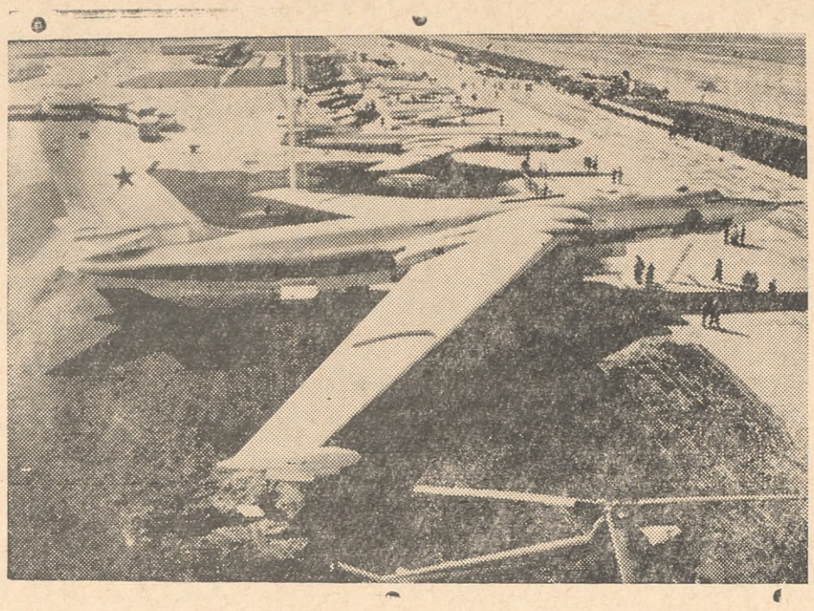
Черти на новия човек

ХВАЛА ТИ, ДИМИТРЕ!

Неотдавна пътувах с кам ион от село Ситово до село Нова Попина. По пътя ми е паднало портмонето с 23 лева и стажант-шофьорското свидетелство. Те бяха намере ни от шофьора Димитър Па рушев. Той ми върна изгубе ните неща.

За тази постъпка му из казвам моята голяма благо дарност.

Иван ГЕЦОВ
с. Ситово

МОСКВА. Изложба „Съветска авиация“ на летище Домодедово. На преден план страте гически бомбардировач-ракетоносец с турбореактивни двигатели.

ТАМ, ДЕТО МИНАХА ЧАВДАРЦИ...

Дълго се готвиха за похода по бойния път на чавдарци пио нерите от експедиционния отряд при училище „А. С. Макаренко“ в Силистра. Те събираха сведе ния чрез писма, материали, че тяха книги и брошури за подви га на партизаните от бригада „Чавдар“. Походът бе посветен на 50-годишнината на Велика та октомврийска социалистичес ка революция.

Най-после дойде уреченият ден за тръгване. Всички участ ници, добре екипирани, напусна ха Силистра и тръгнаха на да лечно пътешествие. Щом присти гнаха на гара Кремиковци, пое ха към родния Балкан, закрил ник на народните борци. Тук все ки камък и дърво са свидетели на мъките, страданията и борби те на народа и със своето мъл чание разказват за минали под визи. А паметниците, увлекател ните разкази, песните и стихове те вливат нови сили.

Експедиционният отряд „Ге оргн Бенковски“ от нашето учи лище вече е в подножието на Ста ра планина. Тук, на една живопис на височина, е кацнал Кремиковският манастир. От него се открива хубава гледка към от крития рудник и Металургич ния комбинат „Кремиковци“. Ко мините на комбината ни „говорят“ за изграждащия се нов жи вот, а долу, в самото село, участ ници в партизанската бригада „Чавдар“ ни разказват за под визите на чавдарци. Разказите са пленяващи, тръпки ни побиват, когато научаваме за зверст вата на фашистките палачи.

Тихо, много тихо започна да ни говори Константин Танков за първоначалните трудности. Тога ва партизаните нямали своя ба за в Балкана. Въпреки това, със дава се здрава мрежа от ята ци и помагачи. Новите борци за свобода свързали своето дело с легендарния хайдушки войвода Чавдар, който според народното предание действувал с хайдуш ките си дружини в този край на Стара планина. „Ние извърших ме много акции, разкъсахме много блокади. Но заедно с то ва дадохме много жертви и вър ху пролятата кръв днес изграж даме новия живот“ — завърши своя разказ другарят Танков.

Бившият партизанин Кольо Хорозов, който с цялото си се мейство излязъл в Балкана, за губва своя прекрасен син. Но Хорозов заедно с жена си, от мъщавайки на враговете, развя ва на 9 септември 1944 година червеното знаме. Със своите спо мени той възпитава чувство на обич и преданост у подраства щите към народа и Родината.

Често пъти членовете на от ряда забравяха да отбележат по-важните моменти в дневници те си, тъй като се пренасяха в оня момент, когато над наша та скъпа татковина беше над виснал фашисткият бич.

Край Кремиковския манастир се намира паметник, който е издигнат от доблестните кремиковчани в чест на Димитър Сте фанов — Казака — четник и втори знаменосец от четата на Христо Ботев. Той е предаден тук от семейство Фодулети и е заклан от турските башибозуци през юни 1876 година.

Отток експедиционният отряд потегли към Мургаш и прохода Витиня. Минахме през селото, но сещо името на Йорданка Нико лова (Катя) — село Йорданкино. След поднасянето на венец от живи цветя пред паметника на смелата героиня, тръгнахме към музея-дом и паметника на чавдарци. Уредничката на музея ни даде изчерпателни данни за Иван Шонев (Митрето), Тоне Переновски (Цветан) и Добри Джуров (Лазар), които били първите основоположници на от ряда „Чавдар“, прераснал после в бригада.

Походът и срещите с бивши партизани и ятаци продължи още дълго. Пътят бе труден. Много често мъглата и дъждо вете се мъчеха да ни попречат. Ала духът на членовете на екс педицията бе бодър и те прео доляваха всички трудности. С песни на уста те преминаха по бойния път на чавдарци.

Емин АКИФОВ,
ръководител на експедиционния отряд

Из героичното минало на родния край

РУСИТЕ — ОСВОБОДИТЕЛИ НА ТУТРАКАН ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

„За нашите братя българи
не трябва да жалим своята кръв“.
А. В. Суворов

През 1388 година Тутракан пада под отоманско робство. След осем години героични бит ки с азиатския нашественик в 1396 година падна и последна та твърдина на българската дър жава — Видинското царство на Иван-Срацимир. България вече е напълно покорена от турски те орди.

Българският народ не се при мирява с гнета на поробителите. Затова отправя взор за избав ление от робството към Русия. Надеждите му в по-големия брат — дядо Иван, не са напра зни. В края на XVII в. Русия обръща поглед на юг —към Балканския полуостров, където българи, сърби и други славян ски народи стенат под ятагана на тиранина. През XVIII в. започ ват руско-турските войни, които се водят на поробената българ ска земя.

Първата руско-турска война на Екатерина II избухва през 1768-1774 г. Начело на руска та армия застава генерал граф А. П. Румянцев, който в 1770 г. разбива 150-хилядната турска армия при р. Кагула (приток на Дунав) и достига на долния Ду нав, където развива нови военни действия. Срещу Тутракан (Тур тукай), в който се е укрепила 4-хилядната турска армия, дей ствува ген. майор А. В. Суворов с отряд от 2 300 войника. Су воров изучава добре устройство то на тутраканската крепост и на 9-10 май 1773 г. преминава Дунав със 710 щика. След крат ко сражение превзема Тутракан, откъдето отправя до ген. граф А. П. Румянцев знаменитото си стихотворно донесение:

Слава богу, слава вам,
Туртукай взят и я там.

В сражението проявяват го ляма храброст както Суворов, така и офицерите Мещерски, Козлов-Угрин, Братцов, Де вочкин и много войници. На 17 юни Суворов повторно атакува Тутракан и го превзема с 1 500 бойци като побеждава 7-хиляд ната турска армия. В боевете загиват 200 руски войника. Ок рилени от победите на руски те войски, българите от Тутра кан активно участвуват в по мощ на русите — едни като гре бци, а други — като осведоми тели и разузнавачи, изпратени да донасят сведения за турски те войски от Варна до Плевен.

През март 1809 г. руските войски обсаждат редица крепос ти на десния бряг на долния Ду нав. Най-значителните руско-турски сражения стават при Тут ракан, Разград, Толбухин. На 29 май 1810 г. отрядът на ген.-майор Вяземски с лодките на ри барите от Тутракан преплува Дунава и освобождава града. Руски отряд от 18 души драгу ни и улани се отправят към с. Косуй (Пожарево), атакува вра жеските позиции и освобождава селото. От 1811 г. командуващ руската армия на Дунава е М. И. Кутузов, който води успеш ни акции срещу отоманската им перия. На 10 октомври 1811 г. руските войски под командува нето на полковник Греков отно во завземат Тутракан. А когато се оттеглят, с тях заминават и много българи, за да се спасят от отмъщението на поробители те.

По време на Кримската война срещу Тутракан заема позиция близо 6-хилядна руска армия. Тутраканската крепост се отбра нява от 14-хилядна войска с началник на гарнизона Махмуд паша, който се отнася жестоко към българското население. След няколко неуспешни нападе ния на русите, турските войски сами напускат Тутракан. Бълга рите незабавно се отправят през Дунава, за да съобщят на русите за това. Веднага 300 казаци оку пират Тутракан и го държат в свои ръце близо месец през 1854 г. Офицерите от отряда, които са участвували в превзе мането на Тутракан, разказват, че българите ги посрещали тър жествено: излиза свещеник с одежди и кръст, старци подна сят хляб и сол. Всички целуват войниците като родни братя, го щават ги. Тутраканци говорели, че настъпва часът на тяхното освобождение от проклетото иго, и че ако поробителите се явят отново, всички ще тръгнат сре щу тях. Искали пушки, барут и куршуми.

Кратка била обаче радостта на българското население в Тут ракан. Когато руските освободи тели напускат Тутракан, с тях заминават много българи, бя гайки от зверствата на башибо зуците.

Краят на отоманското робство идва с освободителната руско-турска война през 1877-1878 г. Руските богатири водят героич ни боеве и извоюват завинаги свободата на България. На 23 февруари (3 март) 1878 г. 12-та руска пехотна дивизия от със тава на XIV корпус на генерал Цимерман освобождава Тутра кан, тържествено посрещнат от българите с „добре дошли, ос вободители!“, с хляб и сол, със сълзи и радост.

Над Тутракан изгрява свобо дата. Радостта на тутраканци е помрачена от ново робство — робството на чокойска Румъния през 1913-1916 г. и 1919-1940 г. След това се установява власт та на българския фашизъм.

Идва септември 1944 г. Съ ветската армия е на отсрещния румънски бряг на Дунава. На селението на Тутракан очаква нейното идване. Макар че Бъл гария се намира фактически във война със СССР, местните патриотични дейци поемат ини циативата и на 6 септември из пращат моряка Дамян Василев да съобщи на съветското коман дуване, че в Тутракан няма вра жески войски, които да се про тивопоставят на преминаването на съветската армия през Дуна ва. На 8 септември 1944 г. съ ветските войски от Трети Украински фронт преминават река та и влизат в Тутракан. Послу чай пристигането им комитетът на Отечествения фронт органи зира митинг, който се е състоял на днешния площад „А. В. Су воров“. Съветското командуване построява мост на Дунава при Тутракан и от 10 септември пре минават по него части от Трети Украински фронт. Населението ги посрещна радостно и им оказ ва помощ от все сърце, както брат на брата.

Свобода! Ликуват жителите на Тутракан. Изграденият коми тет на Отечествения фронт уста нови народната власт на 10 сеп тември 1944 г. Тутраканци с любов и вяра в бъдещето започ наха да изграждат новия живот.

Рачо НИКОЛОВ

КОМУНИСТИТЕ СА НАЧЕЛО

Първичната партийна органи зация при животновъдството в село Искра още в началото на годината започна борба за из пълнение плана за животинска та продукция. Беше направено правилно разпределение на ко мунистите. От 13-те члена де сет работят в производството. От тях 5 са доячи, 4—овчари и един в свинефермата. Бяха съз дадени и две партийни групи. Всички комунисти се запознаха подробно със своите производст вени задачи и поведоха битка за изпълнението им.

Плановете на комунисте-жи вотновъди бяха красиво написа ни на табла и поставени на вид но място. Партийното бюро въз ложи на активистите на органи зацията да се срещнат с живот новъдите и да поговорят за тех ните задачи. След това всеки комунист получи поръчение, кои то се отчитат периодически на събрания.

Партийната организация пола га големи грижи за възпитание то на безпартийните, работещи в животновъдството. Редовно се изнасят политически инфор мации пред всички животновъди за вътрешното и международно то положение, говори им се за постиженията на науката и тех никата. В края на всяко тримесечие се отчита изпълнението на плана по стопанството, а така също и от отделните животновъди.

Грижи се полагат от страна на партийната организация и за подобряване на битовите услови я. Затова във всяка ферма има добре уредени стаи за почивка на гледачите.

Кооператорите от полевъдни те бригади осигуриха достатъч но силаж за добитъка. В дос татъчно количество е и концен трираният фураж.

Трудът на животновъдите не отива напразно. Кравефермата прекъсна седемгодишния план с 22 на сто. Вместо 404 тона мляко доячите получиха 495. Те вече работят за месец октомври. Не изостанаха и ов чевъдите, които изпълниха пла на за млякото 103 на сто, за вълната 117 на сто.

Там, където работят комунис тите, изостават няма. Те са все начело. По тях се равняват и останалите. Комунистът Кос тадин Вълчанов получи най-ви соки среден настриг вълна. Чле нът на общинския партиен ко митет Явер Шукриев надои най-много мляко от поверените му крави. Радващи са и успехи те на комуниста Георги Янков, който работи в свинефермата.

Комунисте-животновъди от село Искра ще посрещнат Праз ника на свободата с още по-го леми трудови постижения.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

Макар, че го извиках за трина десети и четиридесет, има в запас половин час. Мисля, че ще успеем да изпием по чашка кафе. Моля всички при мене...“

ЗВЕНО НА ВЕРИГАТА

В личния си живот генерал-полковник Нойбут изглеждаше аскет. И това не беше показни ят, истерически аскетизъм на фю рера. Кадрови военен, сериозно вярващ в дълбочината на ду шата си човек, той искаше да дели със своите войници макар и част от онези тежести, които носеше със себе си войната. За това, пристигайки в Краков, ге нералът отседна не в специална правителствена къща, а в офи церския хотел, който се намира ше на брега на Висла.

Нойбут зае квартира на трети я етаж. Квартирата беше мал ка, състоеше се от две стаи. Пре ди пристигането на генерала дежурният адютант майор фон Щромберг заповяда да изнесат от стаите мебелите от черно дър во, предварително доставени ту ка от службите на тила.

— Генералът няма да се съг ласи да живее в този разкош — каза майорът, — този стил пове че съответствува на вкуса на състаряла звезда от вариете, от колкото на войник. В гостната стая оставете писалищната маса. Креслото отнесете, генералът не обича мека мебел. Само този висок стол. Всичко. Поставката за телефона отнесете до прозо рците. Генералът разговаря по телефона стоешком. Кошчето за хартия — под масата. В спалня та — всичко вън! Стенните шка фове достатъчно дълбоки ли са? Добре. Тука, в нишата, поставе те метални кревати с пружи нен матрак. Юрганът — вън. Ге нералът се завива със сукнено одеяло.

Фон Щромберг седна на пер ваза на прозореца и почна да наблюдава как офицерът от охра ната на СС, дежурният по етаж — инвалид-фелдфебел, и полякинята-камериерка пани Зо ся — старица в бяла хрущяща престилка и бяло боне на бели те, дори с малко синева бели коси — подреждаха наново ця лата мебел.

„Старицата е била доста хуба ва — мислеше фон Щромберг, гледайки пани Зося, — дори и сега е грациозна“.

— На господин генерала ще бъде неудобно да спи — каза пани Зося, — ако поставим кре вата в нишата, светлината ще пада в очите му.

— Тъй ли?

— Да.

— Говорите интересно по немски. Благодаря ви за съве та. Жената си остава жена. Кре вата поставете до стената. Не, не, тука малко по-далече от шкафа. И, моля ви, в никакъв случай не наливайте в гарафа та преварена вода. Само непре варена, само непреварена.

Нойбут пристигна вечерта, ко гато се стъмни. Той влезе в стаята, дълго стоя пред големия италиански прозорец, любувай ки се на грамадата на Вавел, после спусна светломаскировка та, включи светлината в голе мия, ярък полилей и седна до масата. Бегло оглеждайки на редбата на стаята, той кимна благородно на фон Щромберг. Онзи, сякаш чакайки този мо мент, постави на масата сива па пка от дебела свинска кожа. В папката беше последната поща и документите за подпис.

— Благодаря — каза Нойбут, — повече не ви задържам. По чивайте.

— Лека нощ, господин гене рал.

— Благодаря. За всеки слу чай, кой дежури днес?

— Подполковник Волф.

— Добре. Нека ме свързва само с главната квартира, за останалите спя. Дяволски люлее ше при полета. С времето става нещо нелепо: ту бури, ту тропи ческа горещина.

— Природата вероятно съ що воюва.

— С кого? — усмихна се Нойбут. — Тя няма с кого да во юва, тя е единствена и непреодо лима.

Той разтвори папката и фон Щромберг веднага излезе от ста ята. Нойбут прегледа бързо до кументите, приготвени от дежур ния по щаб. Документите, не представляващи интерес, изхвър ли в коша, документите, пред ставляващи интерес, сложи наст рана и ги притисна с голям сар доникс, подарен му от генерал Прайд, когато той пристигна за една седмица от Крим; най-важ ните документи Нойбут поста вяше в голяма стиска, напра вена във формата на дяволски ръце: с големи, криви, остри нокти.

Генералът работи до два часа през нощта. Първият документ, който подписа, беше заповед, приготвена онзи ден по негово указание в секретариата съвмест но със сътрудници на контраразузнаването.

„Отдавнашно желание на фю рера е при действия против им перията или окупационните влас ти на окупираните територии сре щу престъпниците да се прилагат по-други мерки, отколкото досега. Фюрерът се придържа към такова мнение: при подоб ни престъпления наказанието във вид на лишаване от свобо да, а също така и доживотна каторга, се преценяват като про ява на слабост. Ефективно и продължително премахване мо же да се постигне само със смъртни наказания или мерки, които оставят близките или на селението в неизвестност за съд бата на престъпника. За тази цел служи откарването в Герма ния. Приложените директиви за преследване на престъпленията съответствуват на гледището на фюрера. Те са одобрени от не го.

Нойбут“.

(Следва)

ТРУДНА, НО ИЗПЪЛНИМА ЗАДАЧА

С всяка измината година работата в говедовъдството на окръга се подобрява. Расте средният годишен млеконадой на фуражна крава. През 1966 г. той достигна 2 517 л, а по плана за тази година — 2 650 л. Предвидено е общата продукция мляко да достигне 30 227 т.

До края на първото полугодие кооперативните стопанства изпълниха малко повече от половината от годишния план за млякото. Това е добър старт. Надоени са 1 444 т мляко повече от миналата година. Средната продуктивност порасна с 87 литра.

Редица стопанства бележат значително по-голям ръст от средния за окръга. Такива са ТКЗС — Секулово, Чернолик, Добротица, Ситово, Дулово и др. Най-висок среден млеконадой за полугодието постигна ТКЗС — Стефан Караджа — 1 800 литра.

Постигнатите успехи могат да ни радват, но не бива да ни успокояват. За съжаление, лесно завоюваните резултати главозамаяха някои ръководители и специалисти от стопанствата и им попречиха да потърсят начини относно по-пълното използуване възможностите на животните, за получаване на максимална продукция от тях и за по-голямо преизпълнение на годишния план.

Ако разгледаме резултатите, постигнати в говедовъдството както общо за страната, така и за съседните окръзи, ще видим, че няма място за никакво успокоение. Напротив — нужна е много голяма тревога. Така например, Разградски окръг дава ръст на средния млеконадой с 393 л, а на общата продукция мляко с 4 814 т, Русенски—съответно с 212 л и с 756 т. По-малки са нашите резултаи в това отношение в сравнение с всички съседни окръзи и със средните за страната. По този показател нашият окръг се нарежда на 16 място в републиката.

Това обстоятелство наложи провеждането на окръжно съвещание, на което се обсъди въпросът за получаването на 3 000 л мляко от фуражна крава още през тази година, а общата продукция да достигне 34 000 тона. Възможно ли е това?

Считаме, че е напълно възможно. Нужно е само по-голямо напрежение. През първото полугодие в окръга се получаваха по 90 т мляко на ден. За да се изпълни поставената задача, през второто полугодие трябва да се получават по 101 т. Това означава дневният млеконадой от всяка крава да се увеличи с един литър. Разбира се, напрежението в някои стопанства е по-голямо, съобразено с не изпълнението на плана за първото полугодие. За тази цел управление „Земеделие“ разработи разчети за всяко отделно стопанство.

Какво е необходимо да се направи? Най-напред управителните съвети с помощта на специалистите да подработят допълнителни планове по ферми и доячи. Те да се разяснят пред животновъдните колективи. Същевременно да се набележат мероприятия, които ще обезпечат изпълнението на допълнителния план. Да се обърне особено внимание на храненето и гледането на кравите. Храненето да става обезателно по научно обосновани дажби, които да бъдат съобразени с продукцията, която се очаква. Да се осигури пълно задоволяване нуждите на животните от смилаеми протеини — 100-110 г на една кръмна единица. Най-добре е да се изготвят индивидуални дажби, особено за високопродуктивните животни. Да се определят награди за животновъдите, които изпълнят допълнителния план.

Специалистите да водят на ежедневен отчет млеконадоя и в случай на неизпълнение графика веднага да търсят причините за това, да ги отстраняват. Управителните съвети да определят специалисти и свои членове, които да отговарят пряко за работата в отделните ферми. Ежемесечно, а когато се налага, и на 15 дни, да се прави анализ на изпълнението на плана и да се вземат мерки, когато се налага.

Изпълнителният комитет на ОНС определя отчитането на допълнителния план за млекона доя да стане на два етапа — единият в края на деветмесечието, а другият в края на годината. Главните зоотехници, изпълнили този план, ще бъдат наградени с по 80 лв., а главните ветеринарни лекари с по 40 лв. както за деветмесечието, така и за годината.

Георги КОТЕВ

НА ПЛОВДИВСКИЯ ПАНАИР

Дните, които ни делят от есенния Пловдивски панаир, не са много.

Тази есен промкомбинат „Текстил“ ще изпрати в Пловдив над петдесет модела жакардови килими, изработени в два, три и даже четири цвята. Същите килими, които разнасят славата на утвърденото силистренско предприятие от Москва до Ростов на Дон и Киев, които на караха такива стари производителни центрове на килими като Тбилиси и Ташкент да признаят голямото майсторство на българите и да направят поръчки у нас.

Сега се работят около петнадесет нови модела килими, доуспява се четирицветната изработка. На пролетната изложба в Москва предприятието е получило поръчка за 22 000 квадратни метра дву и трицветни килими. Дотогава производството на промкомбинат „Текстил“ не се е изнасяло, защото цялата продукция е отивала на вътрешния пазар, където въпреки големия брой други предприятия, произвеждащи същите килими, щемпелът на текстилци е бил гаранция за добро качество.

На панаира ще бъдат показани десетки модели и десени покривки за легла. Ще бъдат изложени покривките за канапе и маса — единични и комплект, толкова търсени на пазара, съперничещи на всички вносни произведения от този тип. Жакардовите пътеки, изработени в два и три цвята, наложили се на вътрешния пазар, ще заемат далеч не последно място на витрините. Промкомбинат „Текстил“ — Силистра е единственият в страната производител на конопени пътеки, чиято здравина и хубава изработка ги прави предпочитани във всяко учреждение. Мостри от този артикул на промкомбината ще бъдат изложени наред с килимите и жакардовите пътеки. Изработени от отпадъчни материали изтривалки тип „персийски“ допълват броя на експонатите, с които ще участвува на панаира килимарският цех на промкомбината.

До него ще бъде изложена продукцията на вълнено-трикотажния цех. Комплектите дамски плетени костюмчета, чието добро качество и красота ги прави търсени на пазара, мъжките и дамските жилетки, младежките блузи, всичко това ще краси витрините на панаира, убеждавайки посетителите в развитието на родната лека промишленост.

Малко по-встрани ще бъде витрината с художественото бебешко плетиво, заемащо важен дял в производството на промкомбината.

Втъканата бродерия влезе във всеки дом. Различните художествено изработени ковьори, битовите ковьорчета и другите произведения на цех „Втъкана бродерия“ ще имат отделна витрина на есенния панаир в Пловдив. А когато окото се изгуби из багрите на битовите черги, посетителите ще разберат голямото изкуство на народа.

Тази есен за Пловдивския панаир ще заминат стотици експонати от промкомбинат „Текстил“ — Силистра. Те ще покажат на посетителите, които са виждали някои от тях по магазините, и на чуждестранните гости ръста и темповете на развитие на нашата лека промишленост, постиженията на силистренските майстори.

В. ДИМИТРОВ

Награда за трудолюбието

С когото и да поговориш за трактористът Реджеб Шевкъев от с. Паисиево, ще ти каже само хубави думи. Трудолюбието и уважението към хората са го направили знатен за всички от района.

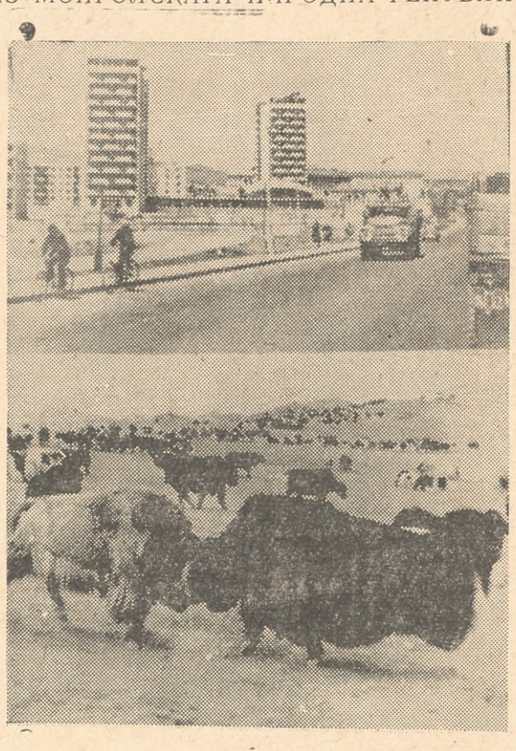
Младостта не му пречи да бъде вичаги начело. А сега пред XI конгрес на ДКМС Реджеб прави всичко, за да преизпълни поетите задължения.

За него сега денят и нощта са време за работа. С поверения му трактор бразди земята на дълбочина 38-40 сантиметра. Досега дълбоко са изорани над 1 000 декара. Това, разбира се, не е граница за опитния тракторист.

Много са похвалите и наградите, които е получавал Реджеб. А голямото му трудолюбие винаги е богато възнаградено.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

ИЗ МОНГОЛСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

НА СНИМКАТА: **горе** — нов жилищен комплекс в столицата Улан Батор; **долу** — стада от якове, които заемат важно място в животновъдството на МНР. От тях се получава добро месо, мазно мляко, здрава кожа и до 3 кг вълна годишно.

Тя намери своя път

Първа пристигна в обора Иванка Атанасова — средна на ръст жена, с високо чело, проряза но от бръчки. Тя постави внимателно на пода двата гюма и двете кофи, покри с марли гюмовете и с кофите в ръка се отправи към кравите. Започна да маса жира вимето на първата, след това на втората и т. н.

— Стой де, Юлке, — подвикна на животното, а то се обърна, погледна я с големите си очи и спокойно наведе глава в пълната със силаж ясла. Иванка сръчно постави доилния апарат и без да чака, отиде при следващата крава.

Гледа човек сръчността на Иванка и неволно се мъчи да надникне в миналото, да узнае нещо за детството и жизнения път на тази трудолюбива жена. В него, разбира се, няма нищо особено. То е както на хилядите млади хора, живели през последните години на миналото и посветили себе си на настоящето.

Не могла Иванка да завърши дори седмокласното си образование. Пък и никой не е настоявал за това. Работата поглъщала хората, а нуждата ги карала да бъдат безропотни. По бащините ниви посрещала малката девойка слънцето и уморена го изпращала със залеза.

Много са трудностите и радостите й, изживени по пътя на живота. Но в кооперативното стопанство, в което влязло семейството й, се родило бъдещето, на което се посвещава всичко.

През един мартенски ден из селото се разнесла мълвата, че една от доячките напуска и се търси кой да я замени. Иванка не се поколебала и споделила желанието със своя съпруг.

— Ще ти бъде трудно — убеждавал я Атанас.

— Нищо, ще свикна, другите как работят, пък и оборът е механизиран.

Отнесла тя молбата си в канцеларията на стопанството и зачакала отговор.

Ръководството удовлетворило нейното желание и бригадирът й поверил 20 крави. Обяснил той как се работи с доилните апарати, как се борави с лентата за почистване и оставил Иванка да работи сама. Трудно е човек да не се смущава при такава обстановка. А мисълта за плана внасял дори и страх.

Зареждат се дните, а с тях и грижите за животните. Ръцете стават по-сръчни и по-уверени. Страхът се заменя от вярата, а с нея идват и първите успехи.

Сега Иванка почти не говори за миналото. Настоящето и бъдещето стават главното в нейния живот. Според годишния план от поверените й крави трябва да издои 46 660 литра мляко, а само за седемте месеца е надоила над 33 250 литра.

Постигнатото, разбира се, не е предел. В чест на 23-та годишнина на Девети септември и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция Иванка е решила да постигне още по-добри резултати.

Симеон КОЛЕВ

УВОЛНЕНИЕ ПО „СОБСТВЕНО ЖЕЛАНИЕ“

Шлосерът Кръстю Статев работел в ремонтната работилница на ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан от 5-6 години — от основаването на предачния цех. Трудел се честно, обичал професията си, другарите, предприятието. Но... изпаднал в беда и колкото да му е било мъчно за работата и приятелите напуснал по „собствено желание“. Работниците от цеха били в недоумение. Те добре познавали Кръстю и постъпката му, макар да не е дошла „като гръм от ясно небе“, била за тях необяснима. Някои подразбрали, че е бил уволнен, но как, защо...? Оставало неясно. Затова нека разкажем. Може би е полезно!...

... Началникът на цеха Христо Георгиев наредил на Кръстю да му изработи антена за телевизор — безплатно и с материали на предприятието. В деня, когато антената била вече готова, дошли работници от милицията и заставили счетоводството да я осчетоводи и да събере стойността й. Оттук започват нещастията на Кръстю...

За по-голяма яснота на случилото се да се отклоним за малко и да разкажем нещичко за въпросния началник цех. Христо Георгиев и по-рано възлагал на работниците да му изработват различни предмети. Безплатно и с материали на предприятието те му направили детайли за плетене на телена оградна мрежа, рулачка и други всевъзможни вещи. Някои може би ще кажат, че така ще бъде, щом като няма заповед, която да забранява това. Такава заповед, обаче, имало, но Христо не я спазвал. Та нали е началник на цех! И все пак намерил се някой, който на основата на тази заповед сигнализирал в милицията. В предприятието нямало вече на кого да се сигнализира — Христо Георгиев стоял и над профорганизацията и над партийната организация. Възползвайки се от това, той задържал за себе си обществени пари. Присвоил наградата, дадена на цеха за добра работа през миналата година. Взел парите за проведен трудов ден в кооперативното стопанство и т. н. Наложила се намесата на районния прокурор. Намесата обаче се е ограничила само с нареждането да се върнат обсебените пари. Може би затова „геройствата“ на Христо са продължили.

През миналия месец той си взема отпуск и с още трима монтьори от РТС — Тутракан извършва монтаж на три дарака в предачния цех на предприятието. Бил оформен акорден наряд, но в паричните ведомости за изплащане възнаграждението за двата дарака са вписани 12 човека, а за третия 16 човека. От предпазливост името на Христо не фигурира във ведомостите, но затова пък е вписал името на тъста си — Дионис Янков Василев, който не е участвувал в монтажа. За монтажа на два дарака въпросната четворка е получила 1 600 лева, а за третия 960 лева. Към последния е включен и ремонтът на един стар дарак. Работниците от ремонтната работилница били съгласни по акорден наряд да извършват монтажа за половината от тази сума, но тях ги пренебрегнали. Чак когато историята с дараците получила популярност, на работниците поверили монтажа на четвърта машина, като им обещали еднократно възнаграждение от 190 лева.

Искам да разкажа за още един случай, който няма връзка нито с уволнения Кръстю, нито с началника на цеха, но е в пряка връзка със създадената обстановка в предприятието.

През декември на миналата година се обявява, че липсва около един тон манила. За изработването й не било заплатено на работниците. Началникът на склада за готовата продукция Илия Банковски и дъщеря му Атанаска Банковска въвели практиката да се документира изработката не всеки ден, а чак на края на месеца. Тази практика създала възможност да се злоупотребява с труда на работниците и с общественото имущество.

Пратките готова продукция често пъти се придружавали от Илия Банковски. През месец декември той придружавал някакъв си „Пикап“ с ямболски номер, който не спрял на портала нито при влизането, нито при излизането от района на предприятието. Натоварен бил с готова продукция, отправена неизвестно накъде. Този случай, макар и да се нуждае от много уточняване, вълнува с право колектива.

Но да се върнем на въпроса защо е напуснал по „собствено желание“ шлосерът Кръстю Статев.

... Два месеца след историята с антената началникът на цеха Христо Георгиев му заявил: „За днес не съм ти подготвил работа. Върви си!“ Кръстю с право го попитал защо не е подготвил работа. Той добре знаел, че има срочна задача за всички и затова извикали работниците и в неделния ден. Състоял се откровен разговор между него и Христо. Началникът на цеха му казал, че за него въобще няма работа в предприятието, понеже съмнението за сигнала в милицията паднало върху му. След този разговор Кръстю Статев не прекрачил прага на „Текстилни влакна“. Напуснал предприятието по „собствено желание“.

Защо в ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан са се случили такива неща? Случайни ли са те или имат за основа създадена вече порочна практика на грубо администриране? На този въпрос трябва да се отговори колкото може по-ясно.

Христо Георгиев се опитвал да администрира грубо, като подчини на себе си партийното и профсъюзното ръководства. Малко трудно му се видяло обаче да подчини партийния секретар Георги Бакалов, затова се опитал да му нанесе косвен удар. Дал пари на трето лице да се напие и да предизвика скандал, като обвини партийния секретар на цеха, че го е ударил, скъсал му ризата и т. н... Инцидентът се състоял, но провокаторът си признал и „ударът“ пропаднал.

Методът да се администрира грубо и да не се зачитат партийната и профсъюзната организации и мнението на специалистите не е монопол само на началника на цеха Христо Георгиев. Директорът на предприятието Иван Кирчев е човек, който от дълго време ръководи предприятието. В него изглежда се е създало убеждението, че работата без него не може да се придвижва напред. Затова един кол да се забие някъде той трябва да покаже мястото му. Изземването на функциите на техниците и механиците понякога е довеждало до лошо решение на въпросите. И специалистите, почувствували се излишни при това „ръководство“, подават молби за напускане по „собствено желание“. По „собствено желание“ напуснал бившият главен инженер Атанас Патарев. Молба за напускане е подал и сегашният главен инженер Христо Рашев. Ако споменем имената на другите специалисти, които са напуснали пак по „собствено желание“, ще се получи много дълъг списък.

Този метод на ръководство вече е започнал да дава отражение върху работата на предприятието. Планът за обема на продукцията за месец юли е изпълнен едва 79,6 на сто, а за седемте месеца 98,9 на сто. Пред промишлеността в окръга сега стои важната задача — в чест на двадесет и три годишнината от Девети септември и 50-годишнината от Октомврийската революция да се преизпълнят плановете, като едновременно се внедряват техническия прогрес и научната организация на производството, труда и управлението. При този начин на ръководство може ли да се осъществят тези задачи в ДИП „Текстилни влакна“? Над този въпрос трябва да се замислят партийната организация, профкомитетът и Комсомолът и се заемат решително да въведат ред в своя дом!

Михаил ТОМОВ

ОЩЕ ПО ЗДРАЧ

Най-важната задача на кооператорите от Паисиевския кооператив след приключването на жътвата е прибирането на тютюна, засаден на площ от 2 000 дка. В някои от селата той се отглежда бригадно, а в други на семеен акорд.

Всяка сутрин, още по здрач, кооператорите се отправят към тютюневите площи, за да оберат готовите листа. Те са решили и тази година да предадат висококачествена продукция. Затова листата се прибират само в подходяща зрелост.

И през тази година на първо място в тютюнобера е бригадата на с. Листец с бригадир Сабри Салимов. В нея са подготвени близо 60 000 низи. На второ място е бригадата на с. Зебил с бригадир Мюмюн Расимов, подготвила около 35 000 низи. Общо в целия кооператив досега са направени 182 000 низи.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Нова придобивка

На нова придобивка се радват кооператорите от ТКЗС — Окорш. Наскоро стопанството закупи рейсова кола. С нея групи кооператори и специалисти ще се отправят към по-близки или по-далечни стопанства, за да изучават техния положителен опит, а първенците в производството ще бъдат развеждани на екскурзии. Рейсовата кола вече започна работа. Първите групи първенци посетиха някои обекти по нашето Черноморие. Всички кооператори са много доволни от новата придобивка.

Владимир ПОПОВ

Плодове на усърдието

Когато говорим за ДИП „Керамична фабрика“ — Силистра неусетно ни обхваща чувството на преклонение пред силата и усърдието на тези хора, които не се страхуват от работата, колкото и да е тежка тя. А в Керамична фабрика работата наистина съвсем не е лека. Може би затова хора, които не са уверени в своите сили, които пестят своето усърдие, трудно се задържат тук за дълго време. Може би и затова всеки успех в производството се счита за подвиг.

Ето, неусетно се преполови и настоящият месец. Известни са вече резултатите, постигнати за петнадесетте дни. Много бригади положиха максимум усилия в ежедневната си работа, за да достигнат колкото се може по-голям производствен ръст.

Между отличилите се през този период в цех № 1 за суровата продукция е бригадата на Неделка Димова. Тя успя да направи 4 000 тухли над планувните. С надпланова продукция завърши петнадесетдневката и бригадата на Ангел Иванов от цех № 2 при полския ринг.

За разлика от миналите години сега с хубави производствени успехи могат да се похвалят и работниците от цеха за цигли. В него резултатите от ежедневната работа са също добри. Произведени са 14 000 броя над плана за първите 15 дни. Тук колективът се ръководи от стария и опитен специалист Крум Толмазов.

Групи с хубави производствени успехи има и при готовата продукция. Такава е групата на Димитър Молдованов, която се занимава сваденето на готовите тухли в цех номер две. За петнадесетдневката са отчетени над плана 72 000 броя, а вадачите от цех № 1 с ръководител Рафи Тахиров извадиха 20 000 броя повече.

Когато човек се вгледа в хубавата производствена картина, неминуемо си задава въпроса: на какво се дължат успехите в това доскоро изоставащо предприятие?

За да се отговори най-пълно и изчерпателно на този въпрос, трябва да насочим вниманието си към методите на работа на административното и партийно-ръководство на Керамичната фабрика още от началото на тази година. За всяко тримесечие тук се набелязват мероприятия, които не останаха нито веднъж да фигурират на книга, и работата тръгна с по-други темпове. Предложенията за подобряване организацията на труда и технологическия процес улесниха колектива в неговата ежедневна работа.

Така например, благоприятно се отрази бетонирането на площадката от банкетните полета до ринга. С това чувствително се улесни превоза в района. Освен това линиите станаха двойни. Сега вагонетките не се изчакват, а се движат самостоятелно, всяка по своите релси. Спести се много време, което по-рано се губеше.

Голям ефект се постига и с направата на транспортната лента пред полския ринг за ритмично доставяне на примеси, а това улеснява изпичането на тухлите. По-рано тези примеси се превозваха от човек с помощта на ръчна количка.

Особено след разясняването на 31-вото постановление, което стана по бригади, се ограничиха и безпричинните отсъствия на работниците и се обезпечи попълно използуване осемчасовия работен ден.

Естествено, не може да се каже, че всичко е вече постигнато, че няма какво повече да се желае от колектива на фабриката, но постигнатото след доскорошния период на застой показва недвусмислено, че тук ръководство и колектив работят с амбиция.

Не напразно ДИП „Керамична фабрика“ — Силистра и през двете тримесечия на тази годи на спечели първото място в съревнованието с идентичните предприятия от Разград и Каспичан.

Тук в дните пред предстоящия празник темповете на работа се удвояват. Амбицията на работниците е и през третото тримесечие да останат абсолютни първенци в благородната надпревара.

Р. РУСЕВ

О Б Я В Л Е Н И Е

ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ“ гр. СИЛИСТРА

ТЪРСИ работници по цехове както следва:

1. ЦЕХ „РАКИТА“	40 жени и мъже
2. ЦЕХ „ПАПУРЕНИ ЧАНТИ“	20 жени
3. ЦЕХ „КАМЪШИТОВ“	30 жени и мъже

Кандидатите да бъдат жители на гр. Силистра или с прехождане от с. Калипетрово и с. Айдемир, като от горните села носят и бележки от ТКЗС, че се освобождават. СПРАВКА: Личен състав.

ДЪРЖАВНО СТРОИТЕЛНО ОБЕДИНЕНИЕ — ВАРНА

— район „Механизация и автотранспорт“

Т Ъ Р С И:

1. ШОФЬОРИ — I, II, III клас	40 души
2. БАГЕРИСТИ — V и VI разряд	6 души
3. АВТОКРАНИСТИ VI и VII разряд	6 души
4. КОМПРЕСОРИСТИ VI разряд	3 души
5. ВОДАЧИ НА САМОХОДНИ ШАСИТА	6 души
6. СТРОИТЕЛНИ ТЕНЕКЕДЖИИ — IV до VI р-д	10 души
7. АВТОМОНТЬОРИ — V до VIII разряд	10 души

Постъпване веднага. Кандидатите може да не бъдат жители на гр. Варна. Осигурен работнически стол и бекярско общежитие.

Предприятието се намира вдясно от автоспирка „Моряк“ зад Аспаруховия мост. За справки потърсете тел. 20-16 Личен състав.

Сметката ни е 150/070 — при БНБ — Варна

БЕЗСМЪРТНИЯТ СТРАЖ НА СВОБОДАТА

(Есе по случай 90 години от епичните боеве на Шипка)

Кракът ми отрони камък и той заподскача надолу. По влече със себе си и други камъни. Стръмнината се сур на в пропастта, затресе се. Скоро шумната лавина улих на, замря нейде в дола. Но тя оживи във въображението ми една колкото страшна, толкова и величествена картина—същият този склон почервеня от безброй фесо ве, въздухът пламна, урви те заехтяха, грозният вой „аллах" заглуши тътена на оръдията. Тогава на върха се изправи един човек — един исполин, вдигнал над главата си канара. Планина та онемя — какъв беше този великан? Легенда, мит или приказка? Жив човек — Пе тър или Владимир, генерал или редник, опълченец или руснак — защитник на Шип ка, вдигнал над главата си волята и стремежа на един поробен народ. Не, Сюлейман паша, срещу тая воля пълчищата ти нищо не мо гат стори!

Победата при Стара Загора те опияни, Сюлеймане, и ти реши, че малкият „преден отряд" на Столетов е слаб и че лесно ще го изтласкаш от Шипка. Ала ето вече трети ден оръдията ти от Бедек, Малуша, Вранено гнездо бълват огън срещу тясната планинска ивица. Трети ден августовското слънце напуква устните на боеца, окопан там. Неговите батареи са почти привърши ли снарядите, паласките му са празни, но той не мърда. Седемте хиляди бойци на Столетов от пет български дружини и от Брянския и Орловски полкове са реши ли до един да умрат тук.

„Юрууш!" Шакир паша, Расим паша, Вейсел паша стягат обръча около централ ната височина и „белият ге нерал" е вече без резерви. Сали паша и Реджеб паша от юг и от запад притискат полковник Толстой на връх Свети Никола. Тесните очи на Сюлеймана блясват под опънатите вежди и скулесто то му лице се сбърчва в усмивка — той вече вижда зна мето с полумесеца да се вее на върха. Но на тоя връх и мъртвите се бият... И вмес то агонизиращият вик на по бедения до слуха на Сюлей мана достига песен. Устните на майор Челяев — команди ра на трета българска дружина, са нацепени от жажда, но несломим е неговият дух като духа на всички шипченски бойци.

Все по-многочислени групи ранени се оттеглят към превързочния пункт. Глад и жажда мъчи защитниците на изстрадалата родина. Арти лерията е млъкнала. И ка мъните вече се свършват. Затишие. Може би още само час-два или половин ден и заветният връх ще преклони чело пред врага, проходът ще отвори пътя му на север... Но, ето ги! По двама върху разпенени коне долитат бойците от че твъртата стрелкова бригада и се хвърлят в огъня. Посте пенно пристига и целият шестнадесети стрелкови бата льон начело с Радецки. „Ура!" Залива планината, раз дира небето, смразява вра га...

Пътникът, който минава оттук, и сега долавя този не заглъхващ ек — в шума на дърветата, в бълбукането на извора, в трясъка на буря та. Тогава той неволно пре кланя глава — пред памет ните плочи, братските могили и железните кръстове — пред паметта на ония близо четири хиляди души, осака тени и паднали тук от 21 до 24 август 1877 година.

След тези боеве започва онова „стоене на Шипка", обвито в снежната фъртуна, за което Радецки рапортува: „На Шипке все спокойно". Спокойствие, през което тур ските снаряди покосяват сто тици, а виелицата вкоченява хиляди. Спокойствие, над чиято ледена кора стърчи щикът на шипченския часо вой — стража на свободата на България. Тоя щик ни какъв снаряд не може да прекърши, никаква буря да преломи!

Деветдесет години оттога ва!...

Сега на Шипка е наистина спокойно. Но и в тия мир ни дни кирката на работник-строител тук може да изрови череп. От кой ли някога жив човек е тази останка? Майор Молоствов от 35-ти Брянски полк, някой от 432-мата богатири от 36-ти Орловски полк, седемнадесетгодишният опълченец от Казанлък или...?!

Поклон, хора! Под тия рът лини са разхвърляни кости те на стотици герои, загинали за свободата. И чийто и да е този череп, той е свя та урна, в която е запечатана вечната дружба на два братски народа.

Героизмът на старопланин ския хребет е загърнат в сив, груб шинел и златният покров му е чужд, но блясъкът на кубетата над село Шипка подсеща минаващия тъдя ва за жертвите. На едно от тия кубета над полумесеца грее кръст — символ на по бедата. Но не в името на бога, а за свободата на отечеството се би на балканския проход опълченецът. И аз не мога да си представя този титан — опълченец, тъй как то го е дал художникът — преклонил беловласа глава и прегърнал свитото самарско знаме, с ордени на гърди, с калпак, на който е пришит кръст. Не, аз го виждам пред себе си разкървавен, разгърден, разрошен, разкра чен на ръба на Орлово гнез до, издигнал над пламна лите си очи трупа на убития брат, готов да го хвърли сре щу врага...

Отдалеч, от долината, ка менният паметник на връх Столетов ми се стори имен но този опълченец.

Б. Р. Тържествата послу чай 90-годишнината от Шип ченската епопея ще се със тоят на Шипка на 26 и 27 август т. г.

РУСИТЕ ИДВАТ...

РАЗКАЗ

Горещият юнски ден преваля ше. Под сенките на крушите ле жаха овцете на дядо Стамен. Дядо Стамен, ратаят на Кондо Левендиев, беше полегнал въз нак под сянката на стария бряст и с мътен поглед гледаше надо лу. Малката рекичка шумно но сеше водите си и разделяше на две полските имоти на двамата чифликчии в село — Левендиев и Текелиев. На запад, в подно жието на „Станкуловия баир", осеян с назъбени камъни и си пеи, се гушеше като болнаво де те притихналото селце.

Дядо Стамен всмукваше лъл боко от пръстената си лула, пус каше кълбенца дим, въздишаше и триеше с измършавяла длан набръчканото си чело. Повече от тридесет години чиракуваше на Левендиев, селския изедник, и нищо по угодата не можа да му стори. Недоволен беше чор баджията и все длъжник го из карваше.

Силен грохот разтърси въздух а и земята в този миг. Старе цът се надигна. Високо блесна ха ято самолети, които стрем главо се носеха от юг към север. Задрямалите кучета вдигнаха глави, наскачаха едно след дру го.

— Ехеее, виж ги ти съюзни четата колко са куражлии — раз маха дряновия си кривак дядо Стамен. — На опечената бани ца всеки е готов да се нахвър ли. Разбраха, че с братушките шега не може да има...

Весели момчешки гласове пре къснаха мислите му. Отдолу се зададоха трите чорбаджийски биволарчета. Нестройната мело дия на вълни долиташе до уши те на стареца: „Рим, Берлин и Токио, верни в борбата..."

Тези думи го шибнаха като бич по лицето. Не се стърпя и вдигна кривака.

— Какво сте ревнали, бре! — закани се той не на шега.

Момчетата, които познаваха добре стареца, в миг прекъсна ха песента и се приближиха мъл чаливо. Ученици бяха и трите. Добринчо, най-големият, беше в четвърто отделение, а Савата и Мирко в трето. Не можеха да вържат двата края бащите им, затова в края на учебната годи на ги главяха за ратаи при някой от селските чорбаджии за един кат дрехи и чифт свински цървули.

— Много ли ви харесва таз, дето я бяхте подхванали? Отде я научихте?

— От Антон, чорбаджийския син, дето учи в града — обади се Добринчо, високо като скака лец момче. — Пеем я, защото не знаем друга — оправда се той.

— Нов ред... Трийсет години ям попарата на този техен ред — сърдеше се старецът. — До като славите този ред, все ратаи ще си бъдете. Тъй да знаете...

Разбрали че са го разсърди ли, момчетата насядаха около него с наведени глави.

— Новият ред, момчета, друг ще го донесе — заговори дядо Стамен.

— Кой, бе дядо? — запита Мирко, дребно чипоносо момчен це с продънени потурки и окър вавени боси крака.

Дядо Стамен се поогледа на сам-натам, усмихна се и натър тено рече:

— Москва! Разбрахте ли? Ру сите идват, момчета...

— Какво е това Москва, бе дядо? — запита Савата, като гледаше стареца с широко отво рени очи и се облакъти на про тритите си колене.

— И аз не зная какво е Мо сква — обади се Добринчо, — но чух, когато Цуйката казва ше на чорбаджията, че запечата ли радиото на даскал Деяна да не слушал „Гласът на Москва".

— Ех, деца, деца, трябва да знаете, че не се е намерила още сила, която може да потули гла са на истината. Москва е столи цата на Русия. А там, в Русия, е друго: няма чифликчии, фаб риканти, разни Левендиевци, Те келиевци. Няма там ратаи.

Старият овчар замълча, на пълни отново лулата си и загле дан някъде, продължи:

— И сега ги виждам как ле тят насам като орли на бързо ногите си коне. А сабите им със кат като змии и гонят немеца. Казват, че сега воювали с мо дерни танкове и машини, аеро планИ, но аз така ги виждам, както съм ги запомнил от седем найста година.

— Кого бе, дядо? — запита ха на един глас момчетата.

—Как кого? Ами русите, бра тушките! Русите идват, момчета. Думах им аз на нашите през четиридесет и първа година...

— Добре, а ти защо толкова мрази Афанасий Рожновски? Нали и той е русин? — запита Добринчо.

— Рожновски е друго нещо, деца.

— А защо е дошел тука? — обади се Савата.

— Много искате да знаете, деца... Помня, беше по време на войната през 1917 година, през октомври. Чухме, че в Русия един човек на име Ленин повел селяните и работниците срещу царя и господарите. Нямало мя сто в новата Русия за такива ка то Рожновски. Броени са дните и на нашите господари, момче та. Това го казва и Андрея, оня, интернирания, дето го отведоха под конвой в града. Една песен научих от него аз, истинска рус ка песен. Песен за времето, ко гато Ленин водил сиромашията срещу господарите. Искате ли да я чуете?

— Искаме, искаме — разви каха се в надпревара момчета та.

— Добре, слушайте тогава — и дядо Стамен извади лулата от устата си, окашля се, поусмих на се и запя с дрезгав глас:

„По долйнам и по взгорам
шла дивизия вперед..."

— Хайде, научи и нас да я пеем — замолиха го децата.

— Хубаво е това, но е и мно го опасно. Ако някой от чорба джиите я чуе, ще побеснее и ще си изпатите.

— Ей тъй, само за нас си, бе дядо, пред други няма да я пеем — настоя Добринчо.

— Добре, щом толкова на стоявате.

Запя дядо Стамен. Запяха и момчетата. Унесени в песента, те не усетиха кога по прашния път откъм селото се зададоха трима конника. Бяха Текерлия та, Левендиев и Цуйката.

— Чувате ли, руска песен пе ят. Не е каква да е, а болше вишка.

— Казвайте кой ви научи на тази песен, бе хаймани—избо боти Текерлията...

— Или ще смъкна кожите от гърба ви — размахя бич Левен диев.

Събрал малко смелост, До бринчо се раздвижи и тихо про мълви:

— Ленин!...

— Ленин ли? Къде е този ва габонтин — гневеше се Левенди ев, — къде е, да се разправя аз с него.

Цуйката му направи знак, приближи се и му обясни нещо на ухото. Чорбаджията позеле ня от яд и с все сила плесна с бича Добринча по разголеното рамо.

— Ленин, а? На ви Ленин, на, на, на. И ударите безмилост но се сипеха по беззащитните деца.

— Чакай, бе чорбаджи, имай милост.

— Ах, ти никаквец, ах, ти из куфяла кратуно, ти остарял козел — пристъпи заканително Левендиев. — Тридесет години ми ядеше хляба даром...

— Грях ти на душата, чорба джи...

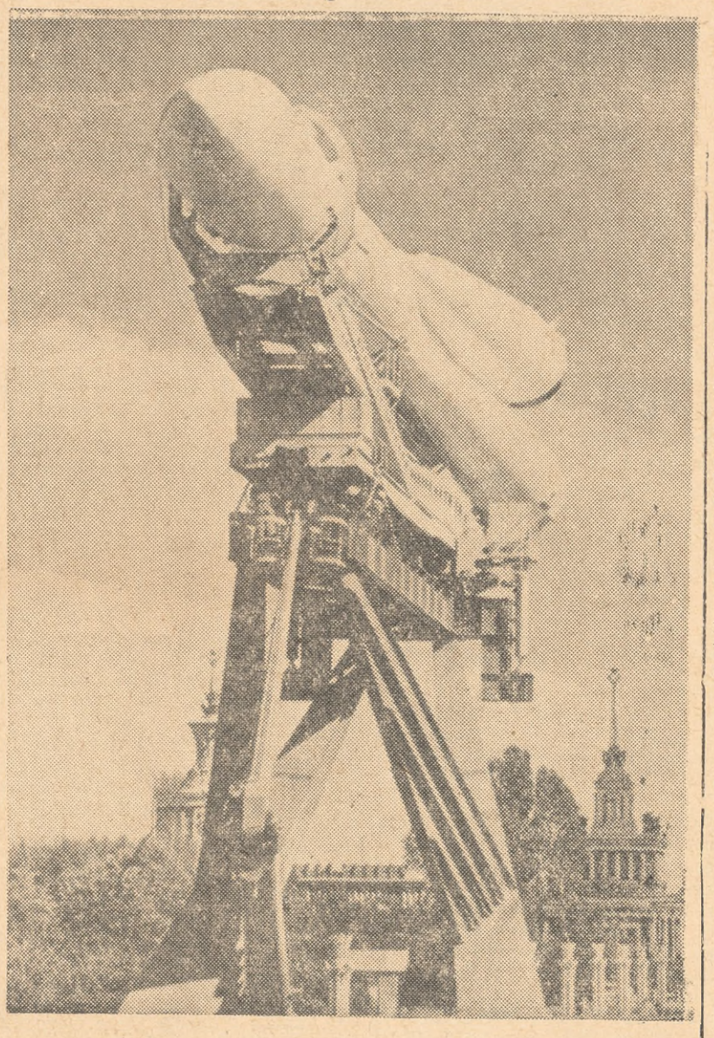
— Мълчи! Не искам да те слушам. — Левендиев кресна, завъртя бича. Червена ивица се проточи по лицето на стареца. Но той не мръдна. Това вбеси още повече чифликчията, той се нахвърли с нова ярост и зашиба стария ратай, където свари. Ритна го накрая с погну са и погледна изплашените мом чета: — Това да ви е урок...

След това тримата се качи ха на конете и препуснаха на долу към реката. Когато изчез наха зад върбите, момчетата се втурнаха към извора с кратун ки в ръце. Дълго пръскаха с вода окървавеното лице на стареца. Когато отвори очи, той се усмихна, протегна ръце и ги погали по меките руси косици.

— Чухте ли? Хляба даром сме им ядели. Ама залязва царст вото им. Русите идат...

От запад полъхна ведрина. Удължените сенки на дърветата се раздвижиха като живи.

Добромир СТРЕМСКИ

Главен експонат на юбилейната изложба в Изложбата за достижения в народното стопанство на СССР е космическата ра кета „Восток", която изведе в орбита първия в света космонавт Юрий Гагарин. 38-метровото тяло на ракетата е монтирано на специален пиедестал от бетон и метални конструкции.

Слаб родителски контрол

Въпросът за родителския кон трол над учениците, за връзка та между родителите, училище то и обществеността не е нов. По него има изписани безброй доклади, има богата педагогичес ка литература. Но въпреки всич ки тези обстоятелства, ставаме свидетели на деяния, които се извършват, за съжаление, от млади и крехки души.

Учениците Махмуд Мехме дов, Шабан Ахмедов и Муха рем Мехмедов са от село Пади на и се учат в прогимназията на село Ножарево. Мухарем от ня колко години е в V клас, а Мах муд и Шабан повтарят VI клас вече трети път. Кое кара тези деца да не посещават редовно училище, да бягат от учебните занятия и да ходят от сватба на сватба, да скитат като бездомни ци, да пушат цигари, да употре бяват алкохол. А Махмуд поня кога върши и кражби, разбива врати, прозорци... Преди всичко причината се крие в отношения та между родителите и децата. Например, бащата на Махмуд, бай Мехмед Алиев, не знае къ де ходи, с кого ляга и става, какво върши неговият син по цели седмици. Гален като най-голям син в семейството, „израс нал вече", Махмуд използува да дените му възможности и започ ва да скита през учебно време, ходи по сватби, ходи по селата, краде и т. н. А когато се върне в дома си, родителите му започ ват отново да го галят, да му дават пари да отиде на гости в Търговище, Омуртаг и др. И Махмуд продължава „екскурзии те" си.

Подобно е и положението с родителя на Шабан, който пита учителите дали синът му не е бил в училище. Той знаел, че Шабан излиза от село Падина и заминава на училище в Ножа рево, а майката тайно финанси рала Шабан да ходи по сватби в Правда, Веселец и други сели ща, понеже той вече бил ерген. Постепенно и Шабан започва да пуши, да пие, да се кара и т. н. А бай Мехмед Адилов, родител на Мухарем, ученик от V клас, (трябва да бъде в VIII), сам му купува цигари, кара се в учили ще в присъствието на сина за що му се забранява да пуши.

Ето, това са само няколко примера, които показват докъде водят слабият родителски кон трол, нездравите семейни отно шения. Нима тези родители не съзнават, че с постъпките си възпитават неправилно своите деца. А може ли общественост та да остане безучастна? На ко го са тези деца? Не са ли те утрешните ни заместници? Затова уместно ще бъде освен детските педагогически стаи по градове те да се организират такива и в по-големите села (на общест вени начала). В тях да се при влекат като инспектори учители с богат педагогически опит, ак тивни общественици, директори на училища и др., които да за здравяват още повече връзката между семейството и обществе ността, да разглеждат случаите на противообществени прояви, да устройват събрания с родите лите, като ги запознават с тех ните задължения при възпита нието на децата.

Ахмед ДЕМИРОВ

ТУТ ДРАГАН

ОТ БАБА, от дядо, че и от леля знаем легендата за оня Драган, когото турците подгони ли из малкото, клекнало край Дунава градче. Викали турците: „тут Драган, тут Драган", но нали където е „Д", там е и „Т", те, тия две букви си приличат като близнаци — в ушите на населението останало да звучи „Тутракан", „Тутракан" — и та ка и до днес на това клекнало градче му викат Тутракан. То днес малко обидно иде да му ви каш, че е клекнало, защото си е бая град вече — и пристани щето се разшири, и нов култу рен дом с голяма сладкарница отдолу има, и тепеката разни, да не говорим за газовите печ ки.

Та пристигнахме ние в тоя град, като инспектори, дето ду шат да хванат нередност някоя. А беше много жежко, така да се каже, бая е отскочил живака по скалата и беше време да хлътнеш в някое хладно заве дение и да си консумираш до забрава разхладителните питие та за удоволствие и отмора да же. Но нас са ни възпитавали в прогимназиално училище, че и после по кръжоци и семинари сме ходили и дори в казармата другарят старшина Митев ни за нимава по тия въпроси — и от всичките тия занимания разбрах ме едно — горещо ли е, студе но ли е — занятия ще има! За щото, който се огъва пред труд ностите, историята ще го измете на бунището.

Споделихме ние тия мисли с нашия отколешен приятел Пе тьо, когото срещнахме случайно на улицата с две кофи — тък мо отиваше да вземе джибри за двете си лакоми, както ни увери той, прасета (законът поощрява личните стопанства). Петьо ни изслуша внимателно и каза: „А бе то историята добре си мете, ама в нашия град „Комуналното" не домита улиците и все ще се намери някоя динена кора, която да подхлъзне човека. Например, голямо подхлъзване направи „Наркооп" на рибната ни база. Нали сега му е времето на рибата — ловят я хората и както си е по договор ще трябва да я продават чрез магазините на „Наркоопа". Но предприятието още има замразено агнешко ме со от пролетта и докато тутра канци не го купят, риба няма да видят. Добре, че има някой и друг частник та... Пощата и градският съвет, без да подлагат динена кора, катурват в изкопи те за телефонните кабели по някой тутраканец и не могат да се разберат кой да зарови зейнала та им паст.

По същото време към нас се приближи секретарят на Комсо мола и незабавно се включи в разговора, като ни осведоми, че ако е въпросът за заравянето, то той веднага може да напра ви едно предложение, защото си имал нещо на ума. Имало няколко бригадири и бригадир ки, дето са само на списък и ни то първа, нито втора смяна бла говоляват да се мернат около бригадирските обекти, за срам и притеснение на организацията. Та ако може, тези да се хванели и заровят каналите и да се от срамят пред загрижената за тях ното клатушкащо се бъдеще об щественост. Христофор Андре ев, Иван Драганов, Георги Пей чев — и тримата в 11 клас, а и Петранка Иванова, Райна Васи лева и Спасия Иванова едва ли ще се съгласят, че въпросните канали могат да бъдат обект на техния трудов ентусиазъм, но те трябва да знаят, че именно ентусиазъм е нужен, за да не ги измете историята на бунището. Защото историята не прощава. Когато човек не се варди от мет лата на историята и не си гледа в краката като стъпва, може да се подхлъзва не само по ди нени кори. Без никаква такава другарите от ТКЗС-ето в града са подхлъзнали с цели сто до говорирани тона дини целокуп ното тутраканско гражданство. Повъртяло се подхлъзнатото гра жданство, почакало — все пак и грешки стават, пък започнало да си купува дините откъдето може. Но ще попитате защо така прави те-ке-зе-сето на Тутракан със самите тутраканци? Няма сметка-а-а. А къде има сметка-а-а — ще попитате пак вие, ядосани от така хитрото те-ке зе-се. Забелязал съм, че хората, щом видят някой хитър, много се ядосват, та на цяло те-ке-зе-се няма да се ядосат. Но да не се отклоняваме в безполезни размишления, защото те понижават нашата гражданска бди телност. И да си дойдем на ду мата — къде ли имат сметка в продажбата на дините? — пита те вие значи. На пазара, значи. И чак като им паднат цените, ще вземат да си изпълнят дого ворните задължения. А дотогава тутраканци ряпа да ядат. (Ако не са ориентирали хората към други услуги).

Понеже вече стана дума за „Наркоопа" и въобще за търго вията, нека, като сме отворили приказка за тая търговия да си кажем и други работи. То, като се отвори приказка, няма спира не и много работи си ги казва човек, все такива, дето са го при теснявали от време на време. Но щом сме я отворили приказка ще ги купи някой, канапета, сто лове, сандъци (неизброими) с калъпи сапун, печки, печки и от вънка даже. И си стоят. И се развалят. И няма, и няма скла дове — какво да се прави — стоката се повреждА и разваля, но няма и това си е!

Много се лъжат другарите от ОКС-ето, ако си мислят, че сме свършили с тях. Сега ако не ка жем за суровите и въобще не качествени колбаси, дето ги про бутват от Силистра, (пак от ОКС-ето), то кога? И колбасите се продават на гражданите, и гражданите ги ядат, защото па ри са давани за тях.

Пари са давани и за двестата електрически крушки, но няма кой да ги постави по стълбове те на „Шеремета". Та на това се дължи този непрогледен мрак по улиците на този така роман тичен квартал.

Съвсем иначе стои обаче въп росът с кранчетата на чешмите. Тутраканци (обикновено младо ците) имат слабост към кранче тата, както авторите на тези ре дове към кайсиевата. Та влезе някой младок в тоалетната на ресторанта или читалището, да речем, позавърти се, погледа се, поослуша се и — хат! — кранчето в джоба. И така — кол кото може. После се чудим за що се пие толкова много алко хол. Като няма вода! Кранче тата!

Но ето, че към нас отново се е задала усмивката на Петьо, който докато се разправяхме с търговията и кранчетата бе ус пял да занесе двете кофи с джибрите. Той се приближи и ту такси пламна нашият стар есте тически конфликт: писател ли е Йордан Радичков или само си разправя зевзеклии?...

Симеон МАНОЛОВ
Николай ЗЛАТЕВ

НОВИ СТИХОВЕ

РЕВНОСТ

Признавам тъмната ти мощ, море,
и твоята голяма милостивост.
Но аз под тръпните,
тръпчиви ветрове
покока не откривам.

Една река от днес сърцето ми
започва лудо да ревнува,
една река,
към теб която се стреми
и те докосва с името си
Д у н а в.

И мъча се да разпозная в теб
непримиримите й, бели струи,
но в миг разбирам:
с тебе са се слели те
и със внезапен порив
плувам, плувам...

Симеон МАНОЛОВ

Пътуване

Мълчаливо, без ропот,
всеки ден
все по-близо
чужд на гневния вик,
осъмвам до слънцето.
Всяка крачка тежи от мечти,
всяка педя земя
надежди на деди и бащи е попила.
Босите камъни жулят петите,
Росата рани лекува.
И ослепявам от много посоки
там, където
небе и земя изгарят в прегръдка.
И внезапно
моят вик се отронва:
„Пътища мои,
дайте ми вашия извор!
Трябва ми жива вода за очите!"

Тодор ВАРДЖИЕВ

ЕМИЛ ДИМИТРОВ

ЩЕ ПЕЕ

НА 26 АВГУСТ от 20 часа

СИЛИСТРА — на спортната площадка.

Билети и заявки — концертно бюро — тел. 39-23. Два часа естрадни песни, музика и настроение.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 100 (1264) | Събота, 26 август 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Ще се използват докрай всички резерви

*** ЗАДАЧАТА Е — ОТ 23 500 ДЕКАРА ДА СЕ ПОЛУЧАТ СРЕДНО ПО 420 КГ ПШЕНИЦА ОТ ДЕКАР.**
*** МИНАЛОГОДИШНИТЕ ГРЕШКИ НЯМА ДА СЕ ПОВТОРЯТ.**
*** ОСНОВИТЕ ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ СЕ ПОЛАГАТ ОЩЕ ОТСЕГА.**

Кооперативното стопанство в гр. Дулово е едно от стопанствата, които години наред получават високи добиви от есенните. За 3-4 години от цялата засята площ средният добив от пшеницата е 310-320 кг на декар. Данните сочат, че и тази година по добиви от тези култури стопанството ще се нареди на едно от първите места в окръга. От засетите 23 800 декара с пшеница тук са получени средно по 344 кг зърно от декар. Високи са добивите и от ечемика. От засетите 7 000 декара ечемик средният добив е над 360 кг на декар. Тези добиви са наистина най-високите, получени досега в стопанството.

Може ли обаче да твърдим, че резервите за увеличаване на добивите от тези култури са изчерпани докрай? Не, не можем! При по-внимателен анализ на получените добиви в отделните бригади виждаме, че при еднакви условия разликата в добивите е твърде голяма. Бригадите в селата Черковно и Раздел имат еднаква земя и условията в двете бригади са еднакви. В Черковно обаче средният добив от пшеницата е 361 кг, а в Раздел — 317 кг на декар. Еднакви са условията и в бригадите на Дулово и Черник. Бригадата от Дулово обаче получава средно по 415 кг, а бригадата от Черник по 276 кг ечемик на декар.

Тези данни говорят, че грижите към тези култури не навсякъде са еднакви.

Като изказваме мнение, че възможностите за увеличаване на добивите от есенниците не са използувани докрай, ние имаме предвид и други факти. Миналата година стопанството не засява най-благоприятните агротехнически срокове. Около 6 000 декара са засети след 20 октомври, а 3 000 дка дори след 1 ноември при крайно лоши условия.

Друга съществена слабост е тази, че миналата година не е обърнато нужното внимание на предшественика на есенниците. Около 6 000 декара са засети на стърнище.

На няколко свои заседания ГК на БКП се занима с този въпрос и взе решения, които са насочени предимно към предотвратяване на миналогодишните слабости. Сега се набелязва задачата — от 23 500 декара пшеница догодина да се получат средно по 420 кг пшеница от декар.

Хубавото е това, че другарите не се задоволяват само с голи декларации, а са преминали към практическото изпълнение на задачата.

На заседание на ГК на БКП, в присъствието на бригадирите и специалистите е приет конкретен план за подготовката и провеждането на есенната сеитба. В него се предвиждат редица важни мероприятия. Решено е например, около 18 000 декара да се наторят преди сеитбата с по 60 кг и 5 500 декара с по 40 кг суперфосфат на декар. Освен това тази година пшеницата ще се сее само на площи с предшественик пролетни култури. Върху стърнище няма да се сее нито декар. За наторяването на почвата се използува предимно селскостопанската авиация. Около 6 500 декара земя, освободена от граха, лещата, фията, фуражната царевица и др. пролетни култури е изорана и подготвена за сеитба.

Сеялките и другият прикачен инвентар, който ще вземе участие в кампанията, са ремонтирани и подготвени за работа. Ще се закупят и 3 нови сеялки СУБ—48.

Решено е също така тази година да се засее само с първокачествени семена. За тази цел семената на цялото стопанство се чистят на едно място под контрола на специалистите. Необходимите 200 тона ечемик са почистени и одобрени от семеконтролната станция. От нужните 700 тона пшеница за сеитба, към 21 август бяха почистени над 500 тона.

Един въпрос обаче основателно тревожи ръководителите и специалистите. Големи трудности се срещат при снабдяването на стопанството с тор. От необходимите 1 260 тона торове към 21 август бяха доставени едва около 500 тона.

По блоковете има още доста необран тютюн. Бригадата от с. Водно например от 550 декара трябва да получи 93 тона тютюн, а към 21 август бяха набрани едва 62 000 низи или планът е изпълнен около 65 на сто.

За да се изпълни успешно на белязаната задача, трябва да се вземат бързи мерки за срочното освобождаване на площите, засети с тютюн, слънчоглед и царевица от френския хибрид.

ИНРА. Хаккъ РУФИЕВ

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

Предсрочно натоварен шлеп

Денгубата на речните съдове струва скъпо. Губи се ценно време за плаване, през което стотици километри. Това го знаят работниците от ДП „Транспред" — Силистра, поради което се стремят да съкратят времето за товарене и разтоварване.

На пристанище Силистра преди няколко дни акустира съветски шлеп. Той трябваше да отнесе консерви, произведени в консервния комбинат на „Булгарплод". Товарачите от агенция 1 на „Транспред" дадоха дума да създадат такава организация, при която шлепът да бъде натоварен и изпратен предсрочно на път. Усилията на всички бяха насочени към изпълнението на тази задача. Не попречи и внезапно завалелият дъжд. Той само прекъсна за малко работата и тя продължи до 24 часа на следващия ден. За разлика от друг път, сега продукцията не бе предварително складирана на площадката на пристанището, а се извозваше направо от складовете на консервното предприятие. За извозването бяха заангажирани всички 3,5 и 5-тонни ремаркета. Шофьорите Димитър Тодоров, Димитър Русанов, Георги Дамянов не напуснаха воланите, докато не извозиха и последните количества. Усърдно и упорито работиха и пристанищните работници, механизаторите-кранисти и помощният персонал, който подрежда количествата вътре в шлепа.

Така с общите усилия на работниците от „Транспред" и тези от пристанището шлепът бе натоварен и отправен на път с 10 часа предсрочно. Това е техният дар послучай Двадесет и три годишнината от Девети септември.

Атанас ВИТАНОВ

ЕДНА БРИГАДА, ЕДИН КОЛЕКТИВ

Не само зимните, но и есенните дни са дни на празници. Но докато новогодишните празници крият опасност за производството, то есенните стягат редиците, правят хората внимателни, ръководителите по-взискателни, обстановката — празнична. Защото наближава Празникът на свободата Девети септември. Наближава и Празникът на машиностроителя. Производствените обещания се отчитат, успехите се награждават, работниците се готвят да посрещнат с вдигнати чела големия празник. Така е и в завод „Хром".

Бригада „Фидел Кастро" е една от бригадите в цеха за бойлери. Още преди влизането в цеха прави впечатление градината, грижливо поддържана пред входа. За да им бъде приятно да излязат пред цеха, момчетата са си назначили дежурство по поливането и почистването на градинката. А отзад, зад цеха, са си изработили беседка, зеленчукова градина... Вътре от входа те посреща дъска, на която се записват мероприятията, които трябва да бъдат изпълнени през седмицата. Изобщо това е най-инициативната бригада в завода. Всяка сряда по традиция вече от три години, откакто съществува бригадата, има ден на политпросветата, когато колективно се четат вестници, списания или просто се споделят новините и оживено се коментират събитията. Бригада „Фидел Кастро" е бригада-колектив, в която членовете се чувстват като от едно общо семейство. Семейство, неделимо не само на кино, или на концерт, а и в труда. Хората там са задружни и когато става дума да се помага на изоставащ другар (това, впрочем, се случва все по-рядко), и когато въпросът е да се помогне при строежа на новия дом на някой от членовете. Рожденните дни се празнуват съвместно, семейните празници стават общи. А в такова задружно семейство успехите са едно логично разрешение на поставените задачи. За трите години съществуване бригадата не е слизала от първото място в завода. Нейният бригадир Стоян Беликов и техническият ръководител Радко Виденов имат право да се гордеят. А и цялото ръководство на завода се гордее с тази бригада. Тя е и една от най-добрите по организационните въпроси. Участвува в прегледа по профгрупи, води редовно дневника на бригадата и е на първо място по организиране на вътрешно бригадното съревнование. Поне в двата вече отчетени досега етапа от общо три, бригада „Фидел Кастро" е на едно от първите места. Първенци за първото шестмесечие на тази година, преизпълнили производствения си план за полугодието със 165 бойлера, а за осеммесечието предсрочно 66 броя, производствениците оправдаха доверието, гласувано им през зимата, когато са били удостоени със званието „Бригада за комунистически труд". Сега участвуват в съревнованието по специалности. На всеки специалист се дава определен детайл и се отчита времето и качеството на изработката.

В дните преди Празника на машиностроителя и Празника на свободата 9 септември хората от бригадата поемат обещание за образцово поддържане на машинния парк, за най-пълно използуване на работното време, за непрекъснато повишаване квалификацията на работниците. Обещали са да реализират двеста и петдесет лева икономии. В бригадата работят хора като Георги Вълчев, работещ на апарата за никелиране, имащ вече петнадесет години трудов стаж, носител на званието „Най-добър в професията", Дочо Атанасов, ударник за комунистически труд, изпълняващ редовно нормата 170 на сто, Стефан Пенев и Иван Енчев Павлов, също ударници за комунистически труд, заварчиците с над 180 процента изпълнение на плана и много други. Техните усилия издигнаха бригадата на завидна висота. За своите успехи бригада „Фидел Кастро" неведнъж е награждавана — със значки, с грамоти и с парични награди. На колектива на бригадата желаем още по-големи успехи в производството и нови трудови дела за достойно посрещане на светлите празници.

Валентин ЧЕРНЕВ

По един и същ път са тръгнали в живота трите братя Михни, Пенчо и Иван Михайлови от с. Казимир. Любовта им към машините и земята са ги направили трактористи и то как ви—най-добрите в стопанството.

И сега, когато се подготвя земята за есенната сеитба и прави дълбоката оран, те пак са начело.

Мила и сърдечна среща

Въпреки че беше делничен ден, на 24 август т. г., местността „Памук кулак" беше необичайно оживена. Веселият пригласен шум на множеството посетители, наредената маса с цветя, звучните мелодии, които оглася ха това уютно кътче, предполагаха, че тук ще се състои тържество.

В чест на Девети септември и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция втора първична партийна организация на цех „Ракита" в промкомбинат „Камъшит" организира среща с работническите от всички бригади на цеха. Приятно е да наблюдаваш тези скромни и мили производственички, насядали на още неизсъхналата зелена морава, дошли след работно време да отдъхнат и да честв уват две славни годишнини.

На тържеството първият секретар на градския комитет на БКП Георги Кардашев в сърдечен непринуден разговор запоз на над 400-те участнички в срещата с колосалните победи на Съветската държава, постигнати през изминалите 50 години. Накрая той подчерта и нашите успехи в областта на икономиката и културата. Другарят Георги Кардашев говори и за обектите, които се строят и ще се строят в Силистра.

След това бяха раздадени награди на участничките във викторината, посветена на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Беше представена богата литературно-музикална програма на самодейки от цеха.

До късно следобяд работничките се веселиха, пяха и играха. Тази среща наистина остави при ятни спомени в участничките.

А. ДИМИТРОВ

Вечна и свята е славата на Шипка

В четвъртък на обяд от центъра на Силистра стана тържественото изпращане на втория лъч от републиканската звездообразна мотошафета „Шипка — 90". Щафетата е организирана от Общонародния комитет за българо-съветска дружба и Централния комитет на Доброволната организация за съдействие на отбраната.

Тържеството бе открито от Иван Брезоев, заместник-председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба. Слово произнесе първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров. Той говори за безпримерния подвиг на падналите опълченци и руски войни на Шипка, за да изгрее дългоочаквана та свобода на България.

Под звуците на духова музика десетината мотоциклетисти от ОК на ДОСО поеха щафетата и я отнесоха до село Цар Самуил. Там те ще я предадат на представителите на Русенски окръг, а те— на следващия окръг. Днес щафетата ще бъде отнесена на Шипка, където ще има тържества по случай 90-годишнината от боевете за освобождението на нашето скъпо Отечество от петвековното робство.

* * *

Рано тази сутрин потегли представителна група от окръга, която ще присъствува на тържествата на Шипка по повод 90-годишнината от славните и епични боеве на опълченци и руси срещу турските пълчища. Това са първенци от промишлеността, активисти на Отечествения фронт и туристи.

В челните редици

На 23-тия международен мострен панаир в Пловдив ще се представи със своите експонати и нашата ТПК „Метал". Тя вече се утвърди като добър производител на ръчните перални „Спътник", секционните скари за изпичане на кебапчета, флайтоксови помпи и търговска мебел. Колективът ѝ не престава да търси нови производства. Ежегодно той разнообразява асортимента на търговската мебел, като непрекъснато подобрява технико-икономическите ѝ показатели и външното оформление. Затова клиентите се увеличават ежегодно. Търговска мебел с марката на „Метал" може да се намери и в луксозните ресторанти и хотели на „Златните пясъци", и на „Слънчев бряг", в Пловдив, във Видин, Търново — навсякъде обичат удобното и красивото.

С който от работниците да поговорите, той ще ви разкаже за работата в цеха, за големия ентусиазъм, с който се трудят всички в дните пред големия празник на свободата Девети септември. Председателят на кооперацията Иван Стойчев ще ви каже, че най-добрият цех в предприятието е цехът за търговска мебел. През първото шестмесечие колективът му преизпълни плана си за обема и приключи с добри икономически показатели. Няма да пропусне да отбележи успехите на ремонтната работилница, на вулканизаторския и на тенекеджийския цехове. Председателят ще премълчи обаче един факт, който най-красноречиво говори за успехите на кооперацията. Може би защото смята, че с това ще изтъкне своите заслуги, а за себе си той не обича да говори. През последната десетдневка на месец август, колективът на ТПК „Метал" изпълни плана си за обема на продукцията за деветте месеца на годината. Сега той произвежда продукция по плана за месец октомври и си е поставил задача до Празника на свободата да отчете и плана за десетмесечието.

Малко предприятия могат да се похвалят с такъв успех. Затова на деветосептемврийската манифестация колективът на „Метал" заслужено ще бъде в челните редици.

Иванка МАНОЛОВА

Овцевъдството стана печеливш отрасъл

През миналата година оферфермата в с. Казимир приключи с печалба от 3 000 лева. Това освен радостта донесе на овчарите добро заплащане и допълнително възнаграждение.

Миналогодишните успехи вдъхновиха овцевъдите и те отдадоха всичко, което знаят и могат. Дългогодишният опит и сега даде своите плодове. При план да получат от 800 овце 36 000 литра мляко, е произведено 38 000 литра. Настригани са и 400 килограма вълна над плана.

Всички овчари си изпълниха плановите показатели, но има и такива, като Митю Недев, който при план 4 000 литра е надоил 4 700 литра. Незначително по-малко са литрите на Мария Славов и др. А Начо Колев при план 480 килограма вълна настрига 566 килограма. Най-голям е успехът на Йовчо Тодоров, вместо 280 килограма той предаде 353 килограма вълна.

Още през третата десетдневка на м. юли започна пресушаването на овцете и веднага осеменителят Желязко Господинов започна запложданието на овцете.

Симеон ИВАНОВ

ЗАВЪРШИ БРИГАДИРСКОТО ЛЯТО

Отива си бригадирското лято. Триста и петдесетте сред ношколци от нашия окръг, наредили се в редиците на синеблузите, дали своя труд за процъфтяване на нашата Родина, имат с какво да се похвалят. Разделени на две смени, тези момчета и момичета показаха, че бригадирите от Хаинбоаз и Перник-Воглуяк имат достойни последователи.

Весело бе в бригадата. Верната на Ващаров веднага е последвана от вечер на Пенчо Пенев, карнавалът — от вечер на таланта. Телевизорът, киното и естрадните концерти разнообразяваха живота на бригадирите. А песните са навсякъде с тях. Песента помогна и на бригадирите от втора смяна да останат по местата си дори тогава, когато проливният дъжд прогони другите работници на сушина.

В ОК на ДКМС са доволни от бригадирите. И за закриването на бригадата са приготвили над 30 подаръка и награди за най-работливите, за най-съзнателните. Жеко Иванов, Сафет Шакирова, Румен Малчев — това са една част от имената на най-добрите.

Лятото вече си отива. Ще се затвори още една страница от летописа на бригадирското движение. Страница, в която и нашите средношколци-бригадири записаха хубави редове.

В. ДИМИТРОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Какво е Дунав за силистренци?... И бихме ли могли да си представим града без голямата река?...

Може би точно поради тази причина организационният комитет по летния отдих в Силистра е нарекъл „Празник на Дуната" поредицата от прояви, които ще можем да видим утре, неделя. Те вече стават традиционни и ние се надяваме, че организаторите им, придобили известен опит, ще успеят да изненадат гражданството с хубави инициативи.

* * *

Довечера в Силистра ще се състои концертът на известния наш естраден певец Емил Димитров, който гостува в града със състава на „синьо-белите". Емил Димитров най-сетне ще има възможност да пее на голямата спортна площадка и вярваме, че ще бъдат задоволени с билети всички привърженици на неговия талант.

* * *

Вчера, рано сутринта, със специален автобус за село Аврен, Кърджалийски окръг, отпътува група бивши граничари, набор 1926 година. Те ще гостуват на младите пазители на Родината ни, като ще имат среща с тях на 26 август — Деня на гранича ря.

* * *

Преди отпътуването си за братска Унгария, което е предвидено за шести септември, силистренският хор „Дунав" ще направи една последна проверка на изпълнителското си майсторство. Пред силистренското гражданство той ще изнесе концерт на 29 август.

* * *

В началото на тази седмица за градовете с висши учебни заведения отпътува група просветни работници. Те ще се запознаят с представянето на кандидат-студентите от Силистренски окръг в тазгодишните приемни изпити.

* * *

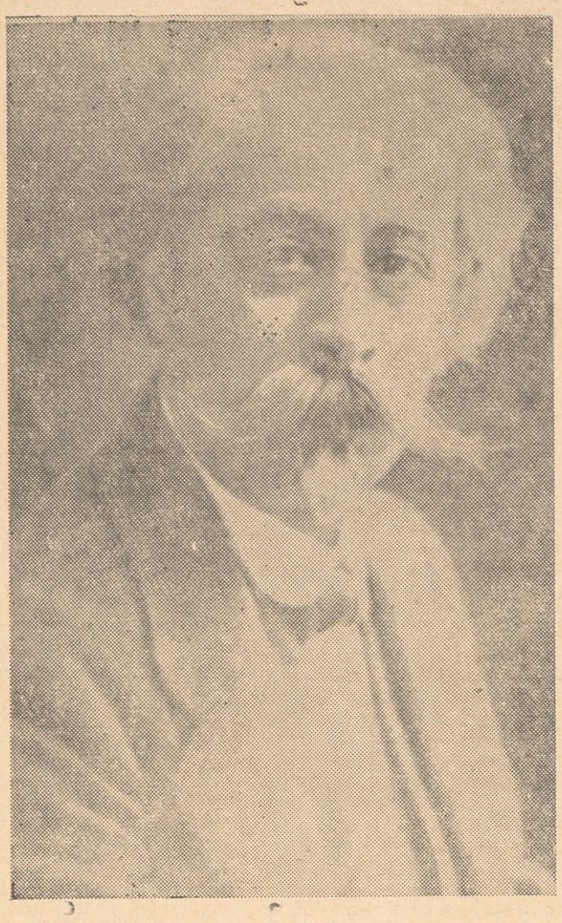
Досега за новата учебна година в окръга ни са назначени нови 163 учители и възпитатели. Твърде голям брой наистина. Но още по-голямо е числото на вакантните места в училищата — 218. Вярно е, че до първия учебен ден има още доста време, но факт е, че първият учебен ден в окръга ни ще бъде посрещнат и от доста нередовни учители.

* * *

През следващата седмица в Силистра ще бъдат прожектирани следните филми: „Големият ресторант" (френски) в кино „Москва"; Един ден в моето жилище" (кубински) и „Протеже" (югославски) в кино „Доростол", „Алеко Дундич" (югославски) в лятното кино.

100 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ГЕОРГИ КИРКОВ

БЕЗСМЪРТЕН ТРИБУН И БОРЕЦ

Пътят от прага на даскал Йордан Кирковия дом в Плевен до първия ред на най-светлите страници в историята на БКП и революционното ни работническо движение е дълъг само... 52 години. Неговият край е начало на безсмъртието на един лъчезарен образ, станал синоним на жив пример на най-чист всеотдаен партиен деец, неуморен синдикален функционер, чудодеен оратор, войнствуващ журналист, огнен публицист, страстен поле мист, вдъхновен поет и даровит писател, доблестен гражданин, патриот, искрен интернационалист, възторжен радетел на българо-руската и българо-съветската дружба, приветствувал от цялото си огромно сърце червеното сияние,с което залпът на „Аврора“ огря света.

Това е образът на Георги Кирков — Майстора.

Ако за самия Кирков „Майстора“ е псевдоним, за съвременниците и поколенията думата „майстора“ е богато съдържание на една всеобхватна, историческа мащабна дейност.

Майстор в партийното строителство. Той се грижеше за Партията и за нейните кадри до последния си дъх—от смъртното си легло Кирков пише: „Стягайте организациите, не оставяйте да угасне ентусиазмът у масите“.

Майстор на словото и перото. „Печатът на Партията в цялата му съвкупност не е нищо освен едно нейно оръжие“ — изтъква Кирков. А Г. Димитров свидетелствува: „Със своето силно и убедително слово той вдъхновяваше и завладяваше масите, както никой друг след него не е могъл да прави това в такава степен“.

Майстор на полемиката в идеологическата схватка с българския опортюнизъм и ревизионистичната зараза на общодейството. „Цялата негова практическа борческа дейност — изтъква В. Коларов — бе пропита от неговите строги и непоколебими марксически убеждения“.

Тези три основни насоки са доминантата на изумително активната политическа дейност на Кирков. На тяхната завладяваща сила са обречени и яркостта на мисълта, и смелостта на действието, и магията на словото, и стихията на перото — мобилизиращата бойкост на вестникарската статия, и сарказмът, и смехът — до „Пиперлията“ — фейлетон, и страстта на дискусията... Застанал още в началото на своето обществено поприще на кръстопътя между поезията и публицистиката, Кирков пое пътя на партийния ръководител, съчетал в себе си вдъхновението на поета и динамичността на публициста. Така по етът-мечтател Кирков стана войн на Партията, възторженият общественик-оптимист — бунтовник-революционер. Сега никой не дели поета от война, писателя от трибуна и гражданина-патриот от революционера-интернационалист. Всичко у него е дарба, сила и идея.

Дарбата си Кирков отдаде на Партията и с огъня на своята неугасима убеденост в тържеството на революцията той хвърляше светлина в съзнанието на класата, палеше работнически сърца, каляваше революционни воли.

Клокочещата като вулкан динамичност на Кирков извира от живата сила на революционния марксизъм, на научния пролетарски социализъм. За него научният социализъм е не само идеология, но и „една непобедима сила“ — благодарение на която поставя точни безпогрешни политически диагнози, и която разкрива борбата на работническата класа и укрепва увереността й в победата. Тук е и живецът на Георги Кирковата прозорливост — 46 години преди Деветосептемврийската социалистическа революция той казва: „Бъдещето на нашата страна, каквито и външни видоизменения и да претърпи, ще си остане едно и също — тържество на работническата класа. То вече ясно се разкрива пред нашите очи...“

Към това бъдеще Кирков не предлага гладки пътеки и плитки бродове. Той е трезв реалист. Политик, който анализирайки дълбоко фактите, прави извода, че „Естествената стихия на социалистическата партия е борбата, непримиримата борба против съществуващото в името на бъдещето, което е нейно. “Мобилизиращ е неговият призив: „На борба! Напред в борбата без страх и съмнение!“

В тази борба той залага на всички оръжия: и на „кипящата вълна на вдъхновеното социалистическо слово“, и на смеха като класово оръжие, и на революционния унищожителен сарказъм на сатирата и на до кости разобличителна стрела на острата полемика, и на уличните протести и схватки, и на въоръжената революционна съпротива. Той не оставя „нито една подлост на шарлатаните незаклеймена“. Открива и разобличава без пощадно онези, „които си палят чибука от двореца“, некавижда тези, които говорят с „изтрити фрази — по-изтрити от ризата на българския данъкоплатец“.

Прицелът на Кирков е винаги точен и адресиран. Под неговия обстрел е всичко гнило и пречещо на революцията — от „сакъзовите теоретически майстори“ до предателите и изменниците в ръководството на Втория интернационал, до враговете на Ленин и на Великата октомврийска социалистическа революция.

Кирков никога и в нищо не е бил неутрален. За него има закони на непримиримата класова борба и в нея можеш да бъдеш само или студен, или топъл“: за топлохладните няма място в нея. В тази борба догаря и последната клетка на неспокойното му сърце, на бързо ориентиращия се в събитията и в хората ум...

Широкият диапазон на дейността на Кирков няма само българско национално измерение. Той е един от активните участници на конгреса на Втория интернационал в Щутгард, където подкрепя предложената от В. И. Ленин и Р. Люксембург резолюция против милитаризма. Срещаме го на Конгреса на Интернационала в Копенхаген. А на Цимервалдската конференция е на еднакви позиции с болшевиките и подписва възванието на цимервалдската левица. Кирков е там, където се защищава чистото знаме на марксизма, мира и пролетарското революционно комунистическо и работническо единство.

В сиянието на Великата октомврийска социалистическа революция Кирков видя величието на Ленин и правотата на неговото учение. Затова той е един от първите дейци на БКП, които възприеха ленинизма и на сочиха партията на тесните социалисти към правилна ориентация. А това е историческа съдбоносна заслуга пред народа, чиято днешна действителност е ярка реализация на копнежите, мечтите и идеалите на великото дело, за което Майстора три месеца преди смъртта си каза, че то „изчерпва смисъла на съществуването“ му...

„Съществуването“?.. не, живият на Кирков е истинска школа за всеки, който иска да служи предано на работническата класа, на народа. Благоев видя в Кирков партийния деец „художник-творец“и от 1896 година крачките им в общественото поприще се сляха в една борба, в една воля. Затова и биографиите им отбелязват: трудно можем да си представим Благоев без Кирков и Кирков без Благоев, свързани в бойна и творческа дружба—„един от най-знаменателните факти в историята на Партията“, както подчертава Г. Димитров.

Името на Г. Кирков се разнесе бързо из цялата страна. Майстора израстна до върха на партийното ръководство и влезе в сърцето на работническата класа, за да не излезе никога от пантеотона на великите. Той живее в безсмъртните стихове, превърнати в песни на революцията; в пламенните статии и аргументираните речи в завета да бъдем верни на Партията на Ленин и на знамето на Великия октомври. Той живее в победите на Партията и в тържеството на социалистическото строителство на социализма. Затова той е наш съвременник и вдъхновител в социалистическото строителство, в борбата за чистотата на марксизма-ленинизма и единството на международното работническо и комунистическо движение.

Христо ТОТЕВ

ИЗКУСТВОТО ДА УПРАВЛЯВАШ

(ФЕЙЛЕТОН ОТ ГЕОРГИ КИРКОВ)

Понеже никой от нас не знае какво има да стане утре, а рядкото изкуство, с което се управлява днес България, много лесно може да бъде отвлечено заедно с либералите в общия порой на събитията, то с позволението на читателите аз взимам отгоре си грижата да ги посветя в това изкуство.

Прочее моля внимание!

Най-първото и най-важното нещо в изкуството да управляваш един народ, като българския например, е да те направят министър. Как се извършва тая процедура — това не е твоя работа, защото както в женитбата, така и тук най-главна роля играе късметът. Ще рече, твоята работа, щом те направят министър, трябва да бъде — не да му сееш на корена ряпа, а благодушно да се покориш на участта си и след това незабавно да вземеш нужните мерки, за да си доставиш известното „народно доверие“, което за един министър е от голяма важност, тъй като за него има същото значение, какво то има и вулата за младоженеца.

Доставката на „народното доверие“ става по няколко начина, от които най-сгодните са два — по търг, или по домакински начин. Първият се препоръчва, когато има конкуренти, вторият, когато няма такива. При първия са необходими поемни или — по-вярно — наемни условия, при втория този масраф се явява съвършено излишен и всичката тайна се заключва в това — да влезеш овреме в споразумение с някои приближени и предани теб хора — най-хубаво измежду полицейските чинове, които да бъдат не само достатъчно добродетелни, но и достатъчно решителни, за да извършват с успех доставката. „Народното доверие“ няма нищо общо с таината на войската и поради това доставката му става не постепенно, а отведнъж и в един ден. Закъснявания се допускат до една седмица, след което доставката се отнема и доставчиците се глобяват.

По този превъзходен начин нагласена работа в късо време ти имаш в ръцете си цялото „народно доверие“ и вече преспокойно можеш да пристъпиш към главната си задача — изкуството да управляваш. За тая цел предврително разделяш страната на райони според административното деление, избираш си по един ортак за всеки район, туряш му името „шеф“, даваш му под концесия цели градища и села и след това почваш да управляваш от името на „народното доверие“. Последното, което има своето реално изражение в сто човешки глави и двеста чифта ръце, готови по първа заповед да мислят и да се движат, е твърде благоразумно и послушно, за да спъва хода на твоето управление. Само с едно дигане на ръце и шумно ура то ти решава и разрешава всичко, каквото му предложиш и поискаш. За тебе не остава нищо друго, освен да повикаш двама-трима грамотни хора, да им сложиш по бешлик в ръка и да ги накараш да пишат дълги вестникарски статии, в които да се развива и пояснява само една мисъл — че „народното доверие“ е с теб и че всички, които са против тебе, са безчестни и развалени личности. Това е доста! Оттам нататък държавната машинария върви сама по себе си. Даже и масло не е потребно, защото колкото по-малко масло наливаш, толкова и по-добре върви. Писарите пишат, с една реч — курдисан часовник, остави го само да върви.

Малко по-инак стои работата с тъй наречените ортаци или „шефове“ в провинцията. Тук без друго се изисква да бъдеш внимателен, защото работата с тия господа става според поговорката: „Ръка ръка мие, а две те — лицето“, и поради това много лесно рискуваш да умиеш понякога само двете ръце, без да закачиш лицето. Впрочем, мъчнотията в такива случаи прекрасно се премахва, щом към пълната свобода на действие, с която си наградил тия господа, им дадеш и правото да бъдат крайно красноречиви в мълчанието си. По този именно начин най-сетне и тази сложна машина почва да действува и за тебе не остава нищо друго, освен да се отдалечиш под сянката на градината и от там да наблюдаваш чудния ход на цялата държавна машинария. Полицията пази реда и тишината, съдиите съдят, даскалите учат, поповете опяват или венчават и над всички отгоре, като пчели над цветята реят и се вият благородните шефове и милостиво прибират в кошерите си сладкия медец, за да отрежат след малко и на теб от най-хубавата пита.

И възхитен и доволен си ти от всичко това, безподобний чародей! Свободно тече кръвта по твоите жили, спокойно почива твоят поглед върху чудната гледка и в неизказано наслаждение се къпи и тае благородното сърце.

Но уви, нищо трайно и вечно няма под небето! Идват минути на горчиво изпитание и чезне от очите ти чудната идилия и дълга костелива ръка скришом се протяга, грубо те хваща за ухото и безжалостно те хвърля при прашната фурда на гнилото бунище.

И оставаш ти, чародей, с твоята безгранична, но безсилна злоба и с твоето горчиво съзнание, че от кал си направен министър и в калта трябва да изчезнеш.

Да, изкуството да управляваш е тънка, часовникарска работа и блазе на тоя, който я изкара благополучно и сам свърши поне в положението на спукано гърне.

Новооткрит исторически документ на Дочо Михайлов

(По случай 41 години от убийството му)

Още през 1924 година в борбите между левицата и дясното крило в добруджанското движение стана известно, че в ръцете на българската полиция се намира един доклад на Дочо Михайлов за положението в Добруджа. Но досега точното съдържание на този доклад не се знаеше. Неотдавна в полицейските архиви беше открит препис от доклада, писан от Дочо след обиколката му в Добруджа през април и май 1924 година.

Докладът носи дата 8 юни 1924 година и е написан в София. Предполага се, че е във връзка със заминаването на Вървбан Петров за Виена, за да установи контакт с представители на Съветския съюз.

По-долу ще предадем съдържанието на доклада, тъй като е важен исторически документ, от разяващ положението в този тогава заробен край, а така също и политическото виждане на автора му — незабравимия син на Добруджа, вдъхновения апостол на свободата, комунистата — революционер Дочо Михайлов.

* * *

Констатациите и мислите на Дочо в този доклад са изразени в осем точки.

В първа точка, след като констатира, че национал-революционната организация става притегателен център на населението, Дочо казва: „Особено това, което прави впечатление е, че турското население, съставляващо значителна компактна маса в Добруджа (Делиормана) и част в Куртбунарския (Тервелския) район, което досега се държеше резервирано и дори враждебно към каквато и да било добруджанска организация, има маса случаи, където те (турците бел. моя) сами предлагат услугите си за делото на революционната организация“.

В точка втора пише: „Част от населението, особено това се отнася за населението от Куртбунарския район, се намира под влияние на Добруджанската комунистическа партия с център гр. Добрич (Толбухин). Тия именно лица са предани беззаветно на революционното дело, подготвяйки и увличайки след себе си масово населението“.

„Поради горното обстоятелство вътрешната организация при прилагане на програмата си и пропагандиране на лозунгите не среща масово противодействие, а само отделни случаи се срещат със заможни лица, които се противопоставят“ — се казва в трета точка от доклада.

В точка четвърта е изразено настроението на населението по следния начин: „Относително възможностите и гаранциите за освобождението на Добруджа съществува едно единствено мнение: че Русия е страната, която ще даде свобода на поробените народи и частно такава за Добруджа“.

В това отношение особено прави впечатление, че са допринесли твърде много септемврийските събития в България. Известно е, че част от добруджанските бежанци, живущи в България, взеха живо участие в тия събития и голяма част от тях са избити, следствие на което е последвало разочарование на населението от вътрешността, какво България в лицето на настоящото правителство ще се отзове на борбите на добруджанското население за свободата“.

В точка пета се подчертава, че населението с напрегнато внимание следи конфликта между Румъния и СССР и се надява, че във връзка с това ще се постави и разреши добруджанският въпрос. В точка шеста пък се изтъква враждебното отношение на населението към колонизаторската политика на окупаторите.

Отношението на населението към дейците на революционното движение се разглежда в точка седма: „Както ръководителите на революционното движение, така и тия, които понастоящем са ангажирани в неговото съществуване, се ползуват с горещи симпатии и безрезервно биват приети от населението, а особено в селата“.

Накрая докладът завършва със следните мисли, взети от осма точка: „Там, където се слага въпросът за начина и средствата за освобождението на Добруджа, съществува безусловно убеждение, че не са нито западните сили, нито Обществото на народите, нито пък българското (буржоазното бел. моя) правителство, което ще дадат тази свобода. В това отношение населението също така смята, че единствена е Русия, която ще помогне и гарантира това освобождение. Общо взето в цяла Добруджа, като изключим северната част, още незасегната от организацията, духът на населението е борчески и безрезервно се възприема лозунгът за ориентиране на движението към Русия. Не липсват случаи, когато хора със завидно икономическо състояние, също смятат, че освобождението на Добруджа може да стане само от Русия и агитират в полза на този лозунг“.

Както ходът на историческите събития показва, това са пророчески мисли на големия син на Добруджа, които бяха ориентир на революционното движение в Добруджа през цялото време на неговото съществуване.

Иван ГЕОРГИЕВ

50 ГОДИНИ ОКТОМВРИ

Петроград. Проверка на мандати край Смолни, 1917 г.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

Този документ бе съставен доста ясно, без дразнещото генерала партийно дърдорене, за това той го подписа след второто прочитане, като само на две места зачеркна запетаите. Нойбут не обичаше, когато в документите имаше много препинателни знаци.

„Заповедта не е белетристика — казваше той, — запетаите пречат да се усвои същността на работата. Те хващат очите на войника“.

Над другите документи Нойбут седя значително по-дълго време, внасяше коригиращи, преписваше цели абзаци. И колкото повече работеше, толкова по-бавно напредваха делата — ту се обаждаше дневната умора, ту го дразнеше лошата подготвителна работа на канцеларистите. Затова той не прегледа всички документи. Взе душ, разтри се със суха, затоплена кърпа и легна в леглото. Затвори очи. Той заспиваше веднага, щом се завиеше с одеялото. Но днес за пръв път след изтичането на десет-петнадесет минути с известно учудване забеляза, че сънят не идва. Нойбут се обърна на дясната си страна и веднага си спомни своята майка, тя го караше да спи на дясната страна, подлагайки двете ръце под бузата. Нойбут се усмихна и въздъхна. Усети вкуса на ябълков пирог: всяка неделя майка му приготвяше голям ябълков пирог — с ванилия и мандарини. Майка му наричаше мандариите грейпфрути, макар, че това бяха истински мандарини.

„Нима е безсъница? — помисли Нойбут. — Казват, че това е крайно изнурително. Защо е така? Някаква безсмислица“.

Генералът лежеше, затворил здраво клепки. Отначало видя зелена пустота, а после в тази зелена пустота видя стройни редици от бараки на концлагер. Те прелетяха днес над този концлагер за военнопленници. Офицерът на Химлер от СС извика в ухото на Нойбут.

—Това е лагер с газ. Производителност на пещите — повече от хиляда човека ежедневно.

— Какви пещи? — не разбра Нойбут.

— Газови, господин генерал, газови — поясни онзи, — това е хигиенично и рационално от гледна точка на пълзенето на вредни слухове.

„Изглежда това е необходимо — помисли Нойбут. — В последно време те постоянно ни уязвяват нас, войниците, с тази своя гадост. Защо? Нека сами отговарят пред своята съвест за газовите пещи. Аз съм войник. Родината ме повика на борба и аз започнах борбата“.

Нойбут стана от кревата, приближи се до прозореца и дълго гледа замъка Вавел, който ще ще да бъде унищожен.

„Те стенографираха, когато уточнявах плана за унищожение огнищата на славянската култура — спомни си той. — О, гнил ужас от архивите, където се пази онова наше, за което ние самите забравихме много от давна! Тихи, злорадни чиновници-мишлета пазят нашия позор и нашето самообвинение. Как мнозина навярно мечтаят да се промъкнат в архивите и секретните сейфове и да унищожат всичко, отнасящо се за тех ния жизнен път, думи, призиви, и обещания!“

Генералът отиде до масата и отново започна да прелиства документите, подписани от него днес. На първия документ — за наказанията и изпращането в Германия — той се задържа особено дълго.

„Аз съм стар човек — тъжно и горчиво помисли той. — Те трябва да разберат, че съм стар човек и войник. Никой няма право да съди войника, освен Родината. Никой не смее да съди за изпълнение на дълга пред народа“.

Нойбут направи прибавка към тази заповед. „Прилагането на тази заповед, сурова, както и всичко, родено от войната, е необходимо само в тези случаи, ако са налице доказателства за престъплението“.

Генералът направи няколко крачки из стаята, върна се към масата и щателно зачеркна прибавката си.

„Да коригирам фюрера? — помисли си той. — Едва ли това ще мине незабелязано... На Халдер и Браухич е лесно: минаха в опозиция отдавна; ще им се прости всичко, което са правили преди. За мене е късно да мина в опозиция — там няма да спечеля, но тука ще изгубя. Едно време забравих съвсем за главния принцип на военната стратегия: „отстъпи навреме“. Повярвах на гърмящата логика във фразите на фюрера, забравяйки, че над всичко трябва да се цени тихата логика на собствените мисли. Общонационалната истерика помете и мене. Това е очевидно“.

Нойбут извика дежурния под полковник Волф и каза:

— Донесете ми стенограмата на съвещанието, което свикаха на трето число.

След половин час Волф доставя пред генерал-полковника стенограмата на съвещанието, свикано от него във връзка с акцията по унищожаване огнищата на славянизма. Нойбут стоеше зад масата — строг, в мундир, пристегнат в талията с широк черен ремък, ботушите ток до ток, като на парад.

Нойбут препрочете внимателно стенограмата и постави отметка срещу своите думи: „Между другото, Биргов, аз плаках със сълзи на възторг в Лувър. Бих възразявал против тази акция, ако не си давах отчет, че тя е необходима като военно мероприятие“.

Нойбут се облегна на високото облегало и помисли: „Е, какво пък, според мене, това е достойно. Аз говорих като войник“.

Той сложи настрана стенограмата, протегна се и замря, сплел пръстите на ръцете си. Усмихна се, край ръцете му стояха пръстите на дявола, хванали документите от днешната поща.

„Ето го то — помисли Нойбут, — всичко мое най-важно и страшно се пази в тези лапи. Аз бях при Химлер, когато той говори за целите на унищожението на славянизма и на неговите огнища. Тези цели са продиктувани от техните политически и расови стремежи, а не от изискването на военната обстановка. А аз се съгласих с него. И всички чуха това. Неизвестно е кое е по-страшно: моите фрази в тази стенограма, обосноваващи военната необходимост от унищожаването на огнищата на славянизма, или моят възторг пред расовото обосноваване на акцията там, в кабинета на Химлер. Най-страшното е, ако се изправя пред съда на потомците в ролята на евтин панаирджийски, двуличен актьор, а не на войник“.

Генералът отдели изстиналите пръсти, изправи се, чукна с юмрук по масата и каза:

— Само ще се бием... До края...

С това легна да спи и заспа лесно.

Той стана, както обикновено, в шест часа сутринта. Направи гимнастика, взе леден душ, обръсна се сам и повика Волф.

— Нека ми сменят стискача за книжата — заповяда той, по сочвайки с очи дяволските пръсти — Някаква глупост. Вкус на страхлив еснаф, забогатял от сводничество.

Волф отиде веднага да даде съответните разпореждания. След няколко минути генерал-полковникът заедно с дежурните адютанти излезе от своя апартамент. Минавайки край замрелите в стоеж мирно офицери от охраната на СС, дежурния по етаж инвалид и полската камериерка, той спря и каза:

— Това е за ващите внуци.

(Следва)

Държавно индустриално предприятие „ХРОМ“--Силистра

Целият трудов колектив — работниците, инженерите и техниците посрещат големия Празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

с преизпълнени задачи, със стремеж за нови победи. Изделията на „Хром“ са известни в цялата страна. Те говорят за майсторството на силистренци, за трудолюбието на добруджанци.

В деня на големия празник в челните редици на манифестацията ще дефилират нашите първенци — ударници, качественици и носители на званието „Ударник на комунистическия труд“. На тях и на всички работници и служители, а така също и на многобройните ни клиенти да е честит и весел Празникът!

ОТ РЪКОВОДСТВОТО НА ЗАВОДА

Държавно автомобилно предприятие — Силистра

В деня на големия Празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

шофьорите, работниците от ремонтната работилница и служителите ще се явят с гордост на многолюдната манифестация. Те превозиха хиляди тонове над плана, реализираха икономии на средства и гориво-смазочни материали. Дадоха над плана хиляди лева печалба и с вещина прилагат принципите на новата система на ръководство.

Да живее Празникът на свободата! Да е честит и радостен за всички!

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ДЪРЖАВНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ — СИЛИСТРА

Сърдечни поздрави изпращаме на нашите клиенти, работници и служители по случай големия празник на българския народ

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Двадесет и три години свобода, двадесет и три години щастие, двадесет и три години радост, извоювани с живота на хиляди борци. Двадесет и три години съзидателен труд, в който на едно от челните места са търговските работници.

Десетки просторни, хигиенични и приветливи магазини на Държавното търговско предприятие Силистра предлагат на клиентите най-разнообразни стоки. В тях ще намерите вежливо и културно обслужване.

Да е честит Празникът на всички!

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ГТП „Здрава храна“ — Силистра

Поздравяваме най-сърдечно работниците от предприятието и нашите клиенти послучай Празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

В заведенията за обществено хранене ще намерите винаги вкусна и разнообразна храна, качествени напитки и културно обслужване. Ресторантите и сладкарниците ви предлагат уютност и приятна обстановка.

Търговските работници са били винаги в челните редици в борбата за преизпълнение на задачите. В деня на големия празник ние ще отчетем новите си постижения и ще обещаем да работим още по-упорито за светлото ни бъдеще.

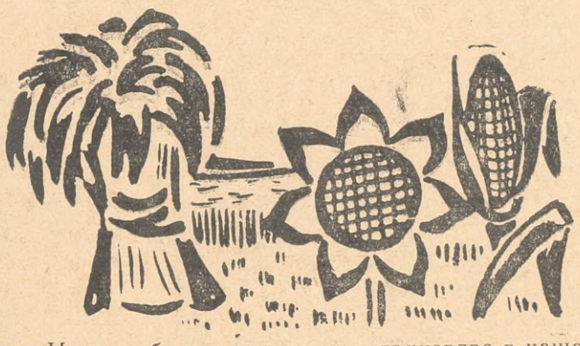
Честит празник, другари!

Трудово Кооперативно земеделско стопанство с. Калипетрово

Драги кооператори, специалисти и служители!

За вашата неуморна работа и добри резултати при изпълнението на задачите в стопанството ръководството на кооператива ви поздравява най-сърдечно с Празника на свободата

9септември

Нека свободата всякога ни вдъхновява в нашата работа. Да превърнем в дела мечтите на тези, които отдадоха живота си за нея. Да накараме земята да роди през идната година най-малко по 400 килограма пшеница от декар.

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО с. СИТОВО

С чувство на голяма радост ръководството на стопанството поздравява кооператорите, специалистите и служителите с големия Празник на свободата

9септември

Двадесет и три години нашият народ крачи по пътя на свободата. През тези победни години и нашият кооператив постигна част от онова, за което мечтаеха неговите създатели. Преобразиха се селото и хората, а всяка победа е вдъхновение за нови трудови дела.

Нека накараме земята да ражда повече, а животновъдството да дава повече продукция.

За нови победи, другари!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Иширково

Да е честит на всички Денят на свободата

9 септември

От все сърце ръководството на стопанството желае на всички кооператори, специалисти и служители здраве и нови успехи. Нека в работата ни винаги бъде пример героизмът и себеотрицанието на онези, които дадоха живота си за свободата. Нека превърнем в дела мечтите им, като внедряваме всестранно техниката в селскостопанското производство, като накараме земята да ражда повече зърно и зеленчуци.

Весело прекарване на празника, другари!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Айдемир

Ръководството на стопанството честити Празника на победата

Девети септември

на всички свои кооператори, специалисти и служители.

За изминалите двадесет и три години кооперативът ни завоюва не една победа. Селото стана неузнаваемо, а хората заможни и щастливи. Нека се отблагодарим за свободата с нови трудови дела в селскостопанското производство и най-вече зеленчукопроизводството и животновъдството.

Да ви е честит празникът, скъпи другари!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Голеш

Ръководството на кооператива отправя горещ

Деветосептемврийски привет

към всички кооператори, механизатори, специалисти и служители.

Нека знамето на деветосептемврийската победа да бъде вечно вдъхновяваща сила по пътя ни за нови дела в името на свободата. За нея да отдадем сили и знания по пътя на все по-широкото внедряване на механизацията в селскостопанското производство, а през идната година да накараме земята да роди най-малко по 400 килограма пшеница от декар.

Честит празник на всички!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Бабук

На всички свои кооператори, специалисти и служители ръководството на стопанството честити Празника на свободата

9септември

Без свобода няма щастие. Без труд няма изобилие. Нека победата ни вдъхновява. Да правим мишците ни по-силни за нови трудови дела. Опитът ни и широкото внедряване на комплексната механизация да карат земята да дава повече блага.

Честит празник, другари!

Държавна сортоподдържаща станция — Силистра

Ръководството на стопанството отправя своите горещи поздрави до всички свои работници, специалисти и служители и ги приветствува с Празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На делото, на което отдадоха живота си верни синове и дъщери на нашия народ, да посветим всички свои сили, да множим успехите и славата на стопанството ни. Постигнатото в борбата за повече селскостопански продукти, никога да не ни задоволява.

Честит празник, на всички!

Комсомолски устрем

Отличия за активна предконгресна дейност

Неотдавна бюрото на ОК на Комсомола награди отли чилите се в предконгресната дейност комсомолски органи зации, дружества, младежки групи и бригади.

С ПРЕХОДНОТО ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ НА ОК НА ДКМС:

1. Заводската организация на ДКМС при ДИП „Добруджа“.

2. Общинската организация на ДКМС в с. Нова Чер на.

С ВИМПЕЛИ „XI КОНГРЕС НА ДКМС“:

1. VI дружество при промкомбинат „Камъшит“.

2. Дружество „Валентина Терешкова“ при ДИП „Доб руджа“.

3. Дружеството на ДКМС при ДСП „Булгарплод — Нектар“.

4. Младежката група от бригада „Дочо Михайлов“ при ДИП „Липа“.

5. Младежката бригада „Димитър Дончев“ при завод „Хром“.

6. Младежката бригада „Пеньо Пенев“ при промком бинат „Камъшит“.

7. Дружеството в с. Сяно во.

8. Дружеството в с. Лис тец.

9. Дружеството в с. Калу герене.

Наши делегати за XI конгрес на ДКМС

Усмихни се, Кадрие!

— Подай една игла, Кадрие!
— Подхвърли канап насам, Кадрие...
— Вземи тая низа оттука, Кадрие!
— Ще ме уморите...
— Добре... Сякаш, че се сър диш за нещо.
— Не се сърдя...
— Усмихни се, усмихни се де!

— Ех, че сте...
— Виж, колко си хубава, ко гато се усмихнеш!...

Кадрие нищо не отговори. По стави близко до себе си купчи ка току-що набрани тютюневи листа. Заниза ги чевръсто. По лицето ѝ се разля мила усмив ка. Дружките ѝ заблязаха това и прихнаха да се смеят високо. Тя още повече се изчерви. Сетне гълчавата стихна. Всички от нейното звено бързаха. Когато завърши работният ден, стана ясно, че и през него Кадрие е била най-сръчна.

...Младата звеноводка Кадрие Мустафова от село Грънчарово и тая заран беше подранила. Бе първа на нивата. Сетне надойдо ха и останалите момичета от зве ното ѝ. Една от дружките ѝ под хвърли на шега:

— Я попитайте Кадрие защо беше вчера в Силистра.

— На комсомолска конферен ция — отвърна велнага Кадрие.

— Какво друго ще ни ка жеш? — настояха другарките ѝ.

— Не разбирам за какво ме разпитвате толкова много?

— Уж, че не се досещаш...

— Че какво има толкоз за досещане? — попита и тя на свой ред.

— Избрали те за делегатка на Единадесетия конгрес на Комсо мола.

— Кога пък сварихте да нау чите?

— Още снощи разбрахме... Вярно ли е?...

— Да.

— Кой като тебе!

— Като се върна от конгреса, всичко ще ви разкажа...

Радостни бяха тоя ден девой ките. Тяхната звеноводка ще иде на комсомолския конгрес. Ще ѝ поръчат да разкаже в конгресната зала за звеното, за всички младежи от района на Секуловската община. Но до конгреса има още време. Затуй трябва да подготвят дар за по срещането му. А техният дар ще бъде получаването на по-високи добиви от повърените площи, да запазят и през тази година пър вото място в целия кооператив.

С вълнение очаква сега Кад рие всеки ден. И всяка вечер е доволна, че е могла да даде ча стица от своя труд за добрия ус пех на звеното. Тя е във вихъ ра на младостта. Нейните девет надесет години ѝ дават криле, вдъхват ѝ увереност.

...В простора се чува песен. Пеят звънливи момински гласо ве.

— Сигурно е звеното на Кад рие — каза напосоки една коо ператорка.

— Само в него има толкова добри певици — рече друга.

— Щастливи момичета... Ве село е при тях...

Слуша Кадрие песента и се усмихва доволно.

Драголюб СВЕТЛОЗАРОВ

КАЖЕТЕ СВОЯТА ДУМА...

Обръщаме се с гореща молба към всички млади читатели на „Комсомолски устрем“ да кажат своето мнение за списване то му. Нашата молба е да научим кое в него е хубаво и кое — лошо. Всичко това правим с единствена цел: нашият „Комсомол ски устрем“ да стане още по-интересен и целенасочен.

Както е известно от десетина месеца насам комсомолската страница на вестник „Силистренска трибуна“ се издава от нещатен отдел, съставен само от комсомолци. Основната зада ча на отдела е да осигури хубави и разнообразни материали за младежките дружества и организации от окръга.

Доколко отделът е съумял да постигне своите цели, то дума та имате вие, младите читатели. Вие постоянно следите страница та и най-добре виждате положителното и отрицателното в нея.

Сега ви се предоставя възможността да поставите вашите желания и искания. А те ще бъдат от голяма полза, тъй като ще допринесат твърде много за подобряването на страницата.

Утвърждаваме родолюбиви традиции

Напоследък нашата заводска организация отделя все по-голя мо внимание на военно-патриотичното възпитание, тъй като то създава онези знания, убеждения, качества и навици, които са необходими при подготовката на младежта за защита на Роди ната и делото на комунизма. Още през месец март заводският комитет на Комсомола се при съедини към призива на ЗК на ДКМС при ЗММ — Силистра за провеждане на инициативи по военно-патриотичното възпита ние. Нашите две заводски ком сомолски организации си обяви ха съревнование. Набелязахме специални мероприятия по воен но-патриотичното възпитание на младежите и девойките от заво да.

Комсомолските дружества ор ганизираха събрания в чест на трети март — освобождението на България от турско робство. По случай 2 юни—Деня на падналите за народна свобода ЗК проведе походи до любите места на добруджанските революционери Димитър Дончев и Иван Стайков, където бяха по ложени венци. Всички дружест ва приеха за свои патрони имена та на загинали добруджански ре волюционери, след което изучи ха техните биографии.

Посетихме военно поделение в град Шумен, където донабор ниците от завода съвместно с ни онери от училище „Никола Вап царов“ — Силистра се запозна ха с успехите на бойците от по делението по бойната и полити ческата подготовка. Тази среща се оказа много полезна.

Във връзка с решенията на XVI пленум на ЦК на Комсомо ла приехме допълнителни меро приятия — срещи със стари пар тийни дейци, фронтовици. В ско ро време ще изградим курс по изучаване на радиотехника, ще организираме стрелба с бойна пушка. Ще изпращаме тържест вено комсомолците в родната ка зарма. Подобрихме съвместната си дейност със заводската орга низация на ДОСО.

Това са накратко нашите ус пехи по военно-патриотичното възпитание. С тях поставяме на чалото на утвърждаване на родо любиви традиции сред комсомол ците от завода.

Коста КИРИЛОВ,
секретар на ЗК на ДКМС при ДМЗ „Стомана“

Условия и желание

НОВАТА ЧИТАЛИЩНА СГРАДА

Спореха веднъж за нея. Едни казваха, че основите ѝ били по ставени преди шест години, дру ги — преди 4. Между впрочем това не беше най-важното. Проб лемата си остава: кога все пак тя ще бъде готова и ще приюти младежите от село. Може би те самите трябва да кажат своя та дума. А само от самообла гането трудно би могло да се по лучи съкращение на срока.

СТАРАТА ДЖАМИЯ

И досега за запазени следи от бившето предназначение на тази сграда. Вътре има съществени промени. Преди години бяха при способили сцена с балкон и заве са. Сегашните младежи са били деца, когато техните по-големи братя и сестри ходеха там на вечеринки и на кръжок. Колко често се събираха тогава! Разме рите на салона бяха все същи те. Младежите бяха повече и все пак весело беше. До късно се веселяха под звуците на хармо никата или гъдулката.

МЕГДАНЪТ

В неделни и предпразднични дни тук се събираше цялото се ло. Какви големи и кръшни хо ра се внеха!

СЕГА ВРЕМЕТО Е ДРУГО

Не може да се каже, че мла дежите от село Пожарево не про дължават хубавите традиции на своите предшественици. В много отношения те са отишли далеч по-напред от тях. Прави особе но приятно впечатление тяхна та обща култура, умението им да виждат нещата така, какви то са темите на техните споро ве, външният им вид. Та те по нищо не се различават от град ските момчета и момичета.

Добри младежки ръководите ли имат. Младежите-активисти не са малко. Секретаря на ком сомолското дружество наричат Гечо. Той е един енергичен чо век, с много пламък, с автори тет сред всички в селото. Само това го тормози, че е механиза тор и понякога, през усилните дни не може да се завърне на време от полето. Нали и с про фесията си изпълнява дълг!

С каква загриженост говорят за работата Васко, Маринка, две те Тинки, Марийка и др. Те са опората на комсомолското дру жество. Работят не за първа го дина. Свикнали са да дарят от себе си частица за общите дела — добродетел на новия човек.

КОЕ ТОГАВА ПРЕЧИ ОЩЕ?

Младежите от Пожарево не живеят сплотен организационен живот. Има доста скучни про междутъци в тяхното ежедне вие. Не се подготвят добре за комсомолския конгрес. Не се заемат с конкретни дела. Труд но се организират. Има комсо молци, които не спазват съюзна та дисциплина. Защо здравото ядро не се справи по-бързо с тях? Да им помогне, да ги спе чели.

Ежедневието на младите се покрива с работата, в която те са челници, първенци, добри слу жители, авторитетни млади спе циалисти, любими учители, гри жовни родители и съпрузи. Но стига ли само това? Политиче ска и културно-масова дейност се провежда кампанийно. Прими ряват се понякога с желанието на „бати Ангел“ — читалищния — читалището да се затваря в 20 часа. „Бати Ангел“ определя кога младежите трябва да се съ бират вечер и кога да затварят след себе си пътната врата. „Бати Ангел“ трябва да бъде млад по-сърце, връстник на мла дежите по мисли и стремежи!

Голямото желание за работа би могло да надхвърли нуждата от по-добри условия.

Гинка ПЕЦОВА,
секретарка на ОК на ДКМС

ВИКТОРИНА — КОНКУРС

Организира ДК на ДКМС при ГТП „Здрава храна“ — Силистра в чест на 50-годишнината на Великата октомврий ска социалистическа революция и XI кон грес на Комсомола.

ВЪПРОСИ

1. Назовете точното име и датата на раждането на вожда на Октомврийската социалистическа революция.

2. Кои са първите декрети на съвет ската власт и кога са приети?

3. Кои са първите националии обекти в България, започнати със съветска по мощ?

4. Кога е основан РМС?

5. Кога и къде е открит Учредител ният конгрес на Третия комингерн?

6. Посочете имена на българи — уча стници във Великата октомврийска социа листическа революция.

7. Кога Г. Димитров е избран за ге нерален секретар на Коминтерна?

8. През коя година е открит Първи ят конгрес на Комунистическия младежки интернационал?

9. Какво знаете за Световната демок ратична федерация на младежта (СФДМ)?

10. Кои събития в България са ре зултат на Великата октомврийска социа листическа революция?

11. В коя година се проведе XV пле нум на ЦК на ДКМС и по какви въпро си?

Право на участие във викторината-конкурс имат всички комсомолци от гра да и окръга. На участниците, отговорили най-добре на всички въпроси, ще бъдат раздадени награди. Крайният срок за представяне на отговорите е 30 септем ври т. г.

Отговорите изпращайте на адрес: ГТП „Здрава храна“ — Силистра ДК на ДКМС (за викторината)

МЛАДОСТ

Тази вечер Руси си легна с едно необичайно вълнение. Нали практиката му за работа с булдозера е малка — дори по-малко от година. Машината вла дее отлично —така сам смята — и е уверен в работата си. Но та зи скала утре...

...Хората, както обикновено, бързат сутрин за работа. Рано е станал и Руси. Преди работа ще прегледа основно машината. Не че нещо се страхува. Но за що ли е това вълнение?

Нищо не се изпречва пред техниката. В това не се съмня ва и най-големият скептик. Но свикнали с този скалист буреня сал мегдан съседите наоколо просто не можеха да си го пред ставят без тази висока, подкопа на от ерозията стена, не го виж даха във въображението си из равнен. Тук по решение на ГНС в навечерието на Девети септем ври щеше да се разделени тера совиден парк-градина. След вре ме ще израснат декоративни дръвчета. Ще се открие хубава гледка към Дунава.

Когато по рева на машината разбраха, че започва събаряне то на стената, всички се стекоха тук. Руси насочи булдозера към стената.

— Ще се обърне бе! — затюх каха се някои от по-възрастните.

Наклоненият булдозер заби ве риги в твърдата каменista гръд на земята. Ножът на машината потъна дълбоко в основите на скалата. Първият пробив бе на правен. Руси натисна амбриажа. Скалната маса почна да се свли ча от другата страна.

Важното бе да падне скалата. После другото е лесно. Цял ден Руси Стоянов от РТС — Тутра кан изравняваше участъка. Тук има работа за няколко дена. Но до вечерта в западната част на мегдана до градския пазар се издигна висока могила пръст.

Утре товарните камиони можеха вече да товарят.

* * *

В работата е нужно умение, опит. А опитът и умението идват с годините. Руси е млад, новак в тази работа. Може би тук по мага младостта и присъщата на нея смелост.

Той не е от Тутракан. Дойде тук от село Варненци. Понякога вечер в общежитието разказват за работата си през деня...

Младежите що посрещнат ком сомолския конгрес с достойни трудови дела. Не беше ли и днес това един дръзновен мла дежки подвиг. Дали няма пак да си попризаквят довечера в общежитието за него сърдечно, по другарски, като младе жи с еднаква професия. А ни ма не заслужава! Скалата рух на... Тук ще цъфтят цветя, ще се разхождат младите, а и по възрастните. Ще дойде и Руси.

Викентий ДУКАНОВ

ДРЪЗНОВЕНИ ХОРА

Сега, когато си спомнят онези първи години, момчета та от бригада „Димитър Дон чев“ от завод „Хром“ се ус михват. Сякаш още виждат развълнуваните си лица, ся каш още дочуват разгореще ните реплики, които отекваха в голямата зала, където рабо теха пресьорите.

Не можеше да се каже, че идеята да се създаде мла дежка бригада беше на някого конкретно. Тази мисъл та ка изведнъж припламна у всички, че вече беше трудно да й се устои. А условия за създаване на пресьорска бри гада наистина съществува ха. Най-важното бе, че пове чето от пресьорите бяха ком сомолци и вече се предусеща ше, че това ще бъде специал на младежка бригада, на коя то ще може да се разчита.

Бригадата беше най-после създадена. През 1960 година в един хубав слънчев ден, ся каш нарочно подбран за та зи цел. Разбира се, първите месеци на сблъскване с труд ностите няма да се забравят никога. Но така или иначе всичко потръгна в желаната посока.

Названието на бригадата ги задължаваше много. Голе мият ангажимент, който чув ствуваха върху себе си, ги караше нито за миг да не за бравят главното в работата, че трябва да бъдат за пример на останалите бригади, които имаха по-богата трудо ва биография.

...Тридесет младежи, заста нали зад ексцентър-пресите, ножиците и гилотината за ря зане на разкроения материал, изпълваха с неописуема глъч ка помещението. Като дъжд заваля продукцията — чаши за крем, шоли за сладолед, разнообразни чинии, бензино ви лампи.

Комсомолците се ръководе ха от обещанието, което бя ха дали. Всъщност в него наистина имаше интересни за дължения: изпълнение на плана за всеки месец не по-малко от 129 на сто, участие в школа за изучаване опита на добрия пресьор Борис Йовчев, пет души да продъл жат образованието си в тех никум или вечерна гимназия, да направят за една година 1 000 лева икономии, двади сет души да повишат квали фикацията си и т. н.

Преди известно време в бригадата бяха назначени де сет новопристигнали младежи. И сякаш специално се бяха уго ворили. Още през първия ден Кральо Колев, Мустан Кязимов, Любен Раданов, Михаил Димов, както и дру ги опитни вече в професия та, поеха обучението по на един човек.

Не упреквайте комсомолци те от бригада „Димитър Дон чев, че са оптимисти! Това им помага в работата. Ето, ако бяха някои други, щяха да кажат, махвайки с ръка: „Пресьо не се става лесно!“ А още от първия ден те заразиха с оптимизъм ново пристигналите.

Неотдавна гост на бригада та беше сестрата на техния патрон Мария Бучкова. Не забравима ще остане тази среща за „момчетата от за вод „Хром“. Такива интерес ни факти научиха за леген дарния добруджански revo люционер, че вълнението им не стихна дълги часове след раздялата със същата гостен ка.

Бригадата е завоювала званието „Бригада за комунистически труд“, както и „Паспорта на трудовата сла ва“. А административното ръ ководство не скъпи похвали те и награди.

Р. РУСЕВ

Комсомолци — бойци

Те дойдоха в родната казар ма есента на миналата година, за да изпълнят своя войнски дълг към Отечеството. Изпрати ги Родината, изпратиха ги близките, другарите, Комсомолът. Пожелаха им да станат отлични бойци, да овладеят сложната бойна техника, за да бъдат ис тински бранители на родната страна от враговете.

С много обич и голямо вълне

Йовко Димитров Димитров от с. Иширково.

ние прекрачиха прага на казар мата трима бойци от Силист ренски окръг Йовко Димитров Димитров, Йордан Георгиев Та гаров и Велико Димитров Вели ков. Те бяха посрещнати привет ливо от старите бойци и коман

Йордан Георгиев Тагаров от гр. Силистра.

дирите в красивия черноморски град. Тук намериха своя втори дом, новите си другари. Остана ха далече дните на първите съм нения и колебания.

Настъпи време на упорит войнски труд. Дни, изпълнени с напрежение и проверка на си лите и възможностите. В студе ните декемврийски дни задушев ните разговори в затопления Димитровска стая между стари и млади бойци родиха големите обещания за достойно посреща не на 50-годишнината на Велика та октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на Комсомола. Всички дадоха обе щания. Между първите млади бойци дадоха голяма дума Йов ко Димитров Димитров от село Иширково, Йордан Георгиев Та гаров от град Силистра, Велико Димитров Великов от Силистрен ски окръг.

Те имаха сили и увереност в себе си. Но даденото обещание пред колектива, заръките на Комсомола в родния край ги за дължаваха да заработят още по-системно и по-упорито за овла дяване на бойното майсторство.

Понякога имаше и занятия в лошо време. Но занърките ли се в казармата, оставаха вечер до късно в залата, усвояваха препо дадения материал и напредваха в службата. Не чувствуваха умо рата, нямаше сън. Те са неумо рими. Ежедневието им е изпъл нено с героизъм, с другарско себеотрицание, с чувство за дълг и отговорност.

Велико Димитров Великов от Силистренски окръг.

И през пролетта младите бой ци продължиха да се учат все отдайно, готвеха се за отчитане то на обещанията. В началото на първите отчети на командува нето на поделението стояха име ната на трите усърдни млади бойци от Силистренски окръг. Макар и за твърде кратко време, те надминаха останалите бойци. Когато комсомолската организа ция направи равносметка за из пълнението на обещанията през зимния период, стана ясно, че и тук са първенци. Затова тех ните снимки са поставени в алея та на отличниците по бойната и политическата подготовка.

Младежкият ентусиазъм и жаждата за повече знания им дават сила и увереност, че ра портът им пред конгреса на Комсомола ще бъде осъществен. Те ще придобият по-висок клас на специалност. И ще заслужат още един път доверието и обич та на своите другари.

капитан **Райко РАЙКОВ,**
под. 70120 — Бургас

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, ОБЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 101 (1265) | Вторник, 29 август 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Гроздобер на „Борунчето“

Натежали от плод са лозята на ТКЗС — Айдемир. Кооператорите привършват беритбата на ранните десертни сортове, а в редовете на болгара вече жълтеят тежки, едрозърни гроздове.

Сред лозята в местността „Борунчето“ е оживено. Жените и мъжете от най-доброто звено са дошли тук заедно с изгрева. Край прашния път в края на блока расте броят на пълните щайги. Неделчо Станев — сърцатият звеновод, току подкарва хората си:

— Хайде, другари, по-бързичко! Днес трябва да оберем всичката шасла. До вечерта да я манипулираме, че да сме готови за болгара.

— Ще свършим, Неделчо, ще свършим!

Стояшка Кудинова не говори повече. Но думите й са така категорични, че коментарите са излишни. Пък и няма време за много приказки. Тя е понесла към пътя две пълни щайги и ситните мъниста, обточили краищата на бялата й като сняг кърпа, се полюшват в такт с твърдите й стъпки. След нея тръгва Йордан Пейчев. Усмивката, украсила миловидното му лице, красноречиво говори за голямата радост, изпълнила сърцето на дългогодишния лозар.

Радостта! Сега тя е спътница в делниците на хората. Отминали са пълните с тревога дни на пръскането, на окопаването. Гроздобер е! Песни. Весели одумки. Закачки. А гроздето? Чисти като сълза са зърната на шаслата. Лозарите избират само бялата, която се изнася в Германия. С камиони до гара Русе са превозени вече 12 тона. Още толкова са набрани за вътрешния пазар. Звеновудът е доволен. От 12 дка ранни сортове са набрани средно по 2 тона грозде. А планът сочи: 1 332 килограма.

— Ако времето позволи да приберем и болгара без загуби — равни на нас няма да има!

Познава си работата звеновудът. Не случайно е носител на 2 сребърни ордена на труда. А за това, че през миналата толкова тежка за лозарите година е извел хората си пак на първото място, той е награден с екскурзия до Унгария. Неделчо не отмичава и най-малката нередност. И въпреки това хората от звеното му, почти всички дълго годишни и опитни лозари, не му се сърдят. Не му забелязва и най-младата лозарка. Веска Кудинова е още 19-годишна, но е научила от него толкова много неща.

— Такива млади хора ни са нужни! А то ние вече остарявame — говори с обич за девойката Кръстил Русев.

Не си стар, бай Кръстиле! Я как чевръсто обхващаш гроздовете. Как бързо пълниш щайгата. Още много работа ще мине през пъргавите ти, умели ръце. И на колко ли много млади хора ще помогнеш да станат добри лозари?

...Последните лози от шасла-та са вече обрани. Каруцарите са натоварили щайгите и всички се отправят за пункта, където гроздето се подготвя за износ. А там вече кънти гълчавата на дежурната лозарка. Санда Йорданова е залепила на новите щайги пъстроцветни етикети с надпис: „Булгарплодекспорт — София“. Тя посреща другарите си и весело се провиква:

— Ха сега да видим, кой ще ми насмогне!

Но скоро Санда поутихва. Колкото и чевръсто да снове около масите хубавата добруджанка, тя едва смогва да разнася щайгите, да прибира сорти раните, да подава празни.

— Хайде, Сандо, вземи и тази! Готова е!

Редачката Мария Славова от места пълната щайга и взема нова. Тя поставя около четирите й страни бяла, фистонирана като детска якичка хартия, и започва да реди почистените чепки.

До звеновода е седнала жена му, Калина. Той не се стърпява, без да я похвали:

— Най-редовна в звеното, пък и в бригадата, е тя.

Останалите жени се споглеждат. Пустият му Неделчо, все Калина намира да хвали. Подразбрал намеците им, звеновудът заизрежда имената и на другите лозарки, коя от коя по-ранобудна, по-работлива. Под навеса екват смях, извисява се песен. И работата спори. Купчината на наредените щайги все по вече нараства. Край нея, като край разцъфнала пролетес фиданка, жужат пчели, примамени от сладкия сок.

А отсреща, на терасите, натежават гроздовете на колчугувания болгар. Вятърът размества нежно листата и прави място на слънцето да докосне всяко зърно. Топлите лъчи пронизват зърната и те оживяват, просветвайки като кехлибари от скъпа броеница. След няколко дни хората на Неделчо ще дойдат тук и първите щайги с болгар ще бъдат изпратени за далечна Финландия. За да отнесат частица от щедрата добруджанска земя.

Стефанка СТАНЕВА

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ИСТОРИЯ, НАПИСАНА С ТРУДА НА ХОРАТА

Не си спомням нищо от тези години. За нас, родените през четвъртото десетилетие, много от събитията, станали след Деветосептемврийското въстание, са далечни и малко познати. Може би затова слушах с интерес разказа на партийния секретар за миналото и настоящото на „Липа“.

...1947 година. Дългогодишните работници Пеньо Чанев, Ахмед Юмеров, Илия Георгиев и още някои други добре я помнят. Нали тогава национализираха имуществото на бившето акционерно дружество! Тогава сложиха и началото на новото предприятие, което нарекоха Държавно индустриално предприятие „Липа“.

Акционерното дружество не беше оставило кой знае какво. Един газгенератор, един първобитен циркуляр, банциг, двустранен шпонт и една рендосвачка — това е било всичко, тази е била материално-техническата база, както казваме сега. Когото и да попитате — било Пеньо Чанев, Петър Николов, или пък кой да е от съвременниците на национализацията — за първите крачки на предприятието, всеки ще започне с трудностите. Работниците са ги срещали на всяка крачка. Слаба механизация, недостиг на материали, организацията и заплащането неуточнени... би могло още много да се изброява, но по-важно е другото, което съществува. Другото, което е било в излишек и движело предприятието напред — желанието на хората да произвеждат красиви мебели и да създават уютност и радост в домовете.

Пътят от основаването на „Липа“ досега е само двадесет години. Статистиците биха го изобразили графично като една възходяща линия.

...1955 година. Предприятието има вече своя собствена сграда. В нея са настанени нови машини, с по-висока производителност, с по-високо качество на изработката. В сравнение с първата година производството се е увеличило близо три пъти.

...1958 година. Бригада „Дочо Михайлов“ с бригадир Георги Стоев първа в окръга запалва искрата на движението за комунистически труд. От тази искра се разгоря после буйният огън на социалистическото съревнование, обхванал днес всеки колектив, всеки борец за светлото бъдеще на Родината.

...1967 година. Юбилейна година. На 9 септември ще бъде тържествено честувана двадесетгодишнината от създаването на предприятието. Тя съвпада и с двадесет и три годишнината от Деветосептемврийското въстание. А това съвпадение не е случайно. Именно тази дата донесе свободата. Тя даде воля на творческите сили на трудовия човек, създаде и укрепи младото предприятие „Липа“.

Юбилейна година. Обемът на продукцията е 16 пъти по-голям от този през първата година, производственият персонал е нараснал 11 пъти, а средната работна заплата — 9 пъти. Трудът на хората е по-лек, по-приятен. Верига от модерни машини обработват детайлите от първата до последната операция. Човекът, овладял сложната механизация, се чувствува силен и смел. За много бригади планът се оказва тесен да побере производството. Бригада „Н. Й. Вапцаров“ преизпълни плана си с 28 на сто, а тази на Атанас Рашков — с 42 на сто. За Празника се подготвя алея на първенците. Тук ще бъдат поставени портретите на Ангел Гайдаров и Йовка Неделчева — най-добри в професията; на Мария Гутева, Неделчо Неделчев, Митьо Ангелов, Ниази Хасанов и Пенчо Василев — ударници на комунистическия труд; на качествениците Иван Илиев, Димитър Гицов, Йордан Калушев, Никола Георгиев и много други. В чест на петдесетгодишнината на Великия октомври колективът ще обяви дните от първи септември за ударни, а в чест на двадесетгодишнината от основаването на предприятието витрината на юбилярите е вече поставена.

Двадесет години! Една история, написана с труда и ентусиазма на хората.

Двадесет години! Славно минало и богато настояще. Те са плод на най-великото събитие в историята на нашия народ — Деветосептемврийската победа!

Иванка МАНОЛОВА

ОСНОВА ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ

ТКЗС — с. Главиница получи по 340 кг ечемик и по 320 кг пшеница от декар през тази година. Най-висок добив от пшениците получи бригадата в с. Подлес — 330 кг от дка. Тази година пред кооператорите стои трудната и отговорна задача — да засеят и отгледат 2 000 дка ечемик и 16 000 дка пшеница, от които да получат по 400 кг зърно на декар. За постигането на тези високи добиви подготовката започна отдавна.

Първата грижа бе осигуряването на първокласни семена за посев. За нуждите на стопанството са необходими 40 т ечемик и 500 т пшеница. Ечемикът е вече подготвен, а от пшениците са минали през селекторите 460 т. Освен това, стопанството е семепроизводно и трябва да подготви и предаде на други стопанства и на предприятието „Сортови семена“ известни количества първокласен посевен материал. С двете семечистачни машини механизаторите Георги Иванов и Ахмед Шекеров на две смени почистват 30 т семена. Досега стопанството е подготвило 390 тона пшеница за други стопанства.

За предшественици на пшеницата ще се използуват площите от пролетните култури. Сеитба на стърнище ще бъде допусната само на 200 дка. Досега са изорани над 3 500 дка освободени от грах, грахово-овесена смес, фий и фасул. За да се получи високо качество на оранта, пякъде се извършиха по няколко обработки.

До 1 септември ще бъдат освободени 1 100 дка коноп и сиалжна царевица, а до 9 септември площите на захарното цвекло, соргото и слънчогледа. Най-късно до 20 септември тези места ще бъдат подготвени за сеитба. До края на септември ще се освободят и площите, заети от царевицата и тютюна.

Максимално ще се използуват минералните торове като важно средство за получаването на високи добиви от есенниците. В зависимост от предшественика, на отделните блокове се разхвърлят от 40 до 60 кг суперфосфат на декар. За наторяване с амониева селитра през есента сключен е договор със селскостопанската авиация.

Въпреки голямото трудово напрежение, механизаторите на мериха време да подготвят инвентара. Десетте сеялки на стопанството са готови. В пълна изправност са и валяците, люцилниците, дисковите плугове. Част от инвентара участвува в подготовката на почвата.

Не са забравени и материалните стимули във връзка с побързото завършване на сеитбата и получаване на по-високи добиви от есенниците. Сеитбата ще започне на 28 септември и трябва да завърши до 20 октомври. Тези бригадири, които завършат сеитбата до 15 октомври, ще бъдат наградени с по 50 лв., а механизаторите, каруцарите и сеячите с по 30 лв. Бригадирите, които пък завършат сеитбата до 20 октомври, ще получат по 30 лв., а механизаторите, каруцарите и сеячите по 20 лв.

Ахмед ДЕМИРЕВ

ЗА ДА БЪДАТ ХОРАТА ДОВОЛНИ

В ателието на Олга Чонкова обстановката е някак празнична. Новите рокли, накачени по стените, платовете, разгънати върху масата, всичко напомня, че идва празник и хората искат да го посрещнат с нови успехи и с нови дрехи. Тук работят девет души — повечето млади момичета. Отговорничката на ателието е много доволна от тях.

— Те са такъв сплотен колектив — каза тя.

Самата Олга Чонкова работи тук от 1951 година. И вече шестнадесет години хората, които излизат от ателието, са доволни. Защото новите, хубави рокли, изработените с вкус костюмчета, красивите манта радват клиента.

— Сега за Девети септември имаме извънредно много работа — споделя другарката Чонкова, — но се мъчим да смогнем. Не връщаме никого. Хората трябва да бъдат за празника радостни, с нови дрехи.

Ателието винаги е преизпълнявало производствените си планове. За шестмесечието са отчетени сто двадесет и два процента изпълнение, юли е завършен със сто и единадесет, а резултатите за август сигурно ще са още по-добри.

Не по-различна е обстановката и в бригадата за комунистически труд в ателието на Иван Трайков. И тук строгите линии на мъжките костюми създават празнична обстановка. Шестте човека бързат — наближава празникът и хората трябва да са облечени в ново.

Шивачите от ТПК „Дунав“ ще посрещнат Празника на свободата с изпълнени обещания и с вдигнато чело. Те бързат, за да бъдат хората празнични.

В. ДИМИТРОВ

До върха на безсмъртната слава

По инициатива на организационния комитет за участие на Силистренски окръг в тържествата на връх „Столетов“, по случай 90-та годишнината на Шипченската епопея и 50-годишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция, на 26 август т. г. за легендарния връх потегли голяма колона. В нея участвуваха представителни групи на Доброволната организация за съдействие на отбраната, Отечествения фронт, комитета за българо-съветска дружба, Окръжния съвет на професионалните съюзи, наградени първенци от предприятията, учрежденията и кооперативните стопанства на окръга.

През тези два дни, представителите на равна „Добруджа“, заедно с хилядите други, дошли от всички краища на страната, имаха възможността да изпитат неповторимото вълнение, изживяно на тържествената заря. На нея в присъствието на партийни и държавни ръководители и много гости от братските страни, бе дадено първото офицерско звание на випускниците от висшите военни училища, наречен — „випуск шипченски 1967 година“.

Дълго ще звучат в ушите пламенните, благодарствени думи до народите на Съветския съюз, изказани на грандиозния митинг от партийните ръководители за двойното ни освобождение. Признателните добруджанци положиха венец пред паметника на Шипка в знак на признателност към подвига на шипченци.

Ив. ПЕЙЧЕВ

ПРИБИРАТ ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО

Кооператорите от полевъдната бригада в с. Ножарево започнаха усилено ваденето на захарното цвекло. Само за два дни хората от звената на Хаккъ Якубов, Акиф Расимов, Мехмед Етемов и Ахмед Хюсеинов извадиха и почистиха голяма част от реколтата, отглеждана на площ от 160 декара. Още отсега се вижда, че добивите нямада бъдат по-ниски от 3 000 килограма на декар, вместо заплануваните 2 500 килограма. Освободените площи от цвеклото се подготвят за есенната сеитба.

Адем ДАУДОВ

Сега тютюнът в бригадата на с. Долно Ряхово заема достойно място сред останалите култури. От него кооператорите очакват добри доходи. Затова хората от звеното на Иван Христов бързат да нанижат събраните тютюневи листа.

Все още далече от целта

Твърде отдавна силистренци очакваха последния неделен ден (27 август) заради най-масовата културна проява в рамките на летния отдих — „Празник на р. Дунав“. И трябва да кажем, че той обещаваше много. В подготовката му бе привлечена не една организация (ГК на Комсомола, СП „Културен отдих и художествена украса“, ДОСО и др.). Агитационните материали, не малко на брой, бяха подготвени с вкус, бяха по-разнообразни. Те привличаха вниманието на гражданството с твърде много прояви, включени в „Празник на р. Дунав“.

И все пак нямаше един хубав, незабравим празник, посветен на голямата река!

Защо? Струва ни се, че има причини и от обективен, и от субективен характер.

Направо се опорочи, бихме казали, конкурсът за най-хармонично развито женско и мъжко тяло, конкурсът за най-сполучлив бански костюм. Разбираме затрудненията на организаторите — всяка първа по рода си проява, не всякога среща разбиране. Но въпреки това бяха ли виновни с нещо 3 000-те граждани, които преди обед в неделя се стекоха на Дунавския плаж, за да гледат някаква пародия на конкурс.

Бихме искали да продължим с тази мисъл. Силистренци вече проявяват голям, дори необикновено голям интерес към културно-масовите прояви. И е крайно несправедливо и неоснователно да им се поднасят добре замислени, но лошо реализирани прояви. Защото „Празник на р. Дунав“, като специфична за града ни проява е замислена добре, но в нея имаше много недооценени неща. Монологът на Нептун беше безкрайно беден, изпълнен само с познати географски факти. Защо трябва да забравяме, че програмата вече се възприема от хората с твърде богати общи и културни познания. Тези необмислени факти не могат да ги задоволят.

Опорочен бе и конкурсът за най-добре украсена лодка. Иска ни се да споменем, че някои технически паузи и повреди също допринесоха за разочарованието на гражданството. След обедната програма, по начало обявена за 18 часа, започна един час по-рано. Тук-там бяха допуснати и твърде големи интервали между различните изпълнения.

„Празник на р. Дунав“ е заангажирал основателно вниманието и грижите на много организатори в Силистра, за да бъде осъществена наистина една хубава програма. Но много недостатъци намалиха нейното въздействие. По наша преценка тези масови културни прояви трябва да се провеждат занапред под по-различни форми, за да се избегне неизбежното повторение.

С. ИВАНОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Пекин и проблемът за неразпространението

Китай взриви водородна бомба. Пекинският печат подчертава, че цялата заслуга за това постижение принадлежи на Мао Цзе-дун. Ликуването е безгранично. Призовават китайците да се гордеят с нарастването на военната мощ на своята държава, с това, че сега тя ще стане още по-силна и враговете й ще се страхуват от нея...

Известен ефект, разбира се, бе постигнат. Това направи впечатление на съседните на Китай азиатски страни. Без съмнение страховете за китайска експанзия се засилиха и по-точно в Индия. Нараства тревогата и в Япония, в страната на Хироши ма.

Но отрицателните резултати са отрицателни и за самия Китай. Те са много по-значителни. Обстоятелството, че китайски учени, както и учени поне на още десетина страни, могат да произведат атомно-водородна бомба, вече не е новост — това е широко известно. Но то няма да донесе „величие“ на Китайската народна република, и новият взрив няма да укрепи сигурността на Китай. Едва ли би било целесъобразно тази страна с нейните гъсто населени райони някога да влезе в атомен конфликт.

Тук не се поставя въпросът за стойността на този взрив и изобщо на ядреното въоръжение. Именно за Китай, който сега преживява сериозни икономически трудности, предизвикани от така наречената „културна революция“, ядрените експерименти са излишно и неоправдано разточителство. А икономическото обедняване налага и намаляване на военния потенциал.

Но китайските взривове са особено безразсъдни от политическо гледище. Пекинските лидери от групата на Мао Цзе-дун удивително напомнят селското момче от много популярната приказка на великия руски писател Лев Толстой. Глупостта на този момък се състои в това, че чул как по време на свадбено тържество хората пожелавали на младоженците животът да им носи колкото се може повече щастие, той пожелал същото на хората, които на другия ден носели покойник на гробищата. — Носете повече, „Носете колкото се може повече, да се преуморите“. И така той постъпвал винаги не както трябва, винаги неудачно, за което невед нъж бивал осмиван.

По същия начин постъпват и маоцзедуновците. Те призовават например, към „незабавна революция“ в такива страни, където няма революционна обстановка, няма сили, способни да извършат революция. И в резултат загиват революционери, подтиквани от Пекин към безразсъдни действия. Днес, когато за борещия се за своята свобода виетнамски народ е важна и необходима главно организираната и обединена приятелска помощ на всички социалистически държави, китайските лидери всячески спъват такова обединение. И в същото време се кълнат, че съчувствуват на виетнамците в тяхната справедлива борба. Във вътрешната политика на Пекин изцяло господствуват принципите на глупака от приказката. Докато народът се нуждае преди всичко от повишаване на жизненото ниво и такава възможност му предоставя социалистическата система на стопанство, маоцзедуновци отвличат народа от тази задача с истерични призиви да унищожават и унижават всички, които недостатъчно усърдно се молят на Мао Цзе-дун...

Именно по тази рецепта Пекин подхожда сега и към въпроса за ядреното оръжие, който вълнува цялото човечество. Преди четири години бе подписан от повече от 100 държави договор, според който всички ядрени държави се отказаха от взривяването на атомни бомби в атмосферата и двете други среди. Китай обаче продължава да гроби атмосферата с ядрени взривове.

В съвременния свят на преден план излезе проблемът за прекратяване на по-нататъшното разпространяване на ядреното оръжие. По този въпрос се водят преговори в Женева, и както показаха съобщенията за срещата между ръководителя на съветското правителство Алексей Косигин и президента на САЩ Линдън Джонсън, възможно е тези преговори да доведат до положителни резултати. Именно в този момент със своя нов взрив Китай подшушва на някои неутрални и нямащи ядрено оръжие държави — не се съгласявайте с този договор, тъй като и ние не сме съгласни с него.

Известно е, че международното споразумение за неразпространение на ядреното оръжие е още една крачка към разоръжаването. След нея могат и трябва да последват други крачки, насочени към прекратяване на производството на ядрените бомби, или поне към намаляване или както казват към „замразяване“ на това оръжие. А в бъдеще трябва да се постави и въпросът за пълната забрана на ядреното оръжие, към което човечеството върви неудържимо.

Китайските лидери вече неведнъж приложиха съвсем неориginален метод за повдигане на своя международен престиж: да бъдат несъгласни с всички, да бъдат „специални“, да бъдат нещо като международно „непоправимо дете“, както казват французите. От това престижът им не порасна.

Съветските хора, искрено желаещи на китайския народ всичко хубаво и разцвет, с огорчение наблюдават как групата на Мао Цзе-дун въвлича този народ в нови тежки беди и изпитания.

Б. ЛЕОНТИЕВ
Агенция „Новости“

Кухненските отпадъци при угояването на прасетата

От предприятията на общественото хранене — столове, ресторанти, закусвални и др. ежедневно отпадат известни количества неоползотворени хранителни продукти. Немалки количества от тях се изхвърлят и от личните домакинства в градовете. Поради липса на удобства или малки съдове в много обществени хранителни заведения голяма част от тях не се използуват. Вярно е, че в някои по-големи предприятия са организирани по-мощни стопанства и остатъците от столовете се оползотворяват. Но има и такива предприятия, които ги изхвърлят на смет или ги продават на безценица на частни стопани.

Каква е хранителността на кухненските отпадъци и ползата от тяхното събиране и изхранване на прасетата?

По своя състав и хранителност те се различават твърде много и имат тенденция да се изменят в зависимост от урожая на благосъстоянието на народа. Най-голям дял от тях заемат остатъците от хляб, картофи, ястия, зеленчуци, зелени листа, зелени и други. По литературни данни при 60 на сто влага кухненските остатъци съдържат средно 6 на сто протеин, 7 на сто мазнини, 2 на сто безазотни екстрактни вещества и 3 на сто минерални вещества. При по-висока влага хранителността им се понижава. Прави впечатление, обаче, високото съдържание на калций — 3, 6 на сто и фосфор — 11,2 грама в 1 кг, което се дължи на участието на месни остатъци, сухожилия, кости и др. Отпадъците от хляба по хранителност се приближават до овеса — 0,94 кръмни единици и 73 грама смилаем протеин в един кг. Хранителността на остатъците от картофите в сурово състояние е 0,22 кръмни единици и 10 грама смилаем протеин, а когато са варени — 0,38 и 14. Сравнително по-ниска е хранителността на отпадъците от зеленчуците и зелевите листа.

Значително количество отпадъци се получават и от хлебната промишленост. Хранителността им е твърде висока и се доближава до тази на царевичното зърно и ечемика — 1,22 — 1,33 кръмни единици.

При угояването на прасетата с кухненски отпадъци е получен 450 грама среднодневен прираст без прибавка на белтъчини и минерални храни. Поради опасност от заразни болести тези храни се употребяват само след запарване или сваряване при 100 градуса в продължение на 30 минути. Наличието на твърди и остри предмети може да навреди много на животните и да предизвика заболяване. Това създава известни затруднения и ограничава тяхното използуване. Затова е необходимо преди всичко редовно да се събират в специални кофи, като се спазват основните санитарни правила при изхранването им на животните.

В някои страни се използуват преработени изсушени хранителни отпадъци от животински и растителен произход във вид на гранули, предварително почистени и освободени от всякакви примеси. Съставът им обаче също се колебае в широки граници: протеин 17-22 на сто, мазнини 3-24 на сто, влакнини 17-20 на сто, минерални вещества 15-20 на сто и безазотни вещества — 20-35 на сто.

Топлинната обработка на кухненските отпадъци не бива да превишава 100 градуса, защото се понижава тяхната хранителност. Запарени или сварени, те представляват рядка каша, която може да се смесва с други фуражи и в такъв вид да се дава на прасетата за угояване.

Интересен и полезен за нас е опитът за оползотворяването на тези храни в ГДР. Почти край всички по-големи градове са организирани по-малки или по-големи държавни и кооперативни предприятия за угояване на свине и то предимно с кухненски отпадъци. Едно такова предприятие е организирано в околностите на гр. Карл-Марксщадт, в южната част на ГДР. То се ръководи от градския съвет и годишно угоява от 20 000 до 24 000 прасета. Много добре организираната работа по събирането на отпадъците от обществените и личните домакинства гарантира успеха и съществуването на предприятието. От масовите и стопански организации се води значителна агитационно-пропагандна работа сред гражданството. От своя страна жителите проявяват високо граждансko съзнание към това мероприятие.

Организацията на събирането на кухненските остатъци се състои в следното: Предприятието доставя на едно или няколко съседни домакинства по една кофа в зависимост от нуждите и желающите граждани. Градът се разделя на няколко части. Определят се два дни в седмицата за събиране на кухненските отпадъци от всеки район, в който минават превозните средства на предприятието и ги откарват.

След запарването им в модерно обзаведената кухня, те се смесват с концентрирани храни в специални камери. Така приготвената полусуха смес се товари автоматично в триколесни самосвали и се разнася до автоматичните хранилки в угоителните помещения. На едно прасе се пада по 3-8 килограма кухненски отпадъци и по 2 килограма концентрирани храни.

В продължение на повече от 10 години това предприятие е реализирало значителна печалба. Среднодневният прираст на прасетата е 600 грама при разход 5,2 кръмни единици.

Видно е, че при добра организация и активно участие на обществеността, кухненските отпадъци могат да бъдат значителен източник на фуражи за увеличаване производството на свинско месо.

П. ПАНАЙОТОВ,
научен сътрудник при НИИЖ гр. Шумен

ПОЛЗОТВОРЕН ОТДИХ

Притихнало в прегръдките на залива, село Бяла спи своя следобеден сън. От единствената улица, водеща към морето, слънцето е изгонило курортистите, спуснало е кепенците на магазинчетата. Спят сто и десетте лагера, накацали над синята безбрежност на умореното море. Спи и лагер „Дочо Михайлов", събрал под напечените си палатки сто и четиридесетте лагерни ци от Силистренски окръг. До края на този месец те ще почиват тук, и съчетавайки полезното с приятното, ще се подготвят за новата учебна и спортна година. Защото тук са събрани фактически две лагер-школи и двете на ОК на ДКМС. Това са школата, която има за задача да подготви активисти от средните училища за ръководители на дружествени бюра и ученически комитети в училищата, и спортната лагер-школа, събрала най-надеждните състезатели от окръга, от които се очаква добро представяне през новата спортна година.

Почиват в тези следобедни часове и ръководителите на лагера — треньорите на отборите, началникът Васил Краев и неговият заместник — другарката Костадинка Михайлова. И все пак се налага да ги събудим.

— Другарю Краев, разкажете ни като началник на лагер-школата „Дочо Михайлов" за задачите, които стоят пред лагерниците, пред вас, ръководителите и треньорите, за живота и условията тук.

— Нашият лагер, както вече знаете, е на Окръжния комитет на Комсомола. Тук са събрани активистите от окръга, на които през новата година ще бъде възложено ръководството на комсомолските дружества в училищата. Основната наша задача е да им дадем възможност да видят практически как се организират вечери, как се провеждат събрания, как животът на комсомолските дружества може да стане интересен. Това ние постигаме, като на комсомолците ежедневно се изнасят лекции. Темите са най-разнообразни: за методите на идеологическата борба, за естетическото възпитание на учащите се... Очакваме и лектори от Силистра, които трябва да изнесат още три лекции.

На лагерниците са разделени на 5 отряда, три от които са на спортистите. Нека те сами ви разкажат за работата си тук.

— Благодаря ви. Другарю Насуфов, как вие водите тренировките със спортистите тук?

— На този лагер са събрани надеждите на Силистренски окръг в различните дисциплини и спортове. Аз съм тук с лекоатлетите. За нас лагерът има значение преди всичко за физическото общо укрепване на спортистите. Всичко тук е хубаво и за дачите, които сме си поставили, ще изпълним. Не е добре само това, че сме на палатки. Колкото и добре да са уредени, все пак са палатки. Колко по-хубаво би било, ако живеехме в бараки. А от всички сто и десет лагера, които има в Бяла, само нашият е с палатки. По този въпрос би трябвало да се помисли.

— Какво бихте казали вие, другарко Атанасова?

— Същото, но бих добавила и това, че много ни измъчва липсата на вода. Тук това положение е съвсем зле. Моите гимнастички нямат от какво друго да се оплачат. Някои от момичетата са тук не за пръв път, познават мястото. Тренираме главно след обяд и то повече земна гимнастика и общите упражнения. На нас храната ни стига, но попитайте тези спортисти, които са по-натоварени...

— Другарко Михайлова, остави хме разговора си с вас за накрая, защото очакваме той да е и най-интересен. Разкажете ни как живеят тук комсомолците.

— Тук са събрани все млади хора и е напълно естествено те да живеят весело и интересно. А още повече, че те са комсомолски активисти. Още с пристигането си тук проведохме тържествено откриване на лагера с импровизирана програма. Беше интересно. Преди няколко дни проведохме вечер на хумора и таланта. Програмата, изнесена на вечерта, макар и да не блестеше с номерата си, беше забавна. Освен това по този начин беше показано на активистите как се организират такива мероприятия. Подготвяме и вечер на лириката. Там програмата ще е по-разнообразна — Хайне и Есенин, Дамянов и Блок... След това е ред на вечерта на патрона, а вечерта, посветена на РМС, искаме да прерастне в разговор за дълга на младия човек.

Слънцето леко се накланя на запад. По улиците започват да се мяркат курортисти. Лагерът се събужда, за да заживее своя пълнокръвен комсомолски живот.

Валентин ЧЕРНЕВ
с. Бяла, Варненско

Полезен разговор, но...

В началото на този месец в IV отечественофронтовски квартал в Силистра се състоя събрание на въпроси и отговори. Много усилия положиха ръководствата на първичната партийна организация и Отечествения фронт в квартала, за организиране събранието. Посещението и изказванията на присъствуващите оправдаха положените грижи.

С голяма тревога изказалите се говориха за някои нередности в търговията, хигиената и спазването на обществения ред. Направени бяха и конкретни предложения за отстраняване на нередностите.

Но организаторите и посетителите на събранието недоумяват защо не участвуваха в неговата работа и представители на такива учреждения и предприятия, които имат отношение по повдигнатите въпроси, като ГНС, ДСП „Булгарплод", ОСП „Водоснабдяване", КАТ. Чудно ли е тогава, че има неправилно отношение към нуждите на хората от този квартал на Силистра, че и сега нередностите продължават да тормозят живеещите тук.

Нека се спрем на търговското обслужване в квартала. Живея по средата на улица „Малчика". На 18 т. м., в 6 часа сутринта се отправих за кисело мляко до най-близкия колониален магазин в квартала, намиращ се на улица „Н. Вапцаров". Ала магазинът беше затворен, понеже работното време започва в 7 часа. Отидох до гастронома под блок 1 на улица „Г. Димитров", но и там се оказа същото положение. Продължих по-нататък. Стигнах до гастронома под блок 10, където най-сетне ми се сбъдна желанието.

На връщане минах покрай двата най-близки магазина в квартала, намиращи се до училище „Макаренко". Ала и тези магазини също бяха затворени. Дори на магазина по улиците „Филип Тотю" и „Макаренко" работното време според продавача за почва в 7,30 часа (няма надпис на вратата кога започва работното време).

След едно такова турне за покупки се върнах у дома и „благополучно" закусихме. Това стана след седем часа. Аз не закъснях за работа, понеже съм пенсионер. За хората обаче от производството такова „търговско" обслужване довежда или до закъсняване за работа, или пък до самолишаване от някои продукти.

Изводите сами се налагат. Те показват доколко някои органи и предприятия съблюдават разпоредбите на народната власт, по задоволяване на потребителските нужди на населението. Да се надяваме, че органите, натоварени да упражняват контрол върху работата на търговските предприятия, ще вземат нужните мерки.

Андрей ЦОНЕВ

В освободените области на Лаос партизани от различни националности действуват в тясно взаимодействие с армията за народно освобождение, защищавайки освободените територии.

КОГА ЩЕ СЕ ОПРАВИ?

Всички знаете, че в най-скоро време предстои откриването на едно ново и хубаво заведение в сградата на Строителната организация. Това заведение се нарича „Механата", направено е в хубав народен стил и ще бъде безспорно един уютен кът за нашите граждани. Това заведение ще трябва да се пусне най-късно до първи септември — по не така е по план. И почти всичко е готово, за да се изпълни този срок. Но ето, че в последният момент се явяват едни такива нищо и никакви причини на пръв поглед, които вече осуетяват срочното откриване.

Между сградите на кино „Москва" и на Строителната организация има едно мъртво пространство, оградено от стените на двете сгради. От едната страна на това пространство по стената на киното има водосточна тръба, на която липсват кюнците от покрива до земята. От другата страна на гореспоменатото пространство е стената от сградата на Строителната организация, по която също има такава водосточна тръба, с липсващи кюнци до земята. Когато вали дъжд той се събира в онова пространство, което уж е циментирано, но все пак е напукано и водата протича... Тука ни е болката на нас — къде протича водата, когато удари дъжд. И каква връзка има новото заведение „Механата" със строшените водосточни тръби. на киното и на Строителната? Има и то голяма!

Когато завали дъжд и водата започне да протича през пукнатините в земята, то тя не отива никаде другаде, а в стената на това ново заведение. Тази стена, така да се каже, е представителна стена. На нея ще трябва да се сложи гипс и да се направят най-различни, предразполагащи клиента рисунки. Пък и нищо да не се прави по нея, мокрите петна така се набиват в очите, че... А гипс не може да се слага на мокра стена, нали другари строители? Да кажем, че двете споменати учреждения не знаят, значи да се гледаме в очите и да се лъжем. Знаят и то не от скоро. Но това изглежда е твърде незначителна подробност за тях и все така си я оставят — неразрешена. Само, че както виждате, дойде момент, когато тази незначителна подробност спира откриването на цяло заведение, така нетърпеливо очаквано. И до откриване то му остават броени дни, а водосточните тръби все още не са направени. А тепърва ще валят дъждовете. Освен това се знае, че всяка пукнатина, оставена така, се развива и разширява и току виж, че ако днес само мокри стените, то утре водата потече в новооткритото вече заведение. И всичко това, защото не се слагат няколко метра тръби!

Н. ЗЛАТЕВ

Новости • техника • Новости

УПРАВЛЕНИЕ НА БАГЕРИ СЪС СВЕТЛИННИ ЛЪЧИ

В ленинградския Институт за фина механика и оптика е разработена практична и сигурна технология за полуавтоматично управление посредством два светлинни лъча.

Производственият капацитет на багерите се е увеличил 100 на сто и е била постигната значителна икономия на работна ръка.

ПО ДЪНОТО НА ДУНАВА СЪС СКОРОСТ 100 км В ЧАС

Подводният влак на подземната железница в Будапеща развива именно такава скорост. Строежът на метрото навлезе в най-решителната си фаза — за почна изграждането на подводен тунел, който ще минава под вълните на Дунава. Строежът под водата се извършва от два специални агрегата, доставени от Съветския съюз. Агрегатите работят автоматично и изкопават 30 куб. метра пръст в час. Работи се едновременно и от двете страни на Дунава.

ТЕЛЕВИЗОР, ЗАХРАНВАН СЪС СЛЪНЧЕВИ ЛЪЧИ

На остров Ямайка е бил инсталиран телевизионен апарат, който работи със слънчеви клетъчни батерии. Касае се за смел опит, който може да пре расне и разработи в проекти от по-голям мащаб. Островът се радва на богата слънчева радиация но снабдяването с електрическа енергия е слабо, поради което се полагат усилия да се получи двигателна сила от слънчеви лъчи.

АВТОБУС ВЪРХУ РЕЛСИ

Специалисти по транспорта от Рижския вагоностроителен завод (Латвия) са разработили технически проект за вагон-автомотриса. Той прилича на автобус и може лесно да се движи по стоманените магистрали. Са моходният железопътен вагон е незаменим за бързи съобщения по слабонатоварени участъци на крайградските железопътни линии и по-къси междугарови участъци, свързващи главните железопътни магистрали. В уютния салон на автомотрисата, снабдена с меки кресла за 90 пътника, ще бъде топло дори и при минус 40 градуса студ навън. Автомотрисата ще развива скорост 120 км в час. Машинистът може да я управлява от предната или от задната кабина.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

30

Той подаде на пани Зося бонбони.

Тя направи нисък реверанс, вземайки подаръка, и отговори тихо:

— Благодаря ви, аз нямам внуци.

— Дайте ги на сина си — усмихна се Нойбут, — нека си точи зъбите.

Пани Зося направи още вед нъж реверанс:

—Аз съм сама, господин фелд маршал. Ще изям бонбоните сама.

Нейният син седеше в затвора, очаквайки разстрел. Беше осъден на разстрел от имперския народен съд в Бреслау. Беше свързка при Седой. Той не откри името си, иначе пани Зося не би могла да работи тука. Пани Зося не се обърна за помощ към генерал-полковника — може би той щеше да спаси живота на сина й. Пани Зося беше нужна на нелегалната организация в офицерския хотел.

Пани Зося влезе в апартамента на генерала, сложи в чанта една риза и започна да чисти. Отначало застла отново кревата — стори й се, че Нойбут не е направил достатъчно пухкава възглавница, след това изтри праха и почна да чисти паркета с навосъчено парче филц. Тя измъкна изпод масата кошчето с хартии, извади ги бързо и ги скри в чантата, под генералската риза. След два часа свърши смяната й и пани Зося излезе от хотела под ръка с дежурния инвалид-фелдфебел — той се хранеше при нея.

НА ЧАШКА

Фон Щромберг повика дежурната кола, когато генералът го освободи, седна до шофьора на червената кожена седалка и каза:

— Как мислиш, къде искам да отида?

— Малко да се разсеете, господин майор.

— Мили Ханс, ти си прозорлив и мъдър. Това, че работиш като шофьор, за лишен път свидетелствува срещу нас като организация. Твоето място е в Берлин.

Шофьорът се засмя и отговори:

— Не искам.

— Защо така?

— Жените обичат шофьорите и не трябва да се наемат стан: седалките отхвърлят.

— Какво говориш?!

— Само че кожената обивка е студена. Някои се оплакват. А една в Лодз ми отказа повторно свиждане — у нея се появи силен ишиас.

Фон Щромберг се смя до сълзи. Той излезе от колата, превивайки се на две от смях. Като махна на шофьора с ръка, той му разреши да замине.

— Кога да дойда за вас? — попита Ханс.

— Не трябва... Ще остана някъде тука.

Трауб чакаше фон Щромберг, лежейки на дивана по долни гащи от розов цвят и във вълнена риза до коленете.

— Салют на воина! — каза той на влезлия майор.

— Салют на писателя! — отговори фон Щромберг. — Ставайте графе, чакат ви велики дела!

— Великите дела много отдавна се свършиха.

— Не мога да споря с тебе, докато съм трезвен.

— В масата има уиски.

— Откъде имаш уиски?

— Един момък от „Вестник дьо Лозан" ми остави една каса.

Фон Щромберг извади от масата бутилка уиски, наля си чаша, изпи я, блажено затвори очи и каза:

— Писателю, чувствуваш ли как от това отвратително питие лъха на истински хляб, а? Аз не мога да пия шнапс, според мене, правят го не от жито, а от урея. Рано или късно химията ще убие чревоугодничеството. Хората ще почнат да гълтат топчици, напълнени с калории.

— Какво новичко?

— Нищо.

— По-нататък скоро ли ще е?

— Какво по-нататък имаш предвид?

— Имам предвид кога отново ще започнем да се бием?

— Това зависи не само от нас, но в известна степен и от червените.

Трауб се усмихна.

— Това е смешно — каза той. Къде отиваш днес?

— Някъде, където има много хора и музика.

— Имаш предвид крематориум ли?

— Писателю, ти си страшен, зъл и отвратителен човек.

— Да отидем в казиното — няма къде другаде.

— Нищо новичко ли нямаш?

— За жени ли говориш?

— Засега още не съм имал възможност да те подозирам в глупави наклонности.

— Не, няма нищо особено интересно.

— Ти си добър във всичко. Но жените си криеш, подобно на неразумен вариклечко.

Трауб свърши да се облича, усили малко радиото и се спря до големия кафяв апарат.

— Не ти ли става смешно, когато слушаш тази кутия, Хуго?

— Защо? Мен само ме изумява това чудо.

— Това те изумява, като дивак: в малката кутия с помощта на шест малки лампи е натикан светът ли? Така ли изглежда?

— Общо взето, ти си прав.

— Това е от твоята дивота. Ти си дивак. Плаши ме нещо друго, послушай. — Трауб завърти копчето, червената стрелка запълзя по скалата, разсичайки названията на градовете: Лондон, Мадрид, Москва, Ню Йорк, Кайро. — Чуваш ли? Светът е създаден от два милиарда мнения. Колкото хора, — толкова мнения, съдби, истини.

— Във връзка с това все пак си заслужава да се обмисли въпросът: с кого ще нощуваме?

— Ние сме малки мишки, нас трябва да ни застрелят не там, където застрелват войниците на фронта.

— Това не съм чул, аз вляза зох в банята — каза майорът.

— Всички ние предадохме самите себе си: за нас е очевиден настъпващият крах, а мълчим и бездействуваме, крием глави под крилата. Страхуваме се, че гестапо ще хвърли в концлагери нашите близки. В противен случай ще ги прострелят руските казаци, а ние все едно бездействуваме. Нас ни отучиха да мислим, лишени сме от фантазия, затова се страхуваме от близкото гестапо, забравяйки за далечното чека.

— А къде е онази блондинка от Хамбург?

— Върви по дяволите!

— Какво става с тебе, мили писателю? Откъде толкова жлъч и отчаяние?

— Защо смесваш тези две понятия? Жлъчта е едно, а отчаянието — точно противоположно. Жлъчните хора не познават отчаянието, а отчаяните не разбират какво е жлъчност. Ти си умен човек, а повтаряш нашия Гьобелс дори фразеологически. „Жлъчни скептици" — мисля, че така казваше той. Ако трезвото разбиране на днешната ситуация наричат жлъчен скептицизъм — това значи, че горе са разбрали същността на извършващото се, неизбежността на катастрофата. Всеки, който е посмял да разбере това долу, подлежи на лечение от „жлъчност" в концентрационен лагер. Аз се предадох за втори път в тридесет и девета година, когато разбрах точно същността на работата. Тогава разбрах, че всичко ставащо у нас, е обречено на гибел.

— Слушай, писателю, ами че ти постъпваш нечестно.

— Тоест?

— Много просто. Ние с тебе дружим, но защо ме поставяш в идиотско положение. Аз съм войник. Ти си писател. Ти можеш да си позволиш разкоша да бъдеш в опозиция към режима: тебе просто ще те затворят — мене ще ме гилотинират. Това е неприятно. И после: всички ние сме като туберкулозни.

(Следва

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО гр. ДУЛОВО

Драги кооператори, специалисти и служители!
Да ви е честит празникът на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

За славните години на народната власт нашата родина стана неузнаваема, а животът на трудещите се богат и радостен. Нека свободата ни вдъхновява в трудовото ежедневие, а ние да отдадем всички сили за още по-светлото бъдеще.

Успешното изпълнение през тази година на плановете от селскостопанските култури и животинската продукция да стане основа за още по-големи завоевания през идната година.

За нови победи, другари!

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — с. ДОБРОТИЦА

На кооператорите, служителите и на техните семейства ръководството на стопанството изпраща най- топли и искрени

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ ПРИВЕТИ

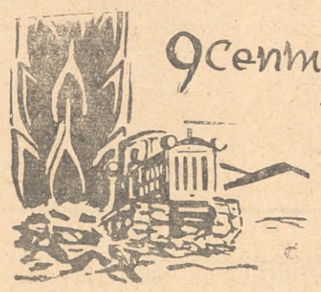
През годините на свободата нашият кооператив разрасна, възмъжа. Все по-големи стават успехите ни в растениевъдството и животновъдството. През първото шестмесечие на настоящата година ние се нареждаме на едно от първите места в окръга по производството на краве мляко с ниска себестойност.

Нека се множат постиженията ни. Да расте нашата материална и икономическа мощ.

Да ни честит светлият празник, скъпи другари!

ТКЗС „ЛЕНИН“ — ГЛАВИНИЦА

Ръководството на кооперативна чес тити на всички кооператори и служители светлия празник на свободата

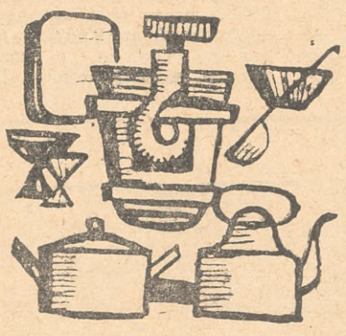
За 23 свободни години нашето село промени своя лик. Къде са стари те схлупени къщурки? Къде са прашните пътища? Сега в новите светли къщи живеят нови хора — господари на плодородната щедра земя. Техният труд е облекчен от машините. Първи помощници са им специалистите, науката. Затова все повече ражда земята ни, затова все повече месо, мляко и яйца дават фермите ни.

Да работим, другари, за постигане на още по-големи успехи в областта на растениевъдството и животновъдството!

ТРУДОВО ПРОИЗВОДИТЕЛНА КПОПЕРАЦИЯ „МЕТАЛ“ — СИЛИСТРА

С радост приветствуваме трудовия колектив на кооперацията със светлия празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Ентусиазмът, с кой то работихме през изтеклите девет месеца, ни донесе завидни резултати. Производствената програма изпълнихме предсрочно за девет месеца. Най-усърдно се трудеха работниците от цеха за търговска мебел, от тенекеджийския, ремонтния и вулканизаторския цехове. Съзнателно и грижливо изпълняваха своите задачи служителите от администрацията.

Ние призоваваме трудовия колектив да сплоти още повече редиците си, да работи все така упорито и съзнателно, за да се поздравим с високи резултати и в деня на педесетгодишнината от Великата октомврийска ревулюция.

Да ни е честит празникът, другари!

ДЪРЖАВКО ЗЕМЕДЕЛСКЮ СТОПАНСТВО „ЯНКО ЗАБУНОВ“ — СИЛИСТРЕНСКО

На всички свои работници, специалисти и служители ръководството на стопанството честити празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Свободата, извоювана с много жертви, откри за държавните земеделски стопанства нови хоризонти. Те станаха пример за подражание в социалистическото ни земеделие. Всяка нова победа е крачка напред.

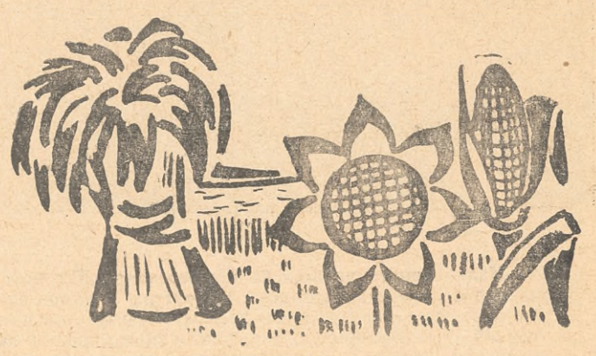
Нека успехите ни вдъхновяват в борбата за все по-широкото внедряване на механизацията и нови завоевания в растениевъдството и животновъдството.

Честит празник, другари!

Трудово кооперативно земеделско стопанство гр. Тутракан

Да е честит на всички денят на свободата

9 СЕПТЕМВРИ

От все сърце ръководството на кооператива желае на всички кооператори, специалисти и служители крепко здраве. Под знамето на свободата все така неуморно да се трудим за процъфтяването на родината ни. За успешно изпълнение на поетото задължение да получим през идната година по 400 килограма пшеница от декар.

Весело прекарване на празника, другари!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Чернолик

С чувство на голяма радост ръководството на стопанството поздравява всички кооператори, специалисти и служители с големия празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

За изминалите двадесет и три години нашето изостанало в миналото село стана неузнаваемо, а животът на хората заможен и радостен. В името на щастието, което ни дари свободата, да вложим всички свои сили, за да стане животът ни още по-богат и светъл. Да доведем докрай борбата за високи добиви от всички селскостопански култури.

За нови победи, другари!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Смилец

Ръководството на стопанството поздравява всички кооператори, специалисти и служители с големия празник на победата

Девети септември

Нека знамето на деветосептемврийската победа бъде вдъхновяващ пример на мъжество и себеотрицание в стремежа ни за още по-големи успехи в селскостопанското производство и борбата ни да получим през идната година от всеки декар най-малко по 400 килограма пшеница.

За нови победи, другари!

ДТП „Печатни произведения“ — Силистра

Приветствуваме най-сърдечно нашите работници и клиенти по случай светлия празник на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Колективът на „ПЕЧАТНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ“, който е бил винаги в първите редици на социалистическото съревнование, ще се яви на празника горд със своите успехи. Нека е честит празникът на всички!

От ръководството

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Срацимир

За неуморната работа и добрите резултати при изпълнението на задачите в стопанството ръководството на кооператива сърдечно поздравява всички кооператори, специалисти и служители с празника на свободата

9 СЕПТЕМВРИ

Нека онова, за което отдадоха живота си свидни жертви, ни вдъхновява в трудовото ежедневие. В името на свободата да изпълним с чест всички поети задължения. Да се стремим към нови успехи в животновъдството и трайните насаждения.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Алеково

Двадесет и три години изминаха от деня, в който бе установена народно-демократичната власт в нашата страна. За този период жителите на с. Алеково и съставните села на района, организирани и водени от Българската комунистическа партия, завоюваха победа след победа в своята трудова дейност. С помощта на механизацията и високата култура в земеделието трудът им стана по-лек, а доходите по-големи. И всичко това те дължат на победата на ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ.

По случай

ПРАЗНИКА

НА СВОБОДАТА

ръководството на кооператива поздравява всички кооператори, специалисти и служители от района и им пожелава нови успехи в изграждането на новия живот.

ТРЕВОЖНИ ПОСЛЕДСТВИЯ ОТ ЛОША ОРГАНИЗАЦИЯ

ПРЕД НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Първият ден на новата учеб на година! За него се заговорва още тогава, когато свършва ста рата учебна година. Защото той не е някакво отвлечено понятие, а една конкретност, свързана с поредица от важни задачи, кои то чертаят контурите на основ ните и нови насоки в учебно-възпитателния процес в едно училище. И, струва ни се, почи ва напълно на истината изво дът, че от готовността на даден учителски колектив за първия учебен ден биха могли да се гра дят представите ни за неговата работа през цялата учебна годи на. Впрочем, не бихме искали да обезкуражаваме онези, които не са подготвени за него, но фактите ни карат да мислим така. С тях ние се сблъскахме в няколко училища...

Ситовското училище ни посрещна с отдавна извършен ремонт. В учителската стая наме рихме всички дежурни учители. Макар и в отпуска, към учили щето намина и директорът Пет ко Абушев. Той, както някои от учителите споделиха въпроси, които засега ги тревожат. Все още липсват тетрадки за първи клас; някои от облеклата на учебниците не са стандартни и не могат да се използуват; ва кантно е мястото за математик, ще бъдат необходими още две възпитателки. Тези въпроси предстоят да се решат, върху тях сега е насочено вниманието на учителите, на директора.

Обстановката в Босна бе твър де противоположна. И тук зава рихме дежурните учители, но за съжаление, те се занимаваха с ръчно плетиво. Не става въп рос само за това, че такова „уплътняване“ на работното вре ме е забранено. Всичко това го вори твърде много за „настрой ката“ на учителите пред новата учебна година, за готовността им отдалече да поемат и плани рат работата си. През същите тези часове на деня учителите в Добротица бяха при ученици те, останали на поправителен из пит, заангажирани с мисълта и те да преминат в по-горен клас. Две съседни училища от една община — две различни карти ни. В Босна вътрешният ремонт на сградите е почти завършен (не са линирани черните дъски). Твърде неугледен е външният вид на старата училищна постро йка и съвсем редно ще бъде за първия учебен ден тя да придо бие по-приветлив вид.

Малко по-подробно бихме ис кали да се спрем на подготовка та за новата учебна година в училищата в Любен и Руйно. В тях през това лято трябваше да се извърши основен ремонт, като за целта отдел „Народна просвета“ е отпуснал по 4 000 лева. В Любен вече е приключе но с ремонта: поставени са но ви прозорци, нови врати. Но когато човек види сградата в сегашния й вид, трудно би мо гъл да каже, че е извършен именно основен ремонт. Преди малко мозайка в коридора. И това ни кара да мислим, че от пуснатите средства не са използувани най-рационално...

Ремонтът на училищната сгра да в Руйно (трябва да кажем, че той е дори нещо повече от основен) започнал при твърде неблагоприятна ситуация, защо то от не особено голяма дално видност общинският народен съ вет в Чернолик е заделил от отпуснатите средства 2 000 лева за други цели. А по кирпичена та ограда на Руйно има толкова много неща да се обновяват. Но може ли всичко да се извърши само за 2 000 лева. Затова сега на майстора-дограмаджия, на бояджията, пък и на всички ос танали работници, не е платен нито лев. Видът на сградата в момента е повече от тревожен: има основно да се измазват две учебни стаи, които биха могли да бъдат готови за първия уче всичко мазилката е изключител но лоша. Тя е била поверена на някакви частни лица от Силист ра, имената на които директо рът М. Василев не успя да ни съобщи. Сега стаите са неуглед ни, външната мазилка, двадесе тина дни преди първия учебен ден, тук-там е изронена. С от делените средства би трябвало да се подобри и подът в ня кои от стаите, да се направи бен ден само при неимоверни усилия. И това — при положе ние, че има средства. А съве тът в Чернолик, този, който е отклонил от определената сума за ремонт, вече е вдигнал раме не. Остава да се търсят други пътища...

Нашата проверка ни навеж да на мисълта, че подготовката за новата учебна година в основ ните села е по-добра, отколкото в съставните села. В Любен и Руйно си е казала думата и не опитността на младите директо ри. Но въпреки всичко тази раз лика не бива да се чувствува. Училищата навсякъде има да из пълняват една и съща роля, за дачите им навсякъде са от ед наква важност. В много от съставните села има да се реша ват кадрови въпроси. Обстанов ката би била по-добра, ако се чувствуваше контролът на сре дищните директори.

Първият учебен ден в различ ните училища все пак е свър зан с различни по важност про блеми. Ние не игнорираме това. Но стремежът навсякъде трябва да бъде един: подготовката на новата учебна година да завър ши колкото се може по-рано, да не се стига до фатални закъсне ния.

Мехмед САЛИМОВ
инспектор по организационно-пе дагогическите въпроси при от дел „Народна просвета“

Сава ХРИСТОВ
от редакцията на в. „Силистренска трибуна“

МАРИЯ КЮРИ—СКЛОДОВСКА

...През 1967 година по реше ние на Юнеско ще се честву ва 100-годишнината от рождението на великата полска учена Мария Кюри — Склодовска.

Мария Кюри — Склодов ска е родена във Варшава. През 1891 година постъпва в Париж ката сорбона, а през 1893 годи на получава първата си научна степен — бакалавър на физичес ките науки. Една година по-къс но тя получава диплома бакала вър на математическите науки. В началото на своята научна дейност Мария се занимава с изучаване на магнитните явле ния, но скоро обръща внимание върху проучванията на младия учен Анри Бекерел и решава да се заеме с изучаване същността и произхода на лъчите, които от деля най-тежкият от известните по онова време елементи — уранът. Още в пър вия етап на изследванията мла дата учена стига до заключение то, което става основа на тази нова област на явленията, наре чена от нея радиоактивност на материята: излъчването е свой ство на елемента, а не на хими ческите съединения, а интензив ността на излъчването е пропор ционална на съдържанието на този елемент в даденото радио активно вещество. По такъв на чин откритото от нея свойство на материята — радиоактив ност, е свойтзо на атомите на определени елементи.

През 1898 година съпрузите Кюри (заедно с Мария Склодов ска живо участие в изследвани ята взема и нейният мъж — видният френски физик Пиер Кюри) публикуват съобщение, в което се говори за открити два нови радиоактивни елемента, единият от които те предлагат да бъде наречен полоний в чест на родината на Мария, а вто рият — радий.

Отделянето на новите елемен ти от рудата било изключително тежка работа, която учените из вършвали в примитивни и из ключително трудни условия. За ре зултатите от тази експеримен тална работа, извършена в ста рия навес на улица „Ломон“, фа култетът за точните науки при Сорбоната присвои на Мария Кюри — Склодовска званието доктор на физическите науки. Съпрузите са удостоявани с ре дица отличия, след които най-почетната е нобеловата награда, присъдена им (заедно с Анри Бекерел) през 1903 г.

Мария Кюри — Склодовска е първата жена-професор в Сор боната. Тя продължава да изу чава радиоактивността, става ини циатор за прилагане на радио активността в биологията и ме дицината. Създава се нов отра съл на медицината — кюритера пия, при която се използува из лъчването на радия за борба със злокачествените тумори. През 1911 година за втори път на Мария Кюри — Складовска е присъдена нобеловата награда — безпрецедентно събитие в на учния свят.

Откритията в областта на радио активността създадоха нова ера във физиката, биологията и ме дицината. Още през 1899 годи на Мария Склодовска създаде хипотезата за „атомното превръ щане на радия“ и превръща нията на радиоактивните еле менти. Три години по-късно Рам зай и Соди потвърдиха тази хи потеза, като опитно доказаха, че радиевите препарати са из точник на друг елемент—хелий. Скоро след това Резерфорд и Соди създадоха общата теория за радиоактивного разпадане, Потвърдена бе и друга хипоте за на Кюри—Склодовска, че ра диоактивност могат да притежа ват не само елементи с големи атомни номера (като уран и ра дий), че радиоактивността е об що свойство на материята. Пра вилността на тази хипотеза бе ше доказана чрез откриване на естествените радиоактивни изото пи на леките елементи (такива като калий и рубидий) и скоро след това с откриването на из куствената радиоактивност.

Свойството радиоактивност е действително общо свойство на материята.

Работата на Мария и Пиер Кюри, а после на Е. Резерфорд позволи да бъде създаден първи ят ядрен модел на атома и пре дизвика бурното развитие на яд рената физика, което доведе до освобождаването и използването на ядрената енергия. В биоло гията и медицината възникнаха нови отрасли, свързани с прило жението на радиоактивността. Изучаването на влиянието на из лъчванията на живата материя и прилагането на радиоактивни изотопи откри нова ера в биоло гията — ерата на молекулярна та биология, която днес се опит ва да разкрие тайната на същ ността на самия живот.

Може да се каже, че открива нето и изучаването на радиоак тивността на елементите е в ос новата почти на цялото съвре менно естествознание. То нало жи да се променят старите не правилни представи за строежа на материята и насочи по прави лен път изучаването на структу рата на материята. Благодаре ние на тези първи открития ста на възможно развитието на съ временната ядрена техника, при добило решаващо знание за про греса на цивилизацията. „Рабо тата на Мария Склодовска в об ластта на радиоактивността — писа един от ученте — извър ши мощна революция в нашите знания за микрокосмоса, подоб но на откритието на Николай Ко перник, което направи преврат в ученето на макрокосмоса. Ре волюционният преврат в наука та, извършен в резултат на из следванията на Мария Склодов ска, се отнася към онези велики открития, оказали най-силно влияние върху възгледите в об ластта на цялото естествозна ние“.

Мария Кюри — Склодовска почина на 4 юли 1934 година от заболяване на кръвта, след ствие от продължителното въз действие на радиоактивните ве щества, които тя откри заедно със своя мъж. В същата година нейната дъщеря Ирена Кюри заедно с мъжа си Фредерик Жо лио съобщи за откриване на из куствената радиоактивност на елементите (това откритие ско ро беше удостоено с нобелова награда). Започна ерата на ра диоактивните изотопи и ядрена та енергия — нова ера в исто рията на науката и човечеството.

М. ИЛИНСКИЙ

Националната читателска конференция „Младият герой в съвременната българска литература“ е само една от многобройните и изпълнени с дълбок възпитателен и естетически характер прояви, свързани с провеждането на XI младежки конгрес у нас. Тя привлече вниманието на дружествата и организациите в нашия окръг. Прочетени са много от произведенията на български автори, които третират образа на нашия млад съвременник. В някои от дружествата и организациите бяха проведени и конференции по конкретно определени теми.

Докога радиоуредбата ще мълчи

Малкото радио се нареди в първите редици на борбата за преизпълнение на стопанските задачи, в популяризиране опита на първенците. Местните радио предавания съдействуват пряко за отстраняването на някои сла бости за разгаряне на социалис тическото съревнование.

Но добрите излъчвания по радиоуредбите са свързани тяс но с качеството на техническите съоръжения. През май 1964 година жителите на село Йорда ново започнаха да чуват все по-често гласа на радиоуредба та. Правеха се опити за инте ресни и разнообразни предава ния.

Но йордановци нямаха въз можност задълго да се радват на гласа на радиовъзела. Гово рителите по улиците започнаха често да се повреждат. А сега от месец бездействува радио приемникът. Началникът на по щата Недка Атанасова съобщи веднага на техниците в Силист ра. Втора седмица приемникът е на ремонт, още не е получен.

По тази причина през лято то не беше излъчен нито един поздравителен концерт за трудо вите хора, не беше организира но нито едно предаване за XI конгрес на Комсомола, за 50-годишнината на Великия ок томври. Наближава Девети сеп тември. Радиоуредбата в Йор даново мълчи по една единстве на причина — бавните темпове на ремонт в Силистра. А може би тази дописка ще стресне техниците?...

Николинка ВЪЛЕВА
програмен ръководител

Нови книги за вашия дом

БЛАГА ДИМИТРОВА. Осъдена любов. Стихове.

СТАНИСЛАВ СИВРИЕВ. За връщане след бягство.

ЗДРАВКО МИТЕВСКИ. Вих ри враждебни. Роман.

ИВАН НИКОЛОВ. Юг. Сти хове.

КИРИЛ ХРИСТОВ. Том четвърти. Чеда на Балкана — епическа балада.

Нови стихове

Кой би могъл?

на Касиус Клей

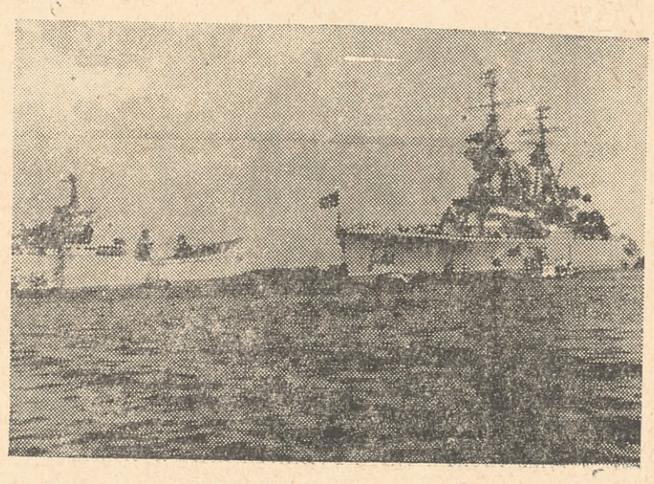
Ти ли си момчето,
което помня
като отдавнашен сън —
на улицата в праха
задъхано рисуваше
мечтите си?
Ти ли си момчето
с оня смях,
напомнящ утринния звън?
И безгрижието на гласът ти —
разцъфтяла лилия —
(малко тържество във всяко детство)
кой откъсна със ръка невидима?
Върху устните ти кой остави
едва доловимия плач
на нощта?
И днес кой те замерва
с мнимите слънца на щастието?
Кой със ласото
на „всемогъщата“ си власт
иска да обязди
зацвилилия кон на твоята омраза?
Кой би могъл?
Кой?

☆

ТРЪГНИ ВЪВ УТРОТО!

Тръгни
сред шелота зелен
на есенни жита.
Едно голямо и червено слънце
ще те срещне
като хляб
току-що изваден от пещта.
И колкото да си гладен
ръце не протягай
да отчупиш залък.
Този хляб храни света.

Николай ЙОРДАНОВ

Обединена Арабска република. Две военноморски единици от съветската ескадра, пристигнала в Порт Саид на приятелско посещение.

О Б Я В А

ДИП „ДОБРУДЖА“ — СИЛИСТРА

ПРИЕМА ученички за тъкачки и квалифицирани тъкачки — жителки на гр. Силистра.

Справка: Личен състав на предприятието

Телефон 21-71.

М-во на народната просвета
Факултет - филиал на Софийския университет — Шумен

СЪОБЩЕНИЕ

За учебната 1967-68 година във факултета—филиал на Софийския университет в гр. Шумен ще бъдат приети студенти по следните специалности:

1. МАТЕМАТИКА И ФИЗИКА.
2. БИОЛОГИЯ И ХИМИЯ.
3. ТУРСКИ ЕЗИК И ГЕОГРАФИЯ.

Приемът на студентите и класирането им ще се извърши по бала на желаещите кандидат-студенти — които са положили успешно съответните приемни изпити в други висши учебни заведения:

а) ЗА СПЕЦИАЛНОСТ МАТЕМАТИКА И ФИЗИКА — кандидат-студенти, издържали успешно писмен и устен изпит по математика или писмени изпити по математика и физика.

б) ЗА СПЕЦИАЛНОСТ БИОЛОГИЯ И ХИМИЯ — кандидат-студенти, издържали успешно писмени изпити по биология и химия или по химия и физика.

в) ЗА СПЕЦИАЛНОСТ ТУРСКИ ЕЗИК И ГЕОГРАФИЯ — кандидат-студенти, положили успешно писмен и устен изпит по турски език. (Кандидатстващите по специалност турски език и география трябва да владеят добре турски език).

Районът на факултета—филиал на Софийския университет в гр. Шумен, от който ще се извърши приемът на студентите, е следният: Шуменски, Търговищки, Разградски, Русенски, Силистренски, Толбухински и Варненски окръзи.

В случай, че местата по специалности не могат да се попълнят с кандидати, издържали успешно приемен изпит във висши учебни заведения, ще се приемат кандидати от района на факултета-филиал по бал, образуван от общия успех на дипломата и успеха от двата основни предмета на специалността: а) математика и физика, б) биология и химия, в) география и български език.

ЗАБЕЛЕЖКА: До 3. IX. 1967 година ще бъдат класирани успешно издържалите във висшите учебни заведения кандидат-студенти, а до 5. IX. т. г. ще се приемат документите на тия, които не са се явявали на изпит във висши учебни заведения.

23. VIII. 1967 г.
гр. Шумен.

ОТ ДЕКАНАТА

О Б Я В А

ТЕХНИКУМ ПО ФИНА КЕРАМИКА И СТЪКЛО
гр. НОВИ ПАЗАР

ТЪРСИ кандидати за ПТУ-ще момчета по специалността
1. ФИНА КЕРАМИКА
2. СТЪКЛОПРОИЗВОДСТВО

Курсът на обучение е двегодишен и е на пълна държавна издръжка — пансион, храна, облекло.

Завършилите училището имат право да продължат вечерен техникум.

Подсигурява им се работа след завършването в промкомбинат „Камъшит“ гр. Силистра.

От училището

О Б Я В А

ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И:

Калкулант със средно икономическо образование — жена, заплата 75-85 лева.
Домакин на стол.
Домакин на млечна кухня на половин длъжност.
Портиер — мъж заплата 55 лева.
Зидар — заплата съгласно придобит разряд.
Бояджия — заплата съгласно придобит разряд.

ЗАБАВНИ МИНУТКИ

ОГЛЕДАЛО

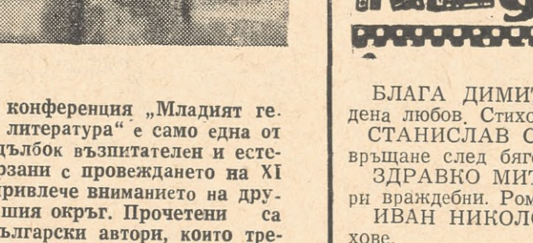
I. Това огледало се състои от две части — лява и дясна. Поставете водоравно в лявата стра на четирибуквени думи със следното значение:

1. Град в Индия с богато историческо минало 2. Град в Се вероизточна Югославия 3. Сто лицата на Източен Пакистан 4. Река в Югозападна Франция.

II. Така получените думи, на писани в обратен ред в дясната страна на огледалото, получават нови значения, както следва:

1. Река в Северна Испания — приток на р. Ебро 2. Голяма съ ветска река в Далечния изток 3. Древен град в Месопотамия 4. Град в Южна Полша.

III. Първите букви на тези ду ми в лявата страна, както и по следните букви в дясната стра на, четени отвесно, дават име то на най-големия приток на р. Марица, а четени в обратен ред, името на град в Южна Испания — пристанище на Средиземно море.

ИГРОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО И ОТВЕСНО — еднакво:

1. Футболен играч 2. Представка, употребявана в областта на двигателната техника 3. Велик унгарски композитор — гениален пианист 4. Презимето на редактора на първото бълг. списание „Любословие“ 5. Произведение на Х. Ибсен 6. Пристанищен град в Алжир 7. Банска принадлежност.

ВИЗИТНИ КАРТИЧКИ

МАЛЧО С. НЕГРИЕВ — **РАЛИЦА К. ЧУТЕВА**

Определете професията и местожителството им.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, ОБЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 102 (1266) | Четвъртък, 31 август 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

В дните пред славната годишнина

Някои казват, че през лятото в цеховете на ДСП „Винпром“ е спокойно, защото не е време за преработка на гроздето. Може би това впечатление е създадено от някогашните винарски изби, в които действително най-напрегнатото време е по гроздобер, а после има грижи само за съхраняване на виното. Няколко пъти съм посещавал „Винпром“ — и през лятото, и през зимата, и през есента — и просто не мога да отлича кампанията по гроздобера от останалите дни. Още по-неспокойно е тук през августовските дни, когато едновременно с ежедневната производствена дейност се прави подготовка за преработката на гроздовата реколта. Търговският отдел най-старателно приготвя бутелирано и наливно вино за търговската мрежа, а производствените цехове дообработват направените през есента виноматериали и ги експедират било за износ, било за пазарите в страната.

И тук се чувствува, че наближава денят на големия празник — Девети септември. В двора и в цеховете обстановката е някак си тържествена, трудовата надпревара е в силата си. Всяко производствено звено се стреми да даде най-качествена продукция, да осигури преизпълнение на производствената си задача, за да се нареди в челните редици на деветосептемврийската манифестация. Но да бъдеш първенец във „Винпром“, това значи да имаш големи успехи.

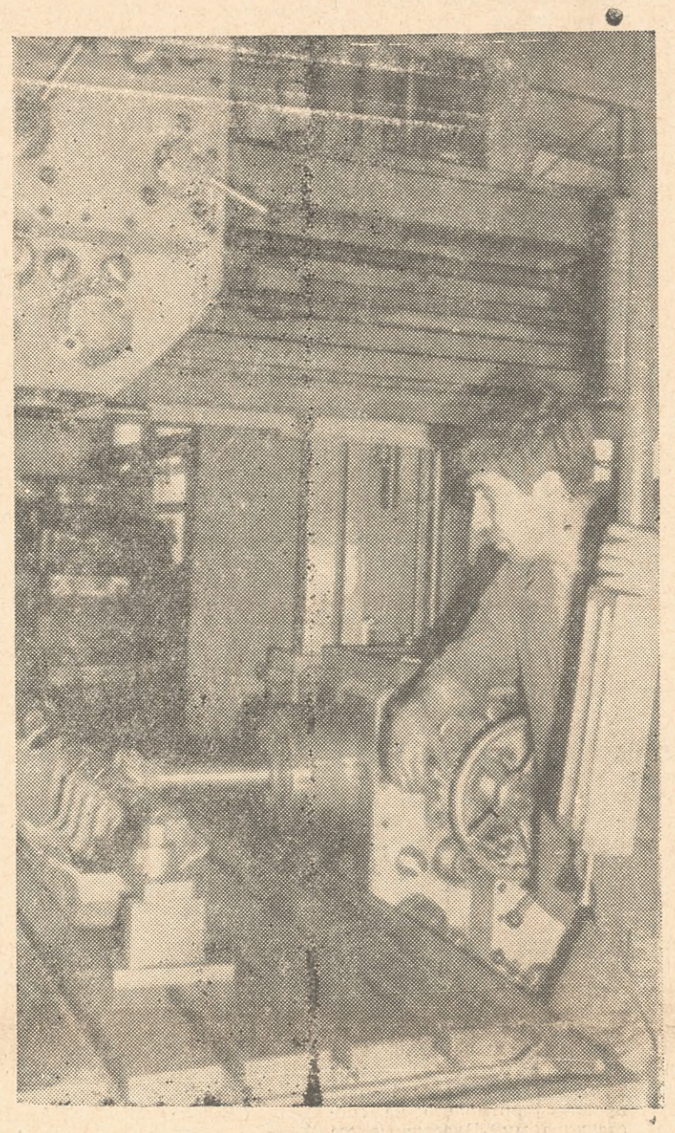
Когото и да попитате — било заместник-директора Ата нас Шемелеков, било плановика на предприятието, било цехов ръководител — всеки от тях ще ви каже, че вече работят по плана за месец октомври. И ще започнат да ви изреждат цифри за обема, процента на преизпълнение плана за стокооборота, за производителността на труда, за себестойността на продукцията и т. н. Но за да се убедите в успехите на колектива, достатъчно е да запомните само че планът за обема на продукцията за девет месечието е изпълнен 126,4 на сто, за печалбата 174 на сто и че ръстът на производителността на труда изпреварва ръста на средната работна заплата с повече от 15 пункта.

С тези постижения винпромци с право се гордеят. Но те се гордеят още и с това, че първи в окръга приложиха новата система на ръководство на народното стопанство, че натрупаха богат опит и че непрекъснато усъвършенствуват основните й принципи. Все още не са доволни от вътрешностопанската си сметка, затова непрекъснато подобряват показателите й и внасят нови елементи за измерване икономическата ефективност във всеки производствен участък.

Скоро ще започне преработката на гроздовата реколта. Всичко предварително е пресметнато, ремонтирано, подготвено. Не е забравен и техническият прогрес, като са доставени нови машини, които да улеснят труда на хората.

И всичко това е направено в чест на най-големия празник на българския народ — в чест на този ден, в който получихме свободата.

Иван ДОБРЕВ

В предпразнична надпревара са работниците от Завода за металорежещи машини. Най-важният им показател е качеството на изработката. Затова фрезкобелистът Назми Юмеров така съсредоточено наблюдава работата на машината, която изработва детайли за хидравличната ножовка ХН—25М.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПЪЛНЯТ СЕ СИЛАЖНИТЕ ЯМИ

Жътвата отдавна завърши, но грохотът на комбайните все още отеква в далечината. По коларските пътища издигат облаци от прах бързащи към силажните ями натоварени камиони.

Обхванати от желанието кой по-много силаж ще извози, шофьорите Иван Георгиев, Велико Неделчев и Илия Русев бързо изпълват подготвените ями.

Така в нестихващо съревнование комбайнерите Иван Ибришимов, Велико Чакъров и Димитър Александров от бригадата на с. Войново силажират всеки ден по 16-17 тона. Само за няколко дни тук са консервирани над 800 тона зелен царевичак. За да се подготви предвиденото по плана количество, трябва да се силажират още 500 тона. Силажирането продължава.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Комбайните са отново в полето

Жътвата отмина, но комбайните на кооперативното стопанство в с. Смилец са отново на поле. Този път те настъпват по обширните блокове, по които в прави редици е провесил едрите си пити зрелият вече слънчоглед. Само за три дни площите на слънчогледа в съставното село Сърпово, които възлизат на 800 дка, бяха пожънати с добре ремонтираните машини.

Тези дни наличната техника се прехвърли върху землището на централното село Смилец, където се намира слънчогледът на полевъдната бригада на Баю Ангелов.

След окончателното прибиране на реколтата ще започне бързото обработване на площите за есенниците.

Р. РУСЕВ

ИЗОБИЛИЕ

С едри и вкусни плодове бяха отрупани прасковите в с. Антимово. Клоните на дърветата се бяха превили до земята. Преди известно време кооператорите от зеленчуковата бригада на селото, към която е зачислена прасковената градина от 95 дка, започнаха прибирането на плодовата реколта. Досега са набрани 25 т. праскови, от които 15 заминаха за износ. С това годишният план е изпълнен 125 на сто. Беритбата продължава. Очаква се да се набере още 15 т доброкачествена плодова продукия.

Преизпълнението на плана за плодовата реколта се дължи в най-голяма степен на добрите грижи, които хората от бригадата на Асен Методиев положиха за овошките. Особено място бе отделено на борбата с болестите, което изигра голяма роля за получаването на висококачествена продукция.

Живко ТРУШЕВ

Изпълняват важна задача

Една от важните задачи, които сега изпълняват кооператорите, е извозването на оборската тор в полето. С тази работа в кооперативното стопанство на с. Паисиево се занимава механизаторът Ебазел Юсеинов, който заедно с работниците Харун Дилаверов и Юсмен Османов всеки ден извозват по 50-52 тона оборска тор.

За правилното й разпределяне и разхвърляне всеки ден се грижат специалистите от стопанството. Те всички заедно са решили достойно да посрещнат двадесет и третата годишнина на Девети септември и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

ЖЕЛАЕМ ВИ УСПЕХ, ДУНАВЦИ!

В началото на м. септември хор „Дунав“ при Окръжния съвет на ТПК в Силистра заминава за братска Унгария да върне посещението на хор „Ференц Еркел“ при Централния съвет на унгарските трудово-занаятчийски кооперации. По този повод и с програмата, която ще изпълнят по време на своята обиколка, дунавци се представиха на 29 т. м. в салона на театъра пред нашето гражданство. Концертът беше посветен на 50-годишния юбилей на Великия октомври.

Цяло лято, при най-големи горещини, хористите неуморно се готвиха, за да зазвучат песните им по-стройно — да се подготвят и достойно да представят в чужбина нашето хорово пеене.

В програмата, включваща предимно български песни, участвуваха смесеният хор, женската и мъжката певчески групи и индивидуални изпълнители. В резултат на сериозната подготовка, умелото музикално ръководство на диригента Арто Маркарян и хубавия съпровод на пианистката Красимира Талигарова хорът на този концерт се представи така, както може би досега не се е представял. Сериозната задача мобилизира всички и те са се подготвили съвестно за своето задгранично турне. Особено майсторски бяха изпълнени от хора песента на Жул Леви „Де е тази хубава страна“, със солистка Лидия Кузманова, и унгарската „Пролетна песен“ от Миклош Кочар, със солистка Стефка Недева. Хубави бяха самостоятелните изпълнения на солистите Лидия Кузманова, Стоянка Пенчева, Елена Русинова и Стефка Недева. Харесаха се и изпълненията на женската и мъжката певчески групи.

Искаме да поздравим хор „Дунав“ за хубавата проява. Пожелаваме при това отговорно турне песните му да бъдат посрещани и изпращани с бурни аплодисменти. Нека достойно представи певческото име на нашата страна и на родния ни град.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ

ВЕЧНА И НЕРУШИМА

ДРУЖБАТА ни с братята руси води своето начало далеч в историята. За нея, за любовта ни към руския и съветските народи, са казвани горещи думи, писатели са писали възторжени стихове, народът е изказвал мъдри слова. Значението на тази дружба нашият вожд и учител Г. Димитров е изразил с думите, които ще звучат като девиз за поколенията: „Дружбата ни със Съветския съюз е тъй жизнено необходима, както слънцето и въздуха за всяко живо същество“.

От една година нашият окръг е в братски, дружески връзки с Хмелницка област на Украинска ССР. През 1966 година група от Силистренски окръг начело с др. В. Максимов — първи секретар на Окръжния комитет на БКП, посети Хмелницка област. Тя се запозна с успехите на областта в промишлеността, строителството, селското стопанство и обществения живот. През декември м. г. група другари от Хмелницка област начело с първия секретар на Областния комитет на КПСС др. Н. Бубновски посети нашия окръг. Гостите бяха запознати с опита на най-добрите промишлени предприятия и ТКЗС в окръга. Връзките и взаимоотношенията ни с Хмелницка област от ден на ден крепнат и се разширяват. Партийни, младежки, стопански ръководства и организации се свързват с Хмелницка област. Запознават се с опита им в работата и много от видяното и наученото внедряват в нашата практика, като се съобразяват с нашите условия.

Много научи групата партийни работници от Окръжния комитет на БКП в Силистра, която гостува там през м. юни т. г., от Областната партийна организация в Хмелницки, за ръководството на партийните и масовите организации, за опита им в повишаване ролята на партийните организации, за издигане нивото на партийната и политическата работа, особено сега, в навечерието на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Тези дни в окръга ни ще гостува група другари от Хмелницка област. Те ще се запознаят с опита и успехите в зеленчукопроизводството и селското строителство в Дулово, Иширково, Нова Черна, Айдемир и други селища. Ще посетят и някои промишлени предприятия в гр. Силистра. Трудещите се от окръга се подготвят да посрещнат скъпите гости, да им покажат своите успехи, да разкажат за своя опит. Те ги очакват с открити обятия като най-близки свои приятели, като свои братя.

Връзките ни с трудещите се от Хмелницка област датират само от една година, но всяка среща е израз на голямата любов, на вековната дружба между руския и българския народ. Тази дружба е вечна и нерушима. Тя живее в сърцето на всеки патриот и няма сила под небето, която може да я унищожи.

Нека да пожелаем на нашите скъпи гости от Хмелницка област щастливо прекарване в Силистренски окръг и в Народна република България, да споделят с нас приятните чувства, с които посрещаме нашия национален празник — Девети септември. А на трудещите се от Хмелницка област да пожелаем още по-големи успехи в юбилейната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

От 15 септември до 15 октомври

МЕСЕЦ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

Винаги месеците на българо-съветската дружба са били големи празници за нашия народ. Ала тази година месецът ще бъде един своеобразен празник, тъй като ще се чествува в навечерието на славния петдесетгодишен юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция.

Месецът на българо-съветската дружба в нашия окръг ще бъде открит с тържествени общоградски и общоселски събрания. На тържествата ще се изнесат доклади за постиженията на съветските народи по време на половинвековното съществуване на съветската власт.

През дните на месеца по градове и села в окръга, по предприятия, учреждения и училища ще се организират събрания и митинги, ще се изнесат лекции и беседи, ще се уредят концерти и кинопрожекции на съветски филми, ще се състоят вечери на дружбата и приятелството между двата братски народа. Ще се популяризира богатият съветски опит в различните области на икономиката, науката изкуството и културата. Ще бъдат уредени специални витрини и фотоизложби, посветени на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и българо-съветската дружба.

Ще бъде проведена десетдневка на съветската книга. За тази цел ще се направят витрини, изложби, колективни четения и обсъждания на интересни книги на съветски автори. Голям брой лекции ще бъдат посветени на успехите на Съветския съюз в комунистическото строителство, на значението на българо-съветската дружба за нашето развитие по пътя на социализма, за безкористната съветска помощ, за вековната дружба между нашите два славянски народа.

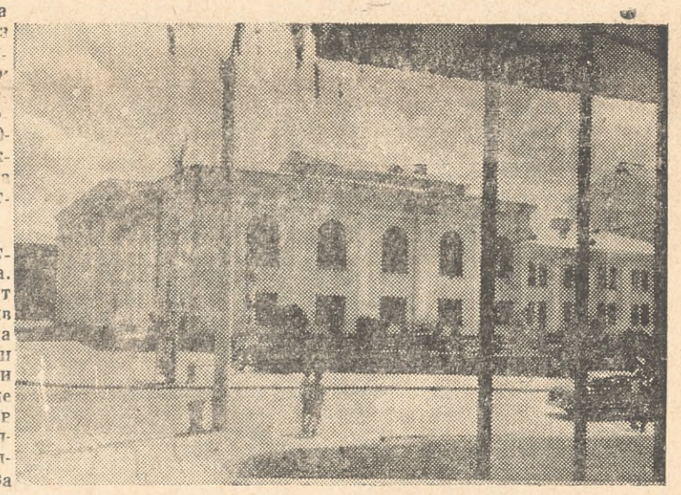
Пионерите и комсомолците също ще вземат участие в провеждането на месеца. Те ще подготвят богати литературно-музикални програми. На специален пленум на ОК на ДКМС ще се отчете съревнованието, обявено в чест на XI конгрес на ДКМС и 50-годишния юбилей на славния Октомври. Проявили те се пионерски дружини и комсомолски дружества ще бъдат наградени. Комсомолските дружества ще поемат шефство над паметниците на българо-съветската дружба, ще организират походи и екскурзии до тях.

Разнообразни инициативи във връзка с месеца ще има в град Силистра. Ще се състои тематична вечер „Червените карамфили“, организирана от Профсъюзния дом на културата. Колективите за художествена самодейност, проявили се във всенародното надпяване, ще изнесат десетки концерти пред трудещите се.

С голям интерес ще бъде посрещнат празникът на съветския филм. В гр. Силистра от 2 до 8 октомври ще се състои седмица на съветския комедиен филм. Предвидената седмица на съветския революционен филм ще бъде от 25 септември до 2 октомври. Окръжният народен музей ще подготви изложба на тема: „Великата октомврийска социалистическа революция и влиянието й в България“, която ще бъде показана в селищата на окръга. Ще се състои седмица на съветската наука и техника.

Ще се състоят много състезания и спортни игри, организирани в чест на месеца от комитети на ДОСО и БТС.

Честването на месеца на българо-съветската дружба в нашия окръг ще се превърне във вълнуващи тържества, в които трудещите се ще изразят още един път своята горяща обич и признателност към съветските хора.

Хмелницкият музикално-драматичен театър „Г. И. Петровски“.

ГОСТУВА НИ СЪВЕТСКАТА ПИОНЕРСКА ФЛОТИЛИЯ „СИН ДУНАВ“

Наскоро в нашия окръг гостува съветската пионерска флотилия „Син Дунав“ от град Рени, Одеска област. Екипаж на катера „Нептун“ и лодките „Щорм“, „Буревестник“, „Черномор“ и „Вихър“ бяха четиридесет пионери и младежи, които са посветили своето плаване до България на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

До идването си в Силистренски окръг гостите са посетили Русе, Велико Търново, Габрово, връх Столетов, Плевен и София. В нашия окръг те посетиха Тутракан, Попина и Силистра. Вълнуващи бяха срещите им с пионерите и трудещите се от Попина и Тутракан. Посрещачите изразиха своите братски чувства и обич към съветските хора, разказваха за успехите, които нашата страна и окръгът са постигнали в социалистическото строителство с помощта на Съветския съюз.

Приятни бяха впечатленията на съветските гости от посещението на промкомбинат „Камъшит“ в Силистра. С голям интерес те разгледаха цеховете за кукли, за найлонови, папурени и стъкларски изделия, както и цеха за фина керамика. В разговори с работничките от предприятието те споделиха своето възхищение от видяното в нашата страна, от сръчността на работничките и красотата на изработените от тях изделия. С някои от пионерите се разменяха мисли свободно на български и румънски език.

Доволни от посещението си в хубава България, съветските пионери отплаваха за своята родина.

Йордан ПАРУШЕВ

Димитър МИХАЙЛОВ

ИЗПЪЛНЕН ГОДИШЕН ПЛАН

Млад е колективът на Промишленото комунално предприятие в с. Алфатар, но вече е претендент за челното място в социалистическото съревнование. Още от началото на годината в цеховете започна трудова надпревара за преизпълнение на плана и обещанията. В края на всяко тримесечие бяха излъчвани първенци и ударници, по които се равняваха останалите работници. Най-голяма полза от съревнованието имаха, разбира се, кооператорите от село Алфатар, защото поръчките им се изпълняваха в срок и качествено.

В чест на Девети септември огънят на съревнованието се разгоря с буен пламък. В него се роди най-голямата победа на колектива — предсрочното изпълнение на годишния план за обема и печалбата.

Най-високи постижения имат дърводелският цех с отговорник Димитър Кръстев, бъчварският цех и строителните групи.

До края на годината колективът обещава да произведе над планова продукция за 60 000 лева.

Златка СЪБЧЕВА

Може би това е последната производствена операция в ДИП „Липа“, която се извършва ръчно. Но и тук са използувани постиженията на техниката — готовите детайли се поставят на специални вакуумни поставки за по-голямо удобство на работниците.

Цветната металургия на Съветски Алтай

КОСАЙ ЕГИЗБАЕВ,
секретар на Източно-казахстанския областен комитет на Казахстанската комунистическа партия

РУДЕН Алтай с право е наричан бисерът на цветната металургия на страната. Неговите огромни запаси и разнообразни те цветни, редки и благородни метали и разпръснати елемен ти запълват почти половината от таблицата на Менделеев. Сега Източен Казахстан заема първо място в страната по запаси на цинк, селен и благородни метали, и второ място — по запаси на олово. Големи са в областта и запасите на мед и редки метали. Общо в тази област има повече от 600 находища на цветни и редки метали, десет от които се добиват в Лениногорския полиметален, Зиряновския оловен, Иртишкия полиметален и Белогорския рудообогатителен комбинат.

Съветската власт изправи на крака цветната металургия и я снабди с първокласна техника. Голям е приносът на трудещите се от Зиряновския оловен комбинат за развитието на рудодобивната промишленост. Още през 1791 година тук са започнали да добиват руда, но в малки мащаби. Преди революцията находището е било разработвано хищнически, добивало се е само злато и сребро. Чуждите концесионери са се стараели да измъкнат колкото може повече богатства. Те не са мислили за хората, чийто труд е бил извънредно тежък.

След като предприятията преминаха в ръцете на трудовия народ, бе въведена плановост в разработването на зиряновското находище. Голяма помощ за възстановяване на мините в Зиряновския и Маслянския рудник и тяхното комплектуване с кадри оказаха родствените предприятия и преди всичко Руската федерация. На базата на възстановените рудници и пуснатата отново в експлоатация обогатителна фабрика през 1952 г. беше създаден Зиряновският оловен комбинат. Сега тук работят допълнителни мощности за добив и преработване на руда. Построен е първият в страната цех за сгъстяване на рудната каша в тежки суспензии, което ще позволи почти да се удвои производителността на обогатителната фабрика.

Разширен бе също и третият руден район в Източен Казахстан — Прииртишкият, където се разгръща строежът на Иртишкия комбинат. В него влиза ха започнатият, но недовършен от концесионерите завод за добив на мед в селището Глубокое, Белоусовският и Брезовският рудник. През 1937 година заводът в Глубокое даде хиляди тонове от първата алтайска мед. До Белоусовския рудник беше построена голяма обогатителна фабрика. По същото време в Алтай се появи и промишленост за редки метали.

Особено с бързи темпове се разви рудодобивната и металургичната промишленост в областта след Великата отечествена война. Вземат се решения за създаване на мощен икономически район на цветната металургия в Алтай. Строят се и се пускат в експлоатация Уст—каменогорският оловно-цинков и титано-магнезиев комбинат, химико-металургичен завод и завод за производство на тежки сондажни съоръжения („Восток маш").

В експлоатация влизат четири рудодобивни комбинати — Лениногородският, Зиряновският, Иртишкият и Белогородският. През тези години се промениха неузнаваемо трудовите условия на миньорите и обогатителите. В рудниците и обогатителните фабрики се използува модерна техника и технология. Високопроизводителни сондажни машини, скреперни лебедки, електролокомотиви, товарни механизми, мелници, трошачки и т. н. замениха ръчния труд. Рудничарите от Лениногорск за първи път в отечествената практика разработиха и внедриха принудителното блоково подкопаване и свличане на рудата. Внедряването на тази система на разработка позволи да се увеличи добивът на руда повече от три пъти и да се намали себестойността ѝ с 37 на сто.

Днес руден Алтай включва в себе си големи рудодобивни и металургични предприятия, мощна енергетична база, големи научноизследователски и проектантски учреждения. В тези предприятия работят висококвалифицирани кадри, хиляди инженери и техници. Областта стана главен доставчик на олово, цинк, кадмий, титан, магнезий, на редки и благородни метали. По своето качество металите надминават най-добрите образци на капиталистическите предприятия и се търсят много на световния пазар.

Алтайските металурзи решиха тази година да овладеят технологията на обогатяване на полиметалните руди в тежки суспензии, да внедрят електротермичния начин на топене на шлаките и цинковите полупродукти, да усвоят производството на уникални сондажни машини „Баш—320", на нови автоматични уреди и кондензатори. В строя ще влезе Белогорската обогатителна фабрика, ще бъдат разширени Иртишкият и Тишинският рудник, ще се увеличи производството на цинк в Уст—каменогорския комбинат и Лениногорския цинков завод. Чрез внедряване на нова техника, рационализация и изобретателство се предвижда да бъдат икономисани 14 милиона рубли.

В директивите на 23-ия конгрес на КПСС по петгодишния план за развитие на народното стопанство се предвижда значително увеличаване на производството на цветни метали. До края на петилетката областта трябва да увеличи добива на оловно-цинкова руда с повече от 28 на сто. Производството на олово и цинк от съответните концентрати в обогатителните фабрики почти да се удвои, на мед — да се увеличи повече от два пъти. Производството на олово ще нарасне с 25 на сто, на цинк — два пъти, на мед — с 25 на сто и на сярна киселина — два пъти. В строя ще влязат Лениногорският цинков завод с пълна мощност, Тишинският рудник, първите етапи на Николаевското и Орловското рудообогатителни предприятия, ще започне строежът на Източно-казахстанския завод за обикновена и електролитна мед, ще бъде завършен Зиряновският оловен комбинат до проектната му мощност, ще приключи строежът на нови мощности в Новоберезовския и Иртишкия рудници, в Уст-каменогорския оловно-цинков и Белогорския рудообогатителен комбинат, във „Востокмашзавод" и т. н.

Агенция „Новости"

Повече грижи за политическата просвета на учителите

Учителят дава не само знания, но изгражда и мироглед и нравствени убеждения; формира личността, създава новия човек — строителя на комунизма. Затова задачата за неговата идеологическа подготовка е основна. От нейното изпълнение зависят и резулататите от учебно-възпитателната работа.

Въпреки че в училищата, в окръжния педагогически кабинет при Съюза на българските учители и отдел „Народна просвета" при ОНС, а и в партийните организации от редица години са създадени традиции за повишаване идейно-политическата подготовка на учителите, не можем да не признаем, че по-голямата част от недостатъците в знанията на учащите се, се дължат на сериозни слабости в работата на учителите. Налице е липсата на задълбочена подготовка. Съществува сухо, обективистично, откъснато от живата практика изложение на учебния материал. Няма здрава духовна връзка между учителя и ученика.

Нашият опит, натрупан през последните три-четири години, показва, че проведените теоретични конференции по философско-педагогически проблеми, като творческият характер на марксизма-ленинизма, естетическото възпитание на учащите се, марксистко-ленинската теория на познанието и др., имат голямо значение за разширяване и задълбочаване на общата идейно-политическа подготовка на учителите. Конференциите допринесоха за преодоляване на формализма в тази важна дейност. Това даде възможност учителите да повишат своите знания по основните въпроси на марксистко-ленинската философия, потвърдиха на практика голямото методическо значение на философията за всяка частна наука.

В звената на партийно-политическата просвета обикновено участвуват всички учители. И през тази учебна година трае цялата за включване на учителите в партийната политическа просвета трябва да продължи. В това отношение ще е необходимо да се засили ролята и отговорността на партийните комитети и ръководствата на училищата и учителските организации при определяне тематиката и пропагандистите, трябва да се подобри контролът върху самоподготовката и участието на учителите в събеседванията и приложението на наученото в учебно-възпитателната работа.

Особено важно е правилно да се формират просветните звена, в зависимост от марксистко-ленинската подготовка на участниците. Най-утвърдените досега форми в нашия окръг за политическата просвета сред учителите са семинарите с философска тематика. Това е много необходимо на сегашния етап, когато борбата между марксическата и буржоазната идеология придобива особена острота.

Много често някои учители от бягват да изучават основите на марксизма-ленинизма, икономическата политика на БКП, а се насочват само към практиката. Затова не винаги са на висота и като преподаватели и обществени деятели. Често не могат и компетентно и с политическа страст да устояват марксистко-ленинската идеология и се борят със силата и аргументите на науката срещу влиянието на буржоазната идеология.

Голям брой учители ще бъдат и през тази година пропагандисти в звената на Партията, Отечествения фронт, Комсомола. За да има равномерност при разпределение на обществените задължения, добре ще бъде пропагандистите да се освободят от други обществени задачи, за да разполагат с повече време за подготовка и провеждането на занятията в просветните звена.

Марксистко-ленинското обучение на учителите от гр. Силистра, през новата учебна година, ще премине под формата на семинарни занятия в продължение на две години, които ще завършат с научна конференция на тема: „Ролята на училището за формиране на патриотичното чувство у подрастващите".

Задачата на партийните комитети, учителските партийни организации, както и на учителските съюзни организации и ръководствата на училищата, трябва да бъде подобряването на идейно-политическата подготовка на учителите, за да станат те творци в своята работа и пламенни борци за делото на Партията.

Марин ЛЮЛЮШЕВ,
лектор-консултант
при ОК на БКП

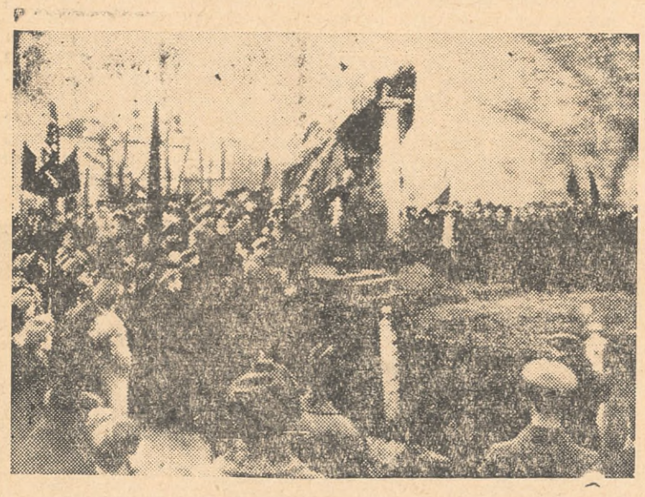
Основно торене на почвата

Всеки ден механизаторът Марко Минчев от село Господиново извозва на полето оборски тор. Досега по блоковете на бригадата са изнесени 500 т тор, който се разхвърля средно по 4 тона на декар.

Кооператорите Ангел Петров и Кръстю Петров вземат дейно участие при торенето, което се ръководи от участъковия агроном Желка Христова.

Срочното изпълнение на това мероприятие ще изиграе голяма роля за повишаване на почвеното плодородие и получаване на високи добиви от всички култури.

Христо ВАСИЛЕВ

Москва, 1918 година. Я. М. Свердлов произнася реч по случай първата кошка на Дома на работника в градината „Ермитаж".

Черти на новия човек

Парите не съблазниха комсомолеца

Това се случи на 20 август тази година. Младият работник Петър Георгиев Петров от РТС — Тутракан на мира на полето портмоне. То съдържа сумата 70 лева, личен паспорт, книжка за управление на моторно превозно средство и други документи на Димитър Ганев, бригадир в РТС.

Паричната сума в портмонето е доста голяма и някои хора при такъв случай биха си казали: „Никой не знае, че съм ги намерил, това в края на краищата е мой късмет. Няма смисъл да ги връщам". И тихомълком ще приберат сумата в джоба си, без да се замислят, че през това време в пострадалото семейство може да няма пари за хляб.

Но членът на дружествения комитет на Комсомола Петър Георгиев е далеч от такива мисли. Той веднага предава портмонето на собственика му. Благодарността на бригадира е безкрайна. И не само неговата благодарност, а на целия работнически колектив. Всички са възхитени от честната постъпка на комсомолеца. Когато в дружествения комитет на ДКМС му задават въпроса дали би върнал парите, ако собственикът им не работеше в същото предприятие, той отговаря: „Разбира се, че ще ги върна на когото и да са те". Скромен и искрен младеж, той постъпва така, както му диктува съвестта. И издига високо комсомолската чест.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Нови книги

ЗАХАРИ СТОЯНОВ. Четите в България.

СТОЯН Ц. ДАСКАЛОВ. Европа без слънце. Пътеписи.

СТЕФАН ГРУДЕВ. Знамени ти цигулари.

ВЛАДИМИР ДАНКИН. В очакване на дъжда. Разкази.

ГЕОРГИ КАРАСЛАВОВ. Христо Смирненски. Биографичен очерк.

СЛАВЧО ПЕТРОВ. Зеленият океан.

ОЛГА ТОДОРОВА. Светът на животните.

СТЕФАН ДИЧЕВ. Пътят към София. Роман. III издание.

ЦАНКО ЛАВРЕНОВ. По стръмната пътека. Спомени.

В. АФАНАСИЕВ. Научен комунизъм. Популярен очерк.

Основи на комунизма. Учебно пособие.

Към нови успехи в пчеларството

Силистренски окръг се затвърди като водещ по пчеларството в нашата страна. През последните две години е национален първенец по среден добив от пчелно семейство, по получен и продаден на държавата мед, восък и вощина. На тази основа през настоящата година планът на окръга за добив и предаване на пчелни продукти бе рязко увеличен. За меда той е завишен от 130 на 195 тона, за восъка от 2 на 4 тона и на необработената вощина от 4 на 8 тона.

Този напрегнат план застави силистренските пчелари, специалистите и всички деятели по пчеларството в окръга да мобилизират своите сили и проведат решителни мероприятия за неговото изпълнение. По повод на това бе приет поизив-обещание и се заработи под лозунга „Силистренски окръг за трети пореден път национален първенец".

Подготовката и организацията, за изпълнение на тази задача даде добри резултати и сега в края на активния пчеларски сезон, можем да се поздравим с изпълнението на плана, защото вместо планираните 195 тона пчелен мед досега са изкупени 310 тона.

Средният добив на мед от пчелно семейство през т. г. достигна 13,900 кг срещу 12,840 за миналата година.

Не стои така обаче въпросът с изпълнението на плана за восъка и вощината. Досега са постъпили едва 1 500 кг восък и 4 000 кг вощина. Това неизпълнение буди тревога. Вярно е, че тези продукти се добиват главно отсега нататък, но това налага по-близка намеса, разясняване и контрол от страна на местните пчеларски дружества и изкупните организации.

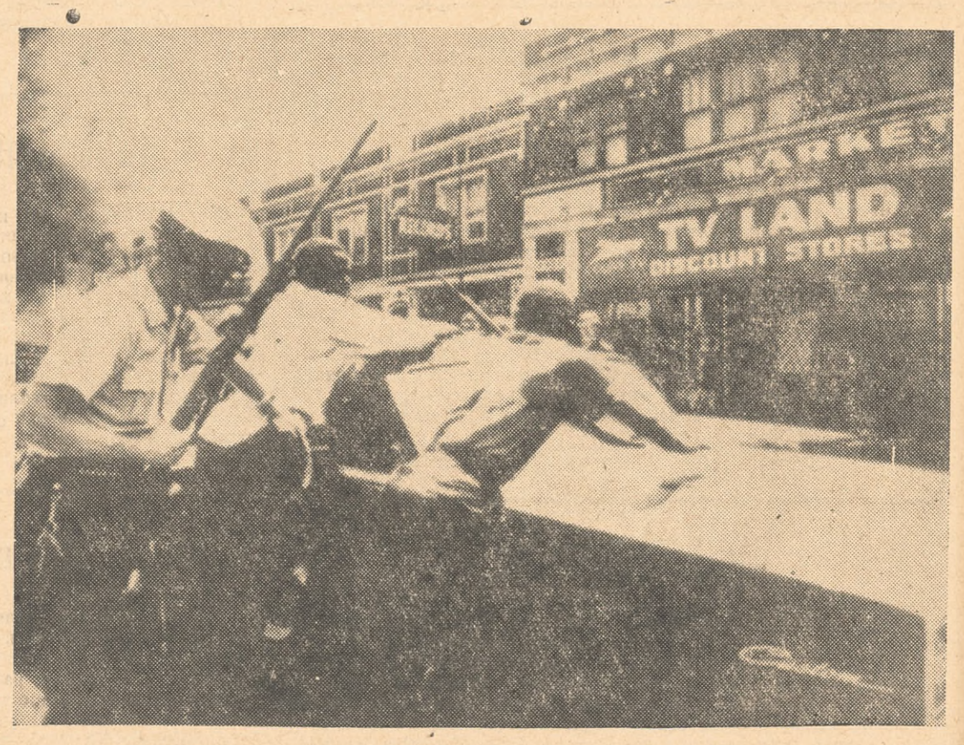
Като говорим за успехите, добре ще е да отчетем и някои слабости, които допускахме и все още съществуват. Така на пример през най-активния сезон липсваха на пазара пчелни кошери. Това попречи да се уедрят пчелините в обществения и личен сектор. Получи се така, че пчелните кошери по плана на окръга се получаваха не по установения ред и съгласно заявките, а направо от заводите. Още по-неблагоприятно се отрази липсата на рамки и изкуствени восъчни пити и то точно в навечерието на пашата от слънчогледа и люцерната. Липсваха центрофуги, комбинирани рамки, хранилки и друг инвентар.

Въпросът с пчеларската захар не можа да се реши правилно и законно. Тя се раздаваше стихийно и се получи така, че в последно време, точно когато трябваше да се извършва ранно есенно подхранване, нямаше никаква захар в складовете, въпреки че е планирана.

Тези неудачи справедливо тревожат пчеларите и им попречиха чувствително да постигнат още по-големи успехи. Налага се отговорните организации и деятели да огледат допуснатите слабости и да вземат мерки да не ги повтарят. Лично аз считам, че за да се стигне до тези неудачи, освен персоналната вина на съответните служители, има и принципни пропуски. Имам предвид недостатъчната връзка между ОКС, ОПС и поделенията им при уточняване и планиране на пчеларските съоръжения, уреди и материали. На второ място съществува неправилна практика при раздаване то на същите. Не се държи за предимствата на организираните пчелари, съгласно чл. 7, буква „в" от Устава на пчеларите в България.

Налице са всички условия нашият окръг и през настоящата година да запази първенството си в национален мащаб по пчеларството. Това зависи много от последните усилия, които трябва да положим.

Ганчо ГАНЕВ

Снимка от САЩ. Негърските вълнения в САЩ продължават в Детроит. По улиците на града полицията арестува всеки срещнат негър.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

31

А туберкулозните, ако са намерили мъжество да разберат всичко за себе си, не се оплакват и не охкат, а живеят. Просто живеят. Живеят бурно онова време, което им е останало да доживеят. Това е всичко. Аз се изказах, да вървим при жени.

— Да тръгнем пеш. Тук нощите са божествени.

— Бандитите ще ни застрелят.

— Това не е лошо. Дори е хубаво, ако ни застрелят сега: ще ни погребат с почести и родните ни ще знаят къде са гробовете ни. Знаеш ли, ужасно се страхувам да загина в хаоса, по време на празника на отмъщението, когато ще се лее кръвта на хиляди—и на невинни, и на виновни. Много се страхувам да умра безименен, на пиката на руски казак, на когото ще бъде безразлично кой си ти: интелект, който е страдал, или бюрократ от партийния апарат на НСДАП.

Когато излязоха на тихата нощна улица, фон Щромберг каза замислено:

— Писателю, ще ти дам един съвет. Скрий се под френча и погоните, които са на тебе. Погоните — това е дълг пред нацията. Няма да ти бъде така страшно, на първо място пред самия себе си. Е, а пред победителите още повече. Ти си изпълнявал дълга си. Разбираш ли? Повтаряй си това всяка сутрин, като молитва: „Аз изпълнявах дълга си пред народа. Ако не изпълнявам дълга си пред народа, тука, в моята родина, ще дойдат краставите американци и червените болшевики". Опитай — това е самото спасение.

Те излязоха при площада на Стария пазар.

— Божествено е — каза фон Щромберг — и страшно.

— Защо? Напротив, това ме успокоява: чувствувам се при числен към вечността.

— Страшно е, защото всичко това е обречено на унищожение.

— Не. Това е противоестествено. Такава красота не може да загине. Една бомбардировка никога не може да унищожи всичко това.

— Ти не си в течение на нещата. Постъпи заповед от Химлер да се подготви Краков за пълно унищожение като център на славянизма. И даже е живчовекът, който подготвя това... Само че не зная кой е именно — той е напълно засекретен.

Трауб се върна в къщи рано сутринта: отначало пиха в казиното, после ги взе със себе си полковник Крайн от танковата дивизия на СС и пиха у него, в покрайнините на града над Висла.

В къщи той се върна жълт и зъл. Не му се спеше. Направи кафе и когато наля черната течност в чашка, си спомни фон Щроберг: „Краков ще бъде унищожен като център на славянизма".

Той се сгуши и се видя отстрани: побелял, дълъг човек в зелена униформа. Изведнъж си представи точно грамадното здание на съда и самия себе си пред червената съдийска маса, в цивилен костюм, но без вратовръзка. Чу как хората в ложата на пресата разменят думи.

Трауб вдигна телефонната слушалка и набра номера.

— Пан Тромпчински ли е? — попита той. — Къде е вашият син? Какво? Добре. Нека дойде при мене.

Вечерта Юзеф Тромпчински предаде на Седой разговора си с Трауб. През нощта Седой беше на явка при Вихър. Той предаде на Вихър разговора с Трауб и книжата от Нойбут, донесени от пани Зося.

— Всичко съвпада — каза Вихър. — Значи, всичко е истина. Значи, дойдохме навреме.

Те седяха три часа със Седой, нахвърляйки плана на операцията.

През деня Вихър отиде в гората: там в имението на стария пчелар Войтех живееше Аня. В три часа и четиридесет минути тя се свърза с центъра и предаде на Бородин първото подробно донесение.

КРИСЯ

Степан Богданов разбра: за немеца, механика на автобазата Ленц, главното бе външният вид — да има отвън красота и блясък. Такава бе неговата психология: ако отвън има блясък и шик, то вътре от само себе си се разбира, всичко се намира в също такъв отличен ред. Ленц не можеше да си представи, че акуратно измитата и лъсната до блясък машина ще има при това някаква неизправност в осите или двигателя.

Още в мината „Мария" Степан разбра, че немските майстори не забелязваха саботажите, ако инструментът е изтрит, намаслен и има хубав външен вид. Изглежда многото десетилетия на промишлено развитие са наложили своя точен отпечатък върху цялата нация. Това беше някакъв отпечатък на доверие към външния вид на инструментите и машините, детински фетиш към акуратността в труда.

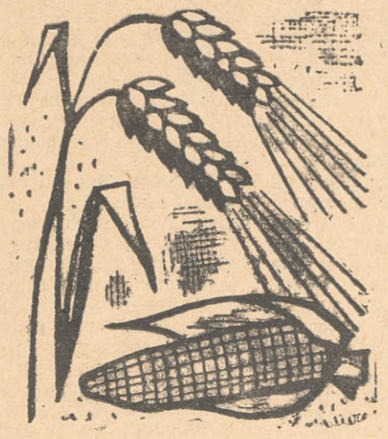
Степан се възползува от това: на мината винаги изчистваше миньорския си чук пред очите на немските майстори, а когато те се обръщаха гърбом, отхлабваше винтовете и по такъв начин износваемостта се увеличаваше десет пъти, че и повече.

Немците не можеха да разберат, че тяхното свято отношение към инструментите не може да се разпространи върху онези милиони хора, които бяха докарани в Германия от Заукел, за да закърпят дупките в системата на трудовия фронт. По цялата

(Следва)

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО с. НОВА ЧЕРНА

На всички свои кооператори, специалисти и служители ръководството на стопанството честити големия празник на Свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

За изминалите двадесет и три години нашата малка Родина стана неузнаваема. Животът щастлив и богат. А хората докрай верни на социалистическото дело.

Невероятно бързо напредва и нашият кооператив. Трудно е сега да се сравнят добивите с първите години. Земята сега ражда двойно и тройно повече. А през идната година трябва да получим най-малко по 500 кило грама пшеница от декар, за да отстоим завоюваната слава.

ЗА НОВИ ПОБЕДИ, ДРУГАРИ!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. М. Преславец

Драги кооператори, специалисти и служители!
Честит празник на Свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

На свободата дължим крилата на смелия полет и нищо не може да ни спре. Постигнатите досега успехи ни вдъхновяват, правят живота ни радостен и богат. Нека да отблагодарим на свободата с нови нечувани резултати в селскостопанската ни работа. Да накараме земята да роди през идната година по 400 килограма пшеница от декар, много плодове и зеленчуци.

ЩАСТЛИВ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Държавно индустриално предприятие „Липа“ — Силистра

Най-горещи поздрави отправяме към трудовия колектив по случай Двадесет и три годишнината от народното въоръжено въстание на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и двадесетгодишнината от основаването на предприятието.

През изминалите две десетилетия „Липа“ израсна и се утвърди като модерно мебелно предприятие. Нашите мебели са търсена стока както на вътрешния пазар, така и в чужбина. Целият колектив води упорита борба за високо качество, за висока производителност на труда и за ниска себестойност. Успехите ни в тази насока са значителни. Те вдъхновяват още повече работниците и работниците, които непрекъснато внедряват техническия прогрес, като механизират ръчните процеси и прилагат постиженията на науката и практиката.

Нека е честит празникът на всички!

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

Държавно стопанско предприятие „Винпром“ — Силистра

С чувство на задоволство ръководството на предприятието поздравява трудовия колектив, лозарите от окръга и клиентите си с Двадесет и третата годишнина от победата на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Ракиите, подсладените спиртни напитки и вината, произведени от „Винпром“ — Силистра, са в богат асортимент, високо качество и приятен вкус. Производственият колектив се гордее със своите постижения. Той прие и внедри с радост новата система на ръководство и постигна значителни успехи в изпълнението на плановите задачи.

В деня на големия празник голям брой работници ще се явят на манифестацията, получили високите звания „ударник на комунистическия труд“, „качественик“ и „най-добър в професията“.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО с. СОКОЛ

С чувство на безгранична радост ръководството на стопанството поздравява всички кооператори, специалисти и служители с празника на победата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Скъпа е пролятата кръв, скъпи са жертвите Отплата за тях са нашите дела. Нека построим онова, за което те умряха.

Свободата, тя сега живее във всичко, което ние постигнахме. А то се вижда на всяка крачка. Във всяко село и дом. В селскостопанските ни успехи. Да множим победите. Да внедряваме все повече техниката, за да роди земята повече и стане трудът по-лек.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

ДСП „Булгарплод“ — Силистра

Ръководството на предприятието с радост приветствува трудовия колектив, кооператорите и кооператорките от Силистренски окръг и многобройните си клиенти със славната Двадесет и три годишнина от победата на

9-ти септември

Значителни са успехите, които постигнахме и в преработвателната, и в търговската дейност. С всеки изминат ден колективът усъвършенствува механизацията и повишава производителността на труда. Подобрява и качеството на продукцията. Новата система на ръководство ни помогна да повишим ролята на материалната заинтересованост, да произвеждаме повече, по-качествено и с възможно най-малко разходи на труд и средства.

Под светлите лъчи на свободата с ентусиазъм се трудят работниците от стерилния цех, от вакуумния цех, от цеха за тенекиен амбалаж. На тях и на всички останали желаем да бъде весел празникът.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО.

ЗАВОД ЗА МЕТАЛОРЕЖЕЩИ МАШИНИ — СИЛИСТРА

По случай Двадесет и три годишнината от празника на Свободата

9-ти СЕПТЕМВРИ

НАЙ-СЪРДЕЧНО ПОЗДРАВЯВАМЕ работниците, техниците, инженерите и служителите, желаем им още по-големи успехи в изграждането на завода.

С право нашият колектив се нарича младежки. С младежки устрем ние създадохме хидравличната ножовка и лентоотрезната машина. С младежки устрем и ентусиазъм ще продължим усъвършенстването им, за да надминем световното техническо ниво.

Стотици хидравлични ножовки вече заминават на пазарите в Европа, Азия и Африка. Те славят майсторството на силистренци, укрепват името на нашата Родина като модерна индустриална страна. Затова на деветосептемврийската манифестация на нас ще бъде отредено заслуженото място.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ДИП „ДОБРУДЖА“ Силистра

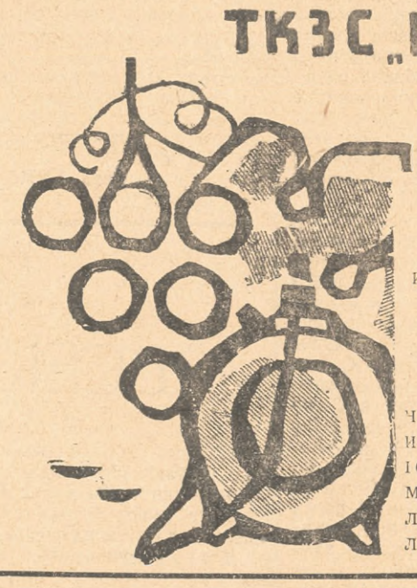
Текстилните работници от ДИП „Добруджа“ с радост посрещат светлия празник на Свободата.

Те успешно внедриха новата система на ръководство и постигнаха значителни успехи в производствената си дейност. С най-високи постижения срещат празника работниците от „Зелена смяна“ със сменен майстор Гарабед Бедросян, бригадите на Тодор Плугаров, Нури Мустафов и Станчо Гебешев, тъкачките Мария Йорданова, Димитра Илиева, бобинерките Жана Вълева, Калинка Романова и много други — челници в съревнованието.

По случай светлата годишнина ръководството на предприятието най-сърдечно поздравява трудовия колектив и му желае по-големи успехи в бъдещата работа.

ДА Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ НА ВСИЧКИ!

ТКЗС „ЙОРДАН ПЕТРОВ“ с. АЛФАТАР

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Пожелава на всички кооператори, специалисти и служители ръководството на стопанството.

Нека празникът на Свободата

9-ти септември

вдъхновява по пътя на социалистическото строителство. Постигнатите успехи от нашето село през годините на свободата са ярък пример на героизма и трудолюбието на нашия народ. Нека щастливият и заможен живот ни вдъхновява за нови дела в селскостопанското производство.

ДСП „МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ“ СИЛИСТРА

Да пребъде във вековете празникът на българския народ

9-ти септември

Ръководството на предприятието поздравява със светлата годишнина трудовия колектив, животновъдите и животновъдите от окръга и своите клиенти. Нека и занапред да работим със същия ентусиазъм и същата упоритост за претворяване в живо дело решенията на Деветия конгрес на БКП.

Работниците от „Млекопреработване“, получили нов, механизиран преработвателен цех, ще положат усилия за подобряване качеството и за разнообразяване асортимента на млечните продукти.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ВСИЧКИ!

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Ст. Караджа

На всички свои кооператори, специалисти и служители ръководството на стопанството честити празника на Свободата

9 СЕПТЕМВРИ

Нека радостта от победата и всички успехи, които постигна нашето стопанство през годините на свободата, да ни вдъхновят за нови дела в благоустрояването на селото и развитието на селскостопанското производство. Успехите ни в животновъдството да станат още по-големи, за пример на всички.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ДПЗХ „ПЪРВИ МАЙ“ — СИЛИСТРА

Свободата ни донесе щастие. Свободата ни донесе радост. Свободата отприщи творческите сили на трудещите се.

НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

народът ни във въоръжена битка с врага извоюва Свободата.

Ръководството на „Зърнени храни“ приветствува с празника на Свободата кооператорките и кооператорите от Силистренски окръг и им пожелава още по-високи добиви. На своите работници и служители пожелава преизпълнение на плановете и щастие в личния живот.

Да е честит празникът на всички!
ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ТРУДОВО ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „ДУНАВ“ — СИЛИСТРА

Да пребъде във вековете светлото дело на

Девети септември

В деня на светлия празник кооператорите от ТПК „Дунав“ ще отчетат своите постижения. Десетки ателиета за промишлено-комунални услуги са на разположението на населението. В тях работят опитни хора — майстори в своята професия. В цеховете за готова продукция работничките и работниците водят упорита борба за преизпълнение на плановете, за високо качество и за висока производителност на труда.

По случай големия празник ръководството на предприятието с радост приветствува многобройния колектив и своите клиенти. Пожелава на всички радост, щастие и весело прекарване на празника.

Да живее денят на Свободата — Девети септември!

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

Окръжно търговско предприятие „Топливо“ — Силистра

Ръководството на предприятието приветствува най-сърдечно трудовия колектив и своите клиенти послучай Двадесет и три годишнината от въоръженото народно въстание на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Работниците и служителите на ОТП „Топливо“ са стояли винаги на своя трудов пост. Главната им грижа е да осигуряват населението с качествени топливни и строителни материали. Неведнъж сме получавали за преизпълнение на задачите преходното червено знаме на Министерството на вътрешната търговия. Вдъхновени от досегашните резултати, ние влагаме още по-голямо старание, за да постигнем нови победи.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ЦЕНАТА НА БЕЗЦЕННОТО

Всеки юбилей предизвиква трогателни сълзи на радост, неизбежна среща със спомените, една мълчалива човешка благодарност към живота. Но когато той вълнува не тесен приятелски кръг, а цяла планета; кога то не е просто семеен празник, а тържество на пет континента; когато времето отмерва половин вековната победа на комунизма — това е вече триумф, кой то предизвиква възторг, размисъл, устрем...

Петдесет години от Великия октомври!

Петдесет години назад в миналото...

Залата в музея на революционното движение ревниво пази зад стъклените си витрини спомени и документи, книги и резолюции — пожълтели късчета от страниците на една многотомна история. Запечатани на фотолента образи, далечни и непознати, но с български имена — Лазар Белоречки, Борис Шаранков, Михаил Антонов, Христо Янакиев... Все наши сънародници, взели участие в Октомврийската революция. Хора, чието благородство на идеалите ги е направило безсмъртни. После — български военнопленници, участници в инсарския кръжок „Революция"...

И редом — документи с без ценна стойност. Неспокойната ръка на Ленин е изписала със сигурен почерк още по-сигурни думи — резолюция за въоръжено въстание, декларация за правата на трудещия се и експлоатиран народ. Две мълнии, разсекли буреносния небосклон на Октомври!

А мълниите предвещават гръм. Неговото далечно ехо преминава границите на бившата царска империя и отеква в околните пролетарските редици в име то на революцията.

„Нашата Партия посрещна, както е известно, единодушно, с възторг и голямо въодушевление Великата октомврийска социалистическа революция. Тя възприе нейните лозунги. Тя мобилизира трудещите се у нас за защита на младата Съветска социалистическа република" — беше казал Георги Димитров.

И сякаш поели нишката на тези думи, спомените водят по сетителя по разбунтуваната фронтова линия, срещат го там с неуморимия агитатор на ленинските идеи Станке Димитров. За миг го правят свидетел на декемврийския митинг пред Народния дом в София в защита на революцията, сливат го с възторжената тълпа, поздравяваща победата на болшевиките. Напомнят му за призива на БРСДП (т. с.), чиито пламтящи от гняв думи искат възмездие за страданията на народа и тържество за справедливостта. А в пожълтелите колони на „Работнически вестник" още живее духът на Партията и нейният зов в подкрепа на революционните завоевания и Русия, помрачени от злобата на интервентите...

Скоро нови реликви ще обогатят музейната сбирка. Копие от знамето, развяло се над Райхстага в майското небе на 1945 година, моряшките ленти на героите от „Потемкин" и „Аврора". Фотокопия от първите декрети на новата съветска власт плакати и картини от Кукриникси, от П. Василев и В. Пимеков, материали от Февруарската революция — дар от московския и ленинградския музей на революцията за организиране у нас на националната изложба „Великата октомврийска социалистическа революция и нейното влияние в България".

Стойността на експонатите в този музей не се измерва в карати, нито в пари. За тяхната цена няма мярка, както не е имало мярка за силата на революционната стихия на въстаналия народ. Онова, което те струват, изгражда смисъла на цяла една епоха, бетонира делението между два антагонистични свята. Доказва на политици и философи, на дипломати и скептици, че границите не са само обърнати щикове и минирани с недоверие зони, но и челична стена от здраво стиснати приятелски ръце в защита на революционната правда.

К. НОВАКОВА

ПРЕД НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

РЕШАВАЩ ФАКТОР В УЧИЛИЩНАТА РАБОТА

За подобряване подготовката на учителите се възлагат особено големи надежди на вътрешно-методическата работа. За тази цел през 1960 и 1965 година МНП излезе с указания за методическата работа с учителите в учебно-възпитателните заведения.

Отдел „Народна просвета" в Силистра и Окръжният комитет на Съюза на българските учители, респективно Педагогическият кабинет, през последните две години своевременно изпращат на училищата своя план-указание за методическата работа с учителите в Силистренски окръг. За учебната 1967/68 годи на планът бе изпратен още през учебната 1966/67 година, което даде възможност да го разгледаме на последния учителски съвет.

Въпреки всички грижи, в системата на методическата работа се допускат все още и някои слабости. Искам да изкажа някои свои мисли, без да си правя илюзии, че ставам откривател в областта на педагогиката.

От директора на училището, неговия заместник, председателя на учителската организация и отговорника на комисията по творческите въпроси зависи как ще бъде организирана и проведена работата по подобряване педагогическата подготовка на учителите. Въпросът за директорите и заместник-директорите е от компетентността на отдел „Народна просвета". Добре се решава и въпросът за подбиране на подходящи колеги за председатели на учителските организации. Но далече не стои така въпросът за подбирането на подходящ учител за отговорник на комисията по творческите въпроси. А тук се крият и причините за много от нашите неуспехи. Учителят, натоварен да ръководи и се занимава с методическите задачи в училището, трябва да бъде освободен от всякакви други задължения, той трябва да бъде човек с пламенно сърце, с най-голям ценз. Трябва да познава много добре работата и подготовката на всеки учител, недостатъците в работата му. В състава на комисията по творческите въпроси трябва да влезат отговорниците на класните и предметни комисии, което налага за отговорници на тези комисии да се определят най-добрите учители.

Тази година сме решили най-добре подготвените учители да бъдат в комисията по творческите въпроси, като направим всичко необходимо тези учители да бъдат освободени от всякакви други задължения. Разбира се, тук имаме и разбирането на общинския партиен комитет и селския народен съвет.

Ние се стремим да не претрупваме нашите планове за методическата работа с много задачи, стремим се да не изпадаме в така наречния „количествен" уклон: да се планират повече, отколкото трябва доклади, уроци. Държим мероприятията да са малко, но да са подбрани добре, да бъдат съдържателни. Учителите не трябва да се претоварват. Комисиите в селата са малочислени и не бива да се случва така, че един учител да изнася повече от два открити урока. Нека той да излезе само два пъти пред колегите си, но това да бъде един празник за него, демонстрация на новаторство.

Много често, вместо да присъствуваме на открити уроци, наблюдаваме импровизирани такива. Някои учители ни показват как не трябва да се изнасят уроците. С откритите уроци на много места се натоварват хора, които не могат да откажат, другаде с тази работа се натоварват млади колеги, които токущо са прекрачили прага на училището.

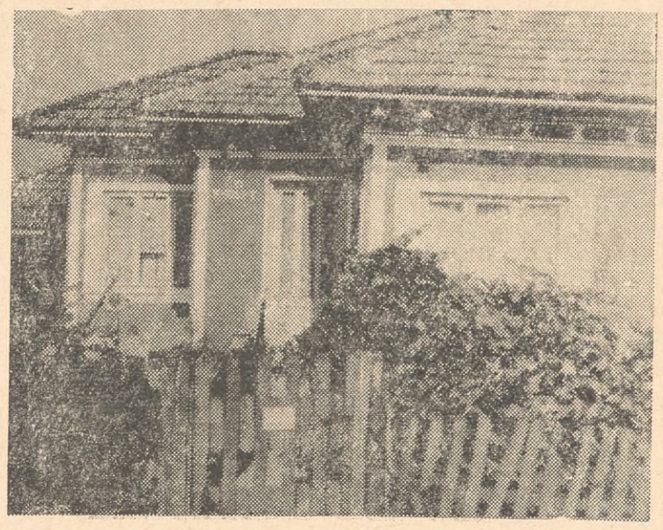
Обсъждането на откритите уроци понякога се превръща в съд — учителите присъждат: това беше добре, това беше лошо. Но всичко се върши без аргументация. Някои колеги съвсем не вземат отношение, други пък проявяват своето красноречие. При обсъждането на откритите уроци и докладите е необходима акуратност, уважение и чувство за мярка. Еднакво прецизни трябва да бъдем както към слабостите, така и към успехите. Система е на откритите уроци да не присъствуват директорите, заместник-директорите, председателите на учителските организации. Тази практика е порочна. Тя е израз на игнориране и пренебрегване на най-важните въпроси в училището.

Важен е въпросът за отношението на методическата работа и обществеността. Ние много често каним на открити уроци председателя на селския народен съвет, секретаря на общинския партиен комитет. Без да се намесват грубо в нашата работа, тези другари ни оказват ценна помощ с препоръките си, с мнението си по различните въпроси.

В нашето училище прилагаме няколко форми на работа за повишаване методическата подготовка на учителите: открити уроци, доклади по актуални методически и педагогически въпроси, разглеждане и обсъждане на статии от пресата, обсъждане на указания, книги, производствени съвещания, педагогически четения, самообразование, участие в научно-теоретически и научно-практически конференции, посещение в ИУУ — Варна. Но освен тези форми, през изтеклата учебна година проведохме оригинално мероприятие с известен съревнователен елемент. В продължение на два последователни дни учители от Нова Черна наблюдаваха два открити урока в селото и 8 открити урока по същите предмети в с. Цар Самуил. Тези посещения осъществихме без откъсване от производството. После уроците бяха обсъдени. Сравниха се, изтъкнаха се слабости и постижения. Мога жахме да осигурим добър обмен на педагогически опит.

През новата учебна година мислим още повече да задълбочим работата си в това отношение. Ще търсим форми на работа, които засилват чувството на отговорност у учителя.

Пеньо ВЛАДИМИРОВ,
директор на училището в Нова Черна

Преди две десетилетия такива къщи трудно можеха да се видят в селата на Добруджа. А сега почти от всеки ъгъл, от всяка улица те посрещат тези светли прозорци, тези топли стрехи. И всичко говори за замогване, за удобство и уют.

* * *

Морето ти предлага хиляди приятелства
и трябва истинските ти да изберещ.
Разбира се, и теб ще те избират.
Отново провери сърцето си.
Със шепи изгреби водата
на застоялата неискреност.
Изгребвай я усърдно и докрай.
Че тя тежи с невероятна тежест
и ще потъне първа твойта лодка...

Вълните разярени ще те мятат,
ще те изхвърлят на брега. От там
ще те прогонят огнените пясъци.
Ако останеш във морето сам...

Симеон МАНОЛОВ

НАЧАЛО НА ХУБАВА ТРАДИЦИЯ

И в нашия окръг все по-силен израз започва да придобива стремежът към запазване на историческите ценности, етнографските и битовите предмети. На първо място с особена настойчивост сега в това отношение се работи в окръжния град: не след много време съвсем реставриран ще отвори врати етнографският музей, почти е готова да посрещне посетители след двегодишна работа с богати музейни експозиции крепостта „Меджиди табия".

Може би тон за тази високо благородна работа е даден от Силистра, но тя намира все повече и повече привърженици и в останалите селища. Тутракан вече се гордее със своя музей на сбирка. Проведеният преди известно време пленум на Окръжния читалищен съвет внесе още повече яснота в насоките и изискванията на тази разностранна дейност. Пред съветите, читалищата, библиотеките и училищата бяха поставени нови, по-конкретни задачи по събирането и опазването на всички ценни предмети, свързани с миналото на селището, с неговото развитие.

Радващо е, че много от селата също подхванаха идеята за изграждането на музейни сбирки. Полагат се усилия за преодоляването на възникналите трудности: комплектуването и систематизирането на събраните предмети, осигуряването на подходящи помещения. Не малко вече е направено в Ширково, Ситово и други села.

Изграждането на музейна сбирка в село Смилец се постави като задача твърде скоро, но за нейното осъществяване сега се работи системно и упорито. Цялата работа е организирана в перспектива от общинския партиен комитет, той е обединил всички местни родолюбци. Музейната сбирка в селото ще бъде открита най-късно през втората половина на октомври, непосредствено пред юбилея на Великия октомври.

Смилец не е от големите села на окръга, но то с право се гордее с богатата си и бурна история. Само преди няколко месеца тук бе отбелязана 100-годишнината на местното училище. То е родно място на един от Ботевите четници. Смилец е тясно свързано и с по-късните борби на Добруджа, с борбите на нашата Партия. А всичко това вече е история. История, от която непрекъснато ни делят все повече и повече дни. Фактите се забравят, подробностите избледняват, различните предмети се потулват. И защо всичко това да не бъде събрано на едно място. Защо всичко това да не бъде подредено в едно помещение, за да разказва на подрастващите за непреклонното желание на толкова поколения да живеят свободни.

За подготовката на музейната сбирка вече е изграден комитет, който включва организационни, библиотечни и читалищни работници. Сега се допълва с нови данни написаната преди години от смилекчанеца Желю Янакиев „История на Караомур". С тази работа се е заел Вълко Вълков, директор на „Топливо" в Силистра. Иван Чанев, председател на общинския комитет на Отечествения фронт, ще събере нови данни за Велико Великов, известен партиен деятел, роден в селото; председателят на съвета Христо Стоянов има за задача да осигури за сбирката снимки и някои предмети от другаря Боян Михнев; със събирането на нови данни около историята на селото се е заела учителката по руски език Ганка Паскалева.

Добре е разчетено всичко около събирането на експонатите. Вече са осигурени старинни монети, снимки на участници в Отечествената война. Но още много има да се върши: трябва да се издирят етнографските и битовите предмети; трябва да се потърси съдействието на музея в Силистра; трябва да се помисли за цялостното оформление на помещението от художник. Но началото на инициативата е сложено и при по-пълното използуване усилията на всички членове на организационния комитет хубавата инициатива няма да бъде осуетена.

Работата в Смилец потвърждава, че изграждането на музейните сбирки е задача по възможностите на всяко централно село. Навсякъде има хора, които с готовност биха подхванали тази работа. Необходимо е само да се намерят организатори в лицето на партийните комитети, на съветите.

Сава ХРИСТОВ

ПОМОЩНИК ВЪВ ВСЕКИДНЕВНАТА РАБОТА

Бурното икономическо развитие постави нови задачи пред библиотеките. Та какво би бил нашият живот без книгата, събрала мъдростта на вековете.

Една от основните задачи пред библиотеките е книгата да се доведе до всеки работник, да достигне до всеки селски труженик и специалист. За изпълнението на тази изключително важна задача е необходимо на читателите да се посочи как полезно да намерят необходимата им литература. В това отношение пръв техен помощник е справочно-информационната служба.

Справочно-информационната служба при Окръжната библиотека в Силистра е изградена през 1962 година. Нейният досегашен път е изпълнен със стремеж за задоволяване търсенията на читателите.

В момента в помощ на читателите са предоставени следните картотеки: обща, подборна (с материали от всички области на знанието), на библиографските поместявания в периодиката.

В тях всеки читател може да намери материали, поместени в периодичния ни печат по почти всички интересуващи го въпроси. А тъй като най-новото и най-важното се помества именно в периодиката, то картотеките могат да бъдат пръв помощник на всекиго. С тях читателят може да работи и сам.

Устни справки за литература читателите получават в заемната за възрастни — свободния достъп. По-големи и по-задълбочени справки изготвя писмено справочно-информационната служба. В тази насока е постигнат известен успех. Тя е търсена твърде много от учители, пропагандисти и др. Все още малко са специалистите и работниците, които търсят нейното съдействие. А библиотеката притежава различни справочници и ще може да им даде отговор по много въпроси. Получават се и реферативни бюлетини, а също и експрес-информации из областта на техниката и селското стопанство.

Службата работи и в едно друго направление — информирането на читателите за новопостъпилите книги. За това се прибягва до различни начини: често по радиоуредбата се четат рецензии за нови книги и др.

Миналата година до всички специалисти в окръга бяха изпратени писма за проучване на интересите им, за да може по тези въпроси да се препоръчва литература. Трябва да се съжалява, че малък брой специалисти отговориха. Въпреки всичко, те бяха информирани за новопостъпилите книги по тяхната специалност.

От тази година Окръжна библиотека започна да издава и бюлетин за новопостъпили книги, който излиза на всеки три месеца. В него се включват всички нови книги без детската литература. Бюлетинът се разпраща в библиотеките на окръга, до специалистите, за да се запознаят с новопостъпващата литература. Бюлетинът, за улесняване на читателите, е разделен по отдели на знанието.

За запознаване на работници и инженери с наличните в библиотеката технически справочници бе издаден бюлетин „Помощници във всекидневната им работа" — библиография. В нея книгите са подредени по отрасли на промишлеността. Предстои издаването на такива библиографии на медицински и селскостопански справочници.

Нашата цел е книгата да стане необходим и търсен помощник при изпълнението на големите задачи, които животът поставя пред всички.

Д. ФИЛИПОВА

Липсва вещо ръководство

Какво е нужно, за да заработи радиоуредбата в Айдемир?

Айдемир е голямо село. От градски тип. Електрифицирано и радиофицирано. Със стълбове, на които някога е имало високоговорители. С радиоуредба, която някога е работила добре. С хора, които искат да слушат местните предавания и са снабдили селото с над петстотин радиоточки. Но само желание не е достатъчно. На кооператорите трябва да се осигури хубава програма. За това се грижи програмната комисия в селото. Основното действуващо лице при радиопредаванията е програмният ръководител. Сега тази длъжност изпълнява библиотекарката в селото Недка Ганчева. А има хора, специално подготвени за това, завършили курсове във Варна. Но кой би се съгласил да работи за едно възнаграждение от седем лева и двадесет стотинки. „Само с разбития магнетофон да се занимаваш, повече трябва да ти платят" — казват в селото. Затова и радиоуредбата не е работила повече от година, преди да „намерят" сегашния говорител. От отдел „Култура и изкуство" всяко тримесечие изпращат почти еднакви указания, по които програмната комисия изработва програмни планове за селото. „А ние си ги правим, без да дочакаме указанията от отдела. Те толкова малко подхождат на условията тук".

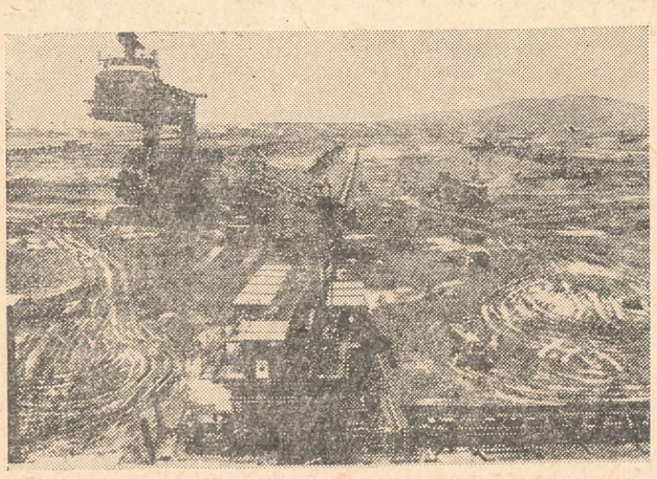
Всеки път, когато айдемирци получават свитъка, на него изрично е отбелязано: „На всяко осмо число да се изпращат плановете за месеца, изработени в селото". Но за месец август план не е изпращан. Нещо повече — не е изработван. Защото говорителката е била в отпуск за две седмици. А кой би се занимавал с предаванията освен нея?

Радиоуредбата в Айдемир има нужда от програмен ръководител, с познания по радиотехника, по специалността си. Сега хората в селото не могат да включат сами уредбата и да се справят с магнетофона, а камо ли да отстранят някаква повреда, пък била тя и най-дребната. Затова и всички притежатели на радиоточки от „Средната махала" се оплакват, че предаванията, когато станат, едва се чуват, радиоточките пращят и хъркат, а по-отдалечените от центъра въобще не работят. Има и една линия, напълно изключена от радиоуредбата. Преди години от пощата в Силистра събрали всички високоговорители по улиците, защото им трябвали за някакъв празник, като обещали веднага да ги върнат, когато всичко свърши, но и досега все ги връщат. Не са редки случаите, когато от Силистра сутрин не успяват да включат уредбата или пък вечер не успяват да я изключат и радиоточките цяла нощ брънчат. Сега в момента уредбата отново не работи, предавания не са запланувани. Проверките от отдела се състоят в проверка на програмния план в селото и отчитане спазването му — ако има неспазване, удържа се от възнаграждението на говорителя.

А за обещанието да се проведе семинар с програмните ръководители на селските радиоуредби вече никой не си спомня. Това е било още миналата година. Един единствен път са събрани говорителите — при отчитане първия етап от съревнованието, за което в Айдемир фактически съвсем малко знаят. И оттогава — нищо! Проверяващите са доволни — колкото и малко да е направено, все пак е повече от миналата година, когато уредбата изобщо не е работила. И сега прекъсванията не са редки явления, но преди е било още по-лошо. От качеството на предаванията не са доволни в селото. Това потвърждават и говорителката, и председателят на програмната комисия др. Караколев. Много от предаванията се провалят от нежеланието на специалистите да участвуват. Пък и отговорниците се чувствуват несигурни с тази техника. Липсват познания, липсват стимули...

А желание има. Трябва само да се помисли и намери начин за оправяне всички нередности. Необходими са опитни хора, вещо ръководство и повече жар. Само по този начин хората в Айдемир ще могат да слушат качествени предавания и да бъдат доволни.

В. ЧЕРНЕВ

Огромната машина в полите на планините МАТРА в Северна Унгария бе монтирана в продължение на цели 10 месеца. На самодвижещо се шасита може да се придвижва със скорост 360 метра на час, като изкопава 3 450 кв. м почва. Машината замества повече от 12 000 работници копачи.

ВЕЧЕР В ЛАГЕРА

Всяка вечер курортът „Върбица", Шуменски окръг, се оглася от кръшен детски смях, пионерски песни и игри. Всяка вечер крие за пионерите нови изненади.

Петък, 25 август. Текат последните дни от щастливото лято. Над Балкана пада мрак. Години наред се поддържа дружбата между силистренския, шуменския и русенския лагери. Тази дружба именно събра тази вечер отново пионерите заедно. Най-развълнувани бяха домакините, които бяха посветили тържеството на славната 50-годишнина на Великия октомври.

Точно в 20 часа звуците на пионерските фанфари възвестиха началото на тържествената вечер. Пионерката Кудинка Иванова обяви литературната програма на силистренци. Бяха рецитирани много стихове, бяха изпети много песни.

Василка РАВАЛИЕВА

СЪОБЩЕНИЕ

ДСП „Булгарплод" — Силистра

приема работници за производството и общи работници за редовна и сменна работа, даже и нежители. Постъпване веднага.